

KOLMAPÄEV, 22. JUUNI 2011

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA

asepresident

(Istung algas kell 15.05)

1. Istungjärgu jätkamine

Juhataja. – Kuulutan neljapäeval, 9. juunil 2011 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)

3. Tervitus

Juhataja. – Mul on väga hea meel tervitada Seisellide parlamendi välisasjade komisjoni neljast liikmest ning kahest kõrgemast parlamendi ametnikust koosnevat delegatsiooni ning selle juhti hr Williamit. Delegatsioon viibib sel nädalal Euroopa Parlamendis parlamentaarse demokraatia edendamise ameti korraldatud neljapäevasel õppekäigul. Head kolleegid! Loodame, et külaskäik on teile kasulik, ning teame, et jälgite huviga homme hääletusele tulevat Alain Cadechi raportit Euroopa Liidu ja Seisellide kalanduspartnerluslepingu kohta. Soovime vaid, et tooksite järgmisel korral Brüsselisse pisut päikesepaistet kaasa.

4. Parlamendi komisjonide koosseis (vt protokoll)

5. Kodukorra tõlgendamine (vt protokoll)

6. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

7. Kirjalik deklaratsioon (esitamine) (vt protokoll)

8. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

9. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

10. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

11. Tööplaan

Juhataja. – Ria Oomen-Ruijten on palunud sõna.

Ria Oomen-Ruijten, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Austatud juhataja! Eelmisel osaistungjärgul rääkisime Venemaast. Edastasime tol korral komisjoni presidendile ja nõukogu eesistujale sõnumi, milles palusime neil käsitleda Venemaa valimisi. Nüüd on meile teatavaks saanud, et üht Venemaa parteid keelduti registreerimast. Teisalt aga teavitas OSCE meid sellest, et neile anti luba valimistele vaatlejad saata. Soovime, et meile esitataks

võimalikult kiiresti avaldus olukorrast Venemaal. Samuti soovime, et selle üle korraldataks arutelu. Leian, et see oleks asjakohane.

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Toetan seda ettepanekut. Siiski on see esimeeste konverentsi otsustada, kas näidata üles poliitilist tahet ning võimaldada meile sellel teemal lühike avaldus ja arutelu juuli osaistungjärgul, siis kui kohal viibib ka kõrge esindaja.

Juhataja. – Praegu ei toimu arutelu. Võtame selle soovi teadmiseks ja edastame asjaomastele organitele.

Jätkame nüüd tööplaaniga.

2011. aasta 9. juunil esimeeste konverentsil kodukorra artiklite 137 ja 138 kohaselt koostatud osaistungjärgu lõplik päevakorra projekt on välja jagatud.

Pidasin fraktsioonidega nõu ning tahaksin esitada täiskogule ettepanekud järgmisteks muudatusteks lõplikus päevakorra projektis.

Neljapäev, 23. juuni 2011

1. Hääletus Euroopa aktiivsenä vananemise aastat (2012) käsitleva Martin Kastleri raporti (A7-0061/2011) üle lükatakse edasi juuli osaistungjärgule.

2. Painsidlikkuskava alusel turule viidud traktoreid käsitlev Salvatore Tatarella raport (A7-0091/2011) pannakse otse hääletusele.

Muudatusettepanekute esitamise tähtaeg on täna kell 16.00.

Kas kellelgi on märkusi?

Märkusi ei ole, seega on need muudatused vastu võetud.

Peale selle taotletakse järgmisi muudatusi.

Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon palub, et täna, kolmapäeval, 22. juunil 2011 peetaks majandusjuhtimist käsitlev arutelu vahetult pärast Euroopa Ülemkogu kohtumise ettevalmistamise arutelu, enne Albert Dessi ühise põllumajanduspoliitika raportit.

(Muudatusettepanek lükati tagasi)

Edasi käsitleme neljapäevast tööplaani. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon on palunud lükata edasi mõnele järgmisele osaistungjärgule hääletuse majanduse juhtimise ühise arutelu aluseks olevate raportite üle (Ferreira (A7-0183/2011), Feio (A7-0179/2011), Ford (A7-0184/2011), Goulard (A7-0180/2011), Wortmann-Kool (A7-0178/2011) ja Haglund (A7-0182/2011)).

Taotluse tutvustamiseks saab sõna Jürgen Klute.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Teen ettepaneku majanduse juhtimise alane arutelu ja hääletus juulikuisele osaistungjärgule edasi lükata. Meie põhjendused on väga lihtsad. Majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu kogunes esmaspäeval ning muutis taas läbirääkimiste tulemusel saavutatud kompromisslahendusi. Meil, Euroopa Parlamendi liikmetel, ei ole olnud piisavalt aega neisse süvenemiseks. Samuti puudusid vajalikud tõlked. Meie arvates on tegemist sobimatu surveavaldusega nõukogu poolt ning kutsume kaasparlamendiliikmeid üles sellele survele mitte järele andma ning hääletama arutelu ja hääletuse edasilükkamise ettepaneku poolt.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE nimel.* – Austatud juhataja! Euroopal on hädasti vaja eurole tugev alus luua. Oleme seda paketti juba kuid arutanud ja saanud lõpuks 98% ulatuses nõukoguga kokkuleppele. Soovime, et hääletus toimuks homme, sest nõnda saaks parlament avaldada oma seisukohad täiskogul antud häälte abil. Läbirääkimisi nõukoguga tuleb jätkata, et jõuaksime veel enne suve lõplikult kokku leppida ning eurole tugeva aluse luua.

Ilda Figueiredo, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Me räägime siin paketist, mida majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu viimasel hetkel muutis ning mida pole eri keeltesse veel tõlgitud. Esiteks on olemas vaid üks keeleversioon, vähemalt minule on kättesaadav olnud ainult inglisekeelne tekst, mis ei anna meile toimunust selget pilti. Teiseks on tegemist eluliselt tähtsate asjaoludega, mis toovad meie riikidele ja rahvastele kaasa väga rängad tagajärjed, eriti kui pidada silmas praeguseks Euroopa Liidus, näiteks Kreekas ja Iirimaa ning värskete teadete kohaselt ka Portugalis, kujunenud olukorda. Seepärast leiame, et nendele küsimustele tuleb läheneda ettevaatlikumalt. Just sel põhjusel soovime tungivalt, et hääletus neis asjus lükataks edasi juulisse.

Juhataja. – Taotlus on tagasi lükatud.

Seega on tööplaan kinnitatud.

12. Euroopa Ülemkogu kohtumise (24. juuni 2011) ettevalmistamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused 23. ja 24. juunil 2011 toimuva Euroopa Ülemkogu kohtumise ettevalmistamise kohta.

Enikő Győri, *nõukogu eesistuja.* – Austatud juhataja! Lugupeetud komisjoni president ja parlamendiliikmed! Pöördun nõukogu nimel täiskogul teie poole täna viimast korda.

Lubasime jaanuaris teile, et meie eesistumise aeg tuleb parlamendisõbralik. Mõistsime, et Lissaboni lepingu valguses sõltub iga tulevase eesistujariigi edu tihedast koostööst Euroopa Parlamendi ja selle liikmetega. Euroopa avalikkus ootab ELilt tulemusi, tegemata erilist vahet parlamendi, komisjoni ja nõukogu vahel. Ja inimestel on õigus. Vastutame ühiselt ning seepärast on ka meie kordaminekud ja läbikukkumised ühised.

Eeloleva Euroopa Ülemkogu kohtumisega lõpeb Ungari eesistumisperiood. See arutelu on seega suurepärase võimalus võtta kokku eri valdkondades parlamendiga tihedas koostöös saavutatu.

Alustaksin majanduspoliitikast. Euroopa Ülemkoguga jõuab lõpule esimene Euroopa poolaasta. See koondab ühte poliitilisse tsüklisse majanduse taastamise mõlemad hoovad: esiteks finantsstabiilsuse, mis toetub eelarve konsolideerimisele ning peegeldub stabiilsus- ja lähenemisprogrammides, ning teiseks struktuurilised reformid, mis on suunatud aruka, jätkusuutliku ja sotsiaalselt kaasava ja töökohti loova majanduskasvu tagamisele. Tänu komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide suurepärasele koostööle riiklike reformikavade ning soovituste käsitlemisel ei kestnud esimene Euroopa poolaasta mitte päevagi kauem kui täpselt pool aastat.

Euroopa Ülemkogult oodatakse nõukogu heakskiidetud riigipõhiste soovituste kinnitamist ning kõik liikmesriigid peaksid soovitusi oma eelarveid ja struktuurilisi reforme

puudutavates otsustes arvesse võtma. Viitasime Euroopa poolaastale isegi kolmepoolsetel läbirääkimistel, et tagada parlamendi nõuetekohane teavitamine sellest arengust.

Enamik laiendatud euroala paktis osalevatest liikmesriikidest on võtnud kohustusi, kokku juba üle saja eri meetme. Nüüd tuleb kohustused liikmesriikide tasandil ka täita, sest nõnda tehakse suur samm pakti eesmärkide saavutamise suunas.

Siiski on need esialgsed kohustused põhjalikkuse ja konkreetsuse poolest ebaühtlased. Järgmiste kohustuste ettevalmistamisel tuleb liikmesriikidel laiendada kohaldamisala, olla konkreetssem ja püüda saavutada enamat.

Lubage mul järgmisena käsitleda majanduse juhtimise kuut seadusandlikku ettepanekut, mida me kuue meetme paketiks nimetame. Ma ei hakka laskuma detailidesse, kuna teema on niigi eraldi punktina täiskogu päevakorras. Olgu vaid meenutatud, et eesistujariigina sai Ungari Euroopa Ülemkogult volituse saavutada Euroopa Parlamendiga juuni lõpuks poliitiline kokkulepe. Pärast seda, kui nõukogu märtsis üldise lähenemisviisi vastu võttis, asusime kohe tööle ning hakkasime parlamendi ja komisjoniga intensiivseid kolmepoolseid läbirääkimisi pidama.

Kõik kolm institutsiooni on teinud ära tohutu töö. Parlamendi esialgses seisukohas oli umbes 2000 muudatusettepanekut. Praeguseks on meil õnnestunud vähendada lahendamata küsimuste arvu üheainsa olulise teemani ning mõne tehnilise üksikasjani. Olen veendunud, et nüüdne tekst on palju parem ja sobivam tulevaste kriiside ärahoidmiseks. Selle sõnumi edastame ka Euroopa Ülemkogu eesistujale, kes meile selle ülesande andis.

Olen isiklikult pidanud täiskogu liikmetega väga põnevaid kõnelusi. Kasutan juhust, et teid kõiki mulle osaks saanud kogemuse eest tänada. Parlamendisõbraliku eesistujariigina loodame, et tulemused, mis on meid toonud nii lähedale kokkuleppe saavutamisele, ei lähe raisku. Finantsturud, Euroopa ettevõtjad ja eriti meie Euroopa kaaskodanikud eeldavad meilt vastutuse võtmist ja otsuseid ning tegusid meie majanduse põhimure – võlakriisiga toimetulemisel. Lõppude lõpuks teame ka seda, et Euroopa Ülemkogu arutab muu hulgas Kreeka küsimust.

Nüüd justits- ja siseasjadest. Euroopa Ülemkogul käsitletakse strateegilisi varjupaiga-, rände- ja Schengeni küsimusi, tuginedes 9. juunil 2011. aastal vastu võetud justits- ja siseküsimuste nõukogu järeldustele.

Euroopa Ülemkogu arutab Schengeni alaga seotud ideid ning annab täiendavaid poliitilisi juhiseid koostööks, võttes arvesse hiljutist arengut. Samuti kaalutakse kaitsemehhanismi loomise võimalust. Tahaksin aga rõhutada, et Schengeni lepingu nõuetekohaseks toimimiseks peavad liikmesriigid täpselt reegleid täitma ning sel viisil vastastikust usaldust kasvatama. Ei tohi unustada ka tõhusat ning ajakohastatud seire- ja hindamissüsteemi.

Mainiksin ka isikute vaba liikumist. See teema ei kuulu Schengeni küsimustega samasse *acquis communautaire* peatükki, kuid on viimastega lahutamatult seotud. Küll aga kuuluvad mõlemad Euroopa integratsiooni enim nähtavate ja populaarsete saavutuste hulka. Liikmesriigid teavad seda ning on valmis saavutatut kindlalt kaitsma. Schengeni põhimõtted ei ole muutunud: üha tõhusam välispiiride kontroll on eeltingimuseks piirikontrollita reisimisele Schengeni alal.

Küllap teate, et Frontexi muutmise määruse üle on toimunud intensiivsed kõnelused. Frontexi kujul on meil suurepärase Euroopa meede, mis mängib esmatähtsat rolli

välispiiride kontrollimisel. Eesistujariik on väga rahul viimase kolmepoolse kohtumise positiivsete tulemustega. Liikmesriigid arutavad neid tulemusi täna pärastlõunal ning optimistidena arvame meie, et Euroopa Ülemkogu toimumise ajaks jõutakse kokkuleppele.

Euroopa varjupaigapoliitika alal on viimase aja areng põhjustanud pingeid. Kaitset vajavate isikute jaoks on tarvis turvalisi ja tõhusaid menetlusi. 2012. aastaks peab ilmtingimata valmima Euroopa ühine varjupaigasüsteem. See on süsteem, mille jätkusuutlikkuse võti on kõrgetasemelist kaitset võimaldavad, kuritarvitusi vältivad ning varjupaigataotleste kiiret läbivaatamist tagavad õiglased ja tõhusad menetlused.

Euroopa Ülemkogu kohtumisel käsitletakse ka seda, kuidas on kulgenud rände- ja pagulaste voogude haldamise suutlikkuse suurendamisele suunatud plaanide ettevalmistamine. Tegeleda tuleb ebaseadusliku sisserände algpõhjustega. Selleks luuakse partnerlussuhteid lõunapoolsete naaberriikidega. Esimese sammuna algatatakse nende riikidega põhjalik ja struktureeritud dialoog rände, liikuvuse ja julgeoleku kohta, millest nii nemad kui ka EL peaks käegakatsutavat kasu saama.

Käsitleksin ka paari sõnaga Horvaatiat. Ühinemisläbirääkimiste lõpetamine Horvaatiaga oli üks eesistujariigi prioriteetidest. Tänu Horvaatia, komisjoni ja eesistujariigi tohututele jõupingutustele ning täiskogu tugevale ja ülimalt kiiduväärsele toetusele, soovitab Euroopa Ülemkogu ühinemisläbirääkimised Horvaatiaga 2011. aasta juuni lõpuks lõpetada. Ühinemislepingu allakirjutamist on oodata enne aasta lõppu.

Selline areng annab Lääne-Balkani riikide Euroopa väljavaadetele uut hoogu. Euroopa Ülemkogu pöördub nimetatud teema juurde tagasi oma 2011. aasta detsembri kohtumisel. Sel puhul võib oodata, et Euroopa Ülemkogu avaldab rahulolu kindral Mladići vahistamise ja Haagi toimetamise üle. Serbia on teinud hiigelsammu ELiga ühinemise suunas.

Mis puudutab lõunapoolseid naaberriike, on oodata Euroopa Ülemkogu kinnitust uuele lähenemisviisile suhetes ELi naabritega, milles esmaspäevasel üldasjade ja välissuhete nõukogus kokku lepitati. Seoses mõne liidu lõunanaabrite juures viimasel ajal toimunud olulise arenguga on Euroopa Ülemkogul plaanis teha piirkonda käsitlev avaldus.

Muu hulgas mainin veel, et Euroopa Ülemkogu peaks määrama Euroopa Keskpanga järgmiseks presidendiks Mario Draghi ning ka täiskogu hääletab selle küsimuse üle.

Euroopa Ülemkogu kinnitab tõenäoliselt ka ELi Doonau piirkonna strateegia ja romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistiku, viies nõnda ellu veel kaks eesistujariigi seatud prioriteeti.

Doonau strateegia eesmärk on kogu piirkonnale paremate võimaluste loomine, arvestades ühtviisi nii liikmesriikide kui ka Lääne-Balkanil asuvate kolmandate riikide, rahvaste ja kogukondade mitmekesisust. Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistik on aga esimene romade saatust Euroopa tasandil käsitlev vahend, mis meile kõigile võimalusi loob.

Eraldi tahaksin täiskogu tänada suurepärase Járóka raporti ja otsuse eest – need olid nõukogu tööle väga heaks aluseks. Tsiteerides peaminister Orbánit, saab Euroopa nüüd näidata, et tal on lisaks ajule ka süda olemas.

Austatud juhataja! Lugupeetud komisjoni president ja parlamendiliikmed! Eesistujariik Ungari valis endale motoks „Tugev Euroopa”. Loodan, et nõustute president Buzekiga, kes hiljuti ütles, et pärast Ungari eesistumist on Euroopa tugevam ja parem.

Täna teid kõigest südamest viimase kuue kuu jooksul ülesnäidatud koostöövalmiduse eest!

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud juhataja! Sel nädalal toimuva Euroopa Ülemkogu päevakord on väga sisutihe. Minister Győri tutvustas seda nõukogu eesistujariigi Ungari nimel üldises plaanis. Tahaksin kasutada siinkohal võimalust ja teda tänada suure pühendumise eest nende kuue kuu jooksul.

Tahaksin rõhutada mõnda konkreetset asja. Kirjutasin Euroopa Ülemkogu liikmetele kirja, kus tõin välja komisjoni seisukohad küsimustes, mis on minu arvates päevakorras kõige tähtsamad. Tutvustan teile neid seisukohti. Lõpetan oma sõnavõtu paari märkusega Kreeka kohta.

Sellel Euroopa Ülemkogu kohtumisel tehakse väga olulised sammud selleks, et Euroopa Liidu majanduspoliitika oleks sidusam ja efektiivsem.

Vaadelgem esiteks majanduse juhtimise paketti! Tahaksin parlamenti siiralt tänada tohutute jõupingutuste ja kohusetundlikkuse eest, mille eesmärk oli mitte järele anda eesmärkide põhjalikkuses. Täna pärastlõunal tutvustab volinik Rehn komisjoni seisukohti neis üliolulistest küsimustes põhjalikumalt. Loodan, et parlament ja liikmesriigid jõuavad kokkuleppele, sest meie kompleksne reaktsioon kriisile toetub majanduse juhtimise pakatile.

Selle paketi üle kokkuleppele jõudmine on ülitähtis. Kodanikele oleks väga keeruline selgitada, miks ei suuda me jõuda ühele meelele kriisi lahendamise alustalade teemal, kui meie ees seisvad lahendamist vajavad probleemid on nõnda suured. Usun, et selle paketi üksmeelne toetamine tugevdab majanduse järelevalve mehhanisme Euroopa tasandil. Euroopa Liidul oleks siis palju paremad võimalused jätkusuutmatute avaliku sektori võlgade ja eelarvepuudujäägi vältimiseks ning kahjulike makromajanduse tasakaalunihete ärahoidmiseks. Ja kuigi öeldakse, et ennetus on parem kui ravi, tekivad meil siis ka paremad võimalused olukorra parandamiseks, kui midagi sellist peaks juhtuma.

Teiseks eeldan, et riigipead ja valitsusjuhid kinnitavad riikidele konkreetselt suunatud soovitusel, mille komisjon 7. juunil esitas. Nagu teate, on meil esmakordselt tegemist sellise kollektiivse ettevõtmisega Euroopa tasandil.

Soovituste aluseks on komisjoni põhjalik analüüs liikmesriikide jätkusuutliku kasvu ja töökohtade loomise plaanide kohta, et tagada riikide rahanduse usaldusväarsus. Soovitused on konkreetsed, mõõdetavad ning täpselt suunatud iga riigi kõige suuremate probleemide lahendamisele. Nagu arvata võite, olid komisjoni ja liikmesriikide arutelud nende soovitude üle vahel vägagi pingelised, kuid mul on hea meel tõdeda, et kokkuvõttes kõrgetes nõudmistes järele ei antud.

Me ei saa ühel ajal ühtse turu hüvesid nautida ning hoolimatut majanduspoliitikat eirata. Uhiuuel majanduse juhtimise paketi heakskiitmisel ei ole mingit mõtet, kui juba selsamal nädalal seavad liikmesriigid kahtluse alla riigipõhise lähenemise metoodika ja komisjoni sõltumatud soovitusel. Taoline uus poliitika tegemise moodus on väga hea ka kollektiivse vastutuse suurendamiseks, sest Euroopa Liidu majandusruum annab kokku palju rohkem kui lihtsalt riikide majanduste summa.

Kolmandaks on Euroopa Ülemkogul kavas kinnitada lepingumuudatus, et 2013. aastal oleks võimalik luua Euroopa stabiilsusmehhanism (ESM), mida rangete tingimuste täitmise eeldusel saaksid kasutada rahalistesse raskustesse sattunud euroalasse kuuluvad liikmesriigid.

EFSFi tegeliku laenuvõime suurendamine ja ESMi loomine näitavad, et me ei loobu euroala stabiilsuse kaitsmisest usaldusväärse ja kestliku riigirahanduse toel.

Mäletatavasti kerkis komisjoni jaanuarikuus avaldatud iga-aastase majanduskasvu analüüsisga seoses üheks oluliseks teemaks EFSFi tegeliku laenuvõime tugevdamine. Tollal saime selle eest kõvasti kriitikat, nüüd aga on Euroopa valitsused üksmeelselt otsustanud tegelikku laenuvõimet tõsta. Kas seda ei oleks võinud heaks kiita juba mõned kuud tagasi?

Majanduse juhtimise pakett, riigipõhised soovitusel ja stabiilsusmehhanismid: just nii korralikult tulebki kriisist õppida ja õpitu põhjal tegutseda. Komisjon teeb kõik selleks, et igale arutamist vajavale asjale samasuguse otsusekindlusega läheneda.

Majanduskriisiga toimetulekuks peab iga sektor, eriti aga finantssektor kaasa aitama. Olen lubanud parlamendile, et komisjon esitab ametliku õigusakti ettepaneku finantsmaksu kehtestamiseks.

Ettepanekul on kolm eesmärki. Esiteks finantsteenuste siseturu killustumise vältimine olukorras, kus kehtestatakse üha uusi ja koordineerimata riiklikke maksumeetmeid. Teiseks püütakse finantsmaksuga luua olukord, mis ei soosi ülliriskantseid ja puhtalt spekulatsioonide eesmärgil sooritata tehinguid. Kolmandaks soovime tagada, et finantsasutused annaksid õiglase ja sisulise panuse hiljutise kriisi kulude jagamisse ning lahendada ülemääraste kasumitega seonduvad mured.

Kui endiselt makstakse väga suuri preemiaid pankuritele ja ka nendele samadele pankuritele, kelle päästmiseks on vahel kulunud hulk maksumaksja raha, siis on see märk sellest, et ilmselt liigub pangandussektoris ülemäärane suuri kasumeid ning et ka nemad peaksid aitama kaasa üldise avaliku hüve tagamiseks.

(Aplaus)

Teise põhiteemana tulevad Euroopa Ülemkogu kohtumisel arutlusele rändeküsimused. Rändeteema kerkis esile viimaste kuude jooksul, eriti sündmuste tõttu Vahemere lõunakaldal.

Mais kõnelesin parlamendile komisjoni rändepaketist, mis paigutab hiljutised ja kavandatud poliitilised algatused sellisesse raamistikku, et EL ja liikmesriigid saaksid kolmandate riikide kodanike varjupaiga, rände- ja liikuvuse küsimusi hallata turvalises keskkonnas.

Mööngem, et rändeküsimused kutsuvad esile palju emotsioone, kuid kinnitan teile, et komisjon ei ole nõus ühegi katsega õõnestada Schengeni põhimõtteid. Tegelikult arvan, et toimub just vastupidine areng ja Euroopa lähenemine rändele ja vabale liikumisele hoopis tugevneb.

Komisjon tegi ettepaneku Schengeni ala juhtimist tugevdada, et selle kaudu kasvatada liikmesriikide usaldust ja usku meie välispiiride efektiivse haldamise vastu.

Selleks tugevdatakse ühelt poolt piiriagentuuri Frontex ja teiselt poolt seatakse sisse mehhanism, mille raames liikmesriikide piirivalveametid hindavad ühiselt riske. Samuti kaalume sellise kaitsesüsteemi loomise mõttekust, mis võimaldaks otsustamist Euroopa tasandil, et reageerida võimalikele probleemidele, mis tulenevad erakordsest survest meie ühistele välispiiridele või mõne liikmesriigi võimetusest täita oma piiride kontrollimise kohustust. Sellistele olukordadele parima lahenduse leidmiseks tuleks otsused vastu võtta Euroopa liidu tasandil, et vältida liikmesriikide ühepoolseid samme. Viimase võimalusena

– ja ainult juhul kui olukorra kriitilisus seda nõuab – võiks niisuguste otsustega lubada kontrolli taaskehtestamist sisepiiridel, kuid see peab toimuma alati ühenduse raamistikus.

See ei tähenda sisepiiride kaotamise otsusest taganemist. Nii tugevdame me süsteemi Euroopa mõõdet, nõnda et liikmesriigid ei tunneks end ühepoolseks tegevuseks survestatuna. Ootan Euroopa Ülemkogu selget toetust sellele lähenemisviisile, et komisjon saaks välja töötada üksikasjalikud ettepanekud, mida võiks saata edu.

Rändepaketis on ka ettepanekud ühise, efektiivse ja kaitsva varjupaigasüsteemi loomiseks, mis tagab varjupaigataotlejatele kõikjal Euroopa Liidus võrdse kohtlemise. Olen kindel, et parlament ja nõukogu kinnitavad komisjoni läbivaadatud ettepanekud varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuete ja pagulasseisundi kohta. Kutsun Euroopa Ülemkogu üles toetama terve varjupaigapaketi võimalikult kiiret lõpuleviimist kokkulepitud tähtaja piires.

Euroopa Ülemkogu on arutanud ka meie naabruses valitsevat olukorda ja eriti algatuse „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel” rakendamist. See on eriti oluline meie araabia partnerite jaoks, kes ootavad Euroopa Liidult toetust Vahemere lõunapiirkonnas toimuvatele demokraatlikele ümberkorraldustele. Me ei tohi nende ootusi petta.

Euroopa Ülemkogu päevakorras on ka komisjoni soovitus, et Horvaatia saaks Euroopa Liidu 28. liikmesriigiks, loodetavasti 1. juuliks 2013. Päris palju tööd on küll veel teha, kuid loodame, et kuu lõpul toimival ühinemiskonverentsil saame allesjäänud peatükid sulgeda.

Lõpetuseks räägin natuke Kreekast, kuna loodan, et liikmesriikidel avaneb võimalus arutada Kreeka olukorda kõrgeimal tasemel; see pole tähtis mitte ainult meie liidu ühe liikmesriigi jaoks, vaid minu meelest ka euroala stabiilsuse ja kogu Euroopa Liidu stabiilsuse jaoks. Kreeka puhul kerkivad üles väga tähtsad küsimused, mis ei puuduta ainult finantsstabiilsust, vaid ka sotsiaalset vastustust ning Euroopa Liidu poliitilist otsusekindlust.

Eileõhtune hääletus Kreeka parlamendis annab valitsusele võimaluse koguda toetust eelarvemeetmeid, erastamist ja reforme sisaldavale pakatile, mis Euroopa Liidu ja IMFiga kokku lepiti ja mis on vajalik Kreeka majanduse kasvuteele pööramiseks. Üks olgu täiesti selge – sellele plaanile alternatiivi ei ole. Seega, tegutsegem selle kohaselt!

Ma tean, et paljudel kreeklastel on praegu väga raske ja ebakindel aeg. Minu sõnum Kreeka rahvale on: kui valitsus hakkab tegutsema, siis Euroopa ka täidab oma lubadused. Kui Kreeka suudab näidata tõelist pühendumist Euroopa Liidu ja IMFiga kokkulepitud reformikava täitmisele, siis käime ühes Kreekaga läbi teekonna tagasi kasvu juurde. Eelarve konsolideerimine on igati tarvilik, kuid eesmärk on kasv.

Ei tohi kunagi unustada, et iga laenuintressi maksmiseks kulutatud euro jääb Kreeka inimeste heaks kasutamata, mispärast on eluliselt oluline võlga vähendada ja eelarvepuudujääk kontrolli alla saada, et taastuks usk Kreeka majandusse ning see omakorda ergutaks kasvu.

Sama ajal on aga ülitähtis, et Kreeka rahvas mõistaks, et niisugustes rasketes oludes on vaja rahvuslikku ühtsust – just seda, mitte lühinägelikku parteipoliitikat. Meil on Kreeka rahvuslikku ühtsust tarvis, et Kreeka saaks taastada oma partnerite ja turgude usalduse nende hädavajalike ja väga tähtsate reformide kaudu.

(Aplaus)

Mul oli esmaspäeva õhtul kohtumine peaminister Papandreouga ja me arutasime muu hulgas Euroopa struktuurifondide strateegilisemat kasutamist. Kreekal on ühtekuuluvuspoliitika kaudu juurdepääs üsna märkimisväärtetele Euroopa vahenditele. Leian, et peaksime suurendama Kreeka abi vastuvõtmise võimet ning tegema need vahendid kiiremini kättesaadavaks, et konkurentsivõimet ja tööhõivet tugevamini mõjutada.

Selleks kasutatakse olemasolevaid rahalisi vahendeid. Koostatakse kõikehõlmav, kasvule ja töökohtade loomisele suunatud tehnilise abi programm, kuid tegemist on erakorralist laadi programmiga, sest ma rõhutan veel kord, et Kreeka olukord on erakorraline.

Mida saame üheskoos Kreeka jaoks teha? Esitan selle küsimuse Euroopa Ülemkogu kohtumisel. Komisjon võib valitsusega kahepoolset suheldes kava kokku panna, kuid ma arvan, et kõik, kellel võimalik, saavad kaasa aidata: eri liikmesriikidest lähtuva tehnilise abi kujul.

Kreeka valitsus on valmis koos meiega seda teed minema. Arvan ka, et peaksime olema valmis väga positiivselt reageerima, muidugi tingimusel, et selles riigis püsitakse rangelt vajalike reformide teel.

Kreeka reformiplaanide rakendamine nõuab Kreeka rahvalt erakordseid jõupingutusi. Komisjon on pakkunud välja erakordse lahenduse osutamaks kreeklastele, et siiski on lootust. Neil tuleb tuua ohvreid ja me teame, et nad toovad ohvreid, kuid silme ees on lootus ning lahendused käeulatuses. Kreeka teeb küll mõningaid olulisi kärpeid, kuid need on kasvu tagamiseks tarvilikud. Lahendus peitub kasvus ning me teeme Kreeka võimude ja rahvaga tööd selle eesmärgi saavutamise nimel.

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud komisjoni president! Austatud nõukogu eesistuja, minister Győri! Tahaksin esmalt lühidalt pöörduda teie poole, Enikő Győri, et tunnustada teie tehtut ning eriti teie meetodilist lähenemisviisi ning aega, mida sellele tööle, iseäranis tööle parlamendiga, olete pühendanud. Arvan, et see väärrib märkimist ning veel kord, suur tänu selle eest!

(Aplaus)

Plakutate Enikő Győrile, kuid ega ta muudmoodi poleks saanudki toimida, sest me koolitasime ta oma fraktsioonis hästi välja. Sestap ta teab, mida parlament tähendab.

Harva on Euroopa Ülemkogu kohtunud sellistes rasketes ja pingelistes oludes. Harva on meie eri riikide rahvaste ootused olnud nii suured, ootused oma juhtide vapratele ja koosmeeles võetavatele otsustele neis tungivat lahendust nõudvates küsimustes euro, võlakriisi ja majandusjuhtimise kohta. Paljudes riikides, eriti aga Kreekas, on meie kaaskodanikud segaduses, ärevil ning sügavas mures omaenda ja oma laste tuleviku pärast. Kasutan juhust, et öelda meie Kreeka sõpradele kolme asja.

Esiteks: Euroopa on kreeklastega solidaarne ja eurooplastena teeme kõik, mis meie võimuses, et Kreeka erakordselt raskest olukorrast välja aidata, ning teeme seda solidaarsuse ja vastutustunde vaimus, kusjuures põhirõhk on sõnal „vastutustunne”.

Teiseks: see olukord, milles Kreeka ja tegelikult paljud teised Euroopa riigid praegu on, tekkis aastatepikkuse üle oma võimete elamise tõttu. Olgu see valjusti välja öeldud ja kutsun eurooplasi üles tööle näkku vaatama!

Mu kolmas sõnum tuleneb kahest eelmisest: Euroopa saab Kreekat või mis tahes muud raskustes riiki aidata ainult siis, kui see riik teeb ise kõik, mis võimalik selleks, et tagada

pikas perspektiivis oma majandusliku ja finantsolukorra konsolideerimine. See tähendab ohvreid, kuid lõpptulemusena saavutatakse riigi jaoks positiivsed muutused. Seegi tuleb kõva häälega välja öelda ning siinkohal tuleb mulle näitena kohe meelde Läti: paar aastat tagasi oli see riik pankroti äärel, kuid tänu kaks korda tagasi valitud peaminister Valdis Dombrovskise julgel eestvedamisel tehtud kriisist väljumise poliitikale on olukord Lätis jälle tasakaalus.

Praegusse olukorda võib suhtuda kahel viisil: kas hakatakse tänavatel marssima ja streikima, nagu ametiühingute liikumise puhul (ma ise olin kunagi ametiühingutegelane), või räägitakse oma muredest ja seejärel asutakse olukorda õiglase poliitika põhjal lahendama.

Head kolleegid! Meie fraktsioon kutsub teid tegudele! On aeg, et kõik meie riigid taipaksid, et muutusi on vaja ja need on head. Väljume kriisist, kuid mitte patuoinate nimetamisega (Euroopa, Rahvusvaheline Valuutafond ja teised), vaid ise käised üles käärides; ja sõna „meie” all pean silmas loomulikult poliitikute klassi, aga ka kõiki 500 miljonit Euroopa kodanikku.

Nüüd jõuan ringiga tagasi Euroopa Ülemkogu juurde, kellelt me ootame Euroopa solidaarsuse kinnitamist. Vaadates aga praegusest kriisist kaugemale ning selleks, et majanduse taastumine oleks jätkusuutlik, ootame ka põhjalikke majanduse juhtimise reforme, sest kuigi me oleme majandus- ja rahaliidu raha poole euro abil valmis saanud, on majanduse pool jäänud unarusse ning selle eest me praegu nõnda kallist hinda maksamegi. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon nõuab tungivalt ühenduse meetodi kasutamist õigusaktide paketi läbirääkimistel ning selle põhjus on lihtsalt see, et me liikmesriigid liiga hõlpsalt enda kohustustest kõrvele hiilida ei saaks, nagu varem on juhtunud. Kui nõukogu ühes parlamendiga on otsustanud, milliseid majandust puudutavaid eeskirju 27 liikmesriiki peavad täitma, siis ei saa olla nii, et neist kohe esimesel võimalusel loobutakse. Meie soovime vaid kinnitust, et neist kinni peetakse. Kui meil üldse midagi sellest kriisist kasu on, siis see on arusaam, et minevikust tuleb õppida. Kutsun igaüht siin täiskogul seda tunnistama.

Lõpetuseks aga midagi positiivset ka: mul on hea meel selle üle, et Euroopa Ülemkogu plaanib vastu võtta otsuse Horvaatia ühinemise kohta, nõnda et paari kuu pärast saab ta Euroopa Liidu 28. liikmesriigiks. See otsus on tasuks Horvaatia rahva ja valitsuse meeletutele jõupingutustele ning ma kiidan nende vaprust ning arusaama avaliku hüve tähendusest. Seekordne ühinemine omab praegusel endas kahtlemise hetkel eurooplaste jaoks olulist ja positiivset tähendust. Kuid kunagi varem pole euroopalikud väärtused – solidaarsus, tolerantsus, avatus teiste suhtes, vähemuste, inimõiguste ja inimväärikuse austamine – väärinud tugevamat toetust, kui praegusel üleilmastumise ajastul, mil võimude tasakaalu säilitamisele sagedasti kõik muu ohvriks tuuakse. Olen kindel, et Euroopa rahvad seda soovivad, ning kui liit saab üle erimeelsustest ja populismist, siis tuleme neist rasketest aegadest välja tugevamana. Loodan, et riigipead ja valitsusjuhid peavad seda eesmärki kõigest muust ülimaks.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud juhataja head kolleegid! Harva on Euroopa Parlament teinud Euroopa Ülemkogu kohtumise jaoks ettevalmistusi nii ränga kriisi ajal. Arvan, et on aeg loobuda illusioonidest. See Euroopa Ülemkogu läheb ajalukku, sest sel korral otsustatakse meie liidu saatus.

Lugesin sel nädalal ühest Saksa ajalehest huvitavat lõiku. Lehes kirjutati, et turud ei usalda Euroopa Liitu, kuna ei usu, et see enam probleemidele lahenduse suudab leida. Euroopa rahvas, kodanikud ei usalda Euroopa Liitu, kuna ei usu, et valitsused enam nende

probleemidele lahenduse suudavad leida. Meil on ränk kriis. Meil on usalduskriis Euroopa projekti suhtes. Meil kõigil on kriis, mille oleme ära teeninud. Need probleemid olid meile ammu teada. Küsimus on selles, kas kavatseme neid lahendada julgel või juba lüüasaamist tunnistaval viisil, kas meil jätkub vaprust või sunnib argpükslus meid põlvili.

Ütlen teile üht – ja see on arvatavasti kõige ebapopulaarsem lause, mis praeguses Euroopas üldse kõlada võib. Ütlen selle siiski välja, sest usun kindlalt, et see on õige. Meil pole vaja mitte vähem Euroopat, vaid rohkem! Vajame rohkem julgust, et kriisist Euroopa vahenditega välja tulla.

(Aplaus)

Miks on meil rohkem Euroopat vaja? Eelseisev Euroopa Ülemkogu kohtumine puudutab peamiselt kaht teemat. Esiteks peavad riigipead ja valitsusjuhid juhtimise uuesti enda kätte võtma, sest riigipead ja valitsusjuhid ei ole ainsad, kes otsuseid teevad. Meie tänapäeva maailmas on 43 firmat, mille varade maht on suurem kui ühe keskmise suurusega ELi liikme, näiteks Poola riigieelarve maht. Järelikult on olemas 43 firmajuhti, kel on vähemalt sama palju võimu kui Poola peaministril. Ka nemad otsustavad meie kontinendi inimeste saatuse üle. Kas seda asjaolu on üldse kunagi arutatud? Ja veel üks asi: kuidas ikka juhtub nii, et alati vahetult enne majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu ning alati vahetult enne Euroopa Ülemkogu annab üks, teine või kolmas reitinguagentuur negatiivse hinnangu mis iganes lahendusele, mida eelseisval kohtumisel arutatavale probleemile välja on pakutud? Kes on need inimesed, kes Euroopa majanduse arengu üle tegelikku võimu teostavad? Kes on nende taga?

Kes tegelikult maksab reitinguagentuuridele nende antavate reitingute eest? Ilmselgelt ei tööta nad ainult selle nimel, et lõpuks paradiisi saada. Loomulikult saavad nad oma ettepanekute eest raha neilt, kes neist ettepanekutest huvitatud on. Riigipeadel ja valitsusjuhtidel peab jätkuma julgust võtta endale tagasi neile suveräänselt kuuluvad riiklikud ja demokraatlikud volitused tegutseda. Ainus viis, kuidas seda teha, on ühineda.

(Aplaus)

Aga nad ei suuda seda teha, kui ollakse koostisosadeks lagunened. Praegu elab ELi 27 liikmesriigis 7,8% maakera elanikest. Rahvastikustatistika prognoosi kohaselt elab 2050. aastal siin vaid 4% maailma rahvast. Ega ülejäänud 96% ei hakka Euroopa järgi juhinduma. Kiiresti areneva majandusega riigid ei oota, kuidas Euroopa laguneb koostisosadeks: suurteks nagu Saksamaa ja tillukesteks nagu Malta, arvates, et need igaüks omaette ellu suudab jääda. Just sellist taasnatsionaliseerimise retoorikat esitavad paljud poliitikud praegu rahvale. Kontinentidevahelises keskkonna-, majandus-, finants- ja rahanduskonkurentsisis jääme ellu vaid siis, kui hoiame kokku. Kui meie ühine tahe on muuta edukaks maailma kõige tugevama majandusega piirkond, sest ühte hoides Euroopa seda just on, siis tuleb meil olla üksteisega solidaarsed. Solidaarsus toetub jagamisele. Tugevatele õlgadele saab toetada rohkem kui nõrkadele. Muide, meie jaoks ei tähenda see finantsmaksu, vaid finantstehingute maksu. Kui ma lähen poodi piima ostma, siis ma maksan käibemaksu. Kui ma müün finantstoodet, siis ma maksu ei maksa. See ei ole õigel! Seepärast ongi meil finantstehingute maksu vaja.

(Aplaus)

Kõike seda on juba selgitatud. Ettepanekud on lauale pandud. Meil kas õnnestub Euroopa ühte koondada ja hoiduda üht riiki teise vastu välja mängimast või kui ei, siis on Euroopa lõimumisprojekt suures hädaohus. Aga kui Euroopa Liit kui riikideülene rahu ja heaolu

tagamise projekt on läbikukkumisele määratud ning laguneb, siis kaotame enamat kui vaid poliitilise liidu. Siis ilmuvad jälle kiiresti areenile need 20. sajandi deemonid, kes meie kontinendile häda ja viletsust töid. Euroopa kaitsmine tähendab midagi enamat kui vaid üks tippkohtumine, see tähendab suure idee kaitsmist.

(Aplaus)

13. Tervitus

Juhataja. – Tahaksin tervitada Mehhiko kongressi esindajatekoja ja senati delegatsiooni liikmeid, kes viibivad meie ametlike külaliste rõdul.

14. Euroopa Ülemkogu kohtumise (24. juuni 2011) ettevalmistamine (arutelu jätkamine)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu jätkamine nõukogu ja komisjoni 23. ja 24. juunil 2011 toimuva Euroopa Ülemkogu kohtumise ettevalmistamise kohta tehtud avalduste üle.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Täna arutelu põhiküsimus on see, mida võime neljapäeval ja reedel toimuvalt Euroopa Ülemkogu kohtumiselt loota. Mina loodan, minu fraktsioon loodab, ja arvan, et ka parlamendi enamus loodab, et see tippkohtumine päädib otsustavama, kõikehõlmavama ja julgema lähenemisviisiga praegusele kriisile. Olgem ausad, meil puudub üldine kõikehõlmav lähenemisviis sellele kriisile! Seda pole ei nõukogul ega parlamendil.

Ütleksin Martin Schulzile, et ka minul on küsimusi reitinguagentuuride ja nende rolli kohta praeguses kriisis, kuid katsugem pigem leida vigu ning vigade põhjusi endi hulgast, mitte väljastpoolt Euroopa Liitu ja selle institutsioone.

Veel üks asi vajab ausalt väljaütlemist: see kriis ei ole lõppenud. Eksivad need, kes arvavad, et Kreeka ja euro kriisi lõpetab see, kui anname Kreekale veel lisaraha. See kriis ei ole möödas ja see jätkub aina, kui meil ei õnnestu leida Kreeka jaoks struktuurilist lahendust ning kui meil ei õnnestu luua Euroopas tõelist majandus- ja poliitilist liitu. Niisugused meetmed peaksid lõpetama euro ja Kreeka kriisi.

Küsin taas, et kas saab olla üks raha ja 17 valitsust, 17 majandusstrateegiat ja 17 võlakirjaturgu nii, nagu meil praegu on ja nagu ei ole kusagil mujal maailmas? Vaid meie Euroopas arvame, et võib olla üks rahaliit ja 17 poliitikasuunda, 17 valitsust ja 17 võlakirjaturgu.

Ja seda ei räägi mitte ainult meie, Euroopa Parlamendi föderalistid. Eile ütles John Lipski, kes on praegu Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) tegevdirektor, et Euroopal tuleks luua kriisiga toimetulekuks üks poliitiline ja majandusliit. USA rahandusminister Timothy F. Geithneri eilsed sõnad olid järgmised: „Ehk nad võtaksid kätte ja hakkaksid üksteisega rääkima; las nad loovad majandus- ja poliitilise liidu”. Kui nemad teisel pool Atlandi ookeani teavad, mis meil teha tuleb, siis miks meil puudub julgus astuda see hiigelsamm ning luua majandus- ja poliitiline liit? Just see on homse Euroopa Ülemkogu põhiküsimus.

Minu teine märkus puudutab Kreekat: peame Kreekat aitama ja seda mitte ainult kaitsepositsiooni tõttu. Meil on tarvis julget kärpekava ja seda just praegu ka Kreeka

valitsusega arutatakse. Võib-olla on plaanis hetkel pakutavast veelgi kaugemale minna. Kui see nii on, siis vajame ka selle jaoks positiivset programmi.

Kreeka ei saa kriisist väljuda ainult kärbete abil. Neil on tarvis kasvu ja investeringuid ning meie saame seda Euroopa Liidu siseselt võimaldada. Andkem näiteks erainvestoritele tagatist. Kreekas erainvesteringuid enam ei tehtagi. Laenakem neile Euroopa Investeerimispannga kaudu. Miks ei võiks kasutada osa erastamiskavast saadavast rahast eelarve konsolideerimise asemel uute investeringute ja kasvu toetamiseks Kreekas?

Nüüd tahaksin esitada palve Joseph Daulile, mistõttu jätkan prantsuse keeles.

(FR) Esitan oma märkuse prantsuse keeles. Joseph Dauli juhitud fraktsiooni kuuluvad partei Nea Dimokratia liikmed. Me peame ühe asja väga selgelt välja ütleva. Kui tahame, et teised riigid Kreekale raha annaksid, siis peavad kreeklased esmalt ise poliitilise konsensuse saavutama. Usun et Joseph Daul, kes muide ennist väga õigesti rääkis, on nõus veenma oma fraktsioonikaaslasta taolist poliitilist konsensust saavutama, et Kreekale suunatud poliitikat oleks võimalik rakendada.

(Aplaus)

Seda on meil tarvis. Ma mõistan täielikult, kuivõrd raske ülesande me Joseph Dauli õlgadele paneme, kuid ma tean, et ta saab sellega hakkama. On tõsi, et sellises olukorras vajab riik hädasti poliitilist ühtsust, sest selliste väiklaste poliitiliste mängude abil, mida praegu Kreekas mängitakse, kriisi ei lahenda. Mul oli võimalus seda Belgias üheksa aasta jooksul kogeda, Bernd Lange!

Austatud juhataja! Olgem täiesti ausad! Meil on vaja majanduse juhtimise paketiga praegusest kaugemale minna.

Tahaksin José Manuel Barrosolt midagi otse küsida. Eile pressikonverentsil ütles Euroopa Komisjoni kõneisik, et majanduse juhtimise pakett ei ole tarvis rakendada rohkem ümberpööratud kvalifitseeritud häälteenamust. Palun teid, José Manuel Barroso, parandage see viga ära! Sooviksin, et komisjon koos Euroopa Parlamendiga kasutaks majanduse juhtimise paketi puhul rohkem ühenduse meetodit.

(Sõnavõtja oli nõus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Joseph Daul (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Tahaksin Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni esimehele öelda järgmist: olen kindel, et selleks ajaks, kui tal õnnestub saavutada täielik solidaarsus kõikides nendes riikides, kus on võimul liberaalide valitsused, olen mina oma fraktsiooniga ammu selle asja Kreekas korda ajanud ning meenutan talle seda ka siin istungisaalis.

Guy Verhofstadt (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Enamikus riikides, millele Joseph Daul viitas, oleme koalitsioonis kristlike demokraatidega, nõnda et sellel kindlasti on oma mõju. Minu meelest ei ole aga kohane täna pärastlõunal, nii tähtsa nõukogu kohtumise eel, kasutada parteipoliitilist kaarti ja ühe riigi valitsust teise vastu välja mängida. Joseph Daul, palun teid tungivalt mitte liberaale ega ka sotsialiste Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni vastu välja mängida. Kui mina palusin teil veenda oma sõpru parteist Nea Dimokratia, kellest muide paljud on ka meie sõbrad ja on mõnel juhul isegi meie fraktsiooni üle tulnud, siis tegin seda ainult ühe eesmärgiga: ühendada Kreeka rahvast, et nad sellest kriisist välja suudaksid tulla. Teie võite selles olulist rolli mängida ning ma loodan teie peale.

(Sõnavõtja oli nõus vastama kahele sinise kaardi küsimusele, mille esitasid Georgios Koumoutsakos ja Miloslav Ransdorf kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Kuulasin rõõmuga, kuidas Guy Verhofstadt ütles, et nüüd saavad kõik aru, et Kreeka probleem on Euroopa probleem. Mida tuleb Kreekal teha? Kreekal tuleb edasi minna suurte struktuuriliste reformide ja erastamisega.

Sestap tahaksin parandada ilmselt eksiteele viidud Guy Verhofstadti selles, et Nea Dimokratia mitte ainult ei nõustunud reformide nurgakiviks oleva kahe küsimusega, vaid on nende ettepanekute autor. Need on partei Nea Dimokratia ettepanekud, mida valitsus ei ole juba 18 kuu jooksul suutnud ellu viia. Selline on tõde!

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Austatud juhataja! Kuulasin tähelepanelikult Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni esimeest Guy Verhofstadti ning tahaksin temalt küsida, kas saan õigesti aru, kui arvan, et tema moto võiks olla mõte, mille kohaselt on Kreeka kõikjal, sest Kreeka ei ole mitte lihtsalt Euroopa Liidu liikmesriik, vaid on tegelikult hoopis vaimuseisund, mistõttu on Kreeka kõikjal meie ümber?

Guy Verhofstadt (ALDE). – Austatud juhataja! On ilmselge, et kui me Kreeka probleemi ei lahenda, tekivad kogu eurotsoonis tohutud probleemid. Juba ongi see nii Portugalis; juba ongi see nii Iirimaa. Portugali ja Saksamaa ning Iirimaa ja Saksamaa võlakirjade intressivahe on praegu üle 800 baaspunkti.

Solidaarsust oleks tulnud üles näidata kriisi algusest peale, aga seda ei tehtud, ning solidaarsust ei vaja mitte ainult Kreeka, vaid ka kõik teised euroala liikmesriigid. Just solidaarsuse puudumise tõttu tekitasime endale 2009. aasta detsembris hoopis suurema probleemi ning selle peamegi nüüd lahendama.

Jan Zahradil, fraktsiooni ECR nimel. – Austatud juhataja! Täiskogul on täna väga lõbus.

Meenutagem, et meie hulgas on endiselt hulk selliseid, kes on elanud kommunismi ajal ja kes seitsaadik on teinud suuri ja kiireid edusamme, et valmistuda Euroopa Liidu liikmeks saama.

Meid sunniti õigusega end tõestama, me pidime tõestama, et vastame Kopenhaageni kriteeriumidele, pidime tõestama, et meil on toimiv turumajandus jne jne. Kahjuks ei kohaldata samasugust nõudlikkust mõnede euroalaga ühinenud Euroopa riikide suhtes. Miks? Sel lihtsal põhjusel, et tegemist oli poliitilise, mitte majandusliku projektiga, mistõttu kriteeriume eirati; muudeti numbreid, et eurotsooni saaksid siseneda riigid, kes tegelikult ei olnud selleks valmis. Selles peituski asja iva ning nüüd on tagajärjed käes ja me oleme jõudnud pöördepunkti.

Uskuge mind, meie fraktsioon ei soovi euro läbikukkumist vaatamata sellele, et enamik meie liikmeid pärineb väljapoole euroala jäävatest liikmesriikidest! Samas aga ei saa eurot ka iga hinna eest kaitsta.

Ilmselgelt oleme jõudnud hädast väljaaitamise peatüki viimastele lehekülgedele. Algav Euroopa Ülemkogu peaks ütleva selgelt välja, et kui riigi seisund euroalal ei ole jätkusuutlik ja ta ei ole valmis tegema märkimisväärseid muutusi, siis ei tohiks ka euroala tagasi pörkuda selle riigi võlgade ümberstruktureerimisest või isegi klubist väljaarvamisest vaatamata sellele, kui rängalt see kõlab.

José Manuel Barroso! Kui teie seda ei tee, siis ennustan teile, mis järgmisena juhtub: teie oponendid, õieti mitte teie, vaid teie järglase oponendid ei saa olema sellised kenad ja viisakad euroskeptikud nagu mina, vaid tõeliselt vastikud eurovastased. Ja miks? Sest neid valivad vihased Saksa maksumaksjad ning lootuse kaotanud Prantsuse ja Hollandi eraettevõtjad, kellel on küllalt teiste võlgade kinnimaksmisest, kuid ei teie ega mina soovi sellist arengut näha. Käitugem siis nii, et seda ei juhtuks!

Ühtlasi tahan teid paluda, et te ei kasutaks või kuritarvitaks iga kriisi kui võimalust oma supranatsionalistlikke plaane edendada ning mingit fiskaalset või maksuliitu kehtestada, sest see ei vii meid kuhugi.

See ei ole Euroopa kriis! See on lihtsalt ühe eksliku ja aegunud Euroopa integratsiooni kontseptsiooni kriis ja muud ei midagi.

ISTUNGI JUHATAJA: Rainer WIELAND

asepresident

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, Enikő Győri, head kolleegid! Mind hämmastab, kui valjuhääleks on järsku muutunud arutelu kõige sügavama kriisi üle, millega Euroopa Liit on pika aja jooksul silmitsi seisnud. Kui me mõistame, et kaitseme praegu Schengenit, et me ei ole suutnud selle nõukogu eesistumisel kaitsta ajakirjandusvabadust Ungaris, et me vajasime palju aega, et Liibüa ja Egiptuse teemal üldse ühist Euroopa keelt leidma hakata, ei ole midagi imestada, et Kreeka halveneva olukorra taustal saame öelda vaid seda, et kuigi meil on nüüd Euroopas palju juhte, puudub meil juhtimine.

Usun, et see on üks põhiprobleeme, millega on nüüd korralikult tegeletud. Selles kriisis, mis on kestnud Kreeka kriisist tunduvalt kauem, oleme ka olukorras, kus kõik lahendused, millega nõukogu välja tuleb, on jäänud liiga hiljaks ja on liialt piiratud ulatusega. Ideed, et Euroopa Liit saab jätkata viisil, nagu meie seda soovime, ning tagada samal ajal ka kõikidele eurooplastele parema elu, kui päästame Kreeka ja stabiliseerime olukorra lõunariikides, ei ole siiani kordagi väljendatud, ning minu arvates on selle eest vastutav üks institutsioon, milleks on Euroopa Ülemkogu. Ütleksin, et ka parlament ei ole alati särav näide. Näiteks keeldus parlament enne seda ajaloolist nõukogu kohtumist õigeaegselt kokku tulemast, et võtta vastu resolutsioon, mis tegeleks just nimelt selle ajaloolise kriisiga seotud probleemidega. Minu arvates on äärmiselt kahetsusväärne, et isegi need vasakpoolsed liikmesriigid, kes siin minu paremal käel istuvad, ei suutnud ennast õigeaegselt koondada, et teha parlamendi nimel Kreekat puudutav avaldus.

Sooviksin veel kord tõstatada teema selle kohta, mis on Kreekas valesti, kuna leian, et Joseph Daulil on Nea Dimokratia ees kohustus. Siiski, kui kõneleda õiglusest, on Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonil Euroopa Parlamendis kohustus ka George Papandreou ja tema valitsuse ees. Kuigi olen väga rahul, et eile tema vastu usaldust üles näidati, on ka Kreeka valitsus kaasatud õiglaste kriisiprogrammide leidmisse. Tõsiasi, et see on nii ebaõiglaselt jaotatud, et koormat kannavad vaid ühiskonna madalamad kihid, et Kreekas ei ole kasutusele võetud kapitalimaksu ning ka maksudest kõrvalehiilimine on Kreekas laialt levinud, on ebaõiglane olukord. Mainitud rahvuslikku solidaarsust peab jagama ka Kreeka eliit, mis lõppude lõpuks saab isegi praegu veel kriisist tulu ning mis peaks kandma oma osa vastutusest.

(Aplaus)

Jääme paljuski selle juurde, mida oleme Kreeka kohta varemgi öelnud. Pikemad perioodid, soodsamad laenud – oleme seisukohal, et tarvis on ka laenu leebet, süstemaatilist ja turvalist ümberajastamist. Arvan, et Euroopa Liidu poliitilise juhtkonna ebapädevusest annab tunnistust tõsiasi, et see, mille oleme õigeks tunnistanud, nimelt eravõlausaldajate kohustus koormat jagada, on jäänud rakendamata, kuna kardame reitinguagenteure. Seega on probleem, mis meid sellesse kriisi tõi, jätkuvalt domineeriv ning siiani on selle lahendamiseks puudunud poliitiline eestvedamine. Olen seisukohal, et see on põhiprobleem, mida on tarvis lähipäevadel Euroopa Ülemkogu kohtumisel arutada.

José Manuel Barroso, soovin teile edu plaanis kehtestada õiglasem maksusüsteem, et leida kriisist väljapääs! Ma ei tea, kas kavatsete endiselt finantstehingumaksu kehtestada. Oleme endiselt selle poolt. Parlament on sellele palju kordi toetust avaldanud. Siiski usun, et maksudest kõrvalehiilimise, ebaõiglaste boonuste ja kõikide teguritega, mis andsid oma panuse selle finantskrahhi tekkeks, ei ole veel tegeletud. Ka see on teie kohustus. Täna tähelepanu eest!

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Kui vaatame Kreeka praegust olukorda, saame sellest ka üht-teist õppida. Kasinusnõuded ega üleskutse müüa viimane riigile kuuluv hõbe Kreekat ei päästa. Kõik jätkub nii nagu enne. Enne kohustuste võtmisele üles kutsumist nõutakse uusi kasinusmeetmeid ja erastamisi. Samal ajal püütakse Euroopa semestri kaudu endiselt teha sellest pankrotikogemusest liikmesriikidele näide.

Kogu see olukord on läinud nii kaugele, et kaalume Saksamaa Treuhandi mudelil põhineva erastamisagenteuri loomist. Bernd Lange, Saksamaa Treuhandi agentuur, saatis korda arvukalt positiivseid tegusid. Siiski tõi see kaasa ka ulatusliku deindustrialiseerimise ja riigivarade pillamise. Selle tagajärjed on siiani tuntavad. Siiski ei soovi ma seda esitada ülbelt kui teiste vigu.

Miljardite eurode ulatuses täiendavat abi Kreekale ilma selge suunamuutusega ei ole midagi enam kui turvavõrk pankadele. Sel puhul saame hakkama ka erasektori vabatahtliku osaluseta, nagu meile väidetakse. Sellisel juhul ütleksin, et tegemist on poliitilise kõhulemaandumisega.

Asjad jätkuvad nii nagu ennegi. Minu arvates on ainuke alternatiiv meie finants- ja majanduspoliitika radikaalne muutmine, ent selle tegemiseks napib meil julgust. Kriisi põhjustega ei tegeleta. Just selles seisnebki probleem. Meil ei ole julgust kehtestada demokraatiat ja läbipaistvust ning teha poliitilisi otsuseid harvem suletud uste taga. See ohustab Euroopa ideed ja võimaldab kitsarinnalisel natsionalismil juurduda.

Palun kohtumisel saata välja selgeid sõnumeid, kuid selleks ei tohi olla sõnum „jätkakem vanaviisi”.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Iga kord, kui küsin José Manuel Barrosolt, mis on tema varuplaan, vastab ta, et seda ei ole tarvis.

José Manuel Barroso, iga kord, kui ennustan, et järjekordne riik on päästepaketi äärel, ütlete teie, et mitte mingit probleemi ei ole! Siin me nüüd oleme, Kreeka teise päästepaketi lävel, ning teie ütlete, et alternatiiv puudub. Me peame sellel teel jätkama. Peame eirama tõsiasja, et Hispaania võlakirjaturg saadab selgeid sõnumeid selle kohta, et nemad on järgmised. Olete teie meid alles toredasse olukorda pannud! Olete 100% juhtudest iga ainsa kui eurot puudutava ennustusega eksinud ning täna ütlete, et see pakett viib Kreeka majanduskasvu teele, kuid ei, seda ei juhtu. See viib Kreeka kolmanda päästepaketi teele, mida hakkame arutama kõigest paari kuu pärast.

Pean ütlema, et minu jaoks on tõeliselt tülgastav näha, kuidas teie ja üha kohutavamaks muutuv Rahvusvaheline Valuutafond kiusab taga riiki, mis õigupoolest demokraatia leiutas, ning ütleb selle inimestele, et nad peavad selle kasinuspaketi vastu võtma. Nad peavad olema nõus oma majandust kärpima tasemeni, mis viib nad täielikku majanduslikku depressiooni. Neile öeldakse, et alternatiivi ei ole; see on sado-rahanduse vorm, mis viib nad hulluksminemise äärel. Nad on tänavatel ja vägivaldsevad, ning ausalt öeldes saab olukord vaid hullemaks minna. Olete neilt võtnud mitte ainult raha, vaid ka nende demokraatia.

Head eurooplased, tõeliselt head eurooplased, pakuksid välja alternatiivi, mis aitaks kreeklastel oma isikliku valuuta uuesti kasutusele võtta, võimaldada neil devalveerida, lasta neil oma võlatingimused uuesti läbi rääkida, kuna nende võlakoormuse suhe SKPsse on jõudnud punkti, kust tagasiteed ei ole. Siis ja ainult siis saavad tõelised kasinuspaketid töötada. Alles siis mõistavad kreeklased, et peavad need kärped tegema. Kui jätkame praegusel teel, jõuame sotsiaalse ja majandusliku katastroofini.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Sooviksin Nigel Farage'ilt küsida, kas ta teab, kui suur on Ühendkuningriigi välisvõlg, ja kas ta usub, et Ühendkuningriik suudaks saarena iseseisvalt hakkama saada.

Nigel Farage (EFD). – Austatud juhataja! Ühendkuningriik elas sarnase olukorra üle täpselt 20 aastat tagasi. Olime osa vahetuskursi mehhanismist. Olime lõksus, püüdes oma kurssi säilitada Saksa marga suhtes intressimääradega, mis olid kaks korda kõrgemad, kui oleksid pidanud olema.

See läks tarbetult miljonile Suurbritannia elanikule maksma töökoha. Õnneks kukkusime vahetuskursi mehhanismist välja, intressimäärad langesid ja elasime 1990ndatel õnnelikku elu.

Erineva kasvutempo ja kaubandusmuustritega eri maailma piirkondades asuvaid majandusriike ei ole võimalik kokku sulatada. Saime oma õppetunni. Taevale tänu, me ei liitunud euroga! Kardan, et need, kes seda tegid, on praegu majanduslikus vangistuses.

Barry Madlener (NI). – (NL) Austatud juhataja! Eelmisel teisipäeval ütles José Manuel Barroso, et Kreeka võib Euroopa toetusele kindel olla. Ta ütles, et Euroopa täidab võetud kohustused.

Millele täpsemalt José Manuel Barroso seda õigust võttes tugineb? Kas Kreekale antav finantsabi ei ole mitte selgesõnaliselt Lissaboni leppega keelatud? Kas riikide parlamendid ei pea mitte niisuguses abis iseseisvalt kokku leppima? Kas neil ei ole mitte lubatud vastata ka eitavalt?

Komisjoni võim laieneb üha kaugemale. On aeg sellele piir panna! Komisjon näeb ennast kõikide Euroopa riikide valitsejana, ülima otsuselangetajana, mida juhib José Manuel Barroso. José Manuel Barrosot ei valitud demokraatlikult. Mitte ükski Euroopa kodanik ei hääletanud selle mehe poolt. Mul on vaid üks sõna valitsuse kohta, mis valitseb ilma demokraatiata, ning see sõna on „diktatuur”. Bürokratlik diktatuur, mis soovib kreeklasi ikestada ning olukorda kontrollida ka Madalmaades. On vastuvõetamatu, et José Manuel Barroso peaks langetama otsuse selle kohta, kas Madalmaad peaksid abi andma. On olemas vaid üks organ, millel on õigus langetada otsus selle kohta, kas Madalmaad peaksid Kreekat aitama, ning selleks on Hollandi parlament.

Kreekale abi andmine on kasutu. See kahjustab Hollandi majandust ja selle elanikke. Selles oli José Manuel Barrosol tegelikult õigus. Lõppude lõpuks ütles ta teisipäeval ka ise, et isegi kui Kreeka võlg peaks imekombel õhku haihtuma, ei lahendaks see probleemi.

Euroopa tippkohtumisel ei saa õigupoolest jõuda ühelegi teisele järeldusele. Pikaajaline lahendus sellele probleemile on drahmide uuesti kasutusele võtmine Kreekas, et neid siis iseseisvalt devalveerida. Niiviisi ei peaks teised liikmesriigid seda arvet kinni maksma.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud juhataja! Soovin vastata kahele minule esitatud konkreetsele küsimusele.

Ma ei lasku sellesse ideoloogilisse arutellu Euroopa vastu, mille puhul, lubage öelda, on huvitav jälgida, kuidas äärmuslikud vasakpoolsed ja äärmuslikud parempoolsed moodustavad ühtse liini euro ning Euroopa projekti vastu. Seetõttu tahan veel kord pöörduda kõikide Euroopa, selle parlamendi ja Kreeka demokraatlike võimude poole, et need ühineksid üksmeeles teha kõik, mis võimalik, et tagada Euroopa majanduskasv ja heaolu.

Need kaks konkreetset küsimust käsitlesid finantsmaksu ja meie seisukohta vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse kohta.

Finantsmaksu puudutavas tahan kinnitada, et komisjon esitab tõenäoliselt oktoobris ettepaneku finantstehingute seaduse kohta. Oleme teinud mõjuhinnangu. Usume, et on kaks võimalust: finantstehingute maks ja finantstegevuste maks. Oleme otsustanud tulla välja ettepanekuga kehtestada finantstehingute maks, mille üks põhjus on just nimelt see, et finantstehingute puhul puudub praegu käibemaksuga võrdväärne vaste. Seega esitame selle ettepaneku oktoobriks.

(Aplaus).

Teise küsimuse tõstatas Guy Verhofstadt. Tahan teha selgeks, et komisjon toetab parlamenti vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse teemal. Oleme teie põhjalikku seisukohta toetanud. Samal ajal – Olli Rehnil on võimalus täna pärastlõunal teie poole pöörduda – kutsume teid ja nõukogu tungivalt üles otsima võimalusi lõpliku kokkuleppeni jõudmiseks. Seda seetõttu, et usume ka, et tänu parlamendi seisukohtadele oleme praegu kaalutava paketi puhul teinud suuri edusamme.

Soovin tänada teid, parlament, neid, kes on selle probleemiga kõige suuremat tööd teinud, ning ka Ungari nõukogu presidentuuri, kuna ka see on teinud väga olulist tööd. Kokkuvõtteks soovin teile kõikidele öelda, et mis puudutab vastutustunnet, lähivad erimeelsused selles küsimuses väga kalliks maksma, arvestades praegust olukorda.

Komisjon toetab ühenduse lähenemisviisi. Komisjon toetab suurimaid võimalikke eesmärke, mis on tee, mida ma arvan, et ka teie toetate.

Need on konkreetsed vastused konkreetsetele küsimustele.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Nõukogu eesistuja! José Manuel Barrosol! Head kolleegid! Kreeka küsimuse kohta on juba palju öeldud. Sooviksin sellele lisada vaid kaks mõtet.

Esimene on, et hoolimata kogu murest ja hirmust, mida inimesed tunnevad, ei tohi me silmist kaotada oma põhimõtteid. Kaks Euroopat määratlevat põhimõtet on solidaarsus – peame sellest kinni – ja individuaalse vastutuse mõistmine, see et Kreeka inimesed ja kõik need, kes on solidaarsusaktide sihtmärk, võtaksid ka ise vastutuse.

Teine mõte on, et mainitud on Euroopa suurt proovilepanekut ja muret, et see projekt võib isegi läbi kukkuda, ning vanad tondid, mille olime enda arvates hävitanud, võivad Euroopa Liitu naasta. Sooviksin selle kõik ümber pöörata ja seda positiivses valguses vaadelda. Me ei tohiks mõelda vaid probleemidele, vaid ka edule. Näiteks peaksime märkima, et mõned Baltimaad on suutnud kriisist välja tulla ning Euroopa toetusega õnnestub Iirimaa järgmisel aastal võlakirjaturgudele naasta. See võib olla ka suur võimalus inimestele tõestada, et koos oleme tugevamad kui eraldi.

Selles kontekstis on üsna raske tegeleda nõukogu kohtumise teise suure probleemi, nimelt migratsiooniga. Siiski on need kaks küsimust meeldivalt seotud, kuna seoses migratsiooniprobleemi, eriti Schengeniga, näeme töötavat samuti sama põhimõtet – nimelt seda, et Euroopa suuri edusamme seatakse nüüd riiklike eneseupitamiste tulemusena küsimuse alla. Ma olen kindel, et me kõik oleme näinud arve, mis näitavad, et Itaaliasse on saabunud 18 000 pagulast. Sellest hoolimata teame kõik ka seda, et Itaalia jaoks ei ole 18 000 pagulast kuigi ülemäärane koorem, kuna ainuüksi Belgia võttis eelmisel aastal vastu kaks korda rohkem pagulasi. Seetõttu ei olnud Itaaliast õige reageerida nii, nagu see reageeris. Tegemist oli Itaalia reformiministri Umberto Bossi riikliku poliitikaga. Paarisaja inimese pärast tugevdas Prantsusmaa piirikontrolli ning ka seda tehti riiklikel poliitilistel põhjustel. Ka Taanis olid põhjused riiklikku poliitilist laadi.

Seetõttu sooviksin, et nõukogu kohtumisel saadetakс välja selgeid sõnumeid. Kui arutatakse migratsiooni ja Schengeni küsimust, peavad Euroopa Liidu riigi- või valitsusjuhid vastama selge sõnumiga, et me ei soovi riiklikku egotismi, eriti selles valdkonnas. Selle asemel soovime kaitsta tohutut edu – vaba Euroopat. José Manuel Barroso, teil on kindlasti selles parlamendi toetus.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja, nõukogu eesistuja, komisjoni president! Esmalt sooviksin öelda paar sõna mulle südamelähedasel teemal, milleks on loomulikult Horvaatia. Loodan, et suudame võtta vastu otsuse, mis lubab Horvaatia nüüd tõeliselt Euroopa Liitu vastu võtta. Komisjon on siin teinud head tööd – volinik Štefan Füle, teie ise, José Manuel Barroso, ja selles osas ka Ungari eesistumine. Kui riik, kes on oma ülesandega hästi hakkama saanud, oleks järjekorras järgmine, oleks see hea ja oluline sõnum Balkani-taolisele problemaatilisele piirkonnale. Kui ma kasutan sõnu „oma ülesandega toimetulemine”, ei väida ma, et kõik probleemid on lahendatud. Alles äsja tekkis meil geiparaadiga Splitis lubamatuid olukordi. Siiski on oluline, et valitsus seisaks põhivabaduste ja põhiõiguste eest.

Lubage mul öelda ka paar sõna Kreeka kohta! José Manuel Barroso, ütlesite, et kui me ei suuda lahendusega välja tulla, näiteks majanduse juhtimise paketi jaoks, on seda kodanikele keeruline selgitada. Siiski, José Manuel Barroso, kodanikele on keeruline selgitada ka olukorda, kus keskendume vaid kasinusmeetmetele. Rääkisite kasvust ja ütlesite, et vajame midagi, et seda edendada – kuid mida täpselt, José Manuel Barroso? Te ei saa ju uskuda, et kasinusmeetmed üksi viivad majanduskasvuni, kui me samal ajal alternatiive ei paku. Guy Verhofstadt mainis paari probleemi. See ei ole ainult vasakpoolsete majandusteadlaste seisukoht – näiteks Le Monde, mis ei ole vaid vasakpoolne ajaleht, tegi selle eile oma majandusosas üpris selgeks. Ühest küljest kasinus – jah, vajame teatud piiranguid, kuid samas vajame ka kasvu ja investeringuid.

José Manuel Barroso, kui kõneletakс erastamistest, siis teate nüüd täpselt, kuidas Kreekat kiiresti erastamislaiale sundida – just nagu Lothar Bisky ütles, müüakse asjad maha. Siiski

peame andma Kreekale nende asjade erastamiseks aega, mis on mõistlik ajahetkel, kui saame nende eest piisava rahasumma.

Teiseks tuleb öelda, et peame investeerima ka pisut raha. Kui ütlete, et ei soovi piirkondlikke vahendeid ja ressursse struktuurifondidest vabastada, siis peame liikuma eemale kaasfinantseerimise kohustusest, kuna vastasel juhul ei saa Kreeka neid kasutada. Need on ettepanekud, mida komisjonilt ootame, José Manuel Barroso. Pooldame kokkuhoiupoliitikat ja säästmist, kui see on vajalik, ning pooldame ka piiranguid ja restruktureerimismeetmeid. See ei toimi aga ilma majanduskasvuta.

Lõppude lõpuks, kui jätkame samamoodi, ei päästa me Kreekat ega oma pankasid, samuti ei päästa me oma maksumaksjaid; selle asemel lõpetame kaoses.

Seetõttu, José Manuel Barroso – see kehtib loomulikult ka nõukogule –, vajame lisaks struktuurimeetmetele ka kasvu. Kasvu ja tööhõivet puudutavad ettepanekud on Kreeka ja ka Euroopa tuleviku seisukohalt väga olulised.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Austatud juhataja! Soovin Hannes Swobodalt küsida, kas ta nõustub selle seisukohaga, et teatud liikmesriigid kasutavad kriisi vahendina kodanikke kavalusega neile kuuluvast varast ilma jätta. Kas ka tema näeb seda niimoodi?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Kõikides kriisi all kannatavates riikides on olnud tõelisi probleeme. Pole vähimatki mõtet seda eitada. Seda olukorda on võimalik ära kasutada kahelt poolt. Näiteks on seda võimalik mõne reitinguagentuuri kombel ära kasutada, jagades nõuandeid, mis viivad riigid hävingusse. Samuti on võimalik seda ära kasutada, tehes poliitilisi avaldusi, mille sisuks on, et me ei pea midagi muutma. Kui mõned meelevaldajad, näiteks Kreekas või mõnes muus riigis, usuvad, et meil ei ole vajadust midagi muuta ning võime vanaviisi jätkata, siis nad eksivad. Seetõttu toetan täieliku toetuse avaldamist George Papandreou valitsuse soovitatud meetmetele. Need on samm õiges suunas. Neid tuleb toetada ning see on veel üks asi, mida mõned Kreeka ametiühingute liikmed peavad mõistma – ainuke viis olukorrast üle saada on see, kui püüdleme samal ajal koos kasvupoliitika poole. Soovisin selle täiesti selgeks teha. Teisisõnu ei tohi kummaltki poolt toimuda ärakasutamist. See on väga oluline!

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Pärast eile Ateenas toimunud usaldushääletust, mille tulemustega me kõik kursis oleme, avaldas ajaleht Bild Saksamaal artikli pealkirjaga „Kreeka juht jäi alles – Euroopa võib kergendatult hingata”. Pean ütleva, et ka mina olin selle hääletuse tulemusega rahul, kuid arvan, et kergendatult hingamiseks on kindlasti liiga vara.

Seda seetõttu, et nüüd peame järgmisel nädalal selle mahuka kasinuspaketi edukalt ellu viima. See on järgmine suur tuleproov. Isegi siis ei saa me kaugeltki mitte kergendatult ohata. Enne kriisi ületamist tuleb astuda veel edasisi samme ja rakendada meetmeid. Usun, et siin kõneldu on tõi. Kreeka inimesed vajavad valgust tunneli lõpus. Siiski sooviksin teha päris selgeks, et inimesed riikides, kust suurem osa abist pärineb, vajavad samuti valgust tunneli lõpus. Neil on tunne, et nad muudkui annavad ja annavad ja annavad ning sellele ei tulegi lõppu. Kreekas on inimestel tunne, et nad muudkui säästavad ja säästavad ja säästavad ning sellele ei tulegi lõppu.

Seepärast ongi kasvustrateegia nii tähtis. Seetõttu on erastamised väga olulised, et seda kapseldunud majandust lahti murda ja liberaliseerida. Seetõttu ongi õige, et edendame ja

toetame resoluutselt Kreeka välisvõla vähendamist. Demokraatia peab seda toetama. See, mis toimub Antonis Samarasiga, on täiesti vastutustundetu. Siiski on õige, et annaksime näiteks investeringutele garantiid. Samuti on meil õigus võtta välja kasutamata ELi vahendid, José Manuel Barroso, ning muuta need Kreekale kättesaadavaks, kuna lõppkokkuvõttes ei saa suuremast kasvust kasu mitte ainult Kreeka, vaid terve Euroopa.

Üks asi on veel oluline, kui pisut ettepoole vaatame: stabiilsuse ja kasvu paketti tuleb tugevdada. Peame edasisi kriise ära hoidma. Siin tuleb mängu vastupidine kvalifitseeritud häälteenamus. Ükski tavaline kodanik ei mõista, mida see täpselt tähendab. Lihtsalt öelduna on stabiilsuse ja kasvu paktil kas see kummaline tehniline element, mida just mainisin, ning sellisel juhul ka hambad, või mitte. Sellisel juhul ei saa me seda paketti toetada. Vastupidise kvalifitseeritud häälteenamusega toimuv hääletus stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavas faasis on meie arvates täiesti hädavajalik.

José Manuel Barroso, mul on väga hea meel teie suust taas kord kuulda, et komisjon on täpselt samal seisukohal. Sooviksin täiskogult sellele projektile kindlat toetust.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Aitäh, Graf Lambsdorff! Olen arvamusel, et Kreeka vajab tungivalt poliitilist ühtsust. See aga saab loomulikult alguse tõsiasjast, et seal soovitatud ettepanekud peavad lõppkokkuvõttes olema õiglased. Ühtsus saab riigis olla vaid siis, kui usaldus sealse poliitilise ja majandusliku eliidi vastu taastub. Selleks et see oleks võimalik, peavad tehtavad ettepanekud ühtsust soodustama. Siiski sooviksin teilt küsida järgmist: sooviksin ka teie fraktsioonis näha pisut järjepidevust. Kutsute siin üles eurovõlakirjadele, kuid Saksamaal olete need kuulutanud millegi pühaduse teotuse sarnaseks. Just teie fraktsioonile Saksa parlamendis oleme näinud suurimat vastuseisu ühisele Euroopa...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Juhataja. – Sven Giegold, te ei saa sinise kaardi võimalust kasutada, kui ei kavatse küsimust esitada. Seetõttu ei ole Graf Lambsdorffil ka kahtlemata millelegi vastata.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Kreeklasena sooviksin tänada Euroopa Komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamenti toetuse eest, mida nad on siiani Kreekale avaldanud. Eriti soovin tänada kõiki komisjonis, kes on nüüdseks 18 kuud väga rasket tööd teinud, et Kreeka kriisi lahendada.

Oleme täna Euroopa Parlamendis palju Euroopast rääkinud. Sooviksin siin mitmerahvuselises istungisaalis teha vaid ühe patriootilise märkuse. Meie, kreeklased, andsime Euroopale nime ja aitasime oluliselt kaasa sellele, mida nimetame Euroopa tsivilisatsiooniks ja Euroopa väärtusteks. Mida meie, Kreeka poliitikud ja Kreeka inimesed, palume? Palume teie lugupidamist ja solidaarsust. Mida me saame lubada? Seda, et teeme väga suurt tööd selle nimel, et tõsta riik, mille oleme praegusesse olukorda viinud – see tähendab, et see on ennekõike meie probleem, milles ise süüdi oleme –, tagasi jalgele.

Lubage mul teha kolm ettepanekut: ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Päevakorras on paljude väidetavate Liibüast ja Tuneesiast pärit asüülitaotlejate olemasolu. Tuneesia on riik, mis on oma diktaatori kukutanud. Mille eest tuneeslased siis põgenevad? Demokraatia? Võib-olla peaksime eeldama, et järjekorra lõpus on ka äsja ametist tagandatud diktaator Ben Ali.

Liibüa on sõjatsoon, ent inimestest ei saa asüülitaotlejaid pelgalt seetõttu, et nad elavad ohtlikus riigis. Konkreetse inimeses peab olema midagi, mis ta ohtu seab. Vaidlus paistab seisnevat selles, kas Itaalia ja Malta peaksid nad püsivalt vastu võtma, kuna on esimesed riigid, kuhu pagulased jõuavad, või peaksid teised liikmesriigid pagulased püsivalt enda riiki vastu võtma. Minu vastus on, et kumbki ei tohiks neid püsivalt vastu võtta ning pagulased tuleks varem või hiljem Põhja-Aafrikasse tagasi saata.

Kui ELi asüüliireeglites on tõesti kirjas, et pelgast soovist asüüli taotleja piisab, et luua kohustus nad vastu võtta, tuleb reegleid muuta. Reeglid on teinud inimesed ja neid on võimalik tühistada. Kui see tähendab, et liikmesriigid ning õigupoolest ka EL ise peaks rahvusvahelistest kokkulepetest lahti ütleva, siis olgu nii. Migratsioon on liikmesriike tundmatuseni muutnud. On tulnud aeg see vool peatada ja soodustada protsessi tagasipööramist.

Päevakavas on ka Horvaatia liitumine. Missuguseid samme EL võtab, et tagada õiglane referendum, mõlema poole ärakuulamine ja võrdsete summade kulutamine? Kahtlustan, et vaba ja õiglane referendum ei ole tõenäoline. Riik laseb ennast üle ujutada ELi propagandast ja need, kes on Horvaatia liitumise vastu, tõrjutakse arutelust tasapisi välja.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Järgmise nõukogu koostumise põhiteema on usaldus. Oleme jõudnud ajaloolisse hetke. See on ajalooline, kuna teeme selgeks probleemid, millega Euroopa Liit peab silmitsi seisma, ning mille kohta peame nüüdsest andma vaid vastutustundlikke vastuseid. Need vastused on aga omavahel tihedalt seotud.

Esmalt sooviksin siiski kiita Ungari eesistumist tehtud suure töö eest ning väljendada oma tänu selle eest! Eriti suurt tänu tehtud töö eest soovin avaldada riigiministrile Enikő Győri-le, kes oli alati kõikjal olemas. Ta seadis range ajakava, millest presidentuur suutis tervikuna kinni pidada, säilitades samal ajal parlamendisõbraliku suhtumise, mille eest neid veel kord tänan.

See poolaasta on olnud tõeline katsumus, kuna tegemist ei olnud ainult Ungari eestisumise uue ülesandega, vaid ka ülesanded ise olid uued. Mõelge vaid Euroopa semestri käivitamisele ja institutsionaliseerimisele ning majandusjuhtimise kuue meetme pakatile, mis loodi kaasotsustamise menetluse raamistikus, mis toob kaasa olemuslikult uue majandusliku lähenemisviisi.

Tulevase nõukogu koostumise puhul on ootused suured, niisamuti ka paketi puhul, milles tuleb veel kompromissile jõuda. Samal ajal lasub nõukogul ja parlamendil selle kokkuleppe osas tohutu vastutus, kuna need peavad otsustama, kas soovivad järgida halbu tavasid, mis on viinud stabiilsuse ja kasvu pakti nõrgenemiseni ning kaudselt ka kriisini, või teha lõpp kokkulepete poliitikale liikmesriikide tasandil ja halbadele tehingutele ning teha lõpuks ometi ruumi uuele majanduspoliitilisele lähenemisviisile, mis pakub ühiseid Euroopa lahendusi, põhineb ühiselt loodud reeglitel ja viib lõpuks ometi lõpule integratsiooni majanduspoliitilise aspekti, seades kõige olulisemaks tugeva Euroopa. Kodanikud, riikide parlamendid ja turud ootavad kõik, et Euroopa Liit kujundaks Euroopa majandust ühtselt, järgides ühiselt kokku lepitud reegleid, et tagada ühisvaluuta stabiilsus ja kaitsta Euroopa kodanikke tõhusalt kriisi eest.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi liikmed mõistavad täielikult, et Euroopa Ülemkogus 23. ja 24. juunil toimuma pidav arutelu keskendub jätkuvalt kestvale kriisile ning euro ja Kreeka ees seisvatele probleemidele. Siiski

sooviksin liituda nendega, kes on juhtinud tähelepanu sellele, et päevakord ei lõpe seal. Meil on ka kohustus arutada küsimusi, mida on tõstatatud vabaduse, õigluse ja turvalisuse piirkonna jaoks põhipunktide kohta. Eriti puudutab see Schengenit, mis on ilmselt isikute vaba liikumise keskmes.

Me ei saa lubada, et hüüd demokraatia järele, mis on kõikjale Põhja-Aafrikasse levinud, saaks vastuseks midagi muud kui selge kategoorilise vastuse. Lisaks sellele ei saa selleks vastuseks olla Schengeni lepingu reformimine. Vastupidi – see peaks olema Schengeni lepingu tugevdamine. On pretsedendid, mis selgelt viitavad, et ootamatu järsu migratsioonisurve all, nagu oli näha Kanaari saartel Hispaanias aastatel 2004–2006, ei saa vastus olla vaid suurem parem Euroopa, vaid ka toetav panus nõudmistesse saavutada parem demokraatia naaberriikides.

Me teame, et Malta, Itaalia ja Prantsusmaa on selle surve all, kuid peame olema väga selged nõukogu kohustusega asüülipaketi lõpetamisel, immigratsioonipaketi lõpetamisel, Frontexi määruse lõpetamisel ja viimasena Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 80 oleva solidaarsusklausli uuendamisel, mis tähendab direktiivi 2001/55/EÜ uuendamist.

Lõpetuseks sooviksin ka väljendada oma muret välja saadetud sõnumi pärast, mille eesmärk on asutada reageerimismehhanism, mis võimaldab Euroopa Liidu sisepiiride taaskestamist teatud erakordsetes olukordades. Me ei tohi jätta vähimatki kahtlust selles, millega silmitsi seisame ja missugune hakkab olema Euroopa mõõde – mis on rangelt ELi institutsioonidega seotud –, et me ei leiaks ennast libedalt või õigupoolest edasiliikumist takistavalt rajalt.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Austatud juhataja! Pärast avatuse, tolerantsi ja entusiasmi ajajärku Euroopas oleme viimastel aastatel isegi siin täiskogul näinud oma ühtsuse lagunemist ja eurooplaste arvamuse jagunemist sellistel teemadel nagu vaba liikumine, immigratsioon, riiklikud huvid ja ennekõike raha.

Kahjuks toob see ülemaailmne majanduskriis välja halvima meie natsionalistlikest ja populistlikest vaadetest. Riigi poliitikute ja sidusrühmade igapäevaste väljaütlemiste tekitatud kaos Kreekas vaid suurendab segadust turgudel ja kutsub esile uusi spekulatsioone. Viimse kui ühe liikmesriigi sellega saastumise oht on reaalne.

Kreeka jagab oma vastutuskoormat selle kriisi eest ning sedasama teevad ka Euroopa juhid. Kui Euroopa Liit oleks aasta aega tagasi näidanud üles ühtset ja täielikku pühendumust Kreeka aitamiseks, ei tormaks me praegu ühe päästeplaani juurest teise juurde.

Me ei vaja rohkem tehnilisi lahendusi. Vajame hoopis sidusust, otsusekindlust ja ühtsust, kuna nüüd osaleme psühholoogilises sõjas ning turg paneb proovile Euroopa ühtsuse, mitte Kreeka kasinusplaani.

On väga oluline saata välja üheselt mõistetav toetav ja julgustav sõnum, et Euroopa seisab Kreeka selja taga.

Peale selle peaksime alandama intressimäära ja näitama üles rohkem paindlikkust ELi vahenditele juurdepääsu puhul. Lisaks sellele peab ka Kreeka olema valmis oma saatuse ohje enda kätte haarama. Kuigi reformid ja kasinusmeetmed on vajalikud, peaksime ka meeles pidama, et pikas perspektiivis sellest taastumiseks ei piisa. Peame minema tagasi algpõhimõtete juurde, soodustama investeringuid ja edendama kasvu.

Loodan, et homme ei riku ükski Euroopa juht solidaarsust, kuna Kreeka on vaid üks lehekülg Euroopa raamatus; nii et kui seisame Kreeka kõrval, seisame terve Euroopa kõrval.

Mario Borghezio (EFD). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Kreeka teemal ütlen, et on tarvis vaid kuulata, mida arutatakse, et mõista, mis seisus on Euroopa valitsemine. Õigupoolest tüürib see vaateulatusest välja, hulpides sihitult eikuhugi. Meile ei ole öeldud midagi, mille peale oma lootused paneksin, kui oleksin Kreeka kodanik – näiteks hävinguga silmitsi seisev Kreeka tööline või väikeettevõtja.

Mis puudutab immigratsiooni, siis olen kuulnud, kuidas Itaaliat kritiseeritakse selle eest, et see ei soovi pagulasi vastu võtta. Paar tundi tagasi tegi Cecilia Malmström aga avaliku avalduse, milles ütles, et kui Liibüa väljarände tragöödia algas, võtsid kõik kohustuseks võtta riigi kohta vastu vähemalt 800 pagulast. Tegelikult ei võta neid keegi vastu ning ta tõi positiivseks näiteks Norra. Pagulased maabuvad Lampedusal ja mõned ka Maltas ning meie oleme ainukesed, kes neid alt veavad. Itaalia on nad vastu võtnud. Inimesed rääkisid minister Bossist, kuid on ka veel siseasjade minister Roberto Maroni: mõlemad ministrid on sellest samast rassistlikust parteist Lega Nord, mis on pagulasi vastu võtnud. Kuni ei ole tõendeid vastupidisest, on tõde selline.

Ning on veel ka Horvaatia peatükk. Horvaatiale on väga oluline liituda, kuid oluline on ka meeles pidada, et paavst hoiatas horvaate bürokraatliku tsentralistliku struktuuri eest.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Austatud juhataja! Head kolleegid! Just nimelt nõukogu 24. juuni päevakorra keerukus ja – kui soovite siis – ka karmus on see, mis sunnib meid tegelema meile kättesaadavate instrumentide puudujääkidega.

Mis meile täpsemalt kättesaadav on? Euroopa Liit. Euroopa Liit on pooleliolev töö, lõpetamata töö, mida me ei ole nii sageli suutnud lõpetada just oma nõrkuse ja hirmu tõttu. Euroopa Liit on meile kättesaadav, kuid Euroopa Ühendriigid ei ole. See tähendab, et kui riikide valitsused kohalike probleemide tõttu ebalevad, ei ole meil vahendit, mida aktiveerida, et viia ellu võimalikke lahendusi oma probleemidele. Selleks et suudaksime lõpuks ometi Euroopa Ühendriigid kättesaadavaks muuta, on tarvis juhtimist mitte ainult riikide valitsustelt, vaid ennekõike Euroopa institutsioonidelt.

Ma usun – president José Manuel Barrosot ei ole enam siin –, et tema ettevaatlikkus tagas talle tagasivalimise. Sooviksin väga tema poolt ka kolmandat korda hääletada, kuid sedapuhku tema julguse tõttu. Teisisõnu, kuna üks kord on ta tagasi valitud ettevaatlikkuse tõttu, sooviksin ta kolmandaks ametiajaks tagasi valida tema julguse tõttu. Seega, arvestades karmi päevakorda, millega nõukogu 24. juunil tegeleb, eeldan, et komisjon ja Euroopa institutsioonide üles näidatav eestvedamine veenab riikide valitsusi asetama oma ideaale huvidest ettepoole.

Ma arvan, et see on ainuke teostatav tee edasi. Vastasel juhul jätkame arutelusid, milles toriseme tõsiasja pärast, et võib-olla on Prantsuse valitsus võtnud Schengeni puhul algatuse enda peale sisemistel põhjustel või Itaalia valitsus on keeldunud seda või teist vastu võtmast või Kreeka valitsus on endiselt liiga nõrk, et oma otsuste eest tõelist vastutust võtta. Põhiprobleem on aga mujal: kui Euroopa projekti poliitilist olemust ei selgitata, ei suuda me oma probleemidega toime tulla.

Anni Podimata (S&D). – *(EL)* Austatud juhataja! Lubage mul alustada, lisades ka oma tänu sellele, mida Niki Tzavela juba avaldas – ning tänan teda selle eest! –, Euroopa parlamentidele ja rahvastele toetuse eest, mida need on minu riigile avaldanud ja jätkuvalt avaldavad.

Nagu viimaste päevade arengusuunad on näidanud, on Kreeka kindlalt otsustanud jätkata ja saavutada edu püüdlustes oma rahandust restruktureerida ja struktuurireformi edendada.

Kui soovime nende püüdlustega edu saavutada, peab aga enne olema täidetud kaks tingimust. Esimene on, et peame suutma inimestele pakkuda mitte ainult kasinust, vaid ka positiivseid väljavaateid, väljavaateid majanduskasvuks, väljavaateid töö saamiseks ja uute töökohtade tekkeks. Teine tingimus on, et vajame Euroopa Liidult turvalist ja toetavat keskkonda, poliitilise ühtekuuluvuse keskkonda, kuna terve kriisi vältel ja eriti viimastel nädalatel oleme näinud mitteametlikku avalikku dialoogi Euroopa pealinnade, Euroopa Komisjoni ja Euroopa Keskpanga vahel, kus reitinguagentuurid tegutsevad teatava vahekohtunikuna ning arutatakse paljuräägitud erasektori kaasamist Kreeka uude päästeplaani.

See kummaline vahekohtunikuks olemine ei tee au ei Euroopa Liidule ega ka poliitilisele liidule. Peame selle kakofoonia vaigistama, kuna ainult poliitilise ühtekuuluvuse keskkonnas saame loota õigetele tingimustele, milles Kreeka rahva tohutuid jõupingutusi võib saada edu.

Sarah Ludford (ALDE). – Austatud juhataja! Homme ELi juhtide eest olev suur küsimus on, kas nad on ülesande kõrgusel, kui küsimuseks on Euroopa saavutuste päästmine ühisraha ja vaba liikumise tsooni vallas. Rohkem Euroopat ei ole vastus kõikidele probleemidele, kuid sellistes põhiküsimustes nagu need, vajame tõepoolest Euroopa otsustusvõime tugevdamist. Toetan president José Manuel Barroso tänast tunduvalt karmimat väljaitlemist võrreldes Schengenit ja sisserännet käsitleva aruteluga mais. Ta oleks siis pidanud Itaaliat ja Prantsusmaad niimoodi noomima, nagu Manfred Weber fraktsioonist PPE seda arutelu algusepoole tegi.

Eile ajalehes Financial Times avaldatud suurepärasel artiklis mõistis Mario Monti hukka nii liigse aupaklikkuse suurte liikmesriikide vastu kui ka nõukogu nn viisakuse kultuuri, mis tähendas, et liikmesriigid keeldusid üksteiselt ebaõnnestumiste kohta aru pärimast. Mina nimetaksin seda pigem tooremalt: käsi peseb kätt! See oli Kreeka petturlikku statistikat arvestades katastroofiline. Me vajame ELi tasandil suurtes küsimustes otsustus- ja tegutsemisõigust, kuid samas vajame ka ausust, ilma milleta on vastastikune usaldus võimatu.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Oleme näinud, et mitte ükski riik ei suuda sisserände probleemiga üksi toime tulla. On hädavajalik, et meil oleks suuri sisserändeliikumisi juhtiv poliitika, mis toetab arengukoostööd ning tagab mitmepoolsed ja kahepoolsed lepingud sisserändajate päritolu- ja transiitriikidega.

Kahjuks, nagu Itaalia nüüd teada saab, ei ole uusi Euroopa välistegevuse vahendeid kasutatud asutamislepingute vaimus ega kooskõlas nende lepingute nägemusega. Eesliini liikmesriigid on tõepoolest pidanud ühepoolsete algatuste tõttu seisma silmitsi pagulaskriisiga, saamata loota Euroopa solidaarsusele. Seetõttu kutsun komisjoni üles määratlema need juhtumid, mille puhul saame ajutise kaitse direktiivi 2001/55/EÜ alusel rääkida ümberasustatud isikute massilisest sissevoolust, seades seeläbi täpsed mõõdetavad kriteeriumid, mida saab lugeda püsivaks. Niisugune selgitamine on oluline tõhusa ühise sisserändepoliitika edendamiseks ja koorma jagamise tagamiseks.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Ka mina sooviksin edastada oma soojad õnnesoovid nõukogu eesistujale minister Enikő Győrile eesistujaks saamise puhul. Samuti soovin tervitada Euroopa Komisjoni asepresidenti ja teha paar märkust.

Esimene puudutab Kreekat. Ma arvan, et tarvis on rahalist olukorda konsolideerida ja töötada välja meetmed kasvu edendamiseks. Rahanduse konsolideerimise puhul on selge,

et minevikuga tegelemine samal ajal tulevikku kavandades on äärmiselt keeruline. Teen ettepaneku luua teatav kredidivahendaja, mis hoiustaks Kreeka hapuks läinud võlga sobivas finants- või eraldiseisvas struktuuris. Kuna poliitiline konsensus, milleni jõudsimme, ei luba kapitalikahjumeid, siis miks mitte jagada Kreeka võlg osadeks ja lasta seeläbi Kreeka valitsusel tegeleda tulevikuga ning sellel vahendajal minevik põhimõtteliselt restruktureerimise abil korda ajada?

Mis puudutab intressimäärasid, on vajalik panus pankadelt, mis teenisid hiigelkasumeid, kui ostsid võlad 16%-ga ning seejärel kahekordistasid oma kapitali, kui need kukkusid 8%-le. Samuti teen ettepaneku uurida välisvõlga puudutavaid finantstehinguid, mille võib usaldada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele. Krediidiasutused on teatud määral tekitanud millegi, mida me Prantsuse seaduses nimetame ebaõiglaseks abiks liigselt võlgadega koormatud struktuurile. Seega on nad süüdi üleastumises ja põhjustanud kahju: nad peavad selle heaks tegema.

Kasvu teemal peame toetama president José Manuel Barroso soovitatud miljardi euro kava ning tagama Kreekale korraliku arengukava. Kiidan heaks Daniel Cohn-Benditi tehtud ettepaneku: miks mitte keskenduda sõjalistele kulutustele, mis moodustavad 4% SKPst? Veelgi enam, kui Euroopa Liit suudaks olla vahendajaks Türgi ja Küprose vahel, suudaksime ilmselt Kreekale alles jätta 2% selle SKPst.

Sedasorti meetmed tooksid kaasa Kreeka arengukava.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Minu ootused eelseisvale nõukogu koosolekule on üsna madalad, kuna Euroopa Liidus valitseb killustumine: otsuse asemel on kõhkclus ja solidaarsuse asemel isekus. Niimoodi tegutseb Euroopa.

Vaadelgem Kreeka juhtumit! Ma ei hakka rääkima omaenda kodumaast Portugalist, kuna uus valitsus tuli alles äsja võimule. Seetõttu saan sellele nii portugallaste kui ka Euroopa tuleviku nimel vaid igati edu soovida. Räägime siis Kreekast. Kreeka ei ole tavaline riik. See on olnud aastakümneid Euroopa Liidu täisliige ning kuulub eurorühma. On oluline meeles pidada, et Kreeka oli demokraatia häll. Nendest tõsiasiadest peaks piisama, et Euroopa Liit seda pisut lugupidavamalt kohtleks. Kreeklased on vastutavad kohutava olukorra eest, kuhu nad on sattunud, kuid vastutavad on ka Euroopa institutsioonid.

Peaminister George Papandreou on teinud kõik, mis tema võimuses, et sellest keerulisest olukorrast pääseda. Ta on tohtu vaprus ja väarikusega rakendanud kasinusmeetmeid, olgu need siis jõukohased või mitte. See, mis Kreekaga toimub, võib ühel päeval juhtuda ka Iirimaa või Portugali, Hispaania või Belgia, Itaalia või Prantsusmaaga. Mul on Euroopa institutsioonidele küsimus: kuidas saavad raskustesse sattunud riigid kanda endale kehtestatud skandaalseid intressimäärasid ning samal ajal vähendada eelarvedefitsiiti, riigivõlga, edendada majanduskasvu ja luua töökohti? Kas te ei arva, et niisuguse kohtlemise juures võivad need riigid surra mitte haiguse, vaid ravi kätte?

See ei ole õige. Tarvis on kooskõlastatud plaani ühisraha kaitsmiseks, välisvõlga puudutavate spekulatsioonide tõrjumiseks ja reitinguagentuuride hukka mõistmiseks, sest nendel lasub peamine süü kriisi eest, milles praegu oleme.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Austatud juhtaja! Kui tahame ulatuslikku tulekahju ära hoida, on esimene ettevaatusabinõu mitte tikkudega mängida. Ma nõustun president José Manuel Barrosoga, kui ta ütleb, et Kreeka valitsus peab tegema kõik endast sõltuva, et kodus kõik korda seada, et Euroopa Liit saaks seejärel omakorda tegutsema asuda. Teisisõnu peab Kreeka oma usaldusväärse tagasi võitma.

Kas seesama vastutustundlikule käitumisele kutsumine ei kehti teenitult kõikide ELi valitsuste kohta? Kas kõik poliitilised juhid teavad, millist mõju nende väljaütlemised on viimase 18 kuu jooksul Kreekale avaldanud? On saabunud aeg, et Euroopa Ülemkogu teeks homme lõpu lahkhelidele oma liikmete vahel.

Et Kreeka kriis ei põhjustaks kogu euroalas paljukardetud dominoefekti, on vaja nelja asja: esiteks ühtset Kreekat, millel on majanduslik ja eelarveline taastumiskava; teiseks sama eesmärgi nimel ühinenud Euroopa Liitu ja eurorühma; kolmandaks alguses kavandatud pisut rohkem aega, eriti just erastamiste jaoks; ning neljandaks solidaarsust, millest saadakse õigesti aru ja mis ei koosne mitte ainult paarist laenust, vaid ka kõige tähtsamana partnerite tehnilisest abist, eriti komisjonilt.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Kõigepealt pean ütleva, et ootan Euroopa Ülemkogult äärmiselt vastutustundlikku otsuselangetamist, eriti pidades silmas majanduskliimat, milles oleme viimastel nädalatel elanud. See peab olema vastutustundlikum kui viimane nõukogu, mis püüdis probleemi tühise valimiskalendri pärast kolm kuud edasi lükata. Ootan sellelt kohusetundlikult otsuselangetamiselt põhimõtteliselt seda, et inimesed mõistaksid, et majandus- ja rahandusküsimused on Euroopa jaoks üliolulised ning otsustava tähtsusega, kuid ka kasulikud Euroopa põhieesmärgi saavutamiseks, milleks on rahu hoidmine.

Kui võtame lähenemisviisi, mis viib vaid selleni, et liikmesriigid hakkavad üksteist umbusaldama, külvama umbusku eri riikide vahel, looma ja teravdama erimeelsusi ning rivaalitsemist lõuna- ja põhjapoolsete riikide ning kesksete ja ääremaiste riikide vahel, on lõpptulemuseks Euroopa Liidu allakäik.

Ma usun, et selles Euroopa Ülemkogus on tõeliselt kaalul – tehnilistest lahendustest või poliitilistest erimeelsustest sõltumata – teadmine, kas soovime või mitte seda, et Euroopa projekt oleks jätkuvalt Euroopa rahustrateegia siduv plaan. Ma usun, et kaalul on just see.

Märkan paljude juhtide kõnedest, olgu need juhid siis raskustesse sattunud riikidest või riikidest, mis teevad makseid ning on netorahastajad, vastutustundetut arutlust, milles sageli rõhutakse isegi oma rahvuste teatud äärmiselt negatiivsetele omadustele. Sellel põhjusel, ja ainult sellel põhjusel, rõhun Euroopa valitsusjuhtide vastutustundele, et nad tuleksid välja lahendustega, mis võimaldaksid Euroopal leida sellest olukorrast väljapääs ning tekkinud olukord lahendada.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Vastastikune hirm ja umbusk – nagu Mario Mauro just äsja ütles – juhivad Euroopa valitsuste kriisiotsuseid.

Euroopa näib mulle kui kaks-null kaotav jalgpallimeeskond, mille liikmed arvavad, et suudavad sellest olukorrast välja tulla mitte palli edasi andes, vaid üritades üksi väravat lüüa. Ent ühtegi võistlust ei võideta üksi mängides. Isegi Maradona ega Pelé suudaks selle kriisi lahingut üksinda võita. Kreeka kriisi oleks saanud varases faasis ohjes hoida. Selle asemel surusime edasi ja oleme nüüdseks jõudnud väga keerulisse seisusse, millega tuleb tegeleda, jättes lõplikult seljataha kahjustava kadeduse ja läbikukkunud majanduslikud lahendused.

Peaksime tõtt rääkima ja tunnistama, et paljud praegused valitsusjuhivad on osutunud teisejärgulisteks juhtideks. Nad ei suuda mõista, et kriisi ei põhjustanud kindlasti mitte Kreeka ega isegi olukord välisvõlaga, vaid finantsturud, mis olid siimaani reguleerimata. Nüüd pakuvad valitsused järjekordselt tavalist mürgiõuna: vaatame oma avaliku sektori raamatupidamise läbi ja vaatame, kes ellu jääb. Ent ellu ei jää keegi, eriti just Euroopa

ühiskonna elujõuline osa. Selle asemel peame võtma eesmärgiks majanduskasvu, suunates ja koondades vahendid teadusuuringutesse, väljaõppesse ja suuremate probleemide lahendamisse, pannes nõnda aluse eduspiraalile.

Lõpetuseks peaksime rääkima lihtsate sõnadega sisserändest. Schengenit ei tohiks puutuda; äärmisel juhul võib seda tugevdada, kuid seda ei tohi puutuda, kuna see on võõrandamatu saavutus, mis hoiab Euroopa Liitu püsti. Immigrantide voolu peab haldama Brüsselist viisil, mis premeerib kaasamist, solidaarsust ja turvalisust.

Marian-Jean Marinescu (PPE) . – (RO) Austatud juhataja! Nõukogu lõpetab Ungari eesistumise. Selle eesistumise püüdlusi tuleks tunnustada, kuna see pani lõpu olulistele ja mõnikord väga vastuolulistele küsimustele.

See on väga oluline kohtumine, kuna sellel selgub, kas Euroopa semestrit hakatakse rakendada. Liikmesriigid peavad neid soovitusi rakendada, et stabiilsus ohtu ei satuks. Nüüd on saanud aeg, mil liikmesriigid peavad tõestama oma vastutustundlikku pühendumist uuest mehhanismist kinni pidades.

Tarvis on stabiilsus- või lähenemisprogramme ja riigisiseseid reformiprogramme, kuid nendest üksi ei piisa. Majandusjuhtimise tähenduses tuleb jõuda üksmeelele. Parlament on suurte jõupingutustega kompromissi saavutanud ning loodan, et see leiab homsel hääletusel toetust. Nüüd on nõukogu kord rakendada seda liidule väga olulist paketti.

Schengeni ala on viimasel ajal olnud väga oluline kõneteema. Hindamismehhanism vajab ilmselgelt uuendamist. Ühepoolset piiride taaskehtestamine ei ole lahendus. Kui liikmesriik ei suuda täita oma välispiirikohustusi, on tarvis toetusmeetmeid ja Frontexi kaasamist.

Kui olukorda ei suudeta lahendada, võib nõukogu komisjoni soovitusel kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada piirikontroll mõneks ajaks taastada. Ma usun, et ühepoolne piiride kehtestamine, nagu seda praegu tehakse, ei ole lahendus.

Eesistujariigi romade Euroopa Liitu kaasamise vahendeid käsitleva raporti ja järelduste heakskiitmine ELi Doonau piirkonna strateegia käivitamise kohta võivad tähistada olulisi samme nende oluliste poliitikameetmete rakendamiseks Euroopa Liidus.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Stabiilsuspakti nõrkus on olnud selle usalduskriisiks kasvanud süveneva majanduskriisi üks tegureid.

Selles ei ole keegi süütu. Nüüdseks oleme jõudnud hädaolukorda, kus kaalul on solidaarsus ja vastutustunne, kuid solidaarsus ei tähenda vaid kõiki ühe eest. See tähendab täpselt samamoodi üht kõigi eest. Iga liikmesriik peab võtma vastutuse meie liitu kuulumise eest ning hakkama tegutsema Euroopa üldise heaolu nimel.

Me vajame rohkem Euroopat ning rohkem Euroopat tähendab rohkem distsipliini, muu hulgas ka konkreetseid meetmeid jätkuvate reeglite rikkujate suhtes.

Euroala usaldusväärse taastamiseks peab komisjoni roll muutuma tugevamaks ja iseseisvamaks, et kehtestada majandusjuhtimine ning teha järelevalvet. Komisjon vajab mandaati liikmesriikide majandusliku olukorra hindamiseks, et võimalik oleks õigeaegselt soovitusi ja hoiatusi anda.

Ent kõige olulisem küsimus on poliitiline tahe ja suutlikkus karistusi määrata. Nende rakendamine peaks muutuma reeglits, mitte poliitilise kaubitsemise objektiks. Menetlustes, mis viivad võimalike sanktsioonideni, peaks nõukogu roll olema nõuetekohaselt piiratud.

ELi usaldusväärst on võimalik taastada, parandades statistika kvaliteeti ning välistades tulevikus igasuguse manipuleerimise ja fiskaalandmete võltsimise.

Minu kodumaa Eesti seisis kolm aastat tagasi silmitsi sügava majanduskriisiga. Ent me tegutsesime, tasakaalustasime eelarve ja liitusime euroalaga. Ka Läti tegutses ja on ilmselgelt tagasi õigel teel.

Üks kõigi ja kõik ühe eest! Me kõik peame tegutsema ja oma ühiskondi reformima. Kulude kärpimine on valus, kuid on jätkuvalt ainuke tee tagasi kasvu ja stabiilsuseni.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Oleme täna kuulnud palju andmisest, andmisest, andmisest ja kärpimisest, kärpimisest, kärpimisest. Soovin sellesse segusse lisada veel ühe mõtte, milleks on võtmine-võtmine-võtmine. Täpsemalt öeldes viitan intressimääradele, mille Euroopa Keskpank mu kodumaale Iirimaaale määras. Võitleme mehemoodi, et päästepaketiga oma eesmärkideni jõuda. Aga see meid ei aita!

Õnneks mõisavad Euroopa Parlament ja komisjon, et meid koheldakse ülekohtuselt ja ebaõiglaselt. Niisuguse intressimäära kehtestamine, nagu meile kehtestati, sarnaneb vesikivi sidumisega uppuva mehe kaela, samal ajal kui saadate päästepaadi teda veest välja tooma.

Paluksin nõukogult, täpsemalt öeldes homme, Iirimaa intressimäära vähendada. Kui seda tehakse, naaseme tagasi kasvuaega, täidame võetud kohustused ja saame uuesti suureks rahvuseks, Euroopa osaks.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja! Euroopa Ülemkogu toetab loodetavasti kolme Ungari eesistumise edukat eesmärki: Doonau strateegiat, Rooma strateegiat ja ühinemisläbirääkimiste lõpetamist Horvaatiaga. Ent kõige olulisem eesmärk oleks kuue meetme paketi – majandusjuhtimise õigusaktide paketi – rakendamine. Ungari eksperdid ja diplomaadid väärivad oma suurepärase töö eest kõrgeimat kiirust, kuna neil õnnestus vähendada suur hulk probleeme nõukogu ning Euroopa Parlamendi vahel vaid mõne küsimuseni. Et lõpetada läbirääkimiste ummikseis, peab Ungari valitsus saavutama kompromisse kõrgeimal võimalikul tasemel. See kas Viktor Orbáni valitsusel on selle tegemiseks piisavalt poliitilist kapitali, on endiselt küsitav. Kas György Matolcsy, kes on varem avalikult ja karmilt Euroopa semestrit rünnanud, suudab usutavalt argumenteerida majandusjuhtimise tugevdamise poolt? Ma loodan, et suudame nõukogus siiski läbimurde saavutada. Euroopa vajab võimalikult kiiresti majandusjuhtimise sisseviimist.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhtaja! See mitut liikmesriiki mõjutav raske majanduslik ja sotsiaalne olukord on eelseisval juuni Euroopa Ülemkogul väärt väga hoolikat kaalumist, sügavat järelemõtlemist selle põhjuste üle ning vastutuse võtmist üha neoliberaalsemate liidu poliitikameetmete eest, nagu erastamised ja tööjõu ärakasutamine, mis toob kaasa suurema sotsiaalse ebavõrdsuse, ulatuslikuma majandusliku tasakaalustamatuse ning veel suurema töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse. Nõukogu liikmed on ükskõiksed tööliste ja tavaliste inimeste heitluste suhtes ning kahjuks teevad nad ettepanekuid nendesamade neoliberaalsete poliitikameetmete püsivaks kehtestamiseks, mis on juba viinud suurte kriisideni Kreekas ja Iirimaa ning ähvardavad Portugali ja teisi liikmesriike.

Lõppude lõpuks püüavad nad muuta lihtsamaks suurema kasu saamist kapitalist ja ulatuslikumast finantsspekuleerimisest – ning seda alati samade inimrühmade arvelt: töölised, mikro-, väikese ja keskmise suurusega ettevõtjad, põllumajandustootjad ja inimesed, keda need investeerimiskärped ja kasinuspoliitikad mõjutavad.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! ELi kehtiv rändepoliitika on läbi kukkunud. Üks näide sellest on komisjoni kava võtta kasutusele nn rändepartnerlus, mis annaks Põhja-Aafrikast tulevate inimeste massilisele sissevoolule näilise õiguspärasuse. Cecilia Malmström on palju kordi kuulutanud, et Euroopa on väidetavalt Põhja-Aafrika immigratsioonist sõltuv. Ent tõsiasi, et paljud liikmesriigid peavad toime tulema kõrge töötuse tasemega, eriti noorte inimeste seas, eiratakse tahtlikult. Liibüas on rahvastik viimase 20 aasta jooksul kahekordistunud. Seega, kui väravad Põhja-Aafrikasse peaks avatama, suureneks surve Euroopa tööturule veelgi. Seetõttu ei vaja me rohkem sisserännet Põhja-Aafrikast, vaid peaksime sellele üldse lõpu tegema. Meie kodanikud ei soovi rändepartnerlust; nad tahavad hoopis tagasivõtmispartnerlust. Meie kaaskodanikud ei taha lahtiseid piire, vaid pigem piirkontrolli taastamist ja Frontexi tugevdamist. Ka seda tuleks arutada eelseisval nõukogu kohtumisel, kus arutatakse „edusamme” immigratsioonipoliitikas.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Oleme kulutanud suurema osa ajast Kreeka kriisi arutades. See on ka üpris põhjendatav, kuna tegemist on tohutu probleemiga. Ent eisel arutelul palus José Manuel Barroso meil toetada ka Schengeni küsimust. Tõsiasi, et José Manuel Barroso palus meilt parlamendis toetust, tähendab, et ilmselt ootab ta väga rasket olukorda ja keerulisi kõnelusi eri valitsusjuhtidega. Tahaksin öelda, et Schengeni ala ja vabadus, mille see loob Euroopas reisimisel, oli minu jaoks isiklikult poolakana ning kõikidele teistele Poola inimestele vabaduse ja Euroopa Liidu sümbol ning üks Euroopa Liidu põhivarasid ja suurimaid plusse. Me ei saa lasta seda vabadust piirata ega Schengeni alal laguneda, kuna just täpselt niisugused otsused ja selline poliitika määravad, kuidas ELi mujal maailmas nähakse. Seetõttu kutsun üles mitte ainult Schengeni süsteemi kaitsma, vaid kaasama ka Rumeeniat ja Bulgaariat või pigem neid esimesel võimalusel süsteemiga liitma.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Mulle on tänasel arutelul palju rahulolu pakkunud näha kahte leeri, mis on moodustunud arusaama alusel praeguse olukorra tekkepõhjuste kohta ning antavate soovitude põhjal – ühelt poolt neoliberaalid ja teiselt poolt vasakpoolsed parlamendiliikmed. On selge, et pärast nii pikki arutluskuid Euroopa olukorra kohta oleme esmalt jõudnud järeldusele, et valitseb väga suur oht, ning teiseks, et vajalik on koostöö. Seega oli mul hea meel kuulda José Manuel Barrosot täna ütlemas, et peagi esitatakse finantstehingute maksu käsitlev ettepanek. Mul on hea meel, et see nii on. On kahetsusväärne, et me juba lõppettepanekuga ei tööta, kuid tõsiasi, et see ettepanek on olemas, on väga teretulnud. Kui tohin, rõhutaksin veel üht punkti: hetkel keskendumine euroalale, kuid meil on Euroopa Liidus ka eurovälised riigid ning peaksime tagama, et ka seal probleeme ei tekiks.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Austatud juhataja! Immigratsiooniteemal ootame homme kolme asja. Esiteks Schengeni ala kaitsmist, kuna see esindab meie elanike jaoks vabadust ja on Euroopa Liidu kodanike jaoks üks kõige märgatavamaid punkte. Teiseks ootame jagatud vastutust ka välis-, mitte ainult sisepiiridel. See nõuab tugevamat Frontexi agentuuri ning suuremat solidaarsust ja vastutuse jagamist õiglasel ning erapooletul moel. Samuti eeldab see suuremat koostööd Lõuna-Vahemere riikide vahel, mis on teinud läbi revolutsioonid. Kõige rohkem vajame aga homme tõelist poliitilist tahet. Kui see puudub, ei tee me oma sõnu kunagi teoks.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Tänane elav ja innukas arutelu on selge tõend sellest, et Euroopa Ülemkogu tegevuskava on väga oluline ja Euroopa tuleviku seisukohalt kriitilise tähtsusega.

Kreeka osales enamikus meie sekkumistes aktiivselt. Me teame, et olukord Kreekas on raske ja lihtsaid lahendusi ei ole. Nõustun kõikide teiega, kes ütlesid, et on väga oluline Kreeka inimestele näidata, et asi ei seisne vaid kärbetes või kasinuses, vaid tunneli lõpus on ka valgus ning saame aidata Kreekal minna tagasi kasvuteele.

Kasinust peavad seega täiendama kasvu soodustav poliitika ja meetmed. Ma olen täiesti kindel, et Euroopa Liit ja komisjon suudavad seda teha. Saame aidata Kreeka haldussuutlikkust parandada. Saame aidata Kreekal struktuurifonde paremini kasutada ja neid strateegilistesse kasvu soodustavatesse sektoritesse suunata ning peale selle aidata Kreeka võimudel parandada ka maksukogumise kvaliteeti.

Me teame, kuidas aidata riikidel oma haridussüsteeme parandada. Arvan, et oskame nüüd kõik seda teha, ning komisjon on valmis selles suunas tegutsema. Oleme valmis koostama tehnilise toe programme, mis täiendaksid raskeid kasinusmeetmeid, mille Kreeka võimud peavad üle elama. Sellega soovime selgelt näidata, et Euroopa hoolib, Euroopa on solidaarne ja saab aidata, kui riik on raskesse olukorda sattunud.

Siiski peab Kreeka poliitikutelt tulema samasugune sõnum. Võime anda oma parima, kuid vajame Kreeka võimudelt selge ühtsuse näitamist, selget sõnumit, et nad on kindlalt otsustanud enda riigi keerulised probleemid lahendada. See oleks minu ja komisjoni palve Kreeka poliitilistele esindajatele: tehke koostööd, näidake meile oma ühtsust, näidake meile ühtset lähenemisviisi väga rasketele probleemidele. Aeg on õige ja see oleks äärmiselt vastutustundlik žest.

Vähesed teist käsitlesid Euroopa semestri lõpetamise väga olulist teemat. Siiski mainin seda siinkohal, kuna vajame Euroopa Parlamendi liikmete abi, et nad läheksid oma valimisringkondadesse tagasi ja selgitaksid, et Euroopa semester on lõppenud ja riiklikud semestrid algamas. Arvan, et teame, mida teha; meil on iga liikmesriigi kohta riigipõhised soovitusel, mis on väga õiglased, väga ausad ja väga üksikasjalikud, kuid nüüd vajame riiklike ametiasutuste ning valitsuste koostööd, et need reformid liikmesriikides ka realselt ellu viia. Ainult nii viisi muudame Euroopa majanduse kvaliteeti ja konkurentsivõimet paremuse poole ning seame Euroopa majanduse uuesti jalgele.

Ma sooviksin uuesti kinnitada, et Euroopa Komisjon kavatseb kehtestada finantstehingute maksu. Pidime tegema väga põhjaliku mõjuhinnangu, mis on peagi lõpule jõudmas. See on üks neljast ettepanekust ja üks meie panus globaalsesse arutellu nendel väga olulistel teemadel. Euroopa võtab selles küsimuses taas juhirolli ning loodame, et meie globaalsed partnerid järgnevad sellele.

Paljud teist viitasid Schengeni alale ja sellele, kui oluline on, et meil oleks kvaliteetne rändepoliitika. Soovin teile kinnitada, et oleme täiesti teadlikud tõsiasi, et vabadus ja inimeste Euroopa-sisese vaba liikumise õigus on üks olulisimatest saavutustest, mida peaksime väärtustama. Komisjon tegutseb asutamislepingute kaitsjana ning oleks valmis tegutsema, kui nende projektide aluspõhimõtted kahtluse alla seatakse.

Pärast viimaseid arengusuundi peame ka tunnistama, et tarvis on kompleksset lahendust kõikidele rändeteguritele ning usalduse tugevdamist selle süsteemi vastu. Seetõttu on komisjon veendunud, et piisav on vaid koordineeritud ja ühendusepõhine menetlus, vastukaaluks liikmesriikide ühepoolsetele algatustele rakendada sisemisi piirikontrolle.

Samuti vajame tõhusamat ja kaitsvamat ühist Euroopa varjupaigasüsteemi. Anname endast parima, et tagada süsteemi olemasolu ja toimimine 2012. aastaks. Niisugune on komisjoni lähenemisviis ning ma loodan, et Euroopa Parlament ja liikmesriigid seda toetavad.

Lubage mul öelda ka paar sõna majandusjuhtimise ja kuue meetme paketi kohta. Olete juba kuulnud komisjoni presidendi seisukohta ning saate võimaluse seda üksikasjalikumalt arutada minu kaasvoliniku Olli Rehniga. Toaksin välja vaid ühe punkti ja selleks on pigem varem kui hiljem kokkuleppe sõlmimise tähtsus, kuna aeg surub peale ja vajame uusi tööriistu, et Euroopa majandusi tulevikus paremini ning usaldusväärsemalt juhtida.

Veel üks kokkuvõttev märkus Horvaatia kohta. Arvan, et on aeg ja sobiv hetk Horvaatiat õnnitleda, kuna see on lähenemas ajaloolisele hetkele ning usun, et see peaks olema väga positiivne märguanne mitte ainult kõikidele Horvaatia elanikele, vaid ka kõikidele teistele Lääne-Balkani inimestele.

Samuti sooviksin kiita Euroopa Parlamenti ja selle raportööri Hannes Swobodat ning ka Ungari eesistumist, mis tegi seda edasi surudes suurepäraselt tööd ja tänu millele on meil praeguseks hetkeks ette näidata väga head tulemused!

Viimased tänusõnad lähevad Enikő Győri-le. Ta on palju kordi öelnud, et soovib juhatada parlamendisõbralikku eesistumist. Arvan, et ta on seda oma sagedase kohalolekuga siin täiskogul ka tõestanud. Samuti soovin teda tänada oivalise koostöö eest komisjoniga.

Enikő Győri, nõukogu eesistuja. – (HU) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Lubage mul palun sellel viimasel korral, kui osalen täiskogu istungjärgul, kasutada oma emakeelt! Esmalt tahaksin teid kõiki tänada meie töö tunnustamise eest, kuna kuulsime paljudelt eri fraktsioonide Euroopa Parlamendi liikmetelt, et Ungari eesistumine sai oma tööga hästi hakkama. Isiklikult usun, et parlamendisõbraliku eesistumise juhatamine Euroopa Liidus on tõesti vaeva väärt.

President José Manuel Barroso mainis kuue meetme paketti ja asepresident Maroš Šefčovič rääkis läbirääkimistest Horvaatiaga ja eri toimikutest. Koosotsustusmenetluse olemasolu Euroopa Liidus annab nõukogule ja eesistumisele võimaluse luua isiklike sidemeid suure hulga liikmetega ning tõsta institutsioonisiselt vastastikkust teadlikkust üksteise probleemidest, mis on minu arvates meie kõikide jaoks hea võimalus.

Täna teid tänase arutelu korraldamise eest! Ma usun, et oleme ühel nõul aluspõhimõtetes ja peamistes väärtustes, millest on täna palju räägitud, ning arutatud on isegi Euroopa integratsioonifilosoofiaid. Pean ütlema, et enamik parlamendiliikmete sõnavõttudest peegeldas seda meievahelist kokkulepet. Samuti oleme ühel meelel, et Euroopa Ülemkogu peab praegu tegelema väga keeruliste probleemidega. Oleksin ettevaatlikum sõna „ajalooline” kasutamisel, kuna arvan, et kahandame mõiste väärtust, kui seda liiga sageli kasutame.

Olen täiesti nõus, et hirm ja umbusk on halvad nõuandjad ning ELi juhid ei tohiks lasta ennast homsel ja ülehomsel kohtumisel nendest emotsioonidest juhtida. Minu ja ka Ungari eesistumise kreedo on, et peame oma sammud rajama usaldusele – ütleksin isegi vastastikusele usaldusele –, et teine pool võtab endale vastutuse ja on solidaarne, just nii, nagu olete meid selleks üles kutsunud. Olgu asi majanduspoliitikas, Schengeni reformides, varjupaigataotlustes või laienemises, see on alus, millele peame tuginema. Lahendus – nagu enamik välja pakkus – on rohkem Euroopat, tugevamat Euroopat. Ungari eesistumine on viimased kuus kuud töötanud seda silmas pidades. Meie kindel uskumus on, et sügavam integratsioon on lahendus meie ühistele probleemidele.

Lõpetuseks tahaksin ette kanda probleemidest, mille eelmised Euroopa Ülemkogu liikmed Ungari eesistumisele kodutööks andsid, täpsemalt öeldes: missuguseid tulemusi ja saavutusi

homme algaval kohtumisel esitatakse, kuna lõppude lõpuks pidime teiega teatud teemadel üksmeele saavutama ning jõudma kokkuleppele ka teistes küsimustes.

Alustaksin majanduslike küsimustega. Oleme Euroopa semestrist juba rääkinud, ning tahaksin tänada asepresident Maroš Šefčoviči, kuna avalikkust tasub tõepoolest teavitada sellest, mida see semester tähendab. Selle eesmärk on tagada vajalik läbipaistvus, et teada, kuidas liikmesriigid endaga hakkama saavad, et saaksime neile õigeaegselt hoiatavaid märguandeid saata. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament seda tegevust hoolikalt jälgis; selle Euroopa semestri raames julgustame liikmesriike alal hoidma rangemat eelarvehaldust ning samal ajal loome aluse kasvu poole püüdlemiseks raske töö ja loovuse kaudu.

Kuue meetme paketi kohta tuleb täiskogul peagi põhjalik arutelu. Annan teile kaks põhjust, miks praeguse lepingu vastu võtmist toetada. Esiteks seetõttu, et pakett on hea. See on parem kui komisjoni esialgne ettepanek, – seda seetõttu, et nõukogu tegi parlamendile kõikides päevakorrapunktides järeleandmisi. Oleme saavutanud järeleandmisi isegi vastupidises kvalifitseeritud häälteenamuses. Seega ei saa ma nõustuda Alexander Graf Lambsdorffi arvamusega, et kogu paketil on vaid üks hammas, nimelt vastupidine KHE. Selle paketi eelis on, et see ühendab süsteemi mitu kontrolli, mille abil on võimalik tulevikus 2008. aasta kriisi taolisi raskusi vältida.

Inimeste vaba liikuvuse kohta lubage öelda, et Ungari eesistumine võttis 9. juunil justiits- ja siseasjade komisjonis ühehäälselt vastu järelduse, milles märgitakse, et vaba liikumine tuleb säilitada, et peame vaatama läbi meile juba kättesaadavad meetmed ning alles pärast nende ära kasutamist ja uute probleemide ilmumise korral, mis nõuavad meie praeguse *acquis* kohandamist, võime rakendada äärmuslikke meetmeid äärmuslikes olukordades, ning üksikasju tuleks täpsustada vaid siis, kui olemas on konkreetne seadusandlik ettepanek, mille – nagu me teame – saame sellel sügisel.

Kuulsin just uudist, et paralleelselt selle täiskogu istungjärguga jõudis nõukogu kokkuleppele ainukeses Frontexi puudutavas lahtises küsimuses, mistõttu on Frontexi tugevdamise läbirääkimised edukalt lõpetatud. Täna parlamenti koostöö eest!

Teine kodutöö, mille Euroopa Ülemkogu meile andis, oli suurendada Euroopa Investeeringuspanga laenuvõimet, ning selles suutsime jõuda parlamendiga kokkuleppele, mis on veel üks saavutus, mille suutsime ellu viia, ning minu arvates oluline samm Põhja-Aafrika riikide olukorra lahendamise poole.

Kiire kõrvalmärkusena pean vastama Csaba Sîndor Tabajdi sõnadele. Pean ümber lükkama tema märkused Ungari valitsuse liikmete kohta, mis tulenesid minu arvates riigisisestest poliitilistest ajenditest. Esmalt paluksin teil uurida oma kolleegidelt parlamendi majandus- ja rahanduskomisjonis töö kohta, mida on majandusminister György Matolcsy teinud, kuna eilse arutelu õhkkond erines pisut sellest, millest täna siin rääkisite. Samuti soovitan teil lugeda liikmesriikide vastuseid komisjoni ettepanekutele Euroopa semestri kohta. Kõik võivad vabalt reageerida ja selle sisu kritiseerida, kuna kõik laheneb Euroopa Liidus arutluste ja aramusavalduste vahetamise käigus, ning paljud liikmesriigid on selle sisu õigupoolest juba kritiseerinud. Teiseks juhiksin teie tähelepanu ühele Ungari eesistumise positiivsele omadusele, meie edu võtmele kokkulepete jõudmisel Euroopa institutsioonidega nii paljudes erinevates küsimustes, nimelt lugupidamisele asutamislepingute ja institutsioonide pädevuse vastu. Esitame nõukogule kuue meetme paketi teadmise, et Ungari eesistumine on teinud kõik enda võimuses, et jõuda kokkuleppele, nagu president Barroso ja teie kolleegid siin täiskogul on komitee kohtumistel kiitnud. Seega anname selle paketi nüüd

Euroopa Ülemkogule, mille presidendi nimi on Herman Van Rompuy ning kes otsustab edasise tegevuse käigu üle.

Viimasena, kuid mitte vähemtähtsana soovin rääkida Horvaatia ühinemisest. Nagu ma arutelu alguses ütlesin, olen sõna „ajalooline” kasutamise eettevaatlik. Siiski arvan Horvaatia puhul, et oleme tõepoolest jõudnud ajaloolise hetkeni, kuna saadame Lääne-Balkanile väga olulise sõnumi – nimelt sõnumi, et neil on Euroopa Liidus tulevikku. Loodan kogu südamest, et ELi liikmesriikide ja valitsuste juhid võtavad homme ning ülehommene vastu poliitilise otsuse Horvaatia ühinemise kohta, ja et läbirääkimised jõuavad hiljemalt lõpule Ungari eesistumise viimastel hetkedel ehk 30. juunil. Euroopa Komisjon töötas ööpäevaringselt, et 10. juunil oleks võimalik välja anda positiivne raport. Võin teile kinnitada, et nii Horvaatia kui ka Ungari eesistumine on selle nimel ööd ja päevad teinud. Oleme iga päev pidanud ühenduse töörühma kohtumisi, et suudaksime töö valmis saada.

Lõpetuseks sooviksin tänada mitte ainult seda täiskogu – mida olen juba teinud –, vaid ka meie partnereid kolmikus, Hispaaniat ja Belgia, nende suurepärase koostöö ja tõsiasja eest, et suutsime lõpetada 18 kuu pikkuse kolmikprogrammi, ning lubage ka soovida Poolale kõike parimat ning parlamendisõbralikku eesistumist.

Juhataja – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Eelseisev Euroopa Ülemkogu on erilise tähtsusega, kuna arutelude keskmes on kaks suurt Euroopa integratsiooni tahku. Esimene on majanduslik integratsioon majandusjuhtimise paketi kujul, mis peaks võimaldama parimate lahenduste leidmist majandus- ja finantskriisist pääsemiseks ning konkreetseid meetmeid eriti rasketes majandusoludes olevatele riikidele; siinkohal peaks nõukogu saatma välja selge solidaarsuse ja vastutustunde sõnumi. Teiseks ei tohi probleemide ja suure rändesurve periood, mida praegu üle elame, olla põhjenduseks vaba liikumise sünonüümi Schengeni suure edu nõrgestamiseks. Me ei saa selle edu suhtes teha kannapööret, vaid peame seda hoopis kaitsma, tugevdama ja arendama. Loodan, et nõukogu saadab jõulise selge sõnumi, milles rõhutab liikmesriikide vajadust Schengeni reegleid nõuetekohaselt ja tõhusalt austada ja rakendada. See peab juhtima tähelepanu solidaarsuse tugevdamise ja vastutuse jagamise vajadusele liikmesriikide vahel, et suurendada Frontexi võimu ja vahendeid. Samuti peab see tõhustama vajadust luua Schengenile tõeline järelevalvemehhanism, mis kontrollib reeglite ja piirkontrollidest kinni pidamist, aitab neid lahendada ja viimase võimalusena karistab liikmesriike, kui need ei soovi järjekindlalt reeglitele alluda.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Nn kasinusmeetmete dramaatiline mõju on selgelt nähtav. Nagu paljud inimesed aasta tagasi hoiatasid, ei ole Rahvusvahelise Valuutafondi-Euroopa Liidu (IMF-EL) Kreeka programm mitte ainult põhjustanud majanduskatastroofi ja sotsiaalset laastatust, vaid osutunud ka võimetuks täitma neidsamu eesmärke, mis seda väidetavalt õigustasid: defitsiidi vähendamise eesmärke ei ole täidetud, riigi välisvõlg peaks praegu olema umbes 170% ja turgudel välisvõlalt nõutavad intressimäärad on lakke tõusnud. Sellest hoolimata valmistab Euroopa Ülemkogu ette uut rünnakut. Lisaks identselt välja töötatud IMF-ELi programmidele, mida nad soovivad rakendada lirmaal ja nüüd ka Portugalis, valmistuvad nad tugevdama oma rünnakut Kreeka vastu, kammitsedes selle inimesi veelgi enam.

Need on uusimad sammud selles sekkumise ja väljapressimise protsessis, mis on oma jumelt varjamatult koloniaalne. Nad kavatsevad kasutada majandusjuhtimist, et

institutsionaliseerida ja muuta püsivaks sekkuv poliitika ja meetmed, mis on seotud praeguste kestvate näidetega IMF-ELi sekkumise kohta. Nad soovivad, et nõuetele vastavus muutuks püsivaks, nagu ka väline kontroll riikide raamatupidamise ja poliitikate üle, mille üle valvavad hoolikalt peamised ELi võimud. Nende ettekirjutustest üle astumine (või isegi pelk oht nendest üle astuda) toob kaasa karmid karistused. See on vastuvõetamatu areng, mis näitab, kui tagurlik, reaktiooniline ja antidemokraatlik Euroopa Liit tegelikult on.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *kirjalikult*. – (PL) Käes on otsustav hetk, mil majandusjuhtimise paketi kujul otsustatakse Euroopa majanduslik tulevik. Lisaks sellele teeb EL paari päeva pärast otsuse ka Kreekale antava majandusliku abi järgmise makse kohta. Minu arvates, kui soovime kriisist väljuda, vajame suuremat Euroopa-sisest majanduslikku integratsiooni, mitte täiendavaid sanktsioone ega piiranguid. Tänapäeva Euroopa Liit koosneb euroalast ja ülejäänud riikidest ning kuigi euroala jagab mõõndatavasti sama valuutat, koosneb see samas 17 võlakirjaturust ja 17 valitsuse arengustrateegiast.

Minu fraktsioon, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, on seega positiivse lahenduse, näiteks tihedama majandusliku integratsiooni rakendamise poolt. Samuti usume, et koormus peaks langema neile, kes on selle majanduskriisi eest vastutavad, seega finantstehingute maksu ideele, mitte selle ohvritele, näiteks Kreeka kodanikele.

See Euroopa Ülemkogu kohtumine on ühtlasi viimane Ungari eesistumisele, mis ei ole tehtud töö eest saanud teenitud kiitust, kuna arvukaid konkreetseid projekte ELi päevakorras, millega ungarlased on tegelenud, kaasa arvatud majandusjuhtimisega seotud projekte, on varjutanud poliitilised probleemid, näiteks meediaseadus või Ungari põhiseadus. Ma loodan, et Poola, mis on järgmine eesistumise ülevõtja, ei järgi meie naabrite eeskuju ning Seimi valimiskampaania ei hakka selle edusamme varjutama.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Missugune selle nõukogu tulemus küll olla võiks? See peaks olema võimalus arutelda varjupaiga- ja rändepoliitika rakendamisel tehtud edusammude ning araabia maailma revolutsiooni tagajärgede üle Euroopa piiridel. Kui oleme otsustanud seda võimalust kasutada, et väliseid piirikontrolle tugevdada, siis tuleks kohe ära öelda, et oleme taas vale sihtmärgi valinud. Ei piisa sellest, et ajame repressiivset poliitikat, mis on kõigile teadaolevalt ebatõhus ja põhjustab suuri inimlikke kannatusi. Pidagem meeles, et Euroopa uste taga seisavad inimesed, kes vajavad kaitset; uste taga, mis jäävad nendele suletuks kulutuste ja kuritarvitamise vääradel ettekäanetel. Pärast hiljutist maailma pagulaste päeva kinnitagem ennekõike oma kohustusi eurooplastena, vastutust, mida liikmesriigid kardavad ekslikult enda õlule võtta. Vastasel juhul võib 2012. aasta tähtaeg, mille mõned liikmesriigid on enda kohustuseks võtnud, mööda minna.

Zita Gurmai (S&D), *kirjalikult*. – Valmistume tihedaks Euroopa Ülemkogu kohtumiseks, mis minu arvates on lausa ajaloolise tähtsusega. Ungari eesistumisel on ette näidata paar olulist edulugu: Doonau strateegia ja Rooma strateegia vastu võtmine. Siiski loodan, et pärast kvaliteetset tööd, mida nad on teinud professionaalsel tasemel, on neil piisavalt poliitilist sõnaõigust ja virkust saavutada olulisi eesmärke ka teistes valdkondades, näiteks Horvaatia ühinemine, ränne ja väga tungiv majandusjuhtimise küsimus. Nad peavad kõvasti tööd tegema, et saavutada ühine keel 27 liikmesriigi vahel, peegeldada Euroopa ühtsust ja valmisolekut kriisist üle saada ning hoida alal Euroopa integratsiooni olemust. Mulle avaldab muljet, et minu kodumaa esimene ELi eesistumine satub sedavõrd probleemiderohkele ajale ning loodan, et sellenädalane Euroopa Ülemkogu kohtumine on endale seatud ootuste kõrgusel.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Kui sisserände maailmameister Kanada ahvatleb kõrgema kvalifikatsiooniga sisserändajaid kui mis tahes muu maailma piirkond – ja need, kes ei suuda elatist teenida, lahkuvad sama kiiresti –, on Euroopa peaaegu omaks võtnud nn mittekvalifitseeritute kaastundliku rände poliitika. On tõsiasi, et enamik aafriklasti, kes Euroopasse tulevad, ei ole pagulased, vaid majandusimmigrandid. See väär pagulaste sildi all toimuv lehmakauplemine ja humanitaarne varjupaigataotlemine tekitab varjupaigasüsteemile parandamatut kahju.

Euroopa varjupaigapoliitika on hukule määratud eelmiste ettepanekute soovimatute kõrvalmõjude pärast: Dublini määrus oli mõeldud varjupaigaturismi ärahoidmiseks. Nüüd on hõlpsalt ligipääsetavate välispiiridega riigid üle ujutatud, kuid suurem osa varjupaigataotlejatest maabub sellest hoolimata riikides, kus on kõige heldemad sotsiaalkindlustussüsteemid. Tõsiasi, et varjupaigataotlejatele riigi rahvastikuga võrdsete võimaluste andmine tööturule pääsu ja sotsiaalkindlustuse vallas on majandusrännet ergutanud, oligi oodata.

Ebaseaduslike sisserändajate kasvavad õigused muudavad väljasaatmise peaaegu võimatuks. Ühtne varjupaigaseadus oleks väga soovitatav, kui see põhineks kõige rangemal riiklikul, näiteks Taani, varjupaigaseadusel ning seadusest üleastumisel oleksid tagajärjed, nagu turistiviisa ebaseaduslikele sisserändajatele.

Euroopa varjupaigasüsteem põhineb kesksel humanitaarsuse põhimõttel ning neid järgimata kuidagimoodi edasi rühkimist tuleks kindlalt taunida. Lõpuks ometi tuleb hakata tegema selget vahet varjupaiga taotlemise õigusega pagulaste ja majandusrändurite vahel. Peale selle tuleb Frontexit ja tagasivõtulepingut edasi arendada ja ebaseaduslikke immigrante järjekindlalt maalt välja saata.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjalikult. – (RO) Pidades silmas Euroopa Ülemkogu kohtumist 23.–24. juunil, sooviksin tõstatada Horvaatia ühinemise küsimuse. Kõigepealt soovin öelda, kui hea meel mul on, et minu seisukoht, mida toetas 2010. aasta Horvaatia eduraportit käsitleva määruse muudatuse ettepanek ja mille esitasin koos kolleeg Bernd Posseltiga, on tegelikkuseks saamas. Seetõttu on mul hea meel üldasjade nõukogus saavutatud kokkuleppe üle lõpetada läbirääkimised Horvaatiaga selle kuu lõpuks. Loodan, et Euroopa Ülemkogu muudab selle ametlikuks. Pärast kuus aastat kestnud läbirääkimisi on kätte jõudnud aeg tunnustada Horvaatia jõupingutusi ühinemiskriteeriumide täitmisel. Ma loodan, et saame 2013. aastal tervitada Horvaatiat kui 28. liikmesriiki. Nõukogu otsus saadab väga jõulise sõnumi tervele Lääne-Balkanile, julgustades selle piirkonna valitsusi oma reforme jätkama. See on pikk protsess, mis nõuab ohvreid. Siiski saavad ühinemispüüdlused lõpuks tasutud. Samal ajal tervitan Horvaatia võimude positiivset suhtumist täiendava stiimulina järelevalvemehhanismi kasutamisse kuni tegeliku ühinemishetkeni. Sellegipoolest ei tohiks olla mingit võimalust selle kasutamist nimetatud kuupäevast kaugemale lükata.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Schengeni ala on üks probleeme, mida nõukogu eelseisval kohtumisel arutatakse. Selle taustal sooviksin juhtida täiskogu tähelepanu piirikontrolli taastamisest kõnelevate inimeste üha suurenevale arvule. Taani kavatses sellekohase otsuse langetada. Nimetatud põhjused, nimelt võitlus piiriülese kuritegevuse ja suureneva ebaseadusliku immigratsiooni vastu, on väga suured probleemid, kuid piiride sulgemine neid ei lahenda. See tegevuskäik on vastuolus ELi kaupade ja teenuste vaba liikumise määrustega. See tooks ka kaasa ksenofoobia laienemise ja populistlike ning natsionalistlike loosungitega parteide mõjuvõimu suurenemise.

Kõige rohkem vajame ühiseid ja tõhusamaid lahendusi ELi välispiiride kaitseks ning ühtseid rändepoliitika standardeid kõikidele liikmesriikidele. Selle taustal kutsuksin Euroopa Komisjoni üles kas säilitama oma resoluuatset vastuseisu piirikontrollide taastamisele või kehtestama ühised, ühtsed ja mõistlikud reeglid, kriteeriumid ning mehhanismid piirikontrollide võimalikuks taastamiseks.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjalikult*. – (RO) Esmalt tahan öelda, et jagan oma kaasparlamendiliikmete tundeid, kui nad ütlevad, et peaksime Kreekaga solidaarsed olema. Euroopa Liit peab selles otsuses võtma kindla ühise hoiaku.

Teiseks on Schengeni ala üks ELi suurimatest saavutustest, mille põhimõtteid tuleb järgida ja kaitsta. Selle taustal arvan, et piirikontrollide taastamine Schengeni ala sees ei ole vastuvõetav, niisamuti ka täiendavate kriteeriumide kasutuselevõtt liikmesriikide jaoks, kes soovivad Schengeni alaga liituda ning konkreetseid tehnilisi kriteeriume täita.

Kolmandaks on mul hea meel Euroopa Ülemkogu otsuse üle võtta vastu ELi Doonau piirkonna strateegia. Doonau piirkonnas on kauaaegne koostööajalugu. Üks esimesi Euroopa institutsioone Euroopa Doonau komisjon loodi 1856. aastal. Selle peakorter asub Rumeenias Galați ja asutuse eesmärk on tagada navigeerimisvabadus Doonaul. Kutsun asjakohaseid liikmesriike üles võtma selle strateegia rakendamine endale prioriteediks, tagades seeläbi selles makroregioonis elava üle 120 miljoni kodaniku huve teeniv majanduslik ja sotsiaalne areng.

Lõpetuseks kutsun Euroopa Ülemkogu ja liikmesriike üles kaotama praegusi tõkkeid, mis takistavad Rumeenia ja Bulgaaria töötajate vaba liikumist. Nende takistuste kaotamine tähendaks lugupidamist ELi aluspõhimõtete vastu, nagu isikute vaba liikumine ja solidaarsus.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult*. – (DE) Euroopa Ülemkogu on selle kohtumise päevakorda planeerinud paar asja. Kreeka kriisi teemal tuleb lõpuks ometi selgeks teha, et Euroopa Liit ei tähenda vaid andmist või võtmist, vaid töötab põhimõttel „anna ja võta”. Ent see tähendab ka seda, et kui riik saab abi, peab see riik ka järgima sellel eesmärgil kehtestatud meetmeid. Stabiilsuse ja kasvu pakti parandamine on väga teretulnud, lihtsalt selleks, et ennetada liikmesriike tabavaid edasisi finantskatastroofe. Mis puudutab Horvaatia kavandatavat ühinemist, on teretulnud ka tõsiasi, et Horvaatia ühinemiskriteeriumid täidab, kuid sellest hoolimata tuleb küsida, kuidas kavatsetakse rahastada umbes 500 miljoni euro suurune toetus, millele Horvaatial on õigus.

15. Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks ning toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine (arutelu)

Juhataja – Järgmine päevakorrapunkt on Albert Dessi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel esitatud raport Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks ning toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine (2011/2051(INI)) (A7-0202/2011).

Albert Deß, *raportöör*. – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! 50 aastat tagasi, aastal 1961, alustasin põllumajandusettevõtjaks õppimist. Sellest ajast alates on mind suunanud Euroopa ühine põllumajanduspoliitika. Sellest on saanud Euroopa ühtlustamise protsessi oluline tugisammas.

ÜPP algusest peale on selle ülesannetes toimunud fundamentaalsed muudatused. Esimene ülesanne oli suurendada toiduainete tootmist, et muutuksime toiduimpordist vähem

sõltuvaks. Mõni aeg hiljem oli Euroopa olukorras, kus pidi tegelema toiduküllusega. Üha muutuv olukorras tehti ka aina enam reforme.

Täna arutame järgmist reformi, ÜPP uut lähenemisviisi pärast 2013. aastat. ÜPP 2020. aasta reformi raportöörina on mul hea meel, et oleme saavutanud fraktsioonidevahelise kompromissi. Isegi kui selles kompromissis ei olnud võimalik arvesse võtta kõiki eraldiseisvaid huvisid, võeti raport põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis vastu suure häälteenamusega. See selge hääletustulemus on komisjonile üheselt mõistetav sõnum vormist, mida põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon näeb ÜPPd enne 2020. aastat võtmas. Olen kindel, lugupeetud volinik, et ÜPP uus lähenemisviis pärast 2013. aastat kannab samuti Euroopa Parlamendi pitserit. Lissaboni leping annab meile selle võimaluse.

Täna lähevad mu tänusõnad kaasparlamendiliikmetele osaluse ja toetuse eest ning komisjoni esimehele Paolo De Castrole, koordinaatoritele ja variraportööridele oivalise koostöö ning valmisoleku eest teha kompromisse. Soovin tänada komisjoni sekretariaadi töötajaid, fraktsioone ja omaenda isiklikku kontorit hiilgava koostöö eest!

Nüüd aga raporti juurde: toiduohutus ja varustuskindlus poolele miljardile inimesele on jätkuvalt üks peamisi ühise põllumajanduspoliitika eesmärke, mitte ainult ELis, vaid kogu maailmas. ÜPP peab olema säästlik ja konkurentsivõimeline, et varustada tarbijaid ohutu kvaliteetse toiduga ning edendada taastuvenergiaallikate kasutamist. ÜPP kahe samba struktuur jääb samasuguseks, et põllumajandustootjatel oleks järgmisel perioodil planeerimiskindlus.

Raportis märgitakse selgelt – ja siinkohal toetame volinikku –, et põllumajanduseelarve peaks järgmisel finantsperioodil jääma praegusele tasemele. Ma ei mõista president José Manuel Barroso väljütlemist, et teises sambas tuleb teha massilisi kärpeid. Arvan, et sellele on fraktsioonideülene vastuseis.

Ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamine on jätkuvalt oluline ülesanne. See on meie kompromissi põhinõue. Samuti kutsume üles võrdsele jaotusele liikmesriikide vahel. See on vajalik ka selleks, et luua konkurentsi puhul võrdne mänguruum. Püüame kaugeneda ajaloolistest ja individuaalsetest viidetest piirkonnapõhiste maksetele. Väikepõllumajandustootjate rolli tuleb tunnustada ning subsidiaarsuspõhimõtete alusel peavad liikmesriigid ise otsustama, kuidas neid väikepõllumajandustootjaid toetada. Märgitakse ka noorte põllumajandustootjate tähtsust. Minu seisukoht on, et oluline on vältida uue täiendava maksesüsteemi rakendamist, mis tooks kaasa täiendava kontrolli ja keskkonnahoidlikud sanktsioonisüsteemid.

Üldjoontes oleme leidnud kompromissi, mida paljud liikmesriigid saavad homme toetada, et saadaksime sellele põllumajanduspoliitikale uue lähenemisviisi kohta välja selge sõnumi. Enamik Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist toetab seda raportit.

Dacian Cioloș, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja! Albert Dess! Lugupeetud kaasparlamendiliikmed! See raport valmis pöördelisel ajal, just siis, kui komisjon kavandab üksikasjalikke seadusandlikke ettepanekuid, mille kavatseb parlamendile ja nõukogule esitada oktoobris.

Sooviksin tänada raportööri Albert Dessi töö eest, mida ta on viimastel kuudel ja nädalatel teinud. Samuti tahaksin tänada põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni liikmeid viljakate arutelude eest, mida oleme pidanud alates ühise põllumajanduspoliitika reformi ettevalmistamisest.

Paljud raporti punktid on vastavuses komisjoni ettekujutusega, mis esitati ühise põllumajanduspoliitika reformimise teatises 2010. aasta lõpus ja oli mõeldud arutelu sütitamiseks.

Eriti suurt tähelepanu pööran toiduga kindlustatuse teemale, mis on üks põllumajanduse aluseesmärke. Samuti pean silmas ÜPP kahe samba säilitamise tähtsust, nagu Albert Dess äsja ütles, tunnistades samal ajal vajadust muuta poliitika keskkonnahoidlikumaks ja keskenduda rohkem loodusressursside kindla haldamise integreerimisele. Samuti viitan ühise põllumajanduspoliitika raha ühtlasemale jaotamisele Euroopa põllumajandustootjate vahel ning vajadusele eelarve järele, mis suudab tegeleda toidu- ja piirkondlike probleemidega, kuid samas ka Euroopa Liidu loodusressursside haldamisega.

Samuti panin tähele, et olete ettepanekusse lisanud otsetoetuste kõrgemad maksimummäärad. Lubage mul selles faasis rõhutada märkimisväärset panust, mida mõned suurpõllumajandustootjad maaelu tööhõivesse teevad. Töötuse kriteeriumid võetakse seega arvesse põllumajanduse sissetulekutoetuste maksimummäärade kinnitamisel.

Keskkonnahoidlik komponent esimeses sambas koos tugevama maaelu arengu poliitikaga on veel üks põhieesmärk, mis aitab tegeleda kliimamuutuste ja keskkonnaprobleemidega, kuid annab panuse ka Euroopa 2020. aasta strateegia saavutamisele.

Mul on hea meel näha, et raportis rõhutatakse, kui olulised on tihedamad suhted otsetoetuste ja loodusvarade säilitamise vahel. Soovin luua töhusa üleeuroopalise instrumendi, mis saavutab otsetoetuste süsteemi lihtsustamise eesmärgi. Olen otsetoetuste eraldamise tugev eestkõneleja, kuna see on osutunud kasulikuks turutingimustega kohanemise lihtsustamisel põllumajandustootjate jaoks. Siiski jagan teie raportis avaldatud arvamust, et peame olema praktilised ja realistlikud. Teatud olukordades, teatud majanduslikult, ökoloogiliselt ja sotsiaalselt tundlikus segmendis ning sektoris olen seisukohal, et kättesaadav peaks olema ka valikuline toodanguga seotud toetus.

Otsetoetused on jätkuvalt piirkondliku elujõulisuse säilitamisel olulisel kohal. See on eriti suur probleem märkimisväärsete looduslike piirangutega aladel. Just seetõttu rõhutati komisjoni teatises seda, kui oluline on lisaks looduslike piirangutega aladele tehtavatele teise samba maksetele, mida jätkatakse, maksta ka sissetulekutoetust.

Uurime muresid, mida oma raportis mainisite, öeldes, et seda komponenti ei tohiks esimesse sambasse kaasata. Teatises ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta soovitasin luua väikepõllumajandustootjatele konkreetne toetuskeem, mis aitaks neil vähendada otsetoetustega seotud haldusbürokraatiat. Teise samba raames võivad väikepõllumajandustootjad saada ka märkimisväärset restruktureerimisabi või toetust, mis võimaldab neil anda suuremat territoriaalset, kuid samas ka majanduslikku panust, muutudes kasumlikumaks ja konkurentsivõimelisemaks.

Otsetoetuste piiramine aktiivsete põllumajandustootjatega on veel üks punkt, kus teie ootused ja minu nägemus tulevasest ühisest põllumajanduspoliitikast kattuvad. Ka siin soovime kehtestada Euroopa määratluse, mis võimaldaks ka liikmesriikides eritingimusi.

Olen tähelepanelikult jälginud teie ettepanekuid turumeetmete kohta. Tootjate ja tootmisorganisatsioonide haldusvõimekuse ja läbirääkimispositsiooni tugevdamine, läbipaistev hinnastamine ning muud riskihaldusmeetmed on kõik teemad, mida luban mõjuhinnangu raames üksikasjalikult uurida. Kavatsen nende punktide kohta koostada konkreetse seadusandliku ettepaneku.

Nõustun teie kommentaaridega maaelu arengu meetmete parandamise ja täiustamise kohta. Samuti olen nõus, et vajame meetmeid, mis võimaldavad tõhusamalt reageerida probleemidele, mis on seotud kliima soojenemise, bioloogilise mitmekesisuse ning loodusvarade säästva haldamisega.

Teine tulevase ühise põllumajanduspoliitika samm peab tegelema kõikide nende probleemidega ning samuti kaaluma, kuidas oleks võimalik kasutada tehnilisi teadmisi selleks, et ehitada tulevik, mis ühendab konkurentsivõimet ja keskkonnakaalutlusi. Võin teile öelda, et terve komisjon – kogu volinike kolleegium, kaasa arvatud president Barroso – pooldab ühise põllumajanduspoliitika tugevat teist sammu.

Lugesin huviga teie ettepanekuid noorte põllumajandustootjate kohta. Maaelu arengu poliitika peab tagama ulatusliku valiku toetusmeetmeid, mis vastaksid nende vajadustele. Samuti tahaksin kaaluda, mida oleks võimalik noorte põllumajandustootjate huvides teha ühise põllumajanduspoliitika esimese samba raames. Tulevikus sooviksin, et liikmesriigid suudaksid määratleda temaatilisi alaprogramme: meetmete pakette, mis tegeleksid konkreetselt noorte põllumajandustootjatega ja tunnistaksid, et tegemist on liikmesriigi prioriteetse rühmaga. Pean silmas põllumajandusettevõtete loomist, kutsekoolitust, väljaõppeteenuseid, ajakohastamise investeerimist ja põllumajandusettevõtete restruktureerimist.

Nagu te oma raportis rõhutate, vajab meie poliitika piisavat rahastust, kui soovime, et see suudaks tuleviku katsumustega toime tulla. Hetkel ootame komisjoni teatist järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta, mis avaldatakse juuni lõpus. Nagu juba ütlesin, tugineme sügisel oma mõjuhinangut ja seadusandlikke ettepanekuid esitades sellele teatisele.

Täna teid veel kord selle raporti eest! Vastan mis tahes küsimustele hea meelega. Loodan, et sellest tuleb väga produktiivne arutelu.

Kriton Arsenis, *arengukomisjoni arvamuse koostaja*. – (EL) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Arutame täna ühise põllumajanduspoliitika küsimust. Paljud inimesed kritiseerivad ühist põllumajanduspoliitikat, kuna usuvad, et see on põhjustanud keskkonnakahjustusi ning on minevikus seadnud ning seab praegugi arengumaid mitmel korral ohtu, seda eriti põllumajanduse ja arenguga seoses.

Neil kritiseerijatel on õigus, kuid need, kes kutsuvad üles ühise põllumajanduspoliitika rahastuse vähendamisele, eksivad. Ühine põllumajanduspoliitika ei ole pelgalt põllumajanduse poliitika; see on instrument vahendite ümberjaotamiseks Euroopa linnadest maapiirkondadesse. Just maal elavad Euroopa kodanikud hoolitsevad meie metsade, jõgede ja järvede eest ning tagavad meile toidu, puhta õhu ja vee.

Peame neile looma stiimuleid teha muudatusi seal, kus muudatused on vajalikud. Ent kui soovime tõsiseltvõetavat poliitikat rakendada, peaksime suurendama põllumajanduspoliitika rahastamist, et tagada õiglasem, tõhusam ja elujõulisem ühine põllumajanduspoliitika.

Karin Kadenbach, *keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse esitaja*. – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Kui küsiksime Euroopa kodanikelt, mida nad Euroopa poliitikalt ootavad, vastaksid nad „head elukvaliteeti” ning kasutaksid selliseid mõisteid nagu „tervis” ja „keskkond”. Ühise põllumajanduspoliitikaga seisab meie ees just seesama ülesanne täita Euroopa kodanike ootused meie, poliitikute, suhtes, kuid samas ka poliitika suhtes üldiselt.

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni panus on selles kontekstis oluline, kuna soovime sama, mida Euroopa kodanikudki. Tahame, et mitmekülgses süsteemis toodetaks tervislikku toitu, ning mitmekülgse all pean silmas bioloogilist mitmekesisust, kuid samas ka mitmekesisust tootmisprotsessis.

Peame tagama ennast ümbritseva keskkonna säilimise. Peame hoolitsema oma veekogude, õhu ja pinnase eest. Peame tagama maapiirkonna elukeskkonna jätkuva arendamise, et sellest ei saaks Euroopa vaestemaja. Peame ellu viima põllumajanduspoliitika, mis hõlmab kõikide piirkondade arendamist. Selleks vajame raha ning see raha peab olema nõuetekohaselt ja õiglaselt jaotatud.

Czesław Adam Siekierski, *regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja*. – (PL) Austatud juhataja, palun vabandust! Palun alustage ajaarvestamist! Soovin esitada hulga regionaalarengu komitee arvamusest pärit kommentaare. Kahju, et neid täies mahus põllumajanduskomisjoni raportisse ei kaasatud. Need on järgmised. Toiduga kindlustatus ELi ja maailma tasandil on tekitanud vajaduse uue ja tugeva ühise põllumajanduspoliitika järele, mis esmalt parandaks meie konkurentsivõimet rahvusvahelisel turul, teiseks tagaks põllumajandustootjatele õiglase sissetuleku, kolmandaks tagaks, et tarbijad saaksid osta õiglase hinna eest kvaliteetseid tooteid, neljandaks tagaks maapiirkondade säästva arengu ning viiendaks aitaks parandada keskkonna olukorda.

Nende ülesannete saavutamiseks on tarvis seada eesmärk, läbipaistvad ja lihtsustatud kriteeriumid, mis tagaksid otsetoetussüsteemi kaudu võrdse abi kõikide liikmesriikide põllumajandustootjatele. On aeg need ajaloolised maksed seljataha jätta. ÜPP peaks hõlmama meetodeid põllumajandusturu reguleerimiseks ja sellesse sekkumiseks, ning riskijuhtimismehhanismi. Viimasena peaks ÜPP pöörama rohkem tähelepanu väikestele peredele kuuluvatele põllumajandusettevõtetele, arvestades vajadust mitmekesistada...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Michel Dantin, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Lubage mul alustada meie raportööri Albert Dessi, variraportööride ja kõikide teiste sellesse teksti panustajate tänamisega. Minu arvates on see raport ühtlasi nii tasakaalustatud kui ka põhjalik. Homme läheb see hääletusele.

Peaaegu kuus kuud pärast seda, kui George Lyon koostas raporti, milles ta visandas Euroopa Parlamendi seisukohad ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) kohta pärast 2013. aastat, otsustas Euroopa Komisjon sellele raportile tugineda, kui lisas paljud selle ideed teatisse, mis avaldati 18. novembril 2010. Uus raport, mis võeti põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis vastu peaaegu ühehäälselt, kinnitab uut suunda, mille ühine põllumajanduspoliitika järgnevatel aastatel võtta võiks. Meie põllumajandustootjad ei eksisteeri vaid selleks, et pelgalt kaupa või müüdavaid tooteid valmistada. Eelkõige on nende ülesanne toota toitu Euroopa 500 miljonile elanikule, kuid ka ülejäänud maailma toitmisele kaasa aidata. See väljendusviis on midagi enamat kui pelgalt semantika: see on meie filosoofiline valik.

Albert Dessi raport toetab positiivset lähenemisviisi põllumajanduse keskkondlikule ja majanduslikule panusele ning kutsub seetõttu üles sageli koormavate haldusmenetluste vähendamisele, mille on loonud Euroopa ja vastava riigi õigusaktid. Astmeliste otsetoetuste ja regulatiivinstrumentide läbivaatamise poolt argumenteerides esitab raport ka uue vaatenurga ÜPP ja globaalse kaubanduse sotsiaalse arusaama kohta.

Just praegu alustab G20 Pariisis globaalsete kaubaturgude reguleerimise arutelusid, omistades erilist tähtsust põllumajandussaadustele. Seega ei ole parlamendi lähenemisviisi määratletud vaakumis, ülejäänud maailmast ära lõigatult. Pigem on see osa laialdasematest kaalutlustest, kuidas leida globaalsele katsumusele globaalne lahendus.

Nii nagu George Lyoni raporti puhul aasta tagasi ja Garriga Polledo eelmisel kuul esitatud finantsperspektiive käsitleva raporti puhul, hääletame homme põllumajanduseelarve säilitamise poolt 2014. – 2020. aasta programmiperioodiks. Ma olen kindel, et see on juba otsustatud asi, kuid peame tõepoolest võtma seisukoha ja tegema valikud, kuna meil ei ole raha teha kõike...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Stéphane Le Foll, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Albert Dess! Michel Dantini sõnavõtt katkestati, kuid ta kavatses selgitada, et globaalne toiduprobleem on oluline, ning seda see tõepoolest ka on.. Nagu juba öeldud, on selle raporti ning eelmiste raportite ja komisjoni teatise eesmärk näidata, et Euroopa eesmärk on rakendada ühist põllumajanduspoliitikat, mis tagab Euroopas toiduga kindlustatuse ja annab panuse ka ülemaailmsesse toiduga kindlustatusesse. See hõlmab turumäärust käsitlevaid poliitilisi kohustusi, mis on täna arutlusel. Ka meie peame oma aruteludes ELi tasandil selle poole püüdlema. Ajal kui on plaanis Euroopa toiduga kindlustamise kava lõpetada, peame pidama meeles, et toiduga kindlustatus on siiski solidaarsusküsimus ning Euroopas väga päevakajaline: hetkel kannatab alatoitumise käes umbes 30 miljonit eurooplast. Pidagem seda meeles!

Põhimõtteliselt visandab see raport üldise eesmärgi: põllumajanduspoliitika keskkonnasõbralikumaks muutmise. Loomulikult peab põllumajandustootmine võtma keskkonnaprobleemide suhtes positiivse lähenemisviisi. Eriti peab see keskenduma Euroopa punktile ja tagama, et see on keskkonnateemade esimesse sambasse kaasamisega sisse arvestatud.

Oluline on ka, et see kompromiss on astmelist abi käsitlevate pikaajaliste läbirääkimiste tulemus, kuhu olin kaasatud ka mina. Lõpuks ometi eraldatakse abi vastavalt kahele kriteeriumile: tööhõive – usun, et põllumajanduspoliitika peab võimaldama ka tööhõive tagamise mõõdet – ja loomulikult avalike hüvede tootmine. See lähenemisviis on parem kui lõputu ja tulutu arutelu jätkamine abi ülemäärade kohta. Ütlen seda praegu, sest tegemist on minu ausa arvamusega.

Lõpetan oma sõnavõtu, öeldes, et see raport ja parlamendi pühendumine on mõttetus, kui põllumajanduse eelarve jääb oma praegusele tasemele. See on minu vastus kommentaaridele, mille volinik ja komisjoni president teise samba kohta tegid. Me ei saa eelarvekarpega nõustuda.

George Lyon, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Arvan, et maailmakuulus Šoti luuletaja Rabbie Burns oleks seda raportit originaalkujul kirjeldanud kui veidi kõssitavat hirmunud hiirekest (ingl *cow'rin, tim'rous beastie*). Õnneks on Albert Dessi ja teiste variraportöörade hea töö viimaste läbirääkimiskuude vältel andnud meile raporti, millel on tõelist sisu ja palju valdkondi, mida võime toetada.

Siiski usun, et raport annab ühes olulises valdkonnas soovida, nimelt ei vasta see ühise põllumajanduspoliitika eest tasuvate maksumaksjate ja tarbijate esitatavale põhiküsimusele: mille jaoks on eraldatud otsetoetused vajalikud? See on põhiküsimus, mille peame kõik käsile võtma. Sellel puudub eraldatuse tõttu seos toidutootmisega. See on küll nõuetele

vastavuse kaudu seotud avalike hüvedega, kuid minu arvates ei vasta see siiski küsimusele. Arvan, et raport oleks ehk pidanud sellele küsimusele vastamisega minema pisut kaugemale, toetades suunatumate otsetoetuste ideed, milles on oluline stiimul töötada välja säästvam ja konkurentsivõimelisem põllumajandusmudel, ning luues võimaluse maksete suunamiseks vähemsoodsatesse piirkondadesse – nn otsetoetuste keskkonnasõbralikumaks muutmiseks, mida volinik minu arvamusel kohaselt väga pooldab.

Kui läheme seda teed, siis usun, et see annab meile võimaluse sellele küsimusele vastata ja avalikkusele selgitada, milleks täpselt otsetoetused mõeldud on. Samuti eitab see üleskutset seada abimaksetele ülempiirid, sest kui otsetoetustega on kõikide otsetoetuste ulatuses seotud avalikud hüved, siis mida suurem on põllumajandusettevõtja, seda enam avalikke hüvesid ta pakub. Nii et ülempiiri pole tarvis. Usun, et raport vihjab selles suunas ning toetan seda tüüpi mudeli poole liikumist. Loodan, et saame homme raportit paremaks muuta. Kui seda teeme, toetab minu fraktsioon seda kahtlemata hea meelega.

James Nicholson, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Kasutaksin samuti võimalust raportööri kiita! Ta tõestas kahtlemata läbirääkimiste toimumise ajal, et tal on väga lai selg, kuna paljud inimesed loopisid selle pihta sellel perioodil nuge. Ta oli oma ülesandes väga pändig ja jõudis eesmärgini.

Esiteks on mul hea meel, et tegemist on kahe samba struktuuriga, kuna minu arvates leppisime kõik selles kokku.

Kuulasin juttu keskkonnasõbralikumaks muutmise kohta. Kui räägite keskkonnasõbralikumaks muutmise kohta, tähendab see eri riikide eri inimestele erinevaid asju, kaasa arvatud ka rakendusmeetodite puhul. Peame selle kuidagi välja nuputama. Tegemist ei ole lihtsa juhuslikult kasutatava väljendiga, mida saab ühel või teisel moel kasutada, kuna sellel on aja jooksul tohtu mõju.

Stéphane Le Follil on õigus. Kui raha ei ole, ei saa me paljudes nimetatud valdkondades suurt midagi ette võtta. Peame hakkama vastutustundlikuks ja seda ka parlamendina, liikudes õigusliku teksti poole, mille volinik esitab selle aasta hilissügisel. Sellest saab meile siin parlamendis tohtu katsumus. Esimest korda on meil vastutus, sõnaõigus ja roll lõplikus otsustusprotsessis.

Seega olen sellest vaatenurgast praegusele ülempiiride seadmisest kõnelevale tekstile vastu. Toetan muudatusettepanekuid, milles soovitatakse määratleda vähendada. Peame sel teemal põhjalikumalt arutlema, kuid – nagu ma juba ütlesin – sellest ei ole mingit kasu, kui eelarvet ei ole.

Peame vaatama, kuidas me raha kulutame. Kas teeme seda võimalikult arukalt? Kas mitte liiga palju sellest ei kulu haldamisele? Kas mitte liiga palju ei kulu bürokraatiale? Ja kas toiduga kindlustatusele ei anta mitte liiga vähe? Jälle, nagu keskkonnasõbralikumaks muutmise eesmärgi, räägivad inimesed toiduga kindlustatusest kui juhuslikust väljendist.

Mida me teeme, et toiduga kindlustatus tagada? Järgmise üheksa või kümne aasta pärast võib meid tabada kriis. Põllumajandustootjaid on vähem, töötajaid on vähem; just sellele peame minu arvates tulevikus keskenduma.

Martin Häusling, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Meie arvates juhib raport meid selgelt õiges suunas. Euroopa põllumajanduspoliitika peab olema õiglasem – muu hulgas ka keskkonna vastu. Usun, et oleme raportiga need eesmärgid saavutanud. Lõppude lõpuks peab Euroopa põllumajanduspoliitika täitma meie kliima-

ja liigilise mitmekesisuse eesmärgid. Ka see on raportisse kaasatud. Euroopa põllumajanduspoliitika peab osutama keskkonnateenuseid. Siis oleksid maksumaksjad valmis selle eest maksma. Vajame ühtlast jaotust nii põllumajandusettevõtete kui ka liikmesriikide vahel ning peame vähemarenenud riikide suhtes rakendama õiglase kaubanduse poliitikat. Ka see on raportis välja toodud.

Ligi 1 300 muudatusettepaneku läbitötamine on olnud tömahukas protsess, kuid pikas perspektiivis oleme saavutanud oma sihi jõuda olulise ühise kompromissini, millel on selgelt määratletud eesmärgid. Parlament on näidanud, et suudab niisugust poliitikat ellu viia. Meie arvates oleks saanud paljusid punkte selgemalt sõnastada, näiteks esimese samba toetustingimusi – külvikord, heinamaade kaitse –, kuid see selleks, nüüd on komisjoni ülesanne viimaseid ettevalmistusi lihvida.

Samuti on oluline kaasata kahanevuse mõiste. Suured põllumajandusettevõtted peavad töökohtadesse ja keskkonda rohkem panustama. Komisjon toetas seda suure häälteenamusega.

Samuti on oluline parandada põllumajandustootjate rolli kaubanduses ning tegeleda valgupuuduse probleemiga.

Pikas perspektiivis ei saa me endale lubada valgurikaste taimede importimist teistest riikidest ulatuses, mis on võrdne 30 miljoni hektari söödamaaga. On viimane aeg sellega algust teha!

Oleme kõik nõus, et tugev teine samm on oluline. Maaelu areng, keskkonnameetmed ja vähemsoodsate alade meetmed – neid tuleb selgelt rõhutada. Kui José Manuel Barroso soovib selle punkti välja jätta, ootab teda parlamendis suur vastuseis. Just täpselt selles peituvad maaelu arengu võimalused ning me ei saa vähemsoodsatele piirkondadele selga keerata.

Patrick Le Hyaric, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Täna tutvustatav raport visandab ühise põllumajanduspoliitika uue suuna. See hõlmab astmelist avalikku rahastamist, mis peegeldab tööhõive- ja keskkonnakaalutlusi, tõsiasja, et põllumajandus toodab avalikke hüvesid, ja aktiivsete põllumajandustootjate mõistet. Siiski oleme näinud liiga palju häid kavatsusi, mis ei ole töötavate põllumajandustootjate elu kuidagi parandanud. Pidagem meeles vaatepilti, mis meile praegu maapiirkondades avaneb! Kuigi turvavõrgu idee on ahvatlev, siis sellest ei piisa. Peame võtma uuesti kasutusele avalikud sekkumismehhanismid, et tagada väikestele ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtjatele baashinnad.

Majanduslike, sotsiaalsete ja ökoloogiliste tõhususte koondamine teeb lõpu ka ultraliberaalsele vabakaubandusmudelile, mis praegu põllumajanduslike pereettevõtteid hävitab. Euroopa Liit peab püüdlema radikaalsete muudatuste poole Maailma Kaubandusorganisatsioonis ning tegema tihedamat koostööd Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooniga, et naasta koostöösüsteemide juurde, mis hõlmavad piiril erinevaid tollimakse.

Samuti vajame Euroopas tunduvalt rohkem teadusuuringute rahastamist. Lõpetuseks peame tagama eelarvepoliitika säilitamise... (*Sõnavõtja lõpetas sõnavõtu ilma mikrofonita*)

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! Me ei kuulnud eelmise sõnavõtu ingliskeelset tõlget. See pakkus mulle väga suurt huvi ja kui see ei ole sõnavõtjale liiga suur vaev ning kui te saate teha midagi, et me sõnavõttu inglise keeles kuuleksime, oleksin väga tänulik.

Juhataja – Kas keegi veel ei kuulnud ingliskeelset tõlget? Võib-olla on see tagaridades lihtsalt kohalik probleem. Urime asja.

Tuleb välja, et tegemist oli kanalite vahetusse minemisega. Tegeleme selle probleemiga. Varuge palun kannatust, kuid olen kindel, et see sõnavõtt pannakse hiljem Internetti üles. Meil on voogedastus ja olen kindel, et leiate tõlke sealt.

Lorenzo Fontana, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Kõigepealt pean tänama ja kiitma Albert Dessi raske töö eest, mida ta on selle raporti koostamisel teinud, ning tänama ka variraportööre.

Eriti rahul oleme sellega, et raportis on viiteid ka vähemsoodsatele aladele – eriti südamelähedased on meile mägised alad. Oleme eriti rahul sellega, et olemas on abi ka väikestele põllumajandusettevõtetele, mis on väga oluline, kuna niisugused põllumajandusettevõtted on nii maa kui ka seal kasvatatavate toodete kvaliteedi kaitsmise seisukohalt väga olulised. Samuti teeb meile suurt heameelt, et raportis on olulisi viiteid noortele põllumajandusettevõtjatele, kes mõnes mõttes esindavad põllumajanduse tulevikku.

Siiski peaksime kõik meeles pidama, et nüüd tuleb pidada suur lahing eelarve pärast, mistõttu pöördume teie poole, lugupeetud volinik, kuna teate seda paremini kui keegi teine siin. Me ei saa lasta ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) eelarvet kärpida, kuna see tähendaks, et põllumajandus Euroopas on ilmselt vähem väärt. On selge, et kui põllumajandus Euroopas on vähem väärt, on ka põllumajandustooted, seega kogu meie toit, vähem väärt. Meie loomulikult nii ei arva.

Lõpetuseks, lugupeetud volinik, sooviksin mainida imporditeemat. Nagu teate, ei kuulu import loomulikult ÜPP alla, kuid moodustab teise elulise tähtsusega osa mosaiigist, mis peaks tegutsema ÜPPga käsikäes, sest kui impordime odavaid viletsa kvaliteediga tooteid, määrame oma põllumajanduse hävingule.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Soovin tänada Albert Dessi põhjaliku raporti eest!

Sarnaselt teiste sõnavõtjatega sooviksin rõhutada uue ÜPP piisava eelarve tähtsust. Leian, et on väga oluline rajada oma eelarve toiduga kindlustatust käsitlevatele argumentidele.

Hinnanguliselt vajame 2050. aastaks 70% suuremat ülemaailmset põllumajandustootmist. Väidan, et uus ÜPP aitab sellele kaasa ja hoiab tootmise Euroopas. Me ei tohiks teha midagi, mis kahjustaks meil juba olemas olevat toidutootmise baasi.

Kiidan heaks kahe samba struktuuri selge toe ning ka voliniku tänase kinnituse, et ka tema toetab seda. Siiski soovin lisada, et ma ei soovi näha, et esimese samba keskkonnasõbralikumaks muutmine sunniks põllumajandustootjatele peale uusi kohustusi ja kulutusi. Sel põhjusel soovin näha paindlikkust nii riiklikul kui ka piirkondlikul tasemel, arvestades põllumajandusettevõtete struktuuride ja pinnaste mitmekesisust ELis.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Raportööri Albert Dessi ja variraportööride – loomulikult kiidan neid! – raske töö jõuab täna oma viimasesse faasi.

Uus ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) tähendab Euroopa põllumajanduse tuleviku ja ulatuslike maapiirkondade püsijäämise seisukohalt palju. Uus ÜPP peab laskma inimestel nautida piisavat kvaliteetse toiduga varustatust ning suutma alal hoida ka mitteturustatavate

avalike hüvede tootmist. Nende eesmärkide saavutamiseks on põllumajandustootjatel tarvis edasisi, tõhusamaid ja eriti just lihtsamaid instrumente, nagu ka rahastuse paremat kättesaadavust ja vähenenud bürokraatiat.

Samuti vajame turuinstrumente, et tõhusalt kahjuks korduvate kriisidega võidelda, ning instrumente, mis kaitseksid põllumajanduse loomupäraste riskide eest ning ennetaksid neid. Vajame noortele suunatud ÜPPd, et saaksime tuleviku põllumajanduse nende hoolde usaldada. Oleme otsustanud edendada bioloogilise mitmekesisuse ja lugematute piirkondlike ning tootepõhiste iseärasuste kaitset Euroopa Liidus põllumajanduspoliitika kaudu, mis parandab maapiirkondade looduslikku ja inimpotentsiaali. Samal ajal peame püüdma põllumajandusettevõtlast konkurentsivõimeliseks muuta. Seetõttu sooviksin komisjonile rõhutada vajadust kaasata maaelu arengusse tehnoloogiasirde meetmed.

Nagu põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis juba heaks kiidetud, kinnitan suurtele majandusosalistele eraldatavate otsetoetustele ülemäärade seadmise olulisust. Ma arvan, et abi kahanevuse süsteemi rakendamine, kui maa suurus ületab teatud lävendit, on vajalik, et vältida suuremate põllumajandusmaade ülekompanseerimist, kuna neil on juba niigi suured mastaabisäästud.

Ma ei saa vältida ÜPP piisava rahastuse vajaduse rõhutamist. Täiskogu ei saa maaelu arengu rahastamiskärpega nõustuda.

ISTUNGI JUHATAJA: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

Luís Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis soovib muuta ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) ausamaks, õiglasemaks ja paremini kokkusobivaks meie tänapäeva eluga, kus tõsisemalt kui kunagi varem on päevakorda kerkinud küsimused abi õiguspärasusest ühiskonna suhtes, toiduohutusest ja toiduga kindlustatusest kõige üldisemas mõttes.

Meil õnnestus oma põhimured raportisse saada. Nende hulgas on vajadus säilitada liidus piisavalt rahastatud ühine põllumajanduspoliitika. Pean rõhutama, et me ei nõustu mingite rahaliste vahendite tagasivõtmisega, et nõnda tagada ÜPP jõustamine. Soovime abi õiglasemat jaotamist liikmesriikide ja põllumajandustootjate vahel uue süsteemi abil, mis ei ole seotud tootmisega, vaid toetub keskkonna- ja sotsiaalsetele kriteeriumidele, see tähendab, toetab tööhõivet. Ühtlasi tuleb ÜPP orienteerida tõelistele põllumajandustootjatele ning eraldi mehhanism tuleb ette näha väikepõllumajandustootjatele.

Olen kindel, et Lissaboni lepingu abil tugevamaks saanud parlamendil õnnestub need seni vaid teoreetilised eesmärgid konkreetseteks tegudeks vormida.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Soovin tänada Albert Dessi suurepärase töö eest! Tahaksin käsitleda üht põllumajanduspoliitika tahku. Pean silmas inimkonna ja kogu maailma ees seisvaid tohutuid katsumusi. Nende hulgas on kliima, elurikkus ja veekogude eutrofeerumine. Võiksin siinkohal tuua hulgi näiteid. Vaadeldavas kontekstis tuleb meil minu arvates mõista seda, et just põllumajandustootjad on need, kes meie keskkonda, meile eluks vajalikku ning meie tulevikku igapäevaselt korraldavad. Just põllumajanduses ja metsanduses leiduvad meie parimad vahendid ning põllumajandustootjatele tuleb maksta – hästi maksta – nende keskkonnavahendite kasutamise eest. Seepärast sooviksin, et meie mõtteviis tulevikus teatud määral muutuks

ning loobutaks tulutoetustest, mille üle on keeruline arvet pidada ning et selle asemel hakataks põllumajandustootjatele maksma tegeliku töö eest. Teisisõnu peaksime toetuste maksmise lõpetama ning hakkama tasuma osutatud teenuste eest. Loomulikult on põllumajanduse olulisim ülesanne toota toitu, toota piisavas koguses ja hea kvaliteediga toitu; kuid minu meelest peaks toidu eest maksma turul. Keskkonnateenuste eest turul maksta ei saa.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Albert Dessi raport on mitmes mõttes väga hea, aga ühes mõttes otse vastupidi: ta ei ole nõus otsetoetuste õiglasel võrdsustamisega. Põllumajanduses jääb endiselt kehtima veider ja absurdne põhimõte, mille kohaselt rikkamatele antakse rohkem toetust ja vaesematele vähem. Niisugune asjade käik teeb väga muret uute liikmeriikide põllumajandustootjatele ja mitte ainult neile. Põllumajandussektor väheneb, eriti uutes liikmesriikides. Vaadake, kui palju maad on söötis Poolas, Leedus ja Slovakkias!

Esitan üleskutse kaasparlamendiliikmeile vanadest liikmesriikidest: tehkem sellele diskrimineerimisele lõpp! Võtkem lõpuks ette ja võrdsustagem otsetoetused õiglaselt, ärgem tekitagem kahel kiirusel edasiliikuvat Euroopat! Eriti pöördun täiskogu Prantsusmaa esindajate poole ja meenutan neile Prantsuse revolutsiooni loosungit: „Vabadus, võrdsus, vendlus!” Meil on küll vabadus, kuid puudub võrdsus ning ilma võrdsuseta pole ka vendlust. Nõudkem võrdsust!

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Olen nõus sellega, et lisaks vabadusele ja vendlusele on põllumajandustootjatele ja uutele Ida-Euroopas asuvatele liikmesriikidele vaja ka võrdsust. Jah, olen teiega nõus.

Leian, et selle raportiga astume suure sammu edasi. Alustada polnud lihtne, sest seisukohad olid väga vastakad. Tähtis on aga see, et saavutasime üksmeele. Just üksmeele tõttu saame asjadest laiemalt aru ning minu arvates on just selles Euroopa Parlamendi tugevus. Vaatamata probleemidele tulime toime ning seepärast sooviksin tänada raportööri Albert Dessi ja kõiki parlamendiliikmeid. Esimene etapp on lõppenud.

Selles dokumendis kinnitame taas, et tootjaid ja piirkondi tuleb kohelda võrdselt, ausalt ja õiglaselt. Leian, et see on oluline. Ütleme selgelt ja kindlalt välja, et soovime kaitsta ning arendada väikeseid põllumajandusettevõtteid, soovime, et väikeseid põllumajandusettevõtteid võetaks arvesse, sest nendest sõltub kvaliteet ja piirkondlik elurikkus. Teine põhimõttelise tähtsusega küsimus on järgmine. Põllumajandus tuleks muuta enam teaduspõhiseks ning loobuda ainult tootmist tähtsaks pidavast suurtootmisest – see mõte sai nüüd teksti kirja. Järgmiseks tuleb see mõte ka ellu viia, sest ainult siis muutub põllumajandustootmine ka järeltulevate põlvete jaoks elujõuliseks valikuvõimaluseks. Siin ei ole tegemist ideoloogilise küsimusega.

Lõpetuseks tahaksin rääkida meile hetkel murettekitavatest tõelistest ohtudest eelarvele. Peame välja tulema ühemõtteliselt mõistetavate vastustega. Soovime nüüd jätkata teise etapiga, milleks on muidugi seadusandlik arutelu. Miks? Sest meil on vaja enam kui lihtsalt tekste ja lennukaid kavatsusi; vaid väitlused seadusandliku ettepaneku üle näitavad meile, kuhu me täpselt liigume. Põhimõtteliselt just seda me ootamegi.

Viimaseks aga tahan avaldada suurt pahameelt Saksamaa suhtumise üle. Saksamaa on sundinud meid vähendama Euroopa vaesematele kodanikele antavat toiduabi vaid viiendikuni esialgu kavandatust. Nimetatud abi oli osa ühise eelarvepoliitika eelarvest.

Tahan, et leitaks uus moodus enim puudustkannatavate kodanike abistamiseks, sest 80 miljonil eurooplasel ei ole piisavalt süüa.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL). – (LV) Austatud juhataja! Suur töö on ära tehtud, aga valmis raport on ikka väga üldine. Raportis sõnastatakse selgesti uus suund – põllumajanduse keskkonnahoidlikumaks muutumine. Sellest võiks saada tootmisega mittetegelevate põllumeeste päästerõngas, kellele vaatamata tootmisest hoidumisele ikkagi pindalatoetusi makstakse. Leian, et peaksime raportit rakendades pidama silmas ka seda, mis sealt puudub. Ei räägita valgurikaste kultuuridega seotud probleemidest, välja on jäetud imporditud toidu kvaliteedi teema, geneetiliselt muundatud kultuure ei mainita ja ebapiisavalt käsitletakse pinnase degradatsiooni küsimusi. Endiselt on puudu selged määratlused mõistetele „aktiivne põllumajandustootja”, „alustav põllumajandustootja”, „õiglane pindalatoetus”, „põllumajanduslik pereettevõte”. Kahjuks ei leia paljud põllumajandustootjad raportist vastuseid oma probleemidele ja küsimustele. Seda asja tuleb edaspidi parandada.

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja! Esimese samba keskkonnahoidlikumaks muutmine võib küll meeldida tugitoolis teoretiseerivatele põllumeestele, kuid tekitada probleeme raskesti haritavat maad kasutavatele põllumajandustootjatele, kes kevadkülvi asemel maa hoopis harimata võivad jätta. Kui see poliitika oleks tänavu ellu viidud, siis oleks tulemuseks olnud saagi täielik hävimine. Keskkonnahoidlike meetmete nõuetekohane kontrollimine ja jõustamine ei ole samuti võimalik.

Ühtsele otsemaksete kavale tuleb seada range ülemmäär, ainult siis on sellest kasu. See motiveerib kohe põllumajandustootjaid oma ettevõtteid abikaasadega ametlikult ära jagama, et kummalgi poolel säiliks täismakse. Lisaks kuulsin, et ülemmäära seadmisega säästetud raha läheb ELile, mitte ei jää liikmesriigile, kus sääst saavutati.

Geneetiliselt muundatud kultuuride kasvatamise üle peaks otsustama iga liikmesriik ise. Täiesti absurdne on ettepanek nende kultuuride kasvatajad ühtsest otsemaksest üldse ilma jätta. Maailmas on toidupuudus. Peaksime uue tehnoloogia kasutamist põllumajanduses soosima, mitte maha tegema. Loodan, et viimased kolm talve on kõiki veennud, et globaalne soojenemine meile ohtu ei kujuta.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kujutlege, kui erinev võiks olla praegu üha vihasemaks muutuvate Euroopa kodanike arvamus Euroopa Liidust, kui nad saaksid ühel päeval teada, et nende maksuraha kasutatakse ainult avaliku sektori rahana avalikes huvides, avaliku hüve loomiseks ning proportsionaalselt loodud hüvega! Albert Dessi raport viib Euroopa Liidu põllumajandusabi sammukese selles suunas. Homme lasub meie õlul tohutu vastutus, kui peame otsustama, kas toetada hektari- ja pindalapõhist abi ülemmäära ehk maksimumi, mis Albert Dessi raportis muudatusettepanekute tegijate suure töö tulemusel kindlaks määrati. Kutsun teid üles lähtuma oma valijate õiglustundest ning hääletama ülemmäära poolt. Seadkem piir rahva rahale, mida rohe- ja punaparunid ning muud linnameestest ärimehed Euroopa maksumaksjatelt saavad!

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kuigi tänase arutelu keskmes on ühist põllumajanduspoliitikat käsitlev tähtis raport, tahaksin mina rääkida ühest kõrvalteemast, mis mõjutab meid ja võib mõjutada ka nende postulaatide paikapidavust, mida me parlamendis seoses ÜPP tuleviku reformiga kaitseme.

Tuleval nädalal esitab Euroopa Komisjon ettepaneku 2014. aasta järgse perioodi finantsväljavaadete kohta, kus minule teadaolevalt on ühenduse täitevvõimul kindel plaan ELi põllumajanduse eelarvet kärpida.

Seepärast tuleks meeles pidada, et Euroopa Komisjon ei kavatse arvestada meie homme vastuvõetavat arvamust, kus taotletakse selge sõnaga ühise põllumajanduspoliitika kulutuste taseme säilitamist.

Ma ei saa aru, kuidas oleks vähendatud eelarvega võimalik täita nimetatud dokumendis kirjeldatud kõiki ülesandeid, kuidas muuta ühise põllumajanduspoliitika toetusi keskkonnahoidlikemaks, ilma et see nõuaks täiendavaid pingutusi taime- ja loomakasvatajatelt, nagu meie soov on – kuidas seda kõike saavutada?

Ja veel üks näide: ma ei kujuta ette, kuidas saaksime vähema ÜPPga hakkama hindade kõikumistega ja kuidas saaksime tekitada kavandatava eelarverea meile juba nii tuttavaks saanud kriisiga toimetulekuks.

ÜPPd ei tohiks mõõta ainult kuludes; eriti praegu peaks kõigile selgitatama, et lisaks ÜPP toel saadud kaupadele ja teenustele loob iga põllumajandusse investeeritud euro kümne euro jagu rikkust toiduainetööstuses. Uue eelarveraamistiku kujundamisel tuleks seda asjaolu vägagi arvesse võtta.

Unustada ei tohiks ka seda, et kolmandate riikide ja Maailma Kaubandusorganisatsiooniga peetavad läbirääkimised seavad Euroopa Liidu põllumajandustootmise ja loomakasvatuse tuleviku suurde ohtu.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Albert Dessi raport tähendab uue etapi algust ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformiprotsessis. See on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni kuudepikkuse raske töö tulemus, mille eest tahaksin tänada Albert Dessi, kõiki variraportööre ja fraktsioone.

Täna saab täiskogu anda selge seisukoha ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta: see peab olema tugev, lihtne, paindlik ja keskkonnahoidlikum ÜPP, mis võtab arvesse noori ja tööhõivet. Lugupeetud volinik! Just seepärast teevadki meile muret tänase ajakirjanduse teated eelarvekärbetest, eriti teises sambas. See ei sobi kuidagi kokku Albert Dessi raportiga ega ka paari nädala eest vastu võetud Garriga Polledo raportiga Euroopa Liidu finantsperspektiivi kohta. Viimati mainitud raportis sisaldus oluline põhimõte, mille kohaselt ÜPP rahastamine peab ka järgmisel finantsplaneerimise perioodil praegusele tasemele jääma.

Lugupeetud volinik! Seepärast palumegi selgitust nende kuulduste kohta: tahaksime teada, kas siis teie jaoks on olemas mingisugused teistsugused suunised võrreldes nendega, millest meid siiani teavitatud on.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Tahaksin raportööri tänada sihikindla hea töö eest.

Rääkides põllumajanduspoliitika tulevikust pärast 2013. aastat, tuleb meil otsustada, millises suunas soovime minna. Kas me tahame, et põllumajandussektor tuleks ülesandega toime, tegutsedes turul uuenduslikult, ajakohaselt, julgelt, eneseteadlikult, vastutustundlikult ning sõltumatult? Või tahame sellist põllumajandussektorit, mis vajab endiselt lusikaga toitmist, pidevat käehoidmist ja emme julgustavaid sõnu iga väikesegi sammu astumiseks tuleviku suunas? Praegu on valikukoht. Tuleviku ülesannetega toimetulekuks on vaja ergutada moodsa tehnoloogia kasutuselevõttu põllumajanduses, mitte aga lõputult ideoloogia üle targutada. Põllumajandusettevõtted peavad saama teha kindlaid plaane ja me ei saa iga paari aasta tagant kurssi muuta. Nii paneme nende rahalised vahendid liiga suure löögi alla. Kõigile siinolijatele peaks olema ju täiesti selge, et igale poliitilisele

suunamuutusele järgnevad uued seadused ja direktiivid, mis omakorda nõuavad investeringuid, kuid ei suurenda samal ajal põllumeeste tulusid.

Meie ei peaks hoolima sellest, kas põllumajandusettevõtte on suur või väike, vaid sellest, et teda majandatakse hästi. Meie ei peaks hoolima sellest, kas tegemist on tavalise või mahetootmisega, vaid sellest, et ressursse kasutatakse vastutustundlikult. Me ei peaks hoolima sellest, kui palju loomi peetakse, vaid sellest, et igaüht neist koheldakse hästi. Meie jaoks peaks olema oluline see, et meil Euroopas oleks tulevikus piisavalt taskukohaste hindadega kvaliteetset toitu. Lõppude lõpuks ei ole Euroopa ju üksinda maailmas.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Austatud juhataja! Lõpuks hakkab lähemale jõudma päev, mil ühetaoline põllumajanduspoliitika kehtib nii vanades kui ka uutes liikmesriikides, mil tehakse lõpp kümme aastat kestnud uute liikmesriikide põllumajandustootjate diskrimineerimisele. Mul on selle üle väga hea meel. Loodan, et uuel programmiperioodil ei suruta neile peale uusi diskrimineerivaid tingimusi. Kahjuks tuleb tõdeda, et Albert Dessi raportis üks selline ettepanek sisaldub. Pean esmajoonel silmas suuremate põllumajandusettevõtete otsetoetustele ülemmäära seadmise idee toetamist. Leian, et taolise käitumisega diskrimineeritakse selliseid liikmesriike nagu Tšehhi Vabariik, kus ajaloolistel põhjustel on suuremad põllumajandusettevõtted kui mujal Euroopa Liidus.

Seepärast olen otsetoetuste ülemmäära vastu, kuna see vähendab põllumajanduse tõhusust kogu Euroopa Liidus. Põllumajanduse põhieesmärk on alati olnud toidu tootmine. Nüüd aga soovivad paljud poliitikud, eriti aga Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ja vasakpoolsed, muuta põllumehed biokütuse tootjateks ja globaalse soojenemise vastu võitlevateks sõdalasteks. Sellist asja mina toetada ei saa.

Alyn Smith (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Nagu kolleegid minu fraktsioonist ja teised parlamendiliikmed, soovin minagi kiita raportööri. See töö ei olnud lihtne ei talle ega kellelegi meist ning meie ees täna olev raport sai ühistöö käigus palju paremaks ning sisaldab mõndagi imetlusväärset.

Eriti meeldib mulle otsetoetustega jätkamise idee ning see, et punktis 15 nimetatakse sõnaselgelt loobumist ajalooliste võrdlusaluste kasutamisest ning punktis 16 õiglasemat jaotust liikmesriikide vahel ning liikmesriikide piirkondade ja rahvaste vahel.

Olen pärit Šotimaalt ning seetõttu on mul eriti hea meel vähemsoodsatele piirkondadele punktis 82 avaldatava tugeva toetuse üle. Tean ka seda, et nii Šotimaa kui ka muude piirkondade põllumajandusettevõtjad on rahul punktiga 44, kus rõhutatakse, et nõuetele vastavus peab olema riskipõhine ja proportsionaalne. Lugupeetud volinik! Ehk mainiksite eriti seda punkti mõnele oma audiitorist kolleegile.

Kuigi raportis on paljugi imetlusväärset, olgem siiski ausad iseendi ja oma valijatega. Kõik see on mõttetu, kui välja jäetakse punkt 1, kus nõutakse tugevat ja säästlikku ÜPPd, mille eelarve on vastavuses seatud kaugeleulatuvate eesmärkidega. Nagu teisedki kolleegid, olen ka mina mures tänaste kuulduste tõttu, nagu kavatseks president Barroso suuri eelarvekärpeid, eriti teise samba puhul.

Lugupeetud volinik! Teil on vaja iga võimalikku liitlast neis aruteludes komisjoni ja liikmesriikidega. Meie põllumajandustootjatele ja kodanikele on tarvis korralikult rahastatud ning ambitsioonikat ÜPPd. Euroopa põllumajanduse edulugu on vaja veel kirjutada. Praegu ei ole aeg pisisasjade üle tülitseda.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Austatud juhataja! Tervitan Albert Dessi ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformi käsitlevat raportit ning tänan teda tehtud töö eest!

Sellenädalane hääletus annab aimu sellest, mida Euroopa Parlament soovib ÜPPd käsitlevas seadusandlikus ettepanekus näha. Ka eelseisev eelarvet käsitlev hääletus on ülioluline, et tagada tulevikus põllumajanduse piisav rahastamine.

Meil on vaja tugevat ja säästlikku kahele sambale toetuvat ÜPPd, mis hoiab tootjad maal, tagab keskkonnakaitse, ergutab maamajandust ning kohtleb õiglaselt ja läbipaistvalt kõiki, kes töötavad toiduainete tarneahelas.

Esimese samba keskkonnahoidlikkusega seonduvad tegevused peavad olema selged ja hästi väljatöötatud ning tulemused hõlpsasti mõõdetavad; teise samba rahastamine peab olema küllaldane ja õiglane.

Giancarlo Scottà (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kõikidest Euroopa poliitikasuundadest on ühine põllumajanduspoliitika vajanud aastate jooksul enim ajakohastamist, et tulla toime pidevate muudatustega majandusrindel, sh rahvusvahelisel tasandil toimuvate muudatustega.

Ajakohastamisel on alati olnud kaks põhieesmärki: sissetuleku tagamine Euroopa põllumajandustootjatele ja alalõpmata väheneva ELi eelarvega toimetulemine, unustamata seejuures paljusid teisi eesmärke, mis on seotud tootmise, keskkonna, elurikkuse ja veeressursside kvaliteediga.

Nagu eelmised sõnavõtjad juba rõhutasid, on homme hääletusele tulev ÜPP reform erakordselt tähtis, kui soovime põllumajandustootjate sissetulekut jätkuvalt tagada. Eesmärk ei ole seega mitte otsetoetuste vähendamine, vaid toetuste ja maaelu arengu vahel tasakaalu leidmine, nõnda et süsteem muutub lihtsamaks ja õiglasemaks, seadmata aga löögi alla konkurentsireegleid.

Rääkides ÜPP eesmärkidest Euroopa 2020. aasta strateegia kontekstis, võib ÜPP anda panuse säästlikku majanduskasvu, reageerides hästi uutele katsumustele ning võttes arvesse 27 liikmesriigi põllumajanduse mitmekesisust ja rikkust ning eripära.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Loomulikult on meil tarvis tugevat ÜPPd. Põllumajandussektor annab Euroopa majandusele selgelt lisandväärtust. Põllumajandus täidab mitut funktsiooni, aidates nõnda kaasa avalike hüvede loomisele, mis on kasuks kogu ühiskonnale. ÜPP eelarve peab vähemalt praegusele tasemele jääma ning uue ÜPP jaoks peavad olema tagatud samasugused vahendid ja eesmärgid.

Avaliku dialoogi tähtsaima küsimusena peab ÜPP vahendite jagamine Euroopa Liidu põllumajandustootjate vahel olema ülimalt hoolikas. Kogu Euroopa Liidus läbivalt ühtse määra kasutamisele eksisteerib laialdane vastuseis. Minu arvates on meil vaja objektiivseid kriteeriume, mis võtavad õigesti arvesse iga ELi liikmesriigi põllumajandussektori eripärasid. Headeks ettepanekuteks loen otsetoetustele ülemmäära kehtestamist, väikepõllumajandustootjatele eritoetuse sisseseadmist ja toetuse maksmist vaid aktiivsetele põllumajandustootjatele.

Põllumajanduslikke keskkonnameetmeid peaks olema lihtne rakendada, nendega peaksid kaasnema kohased tasakaalustavad meetmed ning need ei tohiks tekitada täiendavat halduskoormust. Põllumajandusturgudel laialdaselt leviv ebastabiilsus, kliimaga seotud riskid ning toidukriis sunnib meid käivitama tõhusaid meetmeid. Kasutuselolevaid turu reguleerimise meetmeid tuleb tugevdada. Samuti on meil tarvis alalist kriisijuhtimise fondi.

Põllumajanduslike sissetulekute stabiliseerimisvahendi loomise mõte on hea. Lõpetuseks tahaksin rõhutada noortele põllumajandustootjatele suunatud tõhusate meetmete vajadust.

Suur tänu raportööri Albert Dessile hästi tehtud rakse töö eest! Lugupeetud volinik! Euroopa Parlament avaldab poliitilist vastuseisu igale katsele ÜPPd nõrgestada. Usun, et seda mõtet toetavad kõik parlamendi fraktsioonid ja seda tuleb väga tõsiselt võtta.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Tahaksin tänada raportööri ning mul on hea meel selle üle, et raport kannab endas selgesti äratuntavaid sotsialistlikke, sotsiaaldemokraatlikke jooni. Me soovime säästvat, ökoloogilist ja sotsiaalset põllumajanduspoliitikat. Me soovime keskkonnahoidlikkust ning see olgu esimeses sambahas. Nõuetele vastavus ja süsteemi põllumajanduslikud keskkonnameetmed ei ole seni olnud piisavad selleks, et ära teenida kogu ühiskonna toetust, kuid just seda on meil tarvis.

Meie põhieesmärk peab olema kvaliteetse ja säästva toidutootmise ning aktiivsete ja elujõuliste maapiirkondade tagamine Euroopas. Meil tuleb kindel piir panna üha kasvavale maade mahajätmisele, sest me vajame inimesi; inimesi, kes hoolitsevad põllumajandussektori eest, aga ka sellega külgnevate teiste sektorite eest. Komisjonist alguse saanud kuulujutud järgmises mitmeaastases finantsraamistikus kavandatavast suurest kärpeplaanist maaelu arengu vallas ei ole vastuvõetavad.

Maapiirkondade ja kogu Euroopa pärast peab jätkuma töö ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) teise samba tugevdamise nimel. Tahaksin esitada üldise hoiatuse kõigile, kel on kavas põllumajanduse rahastamist kärpida. Kui seda tehakse, siis reformi ei tule. Siis jääb kõik nii nagu praegu. Seda ei ole küll kuidagi võimalik Euroopa kodanikele selgeks teha.

Richard Ashworth (ECR). – Austatud juhataja! Parlament on minu meelest ülemäära optimistlik, nõudes põllumajanduse eelarve samaks jätmist või isegi suurendamist. Praegu on rasked ajad ja eelarve ei ole piiramatult. Leian, et need ettepanekud tuleb tegelike võimaluste valguses üle vaadata, kui ELI üldeelarvet millalgi järgmisel aastal kindlaks määrama hakatakse.

Me peame naasma nende teemade juurde, mis ühises põllumajanduspoliitikas tegelikult kõige tähtsamad on. Põhirõhk olgu toiduga kindlustatusel, toiduohutusel, elurikkusel, kliimamuutusel, uutel tehnoloogiatel ning elujõulise ja konkurentsivõimelise turupõhise tööstuse loomisel.

Leian, et komisjoni ettepanekud on kaldunud kõrvale kahe eelmise raporti suunast. Neil puudub siht ning nad on liiga keerulised. Mul on hea meel tõdeda, et Albert Dessi ettepanekutega on loodud väga mõistlik raamistik, mille põhjal saame tulevast reformi kujundada.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Albert Dessi raportis käsitletakse keskkonnakaitset ja kliimaküsimusi seoses põllumajandusega ning põllumajanduse konkurentsivõime suurendamist. Nimetatud teemadel oleme läbirääkimistega saavutanud head kompromissid. Mulle tundub, et peaksime toetama hästi läbimõeldud ülemäärade kehtestamist põllumajandusettevõtetele, eriti juhul, kui toetusesaajateks on hargmased kontsernid, kellele vahetevahel makstakse niisuguseid summasid, mis kuidagi ei saa olla põhjendatud.

Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on kindlalt põllumeeste poolel, kui asi puudutab bürokraatia vähendamist. Mõned on soovitanud kogu süsteemi täielikku ümberkorraldamist ja sellega kaasnevad lisakontrollimised on täiesti mõttetu. Üks peab

olema täiesti selge: kui tarbijad loodavad, et Euroopa põllumajandus muutub keskkonnanahoidlikumaks ja säästvamaks, siis tuleb asjaomaseid meetmeid ka vajalikul määral rahastada.

Mina olen kindlalt ELi põllumajanduseelarve kärpimise vastu järgmisel eelarveperioodil. Ajakirjanduses avaldatud komisjoni presidendi Barroso kavatsuse kohta maaelu arengu eelarvet tugevasti kärpida, ütlen otse: kui komisjon loobub maaelu arengu programmidest, siis laseb ta sellega maapiirkonnad verest tühjaks. Praegu hästi toimivad struktuurid põllumajanduses kannataksid teise samba kärpibete tõttu oluliselt. José Manuel Barrosol oleks kasulik täiskogu nõu kuulda võtta.

Ühine põllumajandus on ja jääb üheks peamiseks ühenduse poliitika ning ELi eelarve valdkonnaks. Me ei tohi kasvava üleilmse konkurentsi tingimustes oma põllumajandusettevõtetele täiendavaid kitsendusi teha, samal ajal ka toetusi vähendada. Vastupidi: teise samba investeeringutoetused ergutavad ja soosivad uuendusi. Sellest saavad kasu kõik maapiirkondade elanikud. Põllumajanduse tuleviku tagamiseks tuleb eriti rakendada noortele põllumajandustootjatele suunatud meetmeid. Meie tulevane põllumajanduspoliitika näitab, kas Euroopa suudab ennast edaspidi ise ära toita.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Täna pärastlõunane arutelu näitab selgesti, et täiskogu toetab tugevat ühist põllumajanduspoliitikat, mis suudab tagada toiduohutuse ning keskkonناسäästlikkuse ja tööhõive maapiirkondades ja on kindlalt otsustanud selle ka saavutada. Sellisel juhul aga ei saa me lubada ÜPP eelarves mingeid kärpeid ja ma loodan, et täiskogu sedagi põhimõtet toetab. Loetletud ülesannete täitmiseks on tarvis piisavalt raha.

Peame suutma tagada põllumajandustootjatele nende sissetulekud ja looma turumehhanismid, mis aitavad ennetada ja lahendada sellist hindade volatiilsust nagu praegu.

Ühtlasi ei tohiks unustada viimaste nädalate arengut puu- ja köögiviljasektoris, mis näitab selgesti, et uues ÜPPs peavad olema tõhusad, kiiresti rakendatavad ja löögi alla sattunud sektori vajadusi arvesse võtvad kriisidele reageerimise mehhanismid.

Julie Girling (ECR). – Austatud juhataja! Täna Albert Dessi väga huvitava ja sisuka raporti eest! Nii keerulise teema puhul on vältimatu, et mõnede asjadega ollakse nõus ja teistega mitte.

Euroopa kulutustest läheb 42% ÜPP rahastamiseks, mistõttu peame kodanikele selle raha kasutamisest kindlasti põhjalikult aru andma. Arvestades kasvavaid, lausa järsult kasvavaid toiduhindu ja murelikke hoiatusi varustuskriisi kohta, eeldab enamik, et ÜPP põhiorhk peab olema tootlikkuse ja tõhususe suurendamisel.

Muidugi tuleb keskkonna eest hoolitseda, olen ise keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni liige ning tean seda väga hästi, aga praegu valitseb suur oht, et meil valmib raport, kus tehakse suuri sõnu „esimese samba keskkonnanahoidlikumaks muutmiseks”, kuid samas eemaldume tähtsaimast – tõhususest. Just selle loogika põhjal ei toeta ma suurte põllumajandusettevõtete toetustele ülempiiri seadmist. Selle sammuga põlistaksime ametlikult ebatõhususe ja see ei ole kuidagi põhjendatud.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, head kolleegid! Nagu kõik eelmised sõnavõtjad, alustaksin minagi tänusõnadega raportööri aadressil: ta

on pühendunult seda tööd teinud ning otsustavalt kompromisside nimel tegutsenud. Olen kindel, et see polnud lihtne, kuid oleme saavutanud head kompromissid.

Me toetame konkurentsivõimelist ja säästlikku Euroopa põllumajandust. See tähendab, et meie põllumehed toodavad kõrgeima kvaliteediga toitu. Lisaks aga kujundame meile ja teile ehk kogu ühiskonnale nähtavaid ning puhkuseks kasutatavaid kultuurmaastikke, mille kaudu luuakse töökohti mitte ainult põllumajanduses, vaid ka turismi alal ja paljudes muudes valdkondades. See on teenus, mida põllumajandus ühiskonnale osutab, kuid mida ühiskond, vahel ka meie ise, liiga vähe hindame. See on laiaulatuslik teenus ja selline laiaulatuslik teenus ei ole küll ära teeninud põllumajanduse eelarve vähendamist; kui vähegi võimalik, tuleks seda vältida.

Lugupeetud volinik! Me toetame teie lähenemisviisi, mis toob esimesse sambasse rohkem ökoloogiat ja keskkonnahoidlikkust. See lähenemisviis ei tohi aga põhjustada nende riikide ja põllumajandusettevõtjate diskrimineerimist, kel juba on põhjalikud keskkonnaprogrammid teise samba raames. Tuleb leida kummagi poole suhtes õiglane lahendus.

Keskkonnaprogrammid on kulukad. Olen tungivalt teise samba kärpeplaanide vastu, millest ajalehtedes kirjutatakse ja mida mitu kolleegi on maininud. Meil on vaja tugevat esimest sammast. Meil on vaja ka tugevat teist sammast, mille toetuseks oleme sõna võtnud. Lugupeetud volinik! Toetame teie sellesuunalisi jõupingutusi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Nii parlament, komisjon kui ka nõukogu on ühel meelel selles, et ÜPP eelarve peab olema korralik ning jääma vähemalt praegusele tasemele. Tähtis on jääda kahe samba süsteemi juurde, jätta alles otsetoetused, tugev maaelu arengu poliitika ning parandada konkurentsivõimet ja suurendada keskkonnateadlikkust. Ühtviisi olulised on innovatsioon, teadus- ja arendustegevus. Maaelu arengu keskmes peaksid olema keskkondlikud avalikud hüved ja tehnoloogiad, mis leevendavad kliimamuutuse mõju, suurendavad elurikkust ning parandavad veemajandust. Tulevikus on täiendavat rahalist abi tarvis uutele liikmesriikidele, et nad jõuaksid teistele järele ning tagaksid neile paremate kaasrahastamise tingimuste kaudu juurdepääsu maaelu arengu toetustele ka pärast 2013. aastat. Oluline on tagada võrdsed konkurentsitingimused ja võrdsed võimalused ka uutele liikmesriikidele alates 2014. aastast. Samuti ei tohi suuri põllumajandusettevõtteid väikestele vastandada.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Olgem ausad, alguses paistis küll, et need 1267 muudatusettepanekut saavad meile hukatuseks! Seepärast otsustas Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis esitada nii vähe muudatusettepanekuid kui võimalik. Seisame uhkelt tugeva ja ühtsena oma variraportööri Stéphane Le Folli selja taga. Samuti oli meil hea meel töötada koos teiste fraktsioonide ja raportööriga edasipürgliku kompromissi saavutamise nimel.

Minu meelest on väga tähtis anda abi esmajoones aktiivsetele põllumajandustootjatele, mitte maaomanikele. Nii toetame toiduga kindlustatust, aga ka säästvat ja keskkonnasõbralikumat põllumajandust, kus ressursse majandatakse tõhusamalt ning antakse panus võitlusse kliimamuutusega.

Ka on meil hea meel selle üle, et keskkonnahoidlikkuse komponent saab esimese samba kohustuslikuks osaks ning et otsetoetused jagunevad ühtlasemalt liikmesriikide ja eri põllumajandussektorite vahel.

Esmakordselt ajaloos oleme loonud toetuste vähendamise süsteemi, mis tugineb tööhõive ja keskkonnamaspektidega seotud kriteeriumidele. Noorte põllumajandustootjate abistamiseks ja ettevõtete loomise ergutamiseks on ette nähtud toetusmeetmed ning soodustused. Põhimõtteliselt on meil kõik olemas selleks, et komisjon ja parlament võiksid üheskoos välja töötada uue ühise põllumajanduspoliitika, toidupoliitika ja keskkonnapoliitika, mida me nii hädasti vajame.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Vajame ühise põllumajanduspoliitikaga tagatud tugevat põllumajandussektorit, millel on piisav eelarve Euroopa toiduga kindlustamiseks.

Leian, et Euroopa põllumajandustootjatel on õigus inimväärsele sissetulekule, mis toiduga kindlustatuse tagamise kõrval on põhiline põhjendus ÜPP säilitamisele. Otsetoetuste jagunemine peab aga olema õiglasem nii liikmesriikide kui ka põllumajandustootjate vahel. Loodan, et tulevases õigusakti ettepanekus leidub lahendus sellise ebaõigluse ja ebavõrdsuse kaotamiseks. Samas tahan tänada komisjoni kavatsuse eest luua väikepõllumajandustootjatele lihtsustatud rahastamiskava.

Samavõrd tähtsad on noortele põllumajandustootjatele suunatud programmid. Neid tuleb toetada põllumehe ameti valimisel ning ma ei pea silmas mitte ainult nende panust maaelu arengusse, vaid ka vajadust tagada põlvkondade vahetumine, mis on keskpikas ja pikas perspektiivis Euroopa põllumajanduse tulevikule hädavajalik.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Kardan, et Albert Dessi raportis on üks väga paha viga. Punkt 16 on suures vastuolus ühtse turu võrdsete konkurentsitingimuste põhimõttega. Ühelt poolt nähakse ette ajalooliste võrdlusaluste kasutamisest loobumine ja teiselt poolt sanktsioneeritakse tohutuid erinevusi otsetoetuste maksmisel eri liikmesriikide põllumajandustootjatele. Ühed saaksid hektari kohta 200-250 eurot, teised 350 eurot või üle 400 euro; ja ma ei räägi siin ainult jagunemisest uuteks ja vanadeks liikmesriikideks, sest ka Portugali, Hispaania, Ühendkuningriigi, Austria, Soome ja Rootsi põllumehed saaksid väiksema määraga toetusi. On ülim aeg ka põllumajandussektoris võrdsed konkurentsitingimused kehtestada ning ilmselgelt peaksid mis tahes erinevused põhinema vaid objektiivsetel kriteeriumidel.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kõik teavad, kui tähtis on ühine põllumajanduspoliitika ja kuidas on see kaasa aidanud ELi arengule ja toiduga kindlustamisele.

Pärast 2013. aastat omandab ÜPP keskkonnaga seonduvate katsumuste ning kliimamuutusevastase võitluse tulemusena uue rolli, mistõttu arvan, et vajame tugevamat ja säästvat ÜPPd, millel on seatud eesmärkide täitmiseks piisav eelarve ning mis paneb erilist rõhku kvaliteetsele toidule ning väikepõllumajandustootjate vajadustele. Põllumajandussaadustega spekulimine ja nende hindade äärmine volatiilsus seavad toiduga kindlustatuse löögi alla ning nõuavad paindlikke meetmeid. Võimalike turu kõikumiste vastu tuleb võtta kontratsükliisi meetmeid, mis peaksid paiknema esimeses sambas ning käivituma kiiresti ning automaatselt.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! See raport ei lahenda pealkirjas nimetatud tulevikuprobleeme, kuid hullem on see, et see ei lahenda ka suuri hetkeprobleeme. Seepärast esitasime hulga muudatusettepanekuid, mis on meie arvates praeguse ühise põllumajanduspoliitika põhjalikuks reformimiseks vajalikud.

Rõhutaksin siinkohal turu reguleerimist ja sekkumist propageerivaid meetmeid, mille eesmärk on tagada toodangu eest õiglase hinna maksmine põllumajandustootjatele ning kaitsta iga riigi õigust toota. Muu hulgas toetame näiteks piimakvootide süsteemi säilitamist, kuna see on üks põhilisi tingimusi tootjate kaitseks eriti haavatavates riikides; samuti oleme istutusõiguse säilitamise poolt veinisektoris ning alkoholsete jookide destilleerimise ja erakorralise destilleerimise toetuste allesjätmise poolt; ühtlasi pakume välja ELi rahastatava riikliku kindlustussüsteemi loomise põllumajanduse tarvis, mis tagaks põllumajandustootjatele minimaalse sissetuleku looduskatastroofide puhul. Esitasime ettepanekuid, mille eesmärgid on sotsiaalselt säästlik ja keskkonnahoidlik põllumajandus, kuigi kujutus sellest ei sobi kuidagi kokku raportis esitatud häbitute avaldustega ainult turule ja konkurentsivõimele lootmajäämise kohta.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Minu fraktsioon toetab üleüldse ELi ja seega ka ÜPPst lahkumist. Tegelikuses oleme ikka selle sees ja nõnda tuleb vaadata, kuidas olukorda kõige paremini ära kasutada.

Mida me Albert Dessi raportist arvame? See meenutab veidi seda kuulsat karikatuuri vaimulikule serveeritud mädamunast, kes ütleb alandlikult, et osa on ju söödav! Otsetoetuste sidumine keskkonnakaitse- ja maastikuhalduse nõuetele vastavusega võib ju hea olla, kuid ainult tingimusel, et seda ei seata sõltuvusse sellistest poolreligioossetest totrustest nagu kliimamuutus ja sotsiaalne mitmekesisus.

Raportis mõondakse, et põllumajandussektorit tuleb jätkuvalt toetada riikliku hinnasekkumise abil, sest toodetavaid koguseid ei ole võimalik täpselt prognoosida ega kavandada ning põllumajandussaaduste nõudluse puhul on hinnaelastsus madal. See on oluline toiduga kindlustatuse tagamiseks ja hindade kõikumise vältimiseks.

Meie vaatevinklist on olulisim, et Ühendkuningriik ei oleks enam ÜPP kulude katmisel netorahastaja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Selle tähtsa raportiga tehti kaua tööd ning saavutati hulk kompromisse. Tulemuseks on laiapõhjaline hästi tasakaalus tekst, mis arvestab paljusid ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) raames lahendamist vajavaid küsimusi.

Raport annab suunised, millest õigusakti ettepanekus lähtuda, ning ma kiidan selle eest raportööri. Mõned ettepanekud aga teevad mind murelikuks ning ma hoian nende edasisel käekäigul hoolega silma peal. Pean silmas toetuste ümberjagamist, mis minu nägemuse kohaselt peaks toimuma rangelt esimese samba raames ning ainult objektiivsete kriteeriumide alusel, nõnda et mingite korrektsuse kriteeriumidega ei hakata ümberjagamise eesmärki õõnestama, sest siis kipuvad asjad jääma just nii, nagu nad enne olid.

Vajame õiglasemat ÜPPd, millel on kõige ettenähtu saavutamiseks piisav eelarve. Samuti osutan vajadusele võtta kauakannatanud piimandussektor ÜPP poliitiliste arutelude päevakorda – selleks tuleks vastu võtta muudatusettepanekud nr 16, 12 ja 5.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Ühise põllumajanduspoliitika eesmärk on tagada Euroopa kodanikele katkematu toiduga varustamine. Peame pakkuma ohutut kvaliteettoitu taskukohaste hindadega. Seda ootavad tarbijad. Toidu tootmisel ja töötlemisel tuleb hoolitseda keskkonna eest. Meie toetame ühist põllumajanduspoliitikat ja oleme vastu selle riigistamisele. Me toetame suurt eelarvet ja oleme vastu ühise põllumajanduspoliitika vahendite kärpimisele. Otsetoetusi tuleks

maksta lihtsa meetodi kohaselt võrdselt kõigile põllumajandustootjatele kõikides liikmesriikides.

Ärgem unustagem, et otsetoetused moodustavad vaid osa põllumajandustootjate sissetulekust! Seepärast on tähtsad ka turu reguleerimise meetmed. Põllumajandustootjatele garanteerivad sissetuleku head hinnad ja stabiilne turg. Peame tagama maapiirkondade elanikele juurdepääsu avalikele teenustele, nagu haridus, raviteenused, transporditeenused, spordi- ja kultuurivõimalused. Need on meetmed, mis kuuluvad teise samba ja ühtekuuluvuspoliitika alla.

Lugupeetud volinik! Jätame alles programmi, mis võimaldab meil toiduga varustada Euroopa vaeseimaid kodanikke.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Toiduga kindlustatus on üks tuleviku ülesandeid. ÜPP peab selle ülesande lahendama. Uus poliitika peab praegusest kaasa võtma kõik hea ning parandama vead.

Usun, et just seda Albert Dessi raport saavutabki. Pakutakse välja kaks sammast: otsetoetused ja maaelu areng. Ajaloolistest kriteeriumidest loobutakse ja hakatakse nõudma objektiivseid kriteeriume. Kõikidele liikmesriikidele võrdse otsetoetuse maksmist ette ei panda. Tuleb teha õiglaselt vahet, võttes aluseks geograafilised ja majanduslikud tingimused ning kehtestada alam- ja ülemmäärad Euroopa keskmisest lähtuvalt. Rõhk on keskkonnanäppudel ning siingi on ette näha lihtsustamist. Alles jääb tugev maaelu arengu komponent ning taotletakse eelarve säilitamist vähemalt 2013. aasta tasemel ka 2014. aasta järel.

Mul on hea meel, et esimene komisjoni teatise järel koostatud parlamendi raport sisaldab nii palju teatisega ühiseid suunised.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Tähtsaim mõte, mis täiskogult täna tuleb on järgmine: parlament soovib, et ühine põllumajanduspoliitika oleks õiglane, st et kõikidele tootjatele oleks tagatud piisava tasemega sissetulek sõltumata nende tegevusalast ja tegevuskohast.

Selle saavutamiseks peab ÜPP kohanema uue olukorraga: vaja on julget poliitikat otsetoetuste valdkonnas, turu haldamisel (sh ajakohastatud sekkumishinnad) ning maaelu arengu korraldamisel. Uus ÜPP tuleb sobitada ka 2020. aasta strateegiasse, aga ühes sellega ei tohi ära võtta mitte ühtegi eurot, sest kavandatavate keskkondlike, sotsiaalsete ja terviseiga seotud ülesannete lahendamiseks ei ole vahendeid kindlasti mitte ülearu.

Olen eriti rahul volinik Ciolose teatega selle kohta, et kasutatakse ka kõiki esimese samba võimalusi noorte kaasamiseks põllumajandusse. Vahel pöörame õigusega tähelepanu olemasolevate töötajate tingimuste parandamisele, jättes aga avalikus arutelus puudutamata selle, mida on tarvis teha uute töötajate toomiseks põllumajandusse, et tagada ja parandada meie tootmist, arvestades, et enim noori põllumajandustootjaid toetanud riikides on maade mahajätmise risk väiksem. Tegemist on kogu Euroopat puudutava väga suure probleemiga, mida mitte mingil juhul ei tohiks lubada lahendada riigisisese suva kohaselt.

ISTUNGI JUHATAJA: László TŐKÉS

asepresident

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Mul on üks kodukorda puudutav märkus: sooviksin tuua esile eesistujariigi Ungari šokeeriva suhtumise, mis on tõenäoliselt

üks halvimaid, mida on ELis esinenud. Eesistujariik osales esimesel arutelul Euroopa Ülemkogus, lahkus ühist põllumajanduspoliitikat käsitleva arutelu alguses ja ühines taas aruteluga majanduse juhtimise teemal. See annab märku sellest, kuidas ta hindab Euroopa põllumajandust ja Euroopa põllumajandustootjaid. Kuna aga ühine põllumajanduspoliitika moodustab 40% eelarvest, oleks eesistujariik Ungari pidanud jääma arutelule. See on üks minu tähelepanekutest.

Oreste Rossi (EFD). - (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Me hääletame algatusraporti poolt, sest ühine põllumajanduspoliitika on väga oluline tööriist Euroopa põllumajanduse ning ELi tootjate ja toodete jaoks võrreldes Euroopa-väliste tootjate ja toodetega.

Praegusel rahastamistasemel põhineva raporti põhipunktides nähakse ette uued ja põhjendatud kriteeriumid rahaliste vahendite jaotamiseks, sest ajaloolist kriteeriumit ei kasutata enam otsetoetuste ümberjaotamise parameetrina. Põllumajandustootjatele tehtavate maksete jaoks on tehtud eraldis, sealjuures arvestades tootmise väljundit, ja kulusid ning makseid on lihtsustatud. Raportis nõutakse otsetoetuste kärpimist ja nende eraldamist vaid aktiivsetele põllumajandustootjatele tagamaks, et toetusesaajad oleksid need, kes tegelikult maad harivad, mitte spekulaatorid.

Peame oluliseks veel punkti, mis on seotud maaelu arendamise ning kogu loodus- ja inimpotentsiaali tugevdamise abil kvaliteetse põllumajandustoodangu ja mägipiirkondade kaitsmisega. Uue ühise põllumajanduspoliitika üks eesmärke peab olema uute põllumajandustootjate, eelkõige noorte põllumajandustootjate integreerimine peamiste eelarve rubriikidega ning vähendada koormust ja bürokraatiat.

Herbert Dorfmann (PPE). - (DE) Austatud juhataja, volinik! Head kolleegid! Dessi raport kujutab suurt sammu edasi ühise põllumajanduspoliitika reformi suunas. On väga oluline, et leiaksime ja rakendaksime ühtse aluse põllumajandustoetuse eraldamiseks. See hõlmab eelkõige esimese samba eraldiste õiglasemaks muutmist. Minu arvates on ülim aeg ajaloolisest meetodist loobumiseks.

Meil on palju arutelusid rahaliste vahendite jaotamise kohta liikmesriikide vahel, kuid me peame arutama ka seda, kuidas neid jaotatakse liikmesriikidesiseselt. Sel puhul esineb palju tasakaalustamatust. Erilist tähelepanu tuleb pöörata ebasoodsate tingimustega piirkondadele, eelkõige mägipiirkondadele ja väikepõllumajandustootjatele. Mis puudutab ebasoodsates tingimustes olevaid piirkondi, volinik, siis 12 kuud tagasi esitas täiskogu raporti nende ümbermääratlemise kohta, mille suhtes olime äärmiselt kriitilised. Me ei ole sellest midagi rohkem kuulnud ning oleksin väga huvitatud komisjoni arvamusest selle kohta.

Dacian Cioloș, komisjoni liige. - (FR) Austatud juhataja! Pärast enam kuni tunniajalist arutelu kolleeg Dessi raporti üle jään ma väga optimistlikuks mitte üksnes homse hääletuse ja raporti toetamise suhtes, mis on väga sarnane komisjoni eelmise aasta lõpu teatises sisalduvate ettepanekutega, nagu ma mainisin oma sissejuhatavates märkustes, vaid ka tulevase ühise põllumajanduspoliitika suhtes.

Sooviksin korrata seda, mida ütlesin oma sissejuhatuses: jään truuks põhimõttele säilitada tasakaal ja vastastikune täiendavus ühise põllumajanduspoliitika kahe samba vahel. Samuti kavatsen säilitada ühises põllumajanduspoliitikas tugeva teise samba. Meil on tõepoolest palju teise sambaga seotud püüdlusi: territoriaalne tasakaal, keskkonnaküsimused, noored põllumajandustootjad, väikepõllumajandustootjad ja maaelu areng. Võin teile kinnitada, et mina, president Barroso ja komisjon peame teist sammast prioriteediks. Seda ei seata

ohvriks aruteludel ühise põllumajanduspoliitika eelarve kohta. Lubage mul seda teile kinnitada – ja ma kõnelen ka president Barroso nimel!

Samuti ei taha ma seada toidu küsimust, mis jääb ühise põllumajanduspoliitika peamiseks ja sisuliseks eesmärgiks, vastu keskkonnaprobleemidele, ka komisjoni teatises ei seata neid teineteise vastu. Me teeme ettepaneku anda tasakaalustatud toetust mitmele põllumajandustavale. Sellega tagatakse tasakaal finantsilise konkurentsivõime eesmärgi ning oma loodusressursside taastumissuutlikkuse säilitamise ja konserveerimise soovi vahel. Tegelikult ma ei näe, kuidas põllumajandus saaks pika- ja lühiajalises perspektiivis olla konkurentsivõimeline ilma loodusressursside hoolika juhtimiseta. Sel põhjusel soovime leida tasakaalu ühise põllumajanduspoliitika sees, mitte vastandada toiduainetega seonduvaid probleeme keskkonnaküsimustega.

Veel on küsimus eesmärgipärasemast ühisest põllumajanduspoliitikast. Kolleeg Ashworth tõstatab selle küsimuse, kuigi ma ei näe teda enam siin. Komisjon teeb ettepaneku eesmärgipärasemate otsetoetuste kohta. Ütlen veel kord, et minu arvates on Albert Dessi raportis tehtud ettepanekud vägagi kooskõlas sellega, mida komisjon kavatseb lisada oma seadusandlikesse ettepanekutesse.

Esitame ettepanekute meetmed, mis võimaldavad meil tegeleda kriisidega, olgu nendeks turukriisid, tervisekriisid ja äärmuslike ilmastikutingimustega seotud kriisid. Esitame just seda laadi vahendite ettepanekuid. Samuti sooviksin tänada parlamenti toetamast meid selle põhieesmärgi saavutamisel, mis annab kindlustunde põllumajandustootjatele tulevikus.

Pärast nende lisamärkuste tegemist lubagem mul lõpetada, kinnitades oma usku homsesse hääletusse ja Dessi raporti kvaliteeti. Ma saan teile lubada, et oktoobris, kui komisjon esitab oma seadusandlikud eesmärgid, saate te aru kõikidest põhipunktidest. Ma sooviksin teid veel kord tänada selle töö eest, mis on andnud tõelist lisaväärtust õigusaktide pakatile, mille kohta esitab komisjon ettepaneku.

Albert Deß, raportöör. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Head kolleegid! Sooviksin tänada kõiki selle intensiivse arutelu ja samuti toetuse eest, mida mulle on siin antud. Volinik, me kõik ootame teie oktoobri teatist ja seejärel head, positiivset koostööd. Euroopa põllumajandus on positiivne tegur. See toidab üle 500 miljoni inimest, põllumajandustootjat ja hoolitseb üle 170 miljoni hektari põllumajandusmaa eest, loob paljusid töökohti ülem- ja alamjooksu piirkondades, on maapiirkondade oluline tugipost ning on juba kõige jätkusuutlikum põllumajandussektor maailmas. Seetõttu ma ei mõista, miks president Barroso on rääkinud teise samba suurtest kärbetest. Seda tehes ohustab ta ka ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi, teisi sõnu enda eesmärgi. Kui 14 miljonit põllumajandustootjat toidavad ära 500 miljonit inimest, kas siis on liiga palju tahta, et Euroopa põllumajanduspoliitikat kasutataks selle tagamiseks, et 500 miljonit inimest nii-öelda varustaks 14 miljonit põllumajandustootjat?

Siinkohal sooviksin rõhutada, et teatud küsimustes on minu esialgsest raportis kõrvale kaldutud, nagu on paar korda täna ka mainitud. Ma olen liiga kaua osalenud poliitilises mängus ja tean täpselt, miks koostasid raporti nii, nagu ma seda tegin. Kui ma oleksin kirjutanud raporti praeguse seisuga, siis mida oleks mul olnud pakkuda kompromisslääbikäimistel? Jätsin piisavalt varu tagamaks, et kõik oleksid rahul ja nüüdseks on saavutatud hea tulemus. Minu raportil oli seega oluline puhver.

Tulemusena soovisin saavutada seda, et saadaksime parlamendina märguande, et me käsitleme olulisi aspekte, mis on tähtsad Euroopa põllumajandustootjate hea tuleviku

jaoks. Kui seadusandlikud ettepanekud on tehtud, volinik, siis töötame üheskoos intensiivselt hea tulemuse saavutamise nimel. Saan teile juba kinnitada, et tõenäoliselt saate te siin parlamendis suurema toetuse, kui mõned teised volinikud oleksid saanud. Me saame seda teile pakkuda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 23. juunil 2011.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Põllumajandusega tagatakse taskukohaste kvaliteetsete toiduainete tarnekindlus; see tagab keskkonna ja tasakaalustatud maa kasutuse olulise kaitse; sellega luuakse töökohti, majanduskasvu ja jõukust. Põllumajandustootjatele toetuse andmine neile kuuluva maa suuruse alusel ei saa olla põhjendatud.

Oleme edukalt nõudnud subsiidiumite muutmist, nii ei saa 80% subsiidiumites tuua kasu vaid 20% suurpõllumajandustootjatele ja sel viisil oleme aidanud väikepõllumajandustootjaid. Oleme sillutanud teed ühise põllumajanduspoliitika suunas, mis on õiglasem Euroopa Liidu riikide ning põllumajandustootjate ja eri liiki toodete jaoks; mis austab meie regioonide konkreetseid tingimusi; mis on keskkonnasõbralik; ning mis edendab tööhõivet maapiirkondades.

Piimakvootide puhul peame kontrollima, kas prognooside põhjal on hea mõte jätkata kaheksa aastat tagasi tehtud otsuse elluviimist. See punkt on väga oluline Asooride jaoks, arvestades asjaolu, et sektor etendab strateegilist rolli ning kvoodid on olnud seni väga olulised piimatootjate jaoks. Pean seda rõhutama, sest seni ei ole veel esitatud alternatiive piimakvootide skeemile.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Oleme kõik teadlikud ühise põllumajanduspoliitika potentsiaalset ning olulisest rollist keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamisel, heade kaupade pakkumisel ja samuti ELi toiduainetega kindlustatuse eesmärkide saavutamisel. Väga oluline on aga, et põllumajandusest ja ühise põllumajanduse poliitikast rääkides oleksid võtmesõnad „lihtsustamine” ja „innovatsioon”. Peame keskenduma nendele poliitikameetmetele, millega ei kehtestata uut halduskoormust, sest me ei taha muuta oma põllumajandustootjate elu veelgi raskemaks. Ühine põllumajanduspoliitika peab muutuma õiglasemaks ja lihtsamaks. Usun, et me peame leidma õiglase tasakaalu välja pakutud poliitikaeesmärkide ja halduskoorma vahel. Peame tagama põllumajandustootjate heaolu ja tugevdama kohalikku majandust. Peame kaitsma keskkonda ning samuti tundma muret kvaliteetsete, ohutute ja tervislike toiduainete tootmise eest. Mis puudutab põllumajandust, siis tohi me keskenduda ainuüksi tehnoloogilistele lahendustele või aruteludele tehnoloogiliste lahenduste kohta. Peame võtma arvesse ka tarbimismustreid, jäätmeküsimust ning keskkonna, bioloogilise mitmekesisuse ja tervise keerulisi suhteid.

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – Kõigepealt soovin tänada raportööri suurepärase töö eest! Lõppdokumendiga edastatakse selge sõnum komisjonile, mis on hetkel arutamas oma sisemist eelarvet järgmise finantsprogrammi kohta: nimelt näeb parlament tulevast ühist põllumajanduspoliitikat sellisena, mis suudab edendada Euroopa majandust tööhõive ja kasvu vallas. See on poliitika, mis tegeleb toiduainetega kindlustatusega; see on poliitika, mis pakub avalikke hüvesid, kaitseb keskkonda ja tugevdab bioloogilist mitmekesisust; ning see on vahend kliimamuutuse käsitlemiseks.

Euroopa põllumajandustöötajate suutlikkuse vähendamine ning nende konkurentsivõime ja elujõulisuse takistamine nõrga ühise põllumajanduspoliitikaga oleks kontraproduktiivne ja lühinägelik. See on sektor, millel on küllaldaselt potentsiaali laiendamiseks, majanduskasvuks, uurimistöök ja innovatsiooniks ning kliimamuutuste käsitlemiseks. Ühine põllumajanduspoliitika annab mõõdetavaid tulemusi ja selge investeringute tulususe avalike hüvede pakkumise suhtes. Selles raportis toodud 2014. aasta järgsel ühisel põllumajanduspoliitikal on selged eesmärgid ja prioriteedid, mille kohaselt Euroopa põllumajandusettevõtted suudavad pakkuda ja hakkavad pakkuma tooteid, kuid neid peab toetama usaldusväärne eelarve.

Elena Băsescu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Minu arvates on kolleeg Dessi koostatud raport oluline ülemaailmse toidukriisi ja praeguste keskkonnariskide kontekstis. Ühise põllumajanduspoliitika uus versioon hõlmab selliseid väärtuseid nagu tarbijakaitse ja piirkondlik sidusus. Minu arvates sõltub pikaajaline tootlikkus suurel määral loodusressursside jätkusuutlikkust arengust, mis on tegevuskava järgmine eesmärk. Toetan algatust, millega edendatakse põllumajandustootjate aktiivsemat kaasatust maaelu arenguprogrammidesse, mis aitab tõsta kohalikku konkurentsivõimet.

Uue ühise põllumajanduspoliitika järgmine prioriteet on toiduainetega kindlustatus. Liikmesriikide koostöö on oluline, nagu nähtub *E. coli*st põhjustatud kriisist sel suvel. Selleks et vältida toiduhindade kõikumisi, toetan kõikidele ELi põllumajandustootjate kättesaadavate täiendavate riskide vältimise meetmete vastuvõtmist.

Samal ajal on minu arvates oluline, et põllumajandustoetused oleksid õiglaselt jaotatud. Siinkohal peaksin näiteks rõhutama otsetoetuse mõju väikepõllumajandustootjate kasumlikkuse ja konkurentsivõime tõstmisele.

Erimaksed peavad olema suunatud ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondadele, millel on erivajadused.

Nessa Childers (S&D), *kirjalikult.* – Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni liikmena ning pühendunud keskkonnaaktivistina eeldasin, et süsinikuajastu ühist põllumajanduspoliitikat esindav Dessi raport põhineb keskkonnavalgetel, ressursside juhtimisel ja tugeval investeerimisel ELi ees seisvatesse laiematesse keskkonnaprobleemidesse. Seda silmas pidades avaldab mulle muljet see, kui suurel määral Dessi raport on pühendunud ühise põllumajanduspoliitika keskkonnahoidlikuks muutmisele; väikese ja keskmise suurusega toiduainete tootjate toetamisele ning tulevikku vaatamisele, samal ajal käsitledes Euroopa põllumajanduse praeguseid probleeme. Arvestades, et komisjon on üldjoontes nõus parlamendi ettepanekutega, kutsun täiskogu üles tegema oma häält kuuldavaks tagamaks, et Euroopa Ülemkogu toetab ka selle ettepaneku eelarveettepanekuid.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ühises põllumajanduspoliitikas on mitu probleemi, mille lahendamiseks oleks vaja, et Euroopa Liit ja liikmesriigid teeksid strateegilise otsuse põllumajanduse tuleviku kohta. Nende probleemide tõhusaks käsitlemiseks peab ühine põllumajanduspoliitika toimima usaldusväärse majanduspoliitika ja jätkusuutliku riikliku rahastamise keskkonnas, mis aitab saavutada liidul ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi. Minu arvates on ka Euroopa Liidul vaja tulevikus piisavaid vahendeid turgu ja toiduainetega varustamist mõjutava kriisi, samuti põllumajandussektori hindade ja turu kõikumiste käsitlemiseks. Minu arvates on ühise põllumajanduspoliitika vahendeid vaja õiglaselt jagada esimese ja teise samba, nii liikmesriikide kui ka liikmesriigi põllumajandustootjate vahel. Need vähendavad märgatavalt suuri erinevusi nende rahaliste

vahendite jagamises liikmesriikide vahel. Ühise põllumajanduspoliitika teine samm on ülitähtis maaelu arengu jaoks. Minu arvates tuleb erilist tähelepanu pöörata noorte põllumajandustootjate motiveerimisele ja julgustamisele. Seetõttu pooldan sellesse sambasse eesmärgistatud ja liikmesriikide määratud meetmete lisamist eesmärgiga saavutada ELi prioriteetsed eesmärgid nii, et säiliks tasandustoetused ebasoodsates tingimustes olevatele piirkondadele teises sambas.

Anne Delvaux (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Põllumajandus on kahtlemata majandussektor, kus Euroopa Liit on kõige rohkem saavutanud. Praegune arutelu toimub komisjoni plaanide taustal avalikustada oktoobris olulised ettepanekud reformi kohta.

Täiskogu jõudis arutatavas raportis kompromissini. Meil on säilinud kaks tugevat sammast: Esimeses sambas vajab otsetoetus piisavat rahastamist, mis kajastab põllumajandusprobleeme, mis tähendab vähemalt praeguste rahastamistasemete säilimist. Seda viiakse ka rohkem kooskõlla teise sambaga, toetusega jätkusuutlikule arengule. Minu arvates tuleb esimese samba roheliseks muutmist õigesti hinnata, et see ei lisanduks keskkonnanõuetele, millega põllumajandustootjad on juba oluliselt koormatud. Lõppude lõpuks on ju nende põhiroll toota toiduaineid. See raport puudutab ka noori põllumajandustootjaid, kes näevad vaeva alustamisega, nagu me teame.

Selge on aga see, et neid eesmärke saab saavutada üksnes juhul, kui liidu eelarvet ei kärbita. Mis mõtet on kaugeleulatuvatel eesmärkidel, kui meil ei ole vahendeid neid realiseerida?

Ismail Ertug (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Meie, Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon, oleme palju vaeva näinud tagamaks, et uus ELi põllumajanduspoliitika oleks suunatud ökoloogiliste standardite suunas. Meie arvates tuleb põllumajandustootjaid premeerida ühiskonnale teenuste osutamise eest. Just seda nad teevad ja midagi ei tohi premeerida vähem hindades, mis on hetkel turul saavutatud.

Kahesambalise mudeli säilitamine tagab, et põllumajandustootjad saavad ka edaspidi kindlasummalise toetuse, millele nad võivad tugineda. Nimetatud toetused on olulised pikaajaliseks planeerimiseks. Ühendades otsetoetuse majandusmuutujaga, saame saavutada ülemineku 15-liikmelisest Euroopast 27-liikmelisse Euroopasse, kedagi sealjuures liialt solvamata.

Raport on hea kompromiss; see on Euroopa kompromiss. Küsimus on praegu selles, mida komisjon ja eriti president Barroso sellega peale hakkavad. Eriti keskkonnakaitse rahastamise kärpimine annab tunnistust kitsarinnalisusest ning loodan, et volinik Ciolos suudab selle talle maha laita.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (PT) Selles raportis tehakse ettepanek ühise põllumajanduspoliitika jätkuvuseks, kuigi koos mõnede vastuoludega.

Seetõttu võtame kriitilise seisukoha ja esitasime alternatiivseid ettepanekuid, mis reageerivad tõhusalt vajadusele tagada põllumajandustoodanguga toidusuveräänsus ja toiduainetega kindlustatus igas riigis ning põllumajandusliku pereettevõtluse ja maaelu arenguga seotud probleemidele. Nende ettepanekutega võetakse arvesse maa ja sellega töötavate inimeste sotsiaalset tähtsust, iga riigi konkreetseid tunnuseid ja sotsiaalset õiglust toetuste jagamisel nii liikmesriikide kui ka põllukultuuride ja põllumajandustootjate vahel.

Seetõttu esitasime ettepanekute komplekti, millega propageerime selgelt ja ühemõtteliselt tootmiskvootide süsteemi, mida on kohandatud igale liikmesriigile vastavalt selle toiduainete nõudmistele, tagades sellega põllumajandustootjate kaitse sellistes riikides nagu Portugal.

Soovime tagada iga riigi tootmisõiguse ning seisame vastu piimasektori liberaliseerimisele ja istutamiseõiguste liberaliseerimisele veinisektoris. Samuti soovime säilitada toetust alkoholsete jookide destilleerimisele ja erakorralisele destilleerimisele ka pärast 2012. aastat ning pooldame turgu reguleerivate meetmete ja sekkumismehhanismide olemasolu, et tagada õiglased tootmishinnad, pareerides sellega eelmiste ühise põllumajanduspoliitika reformide dereguleerimise trendi.

Béla Glattfelder (PPE), *kirjalikult.* – (HU) Euroopa vajab tugevat põllumajanduspoliitikat ka pärast 2013. aastat, sest Euroopa põllumajandus on põhivahend Euroopa kodanike toiduainetega kindlustatuse tagamiseks. Toiduainete tootmine peab jääma põllumajanduse põhieesmärgiks, sest maailma elanikkonna kasv jätkub ja ulatub prognooside kohaselt 2045. aastaks üheksa miljardini. Vajame siiski tugevat ühist põllumajanduspoliitikat ja tugevat põllumajandustoetust nimetatud eesmärgi saavutamiseks. Seetõttu pean oluliseks, et raporti kohaselt jääks järgmisel ELi rahastamisperioodil põllumajanduse eelarve vähemalt samale tasemele kui 2013. aastal. Selle aasta märtsis võttis esistujariik Ungari vastu esistujariigi järeldused, mis teenivad Euroopa põllumajandustootjate huve. Eelmiste perioodide üleliigne hindade volatiilsus tuleneb osaliselt ELi vastuvõetud valedest otsustest, näiteks maisi sekkumisvarude kaotamine. Seega vajame põllumajanduspoliitikat, millega tagatakse tõhusad meetmed hindade äärmusliku volatiilsuse ja spekulatsiooni vastu. Piimakriisist selgus, et tootmise piiramise meetmed on vajalikud piimasektoris. Tootmise kasvu tuleb lubada liikmesriikides, kus suhkrureformi tõttu vähenes suhkru tootmine keskmisest rohkem.

Louis Grech (S&D), *kirjalikult.* – Ühine põllumajanduspoliitika peab olema piisav selleks, et tulla toime katsumustega, mis meid tulevikus ees ootavad. Ühine põllumajanduspoliitika ei saa olla monoliitne; seda tuleb rakendada paindlikult, hetke majanduslikku ja poliitilist konteksti arvestades. Välja tuleb töötada regulatiivne poliitikapõhine raamistik, pidades silmas pikaajalisi eesmärke. Sellega antakse väikepõllumajandustootjatele suurem stabiilsus ja võimaldatakse neil koostada investeerimisplaan pikemaks ajaperioodiks, tundmata muret häire pärast, mida võiksid põhjustada lühiajalised kiiret efekti andvad meetmed, ning antakse neile vajalik toetus oma äritegevuse tagamiseks. Käsitleda tuleb põllumajandussektori tundlikkust turu ebastabiilsuse ja hindade volatiilsuse suhtes ning ühine põllumajanduspoliitika peab tagama ohutuse mehhanismi ja tõhusa riskide vältimise eraldise, millega antaks põllumajandustootjatele tulude kindluse meede praegustel majanduslikult rasketel aegadel ja annaks aimu, kuidas ülemaailmne hindade volatiilsus mõjutab arengumaid. Ülemaailmsed kliimaprobleemid, demograafilistelt muutustelt tulenev surve toiduainetega kindlustatusele ning ka majandussurutis peaksid tooma kaasa jõupingutuste intensiivistumise, et tagada jätkusuutlikku kasvu, ergutada ja kaitsta töökohti. Eesmärgipärane innovatsioon ja uurimistöö aitab Euroopal muutuda keskkondlikult ja majanduslikult jätkusuutlikumaks.

Ville Itälä (PPE), *kirjalikult.* – (FI) Raport oli võit Soome ja Euroopa põllumajanduse eest seisjate jaoks. Tulenevalt meie asukohast põhjas on meil Soomes märkimisväärselt ebasoodsad looduslikud tingimused põllukultuuride kasvatamiseks, mistõttu on oluline, et meile antava toetuse summa ei muutuks. Parlamendi seisukoht on tugev sõnum komisjoni jaoks, kes koostab parajasti ühise põllumajanduspoliitika reformi ettepanekut. Pärast seda ei saa aktsepteerida riikliku abi praeguste tasemetega piiranguid.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Toiduainetega kindlustatus on ja jääb peamiseks ELi põllumajandusega seotud katsumuseks. See ei ole aga ainuke, nagu on ka märgitud OECD ja FAO raportis „Põllumajanduse väljavaade 2011–2020”.

Minu arvates on vaja pöörata erilist tähelepanu eelkõige maaelu mõjutavatele demograafilistele probleemidele. Kui me ei käsitle demograafilisi probleeme ega muuda maapiirkondi noortele põllumajandustootjatele atraktiivsemaks, siis on oht, et teatud ajaperioodi jooksul muutub see olukord tõeliseks tõkkeks, millega takistatakse stabiilset kvaliteetset põllumajandustootmist. Seda silmas pidades peame pakkuma noortele uusi atraktiivseid meetmeid, järjepidevat rahalist toetust ning suuremat juurdepääsu uuenduslikele teenustele ja infrastruktuuridele.

Lisaks kõigile eespool nimetatud meetmetele on vaja ka paremat koordineerimist maaelu arengu poliitikale ja muudele piirkondlikele poliitikavaldkondadele eraldatud rahalise toetuse vahel ning ühise põllumajanduspoliitika rahastamise säilitamist tasemel, millega tagatakse kõikide välja pakutud ülesannete täitmine. See võimaldab meil edendada noorte aktiivsemat majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist kaasamist Euroopa Liidu põllumajandusse.

Astrid Lulling (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Kahjuks ei jäänud meie aruteludel kestma raportööri algselt ettepanud julged ja uuenduslikud eesmärgid. Mõnedel juhtudel sunniti neid andma teed sihitutele kahvatutele ja elututele kompromissidele.

Võin sellega leppida, eriti otsetoetuste õiglasema jaotuse osas Euroopas, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine.

Avaldan aga kahetsust meie julguse puudumise üle ühise põllumajanduspoliitika üldiselt keskkonnanahoidlikumaks muutmisel. Meie põllumajandustootjad soovivad toota tervislikke toiduaineid tõhusalt, et tagada toiduainetega kindlustatus Euroopa 500 miljoni kodaniku jaoks.

11 liikmesriiki, kaasa arvatud Luksemburg, allkirjastasid ühiskirja volinik Ciolosēle, väljendades oma vastuseisu viinamarjapõõsaste istutamise õigusi puudutava süsteemi kaotamisele 2015. aastal.

Mul on hea meel, et Euroopa Parlament kiitis selle ettepaneku heaks kolleeg Dessi raportis. Peame siiski olema ettevaatlikud: me ei tohi lubada olukord, kus meie põllumajandustootjate töötaksid alamakstud aednikena, mis seaks meid sõltuvusse kolmandatest riikidest toiduainete ja põllumajandustoodete, mille suhtes kehtestatud nõuded on palju vähem rangemad meie põllumajandustootjatele kehtestatud nõuetest, impordist.

Toetan täielikult seda seisukohta. Loodame, et see lisatakse komisjoni seadusandlikesse ettepanekutesse.

Mariya Nedelcheva (PPE), *kirjalikult*. – (BG) Euroopa Parlament peab toetama tugevat õiglast ja hästi rahastatud ühist põllumajanduspoliitikat. Meil on aeg tagada otsetoetuste õiglane jaotamine liikmesriikide, regioonide ja sektorite vahel. Peame näitama Euroopa kodanikele, et on olemas tõeline Euroopa solidaarsus, mitte andma vaid tühje lubadusi. Kolleeg Dessi raport on väga väike samm, kuid see on õiges suunas. Samuti kiidan heaks meetmed, mis on ette pandud territoriaalse tasakaalu säilitamiseks ELis. Tunnen heameelt, et raportis väljendatakse toetust põllumajandussektoris töötavatele noortele, sest peame võitlema maapiirkondade elanike arvu vähenemise vastu. On oluline, et säilitaksime toetuse ebasoodsates tingimustes olevatele piirkondadele ja tootmisega seotud toetuse andmise võimaluse piirkondades, kus ei ole alternatiivi teatud tootmisliigile. Mul on hea meel märkida, et arvesse on võetud ka minu nõuet suurema paindlikkuse järele teises sambas. Põllumajandussektorite olukord erineb liikmesriikide lõikes. Suurem vabadus riikide prioriteetide määratlemisel annab tõelised võimalused põllumajanduspiirkondade arenguks.

Peame aga tagama, et ettepannud meetmed ei tooks kaasa täiendavat bürokraatiat põllumajandustootjate jaoks. Saadame Euroopa Komisjonile ja Euroopa põllumajandustootjatele tugeva sõnumi, näidates üles oma toetust õiglasemale lihtsamale ja paindlikumale ühise põllumajanduspoliitikale.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Tugev põllumajandussektor – ma ei räägi siin agrotööstuskoondistest, vaid pigem väikestest põllumajanduslikest perettevõtetest –, annab tagatise maaelu kultuuri, olemuse ja meie kultuurimaastiku jätkuva eksistentsi kohta, samuti on oluline meie elanikkonna toiduainetega varustatuse tagamiseks. Kuivõrd oluline see on, selgus taas hiljuti toimunud enterohemorraagilisest *E. coli* (EHEC) kriisist. Tarbijate nõudlus orgaaniliste toodete järele on suur. Nad eeldavad, et orgaanilised tooted tagavad ökoloogilise tasakaalu, mis on reaalsuses sageli rohkem kui küsitav. Selle asemel et avaldada eriti positiivset mõju jätkusuutlikkusele, ressurside heaperemehelikule kasutusele, CO₂-heidete vähenemisele ja kariloomade kaitsele, transporditakse orgaanilisi tooteid sageli üle kogu Euroopa. EL peab siinkohal tegutsema – ma räägin Austria kui orgaanilise põllumajanduse juhtriigi esindajana. Suuremat tähelepanu tuleb pöörata piirkondlikele õigusaktidele ja hooajalisele kättesaadavusele, samuti toiduainete päritolu rangele märgistamisele. Põllumajanduse osutatud teenuseid tuleb seetõttu tasustada õiglaste tootehindadega. Ärgem kasutage ühist põllumajanduspoliitikat agrotööstuse edendamiseks; selle asemel edendagem oma põllumajandustootjaid!

Sirpa Pietikäinen (PPE), *kirjalikult.* – (FI) ELi ühise põllumajanduspoliitika reform on parlamendi üks kõige tähtsamaid ülesandeid. Kolleeg Dessi raport on hea alus reformi jätkamiseks. Vajame aga laiemat arutelu, et saavutada keskkonnasõbralik, ressursisäästlik ja mitmekesine põllumajandus. Vastust põllumajanduse ülemaailmsetele probleemidele ei leita tootmise suurendamisega Euroopas, vaid see on üks osa laiemast võrrandist, kus võetakse arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaküsimusi. Kitsarinnalise põllumajanduspoliitika asemel vajame toidupoliitikat, mis käsitleb toiduainete tootmise ahelat algusest lõpuni. See on parim viis, kuidas saame lahendada suured kõikehõlmavad probleemid, mis on põllumajanduses praegusel kujul olnud alates 2000ndatest.

Pavel Poc (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Mul on hea meel teada saada, et uus ühine põllumajanduspoliitika lõpetab põllumajandustootjate diskrimineerimise perioodi teatud liikmesriikides, sealhulgas minu enda riigis. Sooviksin tänada raportööri töö eest, mis on selgelt sellise autori töö, kes saab aru seonduvatest asjaoludest. Seda enam olen ma ärevil püüdest kehtestada uued diskrimineerivad tingimused. Otsetoetuste kärpimine on diskrimineerimise uus vorm liikmesriikide vastu, kus enamik põllumajandusettevõtjaid haldavad ajaloolistel põhjustel suuri maa-alasid. Need põllumajandusettevõtjad järgivad samu eeskirju ja osutavad samu teenuseid nagu väikeettevõtjad teistes riikides ning nad vastavad samamoodi otsetoetuste saamise tingimustele. Kärpimisest tulenev suurettevõtjate diskrimineerimine võib seada suurtes maapiirkondades töökohad ohtu ja lämmatada innovatsioonipotentsiaali. Kui soovime kõneleda usaldusväärset ühisturust, siis kas tõepoolest saame sallida teatud liikmesriikide diskrimineerimist, kohaldades erinevaid toetusmäärasid hektari kohta või kärpides toetusi?

12 uue liikmesriigi põllumajandustootjad on nüüd jõudnud keerulise kümneaastase perioodi lõppu, see oli kokkulepitud üleminekuperiood, mis ei kuulunud pikendamisele. Ärgem pikendagem neid ebavõrdsusi vastuolus ELi liitumisläbirääkimiste vaimuga ja ärgem kahjustagem ELi usaldusväärset mõnede tema kodanike silmis! Me mängime ELi enda tulevikuga. Seetõttu kutsun kaaspalamendiliikmeid üles toetama muudatusettepanekuid nr 10 ja 11, millega lükatakse tagasi toetuste kärpimine.

Olga Sehnalová (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Õiglase konkurentsi põhiohuse siseturul tähendab õiglase ja läbipaistvate tingimuste kehtestamist kõikidele põllumajandustootjatele terves ELis. Raport ühise põllumajanduspoliitika kohta liigub selles suunas. Paljud läbiräägitud kompromissid tuleb selgelt heaks kiita, näiteks halduskorra lihtsustamine mitmes ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas või otsetoetuste täieliku rahastamise jätkamine ELi eelarves ning keeldumine nende uuesti natsionaliseerimisest. Probleemseks pean aga asjaolu, et Euroopa põllumajandustootjaid koheldakse soodsamalt või et neid pannakse ebasoodsasse olukorda täiendavate kriteeriumite, näiteks valduste suuruse alusel, arvestades olukorra ajalooliselt kindlaksmääratud olemust üksikutes liikmesriikides.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Olen selle esimese tekstiga ühise põllumajanduspoliitika kohta rahul. Isegi praeguses varajases etapis püütakse anda sellega komisjonile selge sõnum meie põllumajandustootjate jaoks enne seadusandliku teksti saamist. Ma tõepoolest leian, et mitu lõiget sisaldavad teavet, mille lisamist mina ja minu kolleegid soovisime. Viitan olulistele avaldustele, millega edendatakse meie lõunariikide põllumajandust. Näiteks ei põhine otsetoetus enam ainult üksi toetusel hektari kohta, vaid lõpuks ometi võetakse arvesse ka põllumajandustootja suurust, töökorraldust, tööviljakust ja õiguslikku vormi. Samuti on mul väga hea meel, et nimetatud toetusi antakse üksnes nendele põllumajandustootjatele, kes on selles sektoris ka tegelikult aktiivsed, mistõttu läheb abi neile, kes seda tõepoolest vajavad ja kes kasutavad seda põllumajanduse hüvanguks. Ka on kehtestatud õigussäte toetuse ühtlasema jaotamise kohta, pidades silmas, et ajaloolistel põhjustel on Euroopa Liidu põllumajandustootjad väga erineva ülesehitusega. Toetan täielikult lõiget, millega nõutakse uue põllumajanduspoliitika varustamist vahenditega, mis on vajalikud hindade volatiilsuse piiramiseks. Ma lõpetan märkides, et kõige enam levinud põllumajandustootmise vorm minu piirkonnas on oliivõli tootmine ning et meede, mida me komisjonilt ootame, on ajakohastatud erahoiusüsteem ja erahoiustamise kasutuselevõtmine.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Kuna toiduainetega kindlustatus on tänapäeval globaliseerumise põhitegur, peame säilitama oma isemajandamise suutlikkuse. See tähendab põhjaliku ühise põllumajanduspoliitika säilitamist, millega saab rahuldada meie kõige põhilisemat pikaajalist vajadust: toitu. Ühist põllumajanduspoliitikat tuleb aga viimistleda, et muuta seda õiglasemaks. Euroopa kodanikud ei saaks aru, kui toetuse põhiosa läheks suurpõllumajandustootjatele: väiketootjad peavad samuti suutma ära elada sellest, mida nad toodavad, töötama sündsates tingimustes ja saama õiglast tasu. Toetuse eraldamisel peame ka arvestama rohkem looduslike piirangutega, näiteks ülemaailmne soojenemine, mägipiirkonnad ja napid veevarud. Praegusest põuast nähtub, et ühine põllumajanduspoliitika peab sisaldama praktilisi varusid, mis võimaldavad meie põllumajandustootjatel tulla toime nappide veevarudega. Seetõttu paluksin väikest muudatust ühises põllumajanduspoliitikas, et muuta see asjakohasemaks ja tagada meie toiduainetega isevarustamine, meie põllumajandussektori elujõulisus ning meie maapiirkondade säilimine.

16. Makromajanduse tasakaalunihete ennetamine ja korrigeerimine – Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamine – Liikmesriikide eelarveraamistiku nõuded – Eelarvejärelevalve euroalal – Eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamine – Euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavad täitemeetmed (arutelu)

Juhataja . – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu järgmiste raportite üle:

- Vital Moreira majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0183/2011 ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD));
- Diogo Feio majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0179/2011 ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (KOM(2010)0522 – 2010/0276(CNS));
- Vicky Fordi majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0184/2011 ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta (KOM(2010)0523 – 2010/0277(NLE));
- Sylvie Goulardi majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0180/2011 ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus eelarvejärelevalve tõhusa jõustamise kohta euroalal (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD));
- Corien Wortmann-Kooli majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0178/2011 ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)); ning
- Carl Haglundi majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport A7-0182/2011 ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD)).

Elisa Ferreira, raportöör. – (PT) Lugupeetud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis leiab, et see majanduse juhtimise paketi osa, mis käsitleb stabiilsuse ja kasvu paketi, ei ole see, mida Euroopa praegusel struktuurse kriisi ajal vajab. See pakett tõepoolest kordab stabiilsuse ja kasvu paketti, kuid ei muuda seda sisuliselt. See kordab seda, et laiendada selle nõuete ulatust ja karmistada sanktsioone.

Ilmselt oleks kasulik eeldada, et nimetatud paketi ei ole võimalik järgida, kui riigi majandus ei kasva ning eriti kriisi ajal. Need küsimused peaksid olema poliitilise tegevuskava keskmes. Peaksime arutama kriisijuhtimispoliitika ja sellega seotud vahendite kehtestamist euroala riikides ning teisel teemal seda, kuidas takistada ühisraha hävitamist euromajanduste püsivalt erineva arenguga. Kui neid küsimusi ei lahendata, siis see pakt muutub mõttetuks, nagu keegi ütles. Paketis on aga ka lootusekiir: uus algatus tuvastada ja parandada makromajanduslikke tasakaalunihkeid, mis kuhjuvad just euroalal, enne kui muutuvad lahendamatuks probleemiks.

Parlament soovis kohustusi kaasseadusandjana ja on täitnud neid täiel määral. Tekst, mille üle me hakkame hääletama, peegeldab laia konsensust, mis sai võimalikuks üksnes tänu igapäevasele töösuutlikkusele ja kompromissiks valmisolekule. Raportöörina soovin tänada kõiki oma kaasparlamendiliikmeid kõikidest fraktsioonidest, eriti oma variraportööre, ja tooksin eriti esile Carl Haglundi, kelle suhtes tegutsesin samuti variraportöörina.

Kolmepoolsete läbirääkimiste etapp oli pikk ja keeruline ning jõudsimme kokkuleppele – mis ei ole kahjuks täielik – tänu eesistujariik Ungarile, mida esindab minister Kármán,

komisjonile, mida esindab volinik Rehn ja kõikidele meie partneritele. Lihtsamalt öeldes: makromajanduslike tasakaalunihete kindlaks tegemine on keeruline ja täielikult uudne protsess. Pelgalt sanktsioonide kohaldamise asemel on oluline tuvastada riskid pädevalt, teha kindlaks, kas need on riigi vastutada või tulenevad välismõjudest ning teha õigeid õigeaegseid ja teostatavaid soovitusi.

Pärast läbirääkimisprotsessi hõlmab tulemustabel, s.o läbiräägitud näitajate kogum, mitte üksnes finants- ja nominaalnäitajaid, vaid ka reaalmajanduse näitajaid. Usume ka, et komisjon jälgib hoolikalt põhjenduse 6-A kompromissi, mis kaasab parlamendi koos nõukoguga tulevastesse analüüsiprotsessidesse. Samuti ei ole tõlgendus automaatne, vaid see tehakse põhjalike analüüside kaudu, mis nõuavad komisjonilt vaeva, kuid on vajalikud.

Komisjoni soovitusel peavad tagama järjepidevuse kõikide teiste strateegiliste dokumentidega, kuid riik peab kandma põhivastutust rakendatavate lahenduste välja pakkumise eest. Tagatud on parlamendi suuremad volitused, sotsiaalsete partnerite suurem kaasatus ja kollektiivläbirääkimiste tavade järgimine. Sanktsioonid on õigustatud koostöö puudumise korral, kuid mitte siis, kui riigid ei suuda eesmärke täita. Oluline on, et need on ka liigitatud. Oleksime eelistanud sanktsioone leebemaks muuta, kuid pidime need kokku leppima kompromisside osana.

Enne kui on võimalik jõuda kokkuleppele, on üks oluline komistuskivi. See on arusaam, et siseturul rahandusvaldkonnas omab tähtsust see, et tulemustabeli näitajate muudatuste puhul tuleb jälgida, kas need on positiivsed või negatiivsed, ning jälgimisele kuuluvad nii puudu- kui ka ülejäägid, kuigi need ilmselt ei anna alust sarnastele soovitustele. Meie kõik, üksikud parlamendiliikmed, fraktsioonid ja institutsioonid, oleme läbinud pika tee. Silmapiiril on kokkulepe tasakaalustatud kvaliteetse teksti kohta. Loodan lihtsalt, et kompromissi vaim, mis on meid nii kaugele toonud, viib meid ka lõpliku kokkuleppeni.

Diogo Feio, raportöör. – (PT) Austatud juhataja! See on järgmine samm erakordses töös, mida oleme teinud Euroopa Parlamendis. Siinkohal pean soojalt tunnustama kolleege Wortmann-Kool, Goulard, Haglund, Ferreira ja Ford, kes on olnud raportöörid koos minuga selles majanduse juhtimise pakettis. Ma pean ka väljendama erilist tänu erinevatele variraportööridele, kes on meid selles töös aidanud. Lõpetuseks pean rõhutama erakordset tööd, mida selles küsimuses on teinud nõukogu, eriti Andrés Kármán, kes tegi meiega tihedat koostööd, ja volinik Rehn, kes samuti etendas väärtuslikku osa kogu protsessis.

Minu esimene sõna on usaldusväärsus, positiivses laadis. Majanduse juhtimise pakett peab näitama, et Euroopa suudab: suudab saada üle probleemidest ja suudab tagada kaitse tulevaste probleemide vastu. Sel põhjusel olen väga kindel selles, mis hakkab juhtuma nende majanduse juhtimise õigusaktidega eelolevatel päevadel. Stabiilsuse ja kasvu pakti, mille korrigeeriva osa raportöör ma olin, on võimalik lisada kasvuidee sellesse stabiilsuse ja eelarve distsipliini. Võimalik on uuendada majandusliku tasakaalunihete menetlusega. Võimalik on minna kaugemale pelgalt sanktsioonide mehhanismi meetodi kehtestamisest ja sel põhjusel nimetatud majanduse juhtimise paketi vastuvõtmine toob endaga kaasa rohkem Euroopat ja paremat Euroopat.

Stabiilsuse ja kasvu pakti puhul on näiteks see majanduse juhtimise pakett andnud meile paketi arukama rakendamise, võlakriteeriumile pühendatud tähelepanu kaudu; võla vähendamise keskmise määra kasutuselevõtu, mida tuleb teostada kolme aasta jooksul, mis võimaldab paindlikkust eeskirjade täitmisel; üksikasjalikuma ja asjakohasema vastavate tegurite nimekirja, mida komisjon peaks võtma arvesse seotud riikide majandusliku olukorra

hindamisel, ning kolmeaastase üleminekuperioodi kasutamise võlakriteeriumi rakendamiseks.

On ja teisi tegureid, mida sooviksin siin esile tuua ja mis puudutavad teisi raporteid. Kuna töötasime kogu aeg koos, pean mainima Euroopa semestri režiimi kasutuselevõttu ennetavas osas ning märgin, et ennetav osa on oluline ja et trahve tuleb kohaldada üksnes lõppsammuna kogu menetluses. See menetlus hõlmab sümmeetria kasutuselevõttu makromajanduslike näitajate analüüsis, võimaluse arvestamist, et komisjon koostab eurovõlakirjade uuringu aasta lõpuks, ühtne visioon sanktsioonidest lõppsammuna nii makromajanduslike tasakaalunihete kui ka stabiilsuse ja kasvu pakti suhtes ning küsimus vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse alusel nõukogu otsuste tegemisest. Kõiki neid samme on peetud parlamendi rolli olulisteks osadeks.

Sel põhjusel saame praegu saata enda kodanikele väga selge sõnumi. Sõnum on see, et valmistame ette institutsionaalset mehhanismi tulevaste kriiside vältimiseks. Nimetatud majanduse juhtimise paketiga on Euroopa palju paremini ettevalmistatud. Euroopa astub olulise sammu edasi selle majanduse juhtimise paketiga, mistõttu saab meie majandus kindlalt kasvada.

Vicky Ford, *raportöör*. – Austatud juhataja! Tahan kõigepealt tänada Euroopa Ülemkogu! Me võime kõik näha uskumatult tundlikku olukorda Euroopas ja eriti euroalal, mistõttu on eri riigid pidanud töötama koos viisil, mida ei ole mitte kunagi varem nähtud. Võime näha olulist vajadust parandada konkurentsivõimet ja kujundada riigirahandus jätkusuutlikult ümber.

Viimaste päevade, nädalate ja kuude jooksul oleme pidevalt näinud, et liikmesriikide ministrid tulevad kokku, püüdes leida võimalusi tulla välja üksteise individuaalsetest probleemidest. Lisaks ei ole ma mitte kunagi varem näinud sellist avalikkuse soovi teada saada, kuhu riigi raha kulutati. Seega lubage mul kõigepealt rääkida direktiivist, millega ma töötanud olen.

Direktiivides sätestatakse palju nõudeid raamatupidamisstatistika, prognoosimise ja eelarvestamise protsesside kohta. Ärgem unustagem, et kriisi raskendasid mittenõuetekohane eelarve planeerimine ja ebatäpne teave!

See on nõukogu direktiiv, mitte kaasseadusandlik raport, ning nõukogu on seda põhjalikult arutanud. Liikmesriigid on ise kokku leppinud, et võtavad vastu vähemalt kolmeaastase eelarve planeerimise perioodi, et kaasata oma eelarvestamise protsessi valitsuse ja valitsuse vahendite kõiki tasemeid ning tagada tingimuslikke kohustusi puudutava teabe avalikustamine. Raamatupidamisarvestuse ja prognoosimise tulemusi hinnatakse erapooletult.

Lubage mul öelda, et paljud liikmesriigid juba järgivad suurt osa direktiivist, kuid nõuete selle miinimumhulga rakendamise tugevdatakse distsipliini ja taastatakse usaldus – see on esimene samm tagasi teel stabiilsuse suunas riigirahanduses.

Lisaks on liikmesriigid ise kokku leppinud, et igaüks juurutab oma eelarve eeskirjade õigusaktid – mis ei pruugi olla Saksamaa põhiseadusliku võla pidur –, kuid iga riigi eripära arvestades koostatud eeskirjad, mille kaudu oleksid nad kooskõlas asutamislepingu järgsete kohustustega. See on ka tundlik küsimus, sest eri riikidel on erinevad asutamislepingu järgsed kohustused ja sel põhjusel ei kohaldu see punkt Ühendkuningriigile.

Aruteludel laiema kuue meetme paketi üle tehti mitu ettepanekut selle nõukogu direktiivi parandamiseks, paljud neist tehti Euroopa Keskpanga ja täiskogu liikmete poolt. Nõukogu on töötanud heauskselt, et püüda vajaduse korral parandada direktiivi ja läbipaistvust, kuid mitte puudutada üksikute liikmesriikide põhiseadustega seotud tundlikke küsimusi.

Räägin põgusalt ka teistest direktiividest. Nende läbirääkimiste kaudu püüdsin olla konstrukttiivne, lubades eelkõige euroala liikmesriikidel määrata kindlaks, millised eeskirjad ja sanktsioonid on nende arvates vajalikud nende stabiilsuse toetamiseks. Ma ei ole toetanud kolleege, kelle arvates seisneb lahendus üksnes Euroopa Parlamendi tugevamas rollis.

Nädalavahetusel ja esmaspäeva õhtul püüdis nõukogu pakkuda lõplikku kompromissi häälte olulise küsimuse kohta Euroopa Ülemkogus. Kuna see ei ole minu arvates väga oluline küsimus minu enda liikmesriigis, sest me ei kavatse ühineda euroga ja sellega seotud sanktsioonid ei rakendu meile, on see äärmiselt keeruline ja vaieldav küsimus mitmes riigis, kaasa arvatud ühinemiskavatsusega riikides.

Aeg on püüda mõista üksteise probleeme, kuid samuti järgida üksteise erinevusi. Selle nädala alguses hoiatasin kolleege, et parlamendi ja nõukogu vahel otsese vastasseisu tekkimine küsimuses, mida ma ei suudaks tavainimestele selgitada, ei oleks parlamendi vastutustundlik seisukoht. Tõepoolest, ma ütlesin, et minu arvates oleks see vastutustundetu.

Seda parlamendi sisukohta selles küsimuses ei toeta paljud minu fraktsiooni liikmed. Ma ei saa toetada parlamendi muudatusi nõukogu tekstis makromajanduslike tasakaalunihete kohta ja eelolevatel nädalatel sooviksin näha rohkem selgust euroala liikmesriikide ja euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide eri seisukohtade vahel.

Sylvie Goulard, *raportöör*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Meil on olnud mitu kolmepoolset kohtumist teiste parlamendiliikmete, komisjoni ja eesistujariigi Ungariga, millest mõned on toimunud hilja õhtul. Sooviksin kõigepealt tänada oma kaasparlamendiliikmeid ja teisi kolleege koos tehtud töö eest.

Majandus- ja rahandusministrite nõukogu (Ecofin) sõnum on, et igaüks peab võtma kanda oma kohustused. Minu vahetu reaktsioon on: olgu peale siis, tegelegem siis tõepoolest enda kohustustega! Mitte tohutute fanfaaride saatel, mitte selleks, et öelda, et jõudsimme kiirelt kokkuleppele, vaid hoides silma peal euroala ja Euroopa Liidu finantsprobleemidel ja püüdes pakkuda välja mõned sobivad lahendused. See oli kindlasti minu kontserni moto neil läbirääkimistel. Ma kahtlen, et turud ja meie kodanikud usuksid kiiretse, kuid pinnapealsetesse lahendustesse.

Meie hinnangul on vaja olulisi parandusi. Minu arvates oleme juba saavutanud mõned endale püstitatud eesmärgid. Lubagem mul teile meelde tuletada, et me ei ole ainukesed, kellel on sellised eesmärgid: mitmel korral on Euroopa Keskpank kutsunud parlamenti üles tugevdama komisjoni juba niigi tugevaid ettepanekuid. Seetõttu oleme tugevdanud eeskirju. See oli üks meie juhtivaid põhimõtteid: mitte uute eeskirjade koostamise rõõmuks, vaid seetõttu, et ühtsete eeskirjade rikkumine õigusriigil põhinevas kogukonnas ohustab ühisraha. Me oleme kehtestanud sanktsioonid pettuse eest. Kahjuks on see üks õppetundidest, mille oleme euroga seoses viimastel aastatel saanud. Nagu Vicky Ford ütles, püüdsime ka kehtestada teatud korra liikmesriikide eelarvemenetluste kohta kas või selleks, et oleks võimalik võrrelda eri riikide tavasid. Lubage mul rõhutada siinkohal üht iseäranis olulist momenti. Kui me pöördume oma kodanike poole ja meil ei ole midagi muud öelda peale selle, et oleme suurendanud automaatsust, nagu seda ajalehtedes väljendatakse, siis

jääb neile mulje, et Brüsselis on sisse lülitatud mingi müstiline masin ja see koputab neile sõrmenukkidele, kui midagi läheb valesti.

Kui soovime rangemaid eeskirju, peavad need olema arukamad, kuid eelkõige vajame demokraatlikumat väitlust ja rohkem piiriüleseid arutelusid. Sel põhjusel oleme teinud ettepaneku – ja sooviksin tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes on mind selles toetanud – tekitada majanduslik dialoog, nagu me seda nimetame, mis peaks olema proportsionaalne. Puudub igasugune oht liikmesriikide põhiseadustele; sellega väljendatakse vaid meie soovi pidada rohkem arutelusid eelkõige euroalal, kuid samuti 27-liikmelises Euroopas. Soovime, et täiskogu oleks foorum Euroopa institutsioonide ja liikmesriikide vahelise läbipaistva dialoogi jaoks ning eelkõige koht, kus liikmesriigid saavad väljendada oma probleeme ja selgitada oma seisukohti. Mõned riigid on maha jäänud, mõned on kaugemal ees, mõned on äärealadel, mõnedel on suuremad elanikkonnad – peame seda kõike silmas pidama. Tunnen heameelt, et sel nädalal rõhutas Jürgen Habermas taas Saksa ajakirjanduses, et demokraatliku seaduslikkuse suurendamine on äärmiselt vajalik. Ütleksin Vicky Fordile, et me ei aruta oma volituste suurendamist, vaid nõuame suuremat rolli neile, kes on saanud rahva mandaadi oma huvide kaitsmiseks Brüsselis.

On veel teisigi olulisi punkte, eriti makromajandusliku poole kohta. Usun, et kõik liikmesriigid peavad kuuluma ühise järelevalve alla. Sümmeetria on oluline küsimus. Nõukogu peaks aru saama, mida see tähendab: arukas sümmeetria, millega eristatakse puudujääki ja ülejääki, kuid siiski sümmeetria.

Tahaksin mainida eurovõlakirju, mis on üks sellest, mida ma propageerisin. Sooviksin pöörduda kõikide fraktsioonide juhtide poole: Te ei saa väita, et toetate eurovõlakirju, kuid hääletate nende vastu. Te võite väita, et tahate enamat, ma ise oleksin soovinud minna kaugemale, kuid hindan täielikult jõupingutusi, mida volinik Rehn soovib teha. Lubage mul teile meelde tuletada, et volinik esitas ise 2010. aasta mais ettepanekud vastavalt komisjoni seadusandlikule algatusele. Tahame nende ettepanekutega uuesti edusamme saavutada.

Soovime, et euro saaks lõpuks maailmaraha mantlipärijaks, soovime suurt ja likviidset turgu, mis vähendab laenukulusid. Soovime, et osa sellest laenust, loomulikult piiratud summat, jagataks pikaajaliselt, kasutades täiemõõdulist, turgu reguleerivat meetet. Seetõttu loodan, et homne hääletus saab olema soodne ja et kõik need, kes väidavad end olevat eurovõlakirjade poolt, arutavad seda küsimust avatuse vaimus, mitte ideoloogiliste eelarvamuste alusel.

Corien Wortmann-Kool, *raportöör*. – (NL) Lugupeetud juhataja! Üks asi, mis on kindel, on see, et Euroopa vajab kindlat vundamenti, et vältida tulevikus uut eurokriisi ja tagada jätkusuutlik majanduskasv. Meie fraktsioon, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, on rahul meie seni saavutatud tulemustega majanduse juhtimist käsitlevas õigusaktide pakettis. Sooviksin edastada oma soojad tänusõnad kõikidele parlamendiliikmetele, raportööridele, variraportööridele, ametnikele, personalile ja kõigile teistele paljude koos veedetud tundide eest selle saavutamiseks, sest oma volituste rakendamisel on Euroopa Parlament võtnud endale kindla ja ambitsioonika seisukoha. Sooviksin tänada eesistujariiki Ungarit ja eelkõige András Kámanit nõukogu ja parlamendi eriarvamuste ületamiseks tehtud jõupingutuste eest. Teie isiklikult aitasite tõepoolest meil jõuda kokkuleppele 98 protsendis, osaliselt tänu volinik Rehni ja tema töötajate abistavale toele. See on suurepärase tulemus, kuid seda ei olnud lihtne saavutada.

Homme hääletame raportite üle. Minu fraktsioon on kohustunud tuginema saavutatud kokkuleppe kõrgele tasemele. Loodan, et suudame ületada viimase eriarvamuse paari järgmise nädala jooksul, et saaksime vormistada kokkuleppe enne suve. See on väga oluline, sest minu fraktsioon taotleb lõpphääletust juulis toimuval istungil.

Rahutus rahaturgudel jätkub ja meil on pakiline vajadus leida lahendus võlakriisile mitmes riigis. See on aga just sama pakiline ja selles seisneb praegu meie ülesanne kaasseadusandjana: et Euroopa demonstreerib tugevat otsustamist põhjaliku stabiilsuse pakti ja majanduse juhtimise vallas. Euro suhtes usalduse taastamiseks on oluline jõuda otsusele enne suve, arvestades, et stabiilsuse ja kasvu pakt katkestati juba 2003. aastal. Eeskirjade jõustamise asemel need lihtsalt liberaliseeriti ja peame sellele praegu lõpu tegema. Jutt käib usaldusväärsetest õigusaktidest, mitte liikmesriikidevahelistest kulissidetagustest läbirääkimistest, mis on suunatud sanktsioonide vältimisele. Kui liikmesriigid ei rakenda tõhusaid meetmeid oma kohustuste täitmiseks ja oma eelarve puudujääkide vähendamiseks – pidagem silmas, et nad on võtnud need kohustused oma vabast tahtest, siis peab otsustamisprotsess olema tõhus. Seetõttu on täiskogu teinud ettepaneku vastupidise hääletusmenetluse kohta.

Vaadakem seda, meie kolleegidest vasakpoolsete parlamendiliikmete maagiline retsept, kuldne reegel ei anna lahendust! Kahjuks ei kasva raha puu otsas ning lihtsate lahenduste ja valutute valikute päevad on selja taha jäänud. Sel põhjusel nõuab Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon jätkusuutlikku riigirahandust ning 5- või 6-protsendiliste eelarve puudujääkide mittelubamist. Võlakoorem – valulised tõendid, mille tunnistajaks me oleme – takistab majanduskasvu mitte üksnes meie Euroopa riikides, vaid ka Ameerika Ühendriikides.

Vajame kindlat vundamenti, mistõttu tunnen ma heameelt, et nõukogu kasutab ettepanekute ennetavat kätt, nimelt selle tagamist, et liikmesriigid toetavad oma riiklikke kohustusi ning kaasavad sellesse protsessi oma riiklikke parlamente, selgeid tähtaegu, menetlusi ja kontrollkülastusi, avalikumaid raporteid, partnerite survet ning avalikku arutelu siin täiskogul, mitte niivõrd nõukogu raames. Ilmselgelt on Euroopa semester oluline saavutus, sest me soovime töökohti ja majanduskasvu.

Meie ees seisab tähtis ja ajalooline päev. Homme oleme täiskogul valmis võtma enda kanda oma kohustused. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ja Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon tahavad seda tööd takistada. Nad tahavad töötada enda raportitega ilmselt üksnes kompromissi vaimus. Lugupeetud juhataja! See ei ole kompromissi vaim. Kutsuksin kõiki parlamendiliikmeid, kes peavad jätkusuutlikku riigirahandust oluliseks, üles toetama homme neid kuute raportit. See ei ole lõpptulemus, sest homme astume sammu nõukoguga konsulteerimise suunas selle kohta, kuidas saame lahti neist viimastest takistustest oma teel – loodetavasti kokkuleppega juulis.

Carl Haglund, raportöör. – (SV) Lugupeetud juhataja! Usun, et sündmused, mida meil oli võimalik jälgida sel nädalal nii nõukogus kui ka neis riikides, mis maadlevad väga suurte majandusprobleemidega, näitavad meile taas, miks meie arutatav pakett on nii oluline. Kui meil ei õnnestu edasi liikuda neis küsimustes, siis probleemid tõenäoliselt jätkuvad, mitte ei saa lahendatud. Usun ka, et on oluline meeles pidada, mis juhtus 2005. aastal, kui oleksime pidanud rakendama meetmeid. See tõestas, et ei ole õige astuda üle ühistest jaotamisklauslitest. Me ei teinud seda; selle asemel muutsime eeskirju. Nüüd on aeg seda muuta.

See on oluline pakett. Soovin oma kaasparlamendiliikmeid südamest tänada! Oleme koos palju vaeva näinud. Nagu on mitu korda mainitud, oleme üsna lähedal selle eesmärgi saavutamisele, kuid samal ajal on oluline, et oleksime edukad nii tänasel hääletusel kui ka juulis. Ma sooviksin tänada ka kolleeg Kármáni eesistujariigist Ungari, kes on teinud suurepäraseid tööd. Me tõepoolest hindame seda, mida ta on teinud. Tahaksin ühtlasi tänada oma kaasparlamendiliikmeid ja eriti Elisa Ferrerirat! Oleme teinud suurepäraseid tööd makromajanduse järelevalve korra loomisel – see on midagi uut, mis täiendab tehtud tööd ühisraha vee peal hoidmiseks. Just seda Euroopa vajab.

Minnes tagasi 2005. aastasse, siis Euroopa Parlament nõuab endiselt seda, et leiaksime lahenduse sellele, mida me nimetame vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse alusel otsustamiseks. Miks nii? Põhjus on see, et me leidsime, et kui meil ei ole nõukogus piisavat automaatset otsuste tegemise süsteemi, siis vajalikke otsuseid ei tehta. Me ei saa lubada enam, et nii läheb. Siinkohal on meil endiselt lahendamata küsimus, kuid ma loodan, et nõukogul õnnestub pidada tõsist arutelu selle kohta, mida see tegelikult endast kujutab. Euroopa Ülemkogu kohtub neljapäeval ja reedel. Ei tohi juhtuda, et prestiiži tõttu jäetakse otsus tegemata millegi sellise kohta, mille vajalikkust kõik teavad. Samuti ei tohi lasta juhtuda, et mõned suured liikmesriigid arvaksid, et nad saavad eelnevalt kokku leppida teatud küsimustes, muutes need nn kindlaks tehinguks. Nõukogu peab tegema tegelikke otsuseid ja õigusaktide kohta tuleb otsuseid teha Euroopa Parlamendiga konsulteerides. Nõukogul on nüüd võimalus teha tarku otsuseid ja ma olen kindel, et Euroopa Parlament saab aidata tal teha õigeid otsuseid.

Makromajanduslikust vaatepunktist sooviksin kõigepealt rõhutada, et tänu meie tehtud tööle parlamendis, on meil nõukoguga kokku lepitud ettepanek, mis on piisavalt läbipaistev ja mis sisaldab ka lahendust, mis on piisavalt automaatne. Ma usun, et see lahendus tähendab, et saame end ka tulevikus tunda turvalisena euroalal ja võimalusega parandada sedalaadi majandusprobleeme individuaalsetes riikides, mis vastasel korral seaksid kogu euroala ohtu. Minu arvates on hea, et oma aruandes kehtestame süsteemi enda kohustusi mittetäitvate riikide käsitlemiseks, teisisõnu kehtestame nõude, et probleemid lahendataks otse. Selle lubaduse esmakordsel murdmisel on riik sunnitud tasuma intressi kandvat tagatist, nagu me seda nimetame. See on vajalik. Me ei saa saata sõnumit selle kohta, et kui riik lubab midagi konkreetset teha, kuid jätab selle tegemata, siis sellel ei ole tagajärgi. Kahjuks selline oli just esialgne ettepanek. Mul on hea meel, et me saime seda parandada. See on oluline põhimõtteline küsimus. Samal ajal peame rinda pistma probleemiga, et teisi riike petetakse. See on samuti ääretult tähtis! Minu arvates on Euroopa Parlament teinud sellega head tööd.

Nagu paljud sõnavõtjad on öelnud, on homme hääletus väga tähtis ja ma usun, et see läheb hästi. Loodan, et selle nädala lõpuks ja järgmise nädala jooksul saab Euroopa Ülemkogu pidada tõsist arutelu selle üle, mida saame teha kokkuleppele jõudmiseks. Ka selle nimel peame veel parlamendis tööd tegema. Siis saame kehtestada õigusaktid, mida Euroopa hädasti vajab. See on oluline, kui tahame ühisraha allesjäämist.

András Kármán, *nõukogu eesistuja.* – Lugupeetud juhataja! Enne kui ma asun asja sisu juurde, sooviksin väljendada oma siirast tänu majandus- ja rahanduskomisjoni esimehele, raportööridele, variraportööridele ning fraktsioonide kõikidele esindajatele, kes on protsessist aktiivselt osa võtnud enda väärtuslike panustega. Samuti olen tänulik komisjonile ja volinikule nende jõupingutuste eest, mida nad tegid arutelude hõlbustamiseks, mitte üksnes siin parlamendis peetavatel kolmepoolsetel läbirääkimistel, vaid ka nõukogu raames.

Majanduse juhtimist käsitlevad kuus õigusandlikku teksti on olnud eesistujariigi Ungari esimene prioriteet. Pean rõhutama, et see ei olnud mitte eesistujariigi eraldiseisev otsus anda sellele dokumendile kõrgeim prioriteet. Komisjoni algatust toetasid ka 27 liikmesriigi riigipead ja valitsusjuhid. Kui soovime ehitada üles tugevamat eurot, siis on see majanduse juhtimise pakett oluline ehitusplokk selles protsessis.

Maailma majandus, kaasa arvatud Euroopa, on üle elanud halvima kriisi pärast suurt depressiooni ja oleme pidanud tegema vajalikke järeldusi. Peame aru saama, et šokil oleksid pikaajalised mõjud, kui me ei kõrvalda kriisi peapõhjuseid. Mitut õppetundi, mis peaksid meid targemaks muutma, käsitletakse komisjoni möödunud aasta septembris esitatud kuues seadusandlikus ettepanekus. Rohkem rõhku pannakse ennetamisele, et vältida kahjulikke protsüklilisi poliitikameetmeid halbadel majanduslikel aegadel.

Seni on stabiilsuse ja kasvu paktiga (SKP) keskendunud eelarve puudujäägile, kuid see ei ole ära hoidnud kõrge võla akumulereerumist, seega tuleb nüüdsest pöörata rohkem tähelepanu võlakriteeriumitele. Saadud õppetund näitas, et tootjad ei ole olnud piisavalt ranged ja automaatsed. Seetõttu peame käsitlema neid küsimusi siin, et tugevdada pakti usaldusväarsust. Oleme ka aru saanud, et eelarvepoliitika koordineerimine SKP kaudu ei pruugi olla piisav ühisraha omavas Euroopa Liidus, mistõttu oleme kokku leppinud uue mehhanismi juurutamises makromajanduslike tasakaalunihete käsitlemiseks, mida käsitletakse samal alusel nagu eelarve tasakaalunihkeid.

Selleks et liikmesriikide tootjad arvestaksid paremini ja põhjalikumalt asutamislepingu nõudeid, oleme kehtestamas eeskirju, millega parandatakse riigisiseste eelarve raamistike kvaliteeti.

Ma olen kindel, et nii parlamendi kui ka nõukogu eesmärgid on samad, nimelt tugevdada ELi majanduse juhtimist ning euroala, vältida tulevase kriise ja luua tugeva majanduse juhtimise raamistik nii euroalal kui ka ELis tervikuna.

Pärast raportööridega peetud kolmepoolsete läbirääkimiste intensiivset vooru ja arutelusid nõukogus muutis nõukogu esmaspäeval oma lähenemisviisi. Selle protsessi tulemusest teavitati Euroopa Parlamenti järgmisel päeval, 21. juunil saadetud kirjaga. Jagan seisukohta, et kolmepoolsete läbirääkimiste käigus paranes oluliselt teksti kvaliteet ning et pakt on muutunud tugevamaks ja sidusamaks. See puudutab eriti suuremat läbipaistvust ja aruandluskohustust ning menetluste rangemat ja automaatsemat rakendamist.

Esiteks tahaksin mainida suurema läbipaistvuse ja aruandekohustuse põhitegureid. Kavatsime kirjeldada Euroopa semestrit juriidilises tekstis koos parlamendi piisava kaasamisega sellesse protsessi. Oleme lisanud sätteid, mis määratlevad majandusdialoogi protsessi Euroopa institutsioonide, kaasa arvatud Euroopa Parlamendi, nõukogu ja üksikute liikmesriikide vahel. Makromajanduslike tasakaalunihete vältimisel ja parandamisel hoiatusmehhanismi jaoks näitajate tulemustabeli moodustamisel ja toimimisel oleks Euroopa Parlament kaasatud samal alusel nagu nõukogu. Majandustsükli ja järelevalve menetluse puhul austame täielikult asjaomaste riiklike huvirühmade, kaasa arvatud sotsiaalsete partnerite olulist rolli.

Teiseks, käsitledes menetluste rangema ja automaatsema kohaldamisega seotud küsimust, lubage mul mainida, et kasutusele tuleks võtta täiendav sanktsioon, intressi kandev tagatis liikmesriikide jaoks, mis on ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluses. See on olnud menetluste puuduv lüli ja see täiendab menetlust väga loogilisel viisil, sarnaselt sellega, nagu on ette nähtud eelarve järelevalves. Parlamendi algatuses on ette nähtud ka täiendav

sanktsioon liikmesriikide jaoks, kes moonutavad oma eelarve statistikat. Vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse rakendamist laiendatakse soovituselt makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta. Peale selle näeme stabiilsuse ja kasvu paketi ennetavas meetmes ette vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse laiendamise analüüsi. Samal ajal tugevdataks juba olemasolevat nn „täida või selgita” süsteemi. SKP personali kindlaksmääramisel eeldatakse, et komisjon järgiks komisjoni soovitusi ja ettepanekuid või selgitaks avalikult oma seisukohta.

Eesistujariik usub, et kolmepoolsetel läbirääkimistel saavutatud kompromiss peegeldab head tasakaalustatud ja põhjalikku lähenemisviisi. Meie arvates on kõikidel osalistel suur huvi kiire kokkuleppeni jõudmiseks. Mul on kahju, et istungile esitatud ettepanek erineb kompromissist, mille saavutasime pärast mitut läbirääkimistevooru, ja selles ei võeta arvesse nõukogu lõplikku kompromissipakkumist. Samal ajal olen tänulik teie targa lähenemisviisi eest, et parlament jätab siiski avatuks võimaluse teha peagi esimene lugemine. On ülim aeg, et Euroopa ühendaks jõud ja et liit oleks valmis käituma oma ootuste kohaselt. Kõik turud ja investorid on valvsad ning sooviksime näha, kas saavutame või ei saavuta tulemusi. Selle paketi sujuv ja õigeaegne vastuvõtmine on meie kõigi jaoks kohustuslik.

Olli Rehn, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Austatud parlamendiliikmed! Lubage mul kõigepealt tänada majandus- ja rahanduskomisjoni esimeest Sharon Bowlesi, raportööri Corien Wortmann-Kooli, Elisa Ferreirat, Vicky Fordi, Sylvie Goulardi, Diogo Feiot ja Carl Haglundi, samuti variraportööri, kes kõik etendasid läbirääkimistel olulist osa. Juhataja, raportöörid ja variraportöörid on kõik esindanud praegust täiskogu silmapaistvalt.

Samuti hindan kõrgelt riigisekretäri András Kármáni etendatud suurepärase rolli eesistujariigi Ungari esindamisel niivõrd oskuslikult ja kindlameelselt. Julgen ka öelda, et olen väga uhke oma meeskonna üle komisjonis, ning tänan neid sihtkohta jõudmise korral, loomulikult teie abiga.

Pooldan väga teie vormistatud tekste. Kolmepoolsete läbirääkimiste käigus on parlamendi läbirääkijad parandanud komisjoni ettepanekuid mitmes olulisel aspektis. Olete saanud ka väga palju olulisi parandusi nõukogult.

Komisjon toetab tekste, mille üle hakkate hääletama ning tervitame teie kõiki muudatusettepanekuid ja lepime neis kokku. Nagu me teame, nõustub nõukogu peaaegu kõikidega neist. Ta nõustus aga sellistega, välja arvatud mõned erandid, mis kujutavad üsna suurt katsumust – tulen nende juurde hetke pärast tagasi.

Ei ole aega tuua esile kõiki parlamendi võite neil läbirääkimistel: minu töötajad on koostanud mulle nimekirja mitte vähem kui 50 olulisest parandusest, mida võitsite.

Näiteks olete seadusena vormistanud Euroopa semestri, olete loonud struktureeritud majandusdialoogi, nähes ette parlamendi väljapaistva rolli kogu Euroopa semestri käigus. Olete saavutanud võimaluse riigipõhiste olukordade põhjalikus arutelus poliitikatsükli igas peamises otsustamisetapis, kaasa arvatud parlamendi iga üksiku liikmesriigiga dialoogi algatamise õiguse kinnitamine. Olete kõikides õigusaktide osades saavutanud parema teabevoogu parlamendile ja suurema läbipaistvuse. Olete saanud komisjonilt ülesande teha uurimus eurovõlakirjade kohta kuue kuu jooksul pärast selle õigusakti jõustumist. Sellega kaasneb komisjoni deklaratsioon, mille teksti olete näinud ja milles esitatakse raporti ulatus. Tulen ka selle juurde hiljem tagasi. Nimetatud deklaratsioonis kohustub komisjon ka

vaatama üle Euroopa stabilisatsioonimehhanismi valitsustevahelise olemuse 2014. aasta keskpaigaks.

Teil on vastupidine kvalifitseeritud häälteenamus mitmel olulisel juhul, et parandada otsustamise automaatsust – reeglina pakti korrigeerivas osas, kus kahjuks ei ole 24 liikmesriiki 27st. Olete samuti võitnud samaväärse rolli parlamendi jaoks võimalike makromajanduslike tasakaalunihete avastamise tulemustabeli kindlaksmääramisel ning olete kehtestanud vankumatud garantiid sotsiaalsele dialoogile, riigisestse traditsioonide järgimise kollektiivlepingute puhul, palkade andmed ja sotsiaalsete partnerite rolli, mida me täielikult jagame.

Statistikaga petmise eest kehtestatakse ranged trahvid ning tagatakse liikmesriikide statistikaasutuste sõltumatus Olete kehtestanud varasemad sanktsioonid ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluses. Võiksin jätkata veel kaua.

Oma esimesel kohtumisel majandus- ja rahandusministrite nõukoguga (Ecofin), olles kaasseadusandja majanduspoliitika valdkonnas, saavutasite peaaegu kõik enda olulised eesmärgid. See on väga hea tulemus parlamendi ja Euroopa jaoks.

Selle paketi kontekstis kinnitan eurovõlakirjade puhul vaid seda, mida ütlesin kolmepoolsetel läbirääkimistel 15. juunil. Komisjon kavatseb esitada parlamendile ja nõukogule raporti Euroopa suveräänsete võlakirjade ehk eurovõlakirjade ühise emiteerimise süsteemi loomise kohta solidaarse vastutuse alusel kooskõlas euroalal eelarvejärelevalve tõhusat jõustamist käsitleva määruse artikli 8a lõikega 5 kuue kuu jooksul pärast nimetatud määruse jõustumist. Euroväärtpaberitega püütakse tugevdada eelarvedistsipliini ja suurendada stabiilsust turgudel, kasutades ära likviidsuse suurenemist ning tagades, et kõrgeima krediidistandarditega liikmesriigid ei kannataks kõrgemate intressimäärade tõttu. Selle raportiga kaasnevad vajaduse korral seadusandlikud ettepanekud.

Teiste sõnadega, selline raport eurovõlakirjade kohta käib ja on mõttekas üksnes koos majanduse juhtimise tulevase jõustamisega kooskõlas arutatava paketiga.

Lubage mul öelda mõned sõnad järgmiste sammude kohta! Ma olen mures. Kui paketi kohta ei jõuta kokkuleppele, ei tohi nõukogu ega parlament arvata, et nad saavad edukalt vastutuse teisele üle anda. See ei toimi. Otsustamist väljastpoolt vaatavaid inimesi ei huvita väikseimad üksikasjad. Kui me kukume läbi – ma ütlen meie ja tõesti mõtlen meid kõiki –, siis nad lihtsalt ütlevad, et Euroopa on läbi kukkunud. Euroopa kukub läbi ja inimeste usk Euroopa suutlikkusse käsitleda nende tegelikke probleeme saab suure löögi osaliseks.

Peale selle ei tohi kumbki institutsioon isegi hetkeks ette kujutada, kas taktilistel või olulistel põhjustel, et nad võiksid saada parema kokkuleppe teisel lugemisel. Eesistujariik on väga oskuslikult kompromissid nõukogult välja pigistanud, neid ei esitata tõenäoliselt enam arutamiseks, kui esimesel lugemisel ei jõuta kokkuleppele.

Tegelikult jääb üks küsimus lahtiseks: vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse ulatus. Ma usun, et me kõik oleme teadlikud enda tehtud jõupingutustest. Komisjon toetab vastupidist kvalifitseeritud häälteenamust. Seda toetavad ka Euroopa Keskpank ja mitu liikmesriiki, kuid mitte kõik neist ja mitte igal pool. Nõukogu on juba kokku leppinud vastupidises kvalifitseeritud hääletuses kuuest otsuses viies, kui see on õiguslikult võimalik. Ühe otsuse puhul on parlament ja nõukogu eriarvamusel. Minu arvates on võimalik lahendust leida ja see tuleb leida. Seetõttu kutsun teid üles otsima asjalikku lahendust veel otsustamata küsimuses järgmise paari päeva jooksul ning kutsun ka nõukogu üles vastama omalt poolt põhjaliku plaaniga.

Kinnitan teile, et komisjon töötab kuni viimase minutini, viimase sekundini, et leida rahuldavat lahendust. Tugevdatud majandusjuhtimine Euroopas on lihtsalt liiga oluline, et lubada viimase otsustamata küsimuse läbikukkumist.

Meenutagem, et nõukogu kavatseb allkirjastada Euroopa stabiilsusmehhanismi (ESM) lepingu, mis keskendub korrigeerimisele. ESM ainult täiendab tugevdatud majandusjärelvalve raamistikku, mis on keskendatud ennetamisele ja on ülitähtis, sest see vähendab oluliselt esinenud kriiside tekkimise tõenäosust tulevikus.

Lubage mul lõpetada lihtsa sõnumiga. Kui sel nädalal ei saavutata kokkulepet ja hääletamist ei toimu hiljemalt juulis, siis see oleks väga halb tehing Euroopa ja selle kodanike jaoks. See põhjustaks üksnes frustratsiooni, kibestumist ja halvemat tulemust kõikide jaoks, kui peame pöörduma tagasi nende dokumentide juurde septembris.

Te olete nõustunud 99,9%ga sisust. Palun nüüd, et mõlemad pooled läbiksid ka need viimased mõned sentimeetrid, et jõuda teise poolega kokkuleppele. See on ülitähtis, sest see pakett on tõepoolest meie vastuse nurgakivi hetkel veel kestvale kriisile. Euroopa Liidu usaldusväärse jaoks on väga oluline saavutada paketi kokkulepe enne suvevaheaega ning siis minna edasi ja hakata seda tõhusalt kasutama.

Pervenche Berès, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja*. – (FR) Austatud juhataja! Lugupeetud nõukogu eesistuja, volinik! Head kolleegid! Sooviksin esitada tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel kolm märkuste rühma.

Esimene neist puudutab seda, et kui võtame vastu selle majanduse juhtimise paketi, siis peame tagama, et kogu Lissaboni lepingut võetakse arvesse. Lepingu kohaselt on kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse heaolu tagamisega ning sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisega seotud eesmärkide arvesse võtmine üleüldine eesmärk, mis kehtib ka praeguse majanduse juhtimise paketi suhtes. Kui ma võiksin nii öelda, siis mulle jääb mõnikord mulje, et sellele eesmärgile on omistatud teisejärguline prioriteet.

Sel põhjusel soovis tööhõive- ja sotsiaalkomisjon väga, et kogu pakett ei põhineks mitte üksnes asutamislepingu artiklil 121, mis käsitleb majanduspoliitika koordineerimist, vaid ka artiklil 148, mis käsitleb tööhõivepoliitikat liikmesriikide ja Euroopa tasandi kohustuste koordineerimise seisukohalt. Sel põhjusel leiame ka, et Euroopa Liidus tuleb kindlalt tagada tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste (EPSCO) roll võrdselt koos majandus- ja rahandusministrite nõukogu (Ecofin) rolliga.

Sest kui – ja see puudutab minu märkuste teist rühma – stabiilsuse ja kasvu pakti läbivaatamisel on meie ainuke eesmärk seda liiki juhtimine, mis rahuldab reitinguagentuure, siis kaotame olulise võimaluse enda majandus- ja rahandusliidu ajaloos. Ajalugu nõuab meilt praegu, et võtaksime palju üldisema seisukoha ja käsitleksime lähemalt eesmärke, milleks majanduse juhtimine on kehtestatud.

Loomulikult peame vähendama võlga, kuid peame samuti tagama, et majanduse juhtimine aitaks garanteerida Euroopa 2020. aasta strateegia edukust. Siinkohal usume, et on ka teisi lähenemisviise, mida oleks võinud kasutada. Volinik, miks on nii, et üksnes pensionitele kulutamisele võib anda erikohtlemise teie hinnangus liikmesriikide keskpika tähtajaga eelarve eesmärkide kohta? Miks ei saa seda erikohtlemist kohaldada ka tulevikku investeerimisele, kulutades haridusele või kulutustele sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks – selle eesmärgi olete ise seadnud ja me lisasime selle Euroopa 2020. aasta strateegiasse. Miks neid eesmärke ja seda laadi lähenemisviisi ei kohaldata ka uurimis- ja arendustöös või infrastruktuuridesse kulutamisel?

Minu märkuste kolmas rühm puudutab makromajandusliku järelvalve korraldamist. Peame seda selle paketi oluliseks väljundiks, kuid see tähendab, et seda tuleb sümmeetriliselt rakendada. Lõppude lõpuks on meie jaoks siin Euroopa Parlamendis oluline küsimus kaalul. Vicky Ford kõneles sellest kui võimuvõitlusest. See ei ole võimuvõitlus, vaid demokraatia küsimus. Kui soovime Euroopa majanduse juhtimist, siis peab olema ruumi avalikuks aruteluks ja Euroopa demokraatiaks, et Euroopa majanduspoliitika saaks toimida. Sel puhul pean ütleva, et teie ja nõukogu keeldumine lubada Euroopa Parlamendil osaleda makromajanduslike näitajate kehtestamisel delegeeritud toimingute kaudu ei tundu meile olevat õige lähenemisviis.

Sari Essayah, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamuse koostaja David Casa nimel*. – Austatud juhataja! Kolleeg Casa palus mul tema nimel sõna võtta, sest tal ei ole võimalik seekord siin olla.

Kuue meetme paketi raportöörid on arvestanud mitme tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni muudatusettepanekuga. Edastame sõnumi, et ühiskonnas saab olla elujõuline majandus vaid siis, kui selle liikmetel on võimalik aidata majanduse arengule täielikult kaasa. Elujõuline majandus on tööhõive- ja sotsiaalpoliitika hea alus ning vastupidi, tööhõive- ja sotsiaalpoliitikate hea tase on elujõulise majanduse eeltingimus. Kõige paremad tulemused on nüüd neis liikmesriikides, kus oli arukaim eelarvepoliitika ja majanduskasvu strateegia. See näitab, et eelarve stabiilsus toob kaasa kasvu ja tööhõive.

Peame järgima stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirju. Oluline on saavutada majanduskasv ja töökohad ning takistada võlakoorma asetamist meie laste ja tulevaste põlvkondade õlgadele. Peame saama aru, et iga euro, mida ei kasutata intressi maksmiseks riigivõlalt, jääb kasutamata investeeringuna haridusse, sotsiaalsesse turvalisusse ja muudesse valdkondadesse, mis loovad vajaliku keskkonna majanduse heaks arenguks ja inimeste heaoluks. Seetõttu on oluline, et meie võlgnevust liikmesriikides vähendataks niipea kui võimalik.

Herbert Dorfmann, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Head kolleegid! Kahtlemata on meie praeguse majandusliku olukorra tekkimisele euroalal ja Euroopa Liidus tervikuna mitu põhjust, kuid kaks neist tulevad eriti esile. Esiteks taipasime sisuliselt liiga hilja, millises suunas Euroopa liigub. Teiseks, kui me seda taipasime, siis just nõukogu keeldus kaua aega võtmast vajalikke meetmeid, mis on tegelikult toodud stabiilsuse ja kasvu paktil, ning kehtestamast vajalikke sanktsioone. Otse öeldes ei õnnestunud nõukogul tõmbenööriist haarata.

Makromajandusliku järelvalve uus määrus peaks käsitlema neid kahte probleemi. Esiteks peaks sellega sätestatud täiesti uus süsteem võimaldama meil tunda ära makromajanduslikke tasakaalunihkeid juba varases etapis ja teiseks peaksime siis suutma kiirelt tegutseda. Oleme töötanud välja hea tulemustabeli, kuigi pikki arutelusid pidades. Sooviksin väga tänada raportööri Elisa Ferreirat positiivse koostöö eest selles.

Peame tagama, et tasakaalunihetega võitlemiseks kasutatakse viivitamatuid meetmeid. Just seetõttu on siin vaja välja töötada mehhanism, mida ei saaks poliitiliselt torpedeerida. Just sel põhjuse on vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse kasutamine nii tähtis ja väga oluline parlamendi jaoks.

Kui tahame seda vahendit tõhusalt kasutada, siis see loomulikult tähendab volituste üleminekut liikmesriikide pealinnadest siia Brüsselisse. Kuid see on rahandus- ja majandusliidus enam kui tõenäoliselt nagunii vajalik. Ainult siis, kui Euroopa kodanikud

näevad, et me tegutseme tõhusalt, et oleme õppinud tehtud vigadest, suudame taastada usalduse, mis on hetkel kaotatud.

Kinnitan teile, et minu fraktsioon toetab homme kolleeg Ferreira raportit.

Stephen Hughes, *fraktsiooni S&D nimel.* – Lugupeetud juhataja! Siin ruumis ei ole palju liikmeid, kes ei nõustu vajadusega vähendada eelolevatel aastatel võlga ja eelarvepuudujääki mõistliku tasemeni. Minu fraktsioon võtab kindlasti seisukoha, et me peame seda tegema.

See ei ole fiskaalselt vooruslike ja fiskaalselt vastutustundetute parlamendiliikmete vastasseis siin täiskogul. Teie ja meie ning progressiivsete demokraatide ja konservatiivide lõhe siin täiskogul puudutab seda, kuidas pöördume tagasi tugeva riigirahanduse juurde, millise majandusliku ja sotsiaalse hinnaga, millise hinnaga Euroopa tulevase suutlikkuse jaoks konkureerida ülemaailmsel turul. Jäate selle idee juurde, volinik, et ei ole alternatiivi teie läbinisti kokkuhoidlikule tegevuskavale. Meie arvates on see väga vale. Leiame, et teie ja nõukogu parempoolse enamuse lähenemisviis kujutab suurimat ohtu selle Euroopa idee tulevikule, sest nad hävitavad kogukonda kuulumise mõtte, solidaarsuse ja ühtekuuluvuse mõtte.

Suur osa miljonitest inimestest, kes kaotasid oma töökohad nimetatud kriisi ajal, on praegu endiselt töötud. Milline sõnum on nõukogul ja komisjonil nende jaoks? Või nende miljonite inimeste jaoks, kelle töökohad on ohus või kes elavad vaesuses? Milline sõnum on sadadele miljonitele inimestele, kes kannatavad avalike teenuste kärpimise tõttu tervishoiu- ja haridusvaldkonnas? Milline sõnum on teil neile? Millise sõnumi komisjon sel nädalal saata saab? Ausalt öeldes ei oota ma mitte midagi.

Sel nädalal ei anna nõukogu mitte ainsatki lootuskiirt rasket tööd tegevatele inimestele, töötutele või noortele, kes kannatavad väga. See kriis, mis ei olenenud neist, tabas neid ebaõiglaselt ja karmilt ning nüüd peavad nad taas kannatama, parandades kahju, mida nad ei põhjustanud.

Teie poliitiline ja majanduslik tegevuskava on meie jaoks täiskogu sellel poolel täielikult aktsepteerimatu. Kogu seadusandliku protsessi käigus oleme esitanud mõistlikke ja tasakaalustatud muudatusettepanekuid komisjoni ettepanekute kohta, oleme teinud ettepaneku riikliku reformi ning stabiilsuse ja kasvu programmide ühendamiseks, kasutades reformi tugeva vahendina riiklike investeeringute vajalikuks ergutamiseks. Tegime ettepanekuid produktiivsete riiklike investeeringute mõistlike tasemetega säilitamiseks ja oleme teinud ettepaneku uute eeskirjade muutmiseks selgelt antitsüklisteks. Võiksin veelgi jätkata, kuid reaalsus on see, et praeguse majandusliku ja sotsiaalse tegevuskava on parempoolsed kaaperdanud. Isegi ei ole mitte ruumi mõõdukateks poliitilisteks lähenemisviisideks, rääkimata progressiivsematest lähenemisviisidest.

Ja palun, volinik Rehn, palun ärge öelge mulle, et minu nimetatud poliitikat järgivad sotsialistlikud valitsused. Te teate, et ajal, mil isegi Euroopa tugevaima majandusega riigid peavad alluma vastutustundetule ja üha enam ohtlikuma finantssektori nõudmistele, ei saa ükski liikmesriik üksinda seda tegevuskava muuta.

Lõpetuseks: kellele küll tulevad kasuks sel nädalal tehtavad otsused? Mulle tundub, et ainukesed inimesed, kes sellest kasu saavad, on need, kes selle segaduse üldse tekitasid, st finantssektor, ja minu arvates on see häbiväärne.

Sharon Bowles, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Lugupeetud juhataja! Siiani oleme jõudnud kokkuleppele peaaegu kogu paketi ja demonstreerinud, et koos otsustamine toimib,

seda tänu eesistujariigile Ungari ja loomulikult eriti András Kármánile ning parlamendi läbirääkimismeeskonnale ja komisjonile.

Eesistuja ja volinik on toonud juba esile mitu, vist 50 parlamendi täiendust. Nende hulka kuuluvad semestri õigusraamistik ja liikmesriikide reformiprogrammide järelevalve, liikmesriikide statistikaasutuste sõltumatus ja sanktsioonid pettuse puhul, komisjoni järelevalve missioonid, majandusdialog kõikide huvirühmade vahel ja oluliselt suurem kõikeläbiv läbipaistvus.

Me ei saa aga varjata, et paketi läbirääkimistel on olnud märkimisväärseid eriarvamusi. Omalt poolt ei pea ma seda poliitiliseks tribüüniks, pigem omaksvõtmise taotlemiseks, et võimaldada inimeste poolt omaksvõtmist. See mis lõhestab meid parlamendis, erineb meie probleemidest nõukoguga, kuid ükskõik kui raske see ka ei ole, peame seisma oma demokraatliku kohustuse kõrgusel. Just praegune täiskogu on see, mis tagab omaksvõtmise.

Mõned eelistavad valitsustevahelisust. Arvestades, et kokkulepitud teksti peetakse nõukogu üldisest lähenemisviisist paremaks, siis ei oma see mõtet. Samuti ei oma see mõtet omaksvõtmise taotlemisel, omaksvõtmisest tuntakse teravalt puudust kriisile reageerimises ja valitsustevaheliste otsuste tagajärgedes. Alates selle arusaamisest, et stabilisatsioonifondi meetmed peaksid olema suuremad, kuni sellest arusaamiseni, et karistavad intressimäärad ei taga jätkusuutlikkust ja võimalust pöörduda tagasi turgudele, ei ole praegune täiskogu kartnud võtta juhtpositsiooni ja nõukogu on järgnenud.

Oleme tugevamad, kui töötame koos, ja ma usun, et lõplikud eriarvamusel saavad lahendatud.

Ivo Strejček, *fraktsiooni ECR nimel*. – (CS) Austatud juhataja! Kuue meetme pakett, mis peaks parandama distsipliini euroalal, põhineb usul, et liikmesriigid hakkavad rangemalt järgima rahvusülese järelevalve hiljuti loodud ja rangemat arhitektuuri. Minu meelest on probleemne niiviisi mõelda, eriti silmas pidades seda, et mõned liikmesriigid ei ole suutnud seni järgida ka vähem rangemaid eeskirju ja jõustada tõhusalt nende rakendamist. Sooviksin nimetada nelja punkti, mida pean vaieldavateks.

Esimene on vastupidine kvalifitseeritud häälteenamus, millele on juba mitu korda siin istungisaalis viidatud. Me peame vastupidist kvalifitseeritud häälteenamust erandkorras kasutatavaks vahendiks, selle kasutamist tuleb alati asjakohaselt ja põhjalikult selgitada, tehes asjakohaseid kontrolle tagamaks, et selle kasutamine on kooskõlas esmase õigusega.

Me ei nõustu järelevalvemenetluse alla kuuluvate valdkondade arvu suurenemisega, mille puhul on tehtud ettepanek kasutada vastupidist kvalifitseeritud häälteenamust. Ettepanud lähenemisviis suurendab komisjoni ja Euroopa Parlamendi poliitilist mõjuvõimu nõukogu ja liikmesriikide asutuste kahjuks, mida me aga ei soovi.

Järelevalvemissioonide puhul on mul suuri kahtlusi selliste missioonide ettepanekus, sest need koosneksid peamiselt Euroopa Komisjoni ametnikest, kellele usaldatakse märkimisväärsed volitused, kusjuures nende missioonide liikmetele ei ole antud mitte mingit poliitilist mandaati. See on oluline kahtlus. Inimesed, kelle suhtes hääletajad ei teosta avalikku kontrolli, ükskõik kui head nende kavatsused ka poleks, ei saa teostada järelevalvet riiklike poliitiliste asutuste juhtide või kõrgeimate riiklike asutuste üle.

Tulemustabel, millega püütakse koostada makromajanduslike näitajate nimekiri rahvusüleasel tasandil ja selle nimekirja alusel hinnata liikmesriikide ametiasutuste ning nende majanduse võimekust tegeleda majanduslike tasakaalunihetega, on vaieldav. Praegune

olukord Kreekas on hea näide sellest, et olukorra lahendused, mis on dikteeritud väljastpoolt, tekitavad vastasseisu riigi elanike hulgas ja on suureneva sotsiaalse pinge üks põhjuseid.

Philippe Lamberts, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Kreeka soovib majanduse juhtimist. Mitte vaid selleks, et inimestele meeldida, mitte ilusa pildi saamiseks, vaid lihtsalt selleks, et anda Euroopa inimestele vahendid, tuginedes eurole, mis võimaldab neil vastata 21. sajandi katsumustele; teisisõnu selleks, et tagada sünnis elamisstandard kõigile, mitte vaid vähestele õnnelikele, ja teha seda planeedi füüsiliste piirangute raames – see on midagi uut, loomulikult.

Sel puhul toetame neid raporteid eelarveraamistike ja majanduse juhtimise paketi makromajandusliku komponendi kohta. Me oleme rahul kõikide valitud näitajatega, kuigi oleksime soovinud, et üks neist oleks olnud tulu ebavõrdsus, sest need annavad väga selgelt märku nii halvasti toimivast majandusest kui ka halvasti toimivast ühiskonnast ning seetõttu kujutavad ohumärki.

Meie kokkulepe makromajandusliku komponendi kohta sõltub sümmeetrilise lähenemisviisi säilitamisest ja ma esitan selle punkti nõukogule. Teisisõnu usume, et kõik liikmesriigid peaksid olema samas paadis olenemata sellest, kas neil on näiteks jooksev eelarve puudujääk või ülejääk. Ei ole mitte mingit põhjust, miks peaksime kohaldama favoritismi, sest ühe riigi eelarve ülejääk on teise riigi eelarve puudujääk.

Stabiilsuse ja kasvu pakti puhul ei saa me nõustuda vahendiga, mille ainuke väljund on ja jääb olema kokkuhoid ning üha rohkem kokkuhoidu; teisisõnu, mille tulemusena meie ühiskonna sotsiaalselt kõige kaitsetumad inimesed maksavad selle majanduskriisi eest.

Tahtsime tasakaalu mitte väiksema eelarvedistsipliini kaudu, vaid ühendades selle distsiplineeritud investeeringuga. Meie eesmärk oli muuta eesmärgid, mida Euroopa kehtestas endale ELi 2020. aasta strateegiaga, mitte üksnes kohustuslikuks, vaid üksteise suhtes kohustuslikuks ja nii kohustuslikuks, nagu eelarvet või puudujääki käsitlevad eeskirjad. Ma olen pettunud, et parlamendi enamus ei toetanud lõplikult seda strateegiat ega võtnud seda tõsisemalt.

Oleksime võinud nõustuda hääletama selle stabiilsuse ja kasvu paketi poolt ka selle muutmatul kujul, kui sellega oleks kaasnenud põhjalik eelarvepakett, mis oleks sisaldanud finantstehingumaksu, energiamaksu, õiglast maksu riikidevahelistele korporatsioonidele ja loomulikult meetmeid maksupettusega võitlemiseks, et saaksime aidata ELi liikmesriikidel rahastada eesmärgi, mida nad loodavad saavutada. Sellest ei olnud aga vähimatki märki. Mitte midagi ei ole ettevalmistamisel vaatamata president Barroso täna tehtud avaldustele.

Ma ütlen seda parempoolsetele: otsustasite moodustada kitsa enamuse koos euroskeptikutega, nagu teil oli vabadus seda teha, et luua majanduse juhtimise selline vorm, mis on – võin teile öelda – ebaõiglane ja ebatõhus.

Saame näha, mis juhtub kas siin parlamendis, kui teie pakt euroskeptikutega on läbi kukkunud, või rahvaküsitlustel Prantsusmaal 2010. aastal ja Saksamaal 2013. aastal, kus ma arvan, et hääletajad nõustuvad meiega.

Jürgen Klute, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja! Head kolleegid! Ka meie nõuame majanduse juhtimist oma Euroopa 2009. aasta valimiste programmis. Ideed, mis meil, vasakpoolsetel on majanduse juhtimise kohta, erinevad aga ideedest, mis sisalduvad praeguses ettepanekus majanduse juhtimise paketi kohta.

Meie jaoks tähendab majanduse juhtimine majanduse jaoks selgete eeskirjade kehtestamist ja piiride määramist. Näiteks meie arvates tähendab see palkade dumpingu ja maksude dumpingu keelustamist või miinimumstandardite kehtestamist takistamaks konkurentsi moonutamist tööturul. Loomulikult tähendab meie jaoks majanduse juhtimine ka finantsturgude tõhusat reguleerimist.

Mitte midagi sellist ei leidu majanduse juhtimise paketi. Selle asemel jätab paketi praegune versioon mulje, et see on tekkinud peamiselt krediidireitinguagentuuride Lõuna-Euroopa euroriikidele avaldatud surve tõttu. Nagu juba võib näha Kreeka, Portugali ja Hispaania näidetest, kehtestatakse sellega range kokkuhoiu poliitika, mille tagajärgi on raske ette ennustada Euroopa projekti tuleviku kohta tervikuna. See radikaalne kokkuhoiu poliitika ajab hetkel Kreeka, Portugali ja Hispaania, kuid samuti Põhja-Euroopa kodanikke tagasi halvasti läbimõeldud natsionalismi, millest oli meie arvates juba ammu Euroopas võitu saadud.

Komisjoni esialgsete ettepanekute väga oodatud parandused, mis töötati välja majandus- ja rahanduskomisjonis ning mille üle hääletati seal, eelkõige Elisa Ferreira raport, on suures osas taas eemaldatud ja neid on nõrgendatud nõukogu surve tõttu. Meie arvates on delegeeritud õigusaktide eemaldamine kolleeg Ferreira raportist täiesti lubamatu. Selle tulemusena ei ole Euroopa Parlamendil enam mitte mingit mõju selle üle, kuidas makromajanduslikke tasakaalunihkeid käsitletakse. See on reserveeritud komisjonile. Sellel on vähe sarnasust demokraatiaga ja veelgi vähem sotsiaalse Euroopaga, mis on valmis astuma tulevikule vastu.

Meie arvates majanduse juhtimise pakett, vähemalt selle praegusel kujul, on vale vastus kriisile, millega me praegu tegeleme. Seetõttu ei toeta me ka paketti selle praegusel kujul.

Claudio Morganti, *fraktsiooni EFD nimel*. – (IT) Lugupeetud juhataja, volinik Rehn! Head kolleegid! Euro kasutusele võtmisel ei pruukinud olla selge, mida rahapoliitika võiks tähendada liikmesriigi jaoks. Praegu näeme Kreekas ehmatavaid tagajärgi.

Euroala ei olnud optimaalne valuutatsoon ega pole ka selleks muutunud. Finantskriisist tabatud riigil on raskem taastuda ja see võib ka teisi liikmesriike endaga koos kuristikku kaasa kiskuda. Pärast Maastrichti on olnud kriteeriume, millega on kavandatud vältida ohtlikke olukordi, ja oleme näinud, kui õnnetult on need läbi kukkunud. 1999. aastal ei vastanud Kreeka ühelegi kriteeriumile ning vaid kaks aastat hiljem oli ta juba euroalal. Portugal oli aga esimene riik, mis sai 2002. aastal hoiatusi oma eelarve puudujäägi positsiooni kohta.

Tundemärke esines ka varem, kuid nüüd peavad kõik Euroopa kodanikud tagajärjed kinni maksma. Seetõttu ootame, kas need uued meetmed osutuvad enam kasulikuks. Need on tõenäoliselt viimane võimalus enne Euroopa majanduspoliitika lõpliku nurjumise väljakuulutamist.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Euroopa Liitu ümbritsev draama on muutumas tragöödiaks. Homme taandub see ilmselt igale viimasele kui häälele. Kui mind on Austrias otse valinud 500 000 inimest, siis kuidas saan anda heakskiidu sellele pakstile?

Saame nüüd selgitada majanduse juhtimise kontseptsiooni ka väga euroskeptilistele inimestele, kuid mitte siis, kui sellel ei ole demokraatlikku õiguspärasust ning puuduvad kontrollid ja tasakaal. Kuidas see peaks toimima, kui ühelt poolt on kehtestatud protektoraat – Kreeka – ja teiselt poolt on paremal järjel olevate riikide maksumaksjate võlakirjad

röövitud Euroopa Keskpanga ja halbade pankade kaudu? Kuidas saate selgitada inimestele, kes olid järeleandmatud, et nad ei peaks loobuma šillingist ja margast, sest me nüüd vajame järsku eurovõlakirju lihtsalt seetõttu, et panku ei ole võimalik kontrolli all hoida – muide, kolleeg Hughes, see on väga kena, et sotsiaaldemokraadid on nüüd seda taibanud. Minu arvates on ainuke viis see, kui anname lõpuks järele ja ütleme, et oleksime pidanud sel ajal seda, toda või midagi muud tegema; kui tunnistame oma vigu ja hetkel, mil Euroopa on meie ümber põlemas, esitame visiooni, millega suudame globaliseerimise üle elada.

Ma ei näe seda, aga praeguses pakettis ja seetõttu, lisaks konkreetsetele punktidele on kohusetundlikul inimesel väga raske selle poolt hääletada.

Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Lugupeetud juhataja! Maju projekteerivad tavaliselt kõrgharidusega inimesed, kuid ehitavad tavaliselt inimesed, kellel on vaevalt keskharidus. Veelgi enam, kui maja ehitusest võtab kogemata osa ehitustööline, kes on kas rumal või ebaaus ega pane vajalikus koguses tsementi vundamenti vastavalt projekti nõuetele, siis tuleb maja vildakas. Eurotsooni puhul rajati vundament, stabiilsuse vundament stabiilsuse ja kasvu paktiga. Kahjuks juhtus nii, et mitu liikmesriiki – ehk nagu laisad või hooletud ehitustöötajad – ei järginud stabiilsuspakti ja tekitasid liiga suured valitsusvõlad, eelarve puudujäägid. Majanduskriisi saabudes hakkas see eurotsooni maja vankuma. Kui eurotsoon oleks maja, siis loogiliselt võttes oleksime pidanud hakkama uuesti tööle ja rajama uue vundamenti. Praegusel juhul koostasime majanduse juhtimise paketi, mille peaksime heaks kiitma, tugevdatud vundamendina, et eurotsoon ei hakkaks tulevikus vankuma, kui tuleb järgmine torm. Peale selle, kui soovime saada aimu sellest, mida see vankumine endast kujutab, peame vaatama lihtsalt Kreeka sündmusi. Head kolleegid! Peame vältima olukorda, kus tulevikus võiks meie maja taas vankuda, ja lahendus on kinnitada majanduse juhtimise pakett. Täna tähelepanu eest!

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Sooviksin alustada oma märkusi küsimusega volinik Rehnile ning kolleeg Kármánile nõukogust. Mõlemad puudutasid olulist küsimust parlamentaarse enamuse ja nõukogu vahelises vaidluses. Sel nädalal märkasid, et nõukogu seisis vastu Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis raportööri Elisa Ferreira raporti tekstile, mis puudutas sümmeetrilist lähenemisviisi. Kas saate mulle öelda, et see probleem on lahendatud, sest nõukogu hääletas raportööri poolt? Kas tegelikult on teil siis endiselt probleem siinse enamuse ja nõukogu vahel – või kas te unustasite seda mainimast? Kui jah, siis sooviksin ma ka seda teada, sest siis arvaksin, et peate seda ebaoluliseks. Soovin, et te mõlemad selgitaksite mulle seda arutelu lõpus.

Kuulates täna täiskogul kahte konservatiivide fraktsiooni ja ka liberaale, jääb mulle mulje, et kui võtaksime vastu nende siin esitatud ettepanekud, siis saaksid maailmas asjad korda. Kahjuks ei ole see aga nii. Maailm oleks sellest tulenevalt halvem, mitte parem – sest nad on muutnud võimaluse luua ühtsemat Euroopa majanduspoliitikat kokkuhoiu paketiks. See on halb asi, sest see kujutab möödunud sajandist pärit poliitikat, sest see on aegunud lähenemisviis, sest see üksnes võtab poliitilisest tehnikast üle sanktsioonide režiimi, mitte meie ettepanekuid, arukat maksustamist või tasakaalustatud lähenemisviise. Täiskogu eri pooled on esitanud piisavalt pragmaatilisi ettepanekuid võimaldamaks tasakaalustatud paketi esitamist aruteluks.

Kui Corien Wortmann-Kool soovib väita, et seda blokeeriksid rohelised ja sotsiaaldemokraadid, siis on see loomulikult mõttetud. Täpselt vastupidine on õige. Praeguse täiskogu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) liikmetele, kes joonduvad kas

komisjoni või nõukogu järgi, ütlesin, et me ei lase asju läbi märguande peale, vaid mõtleme pigem ise. Just seda ootavad meie valijad. Seetõttu pean märkima, et praegu te ei saa öelda, et kas liikmesriik peaks ostma kaitsetehnikat, hävituslennukeid või investeerima oma tuleviku haridussüsteemi. Teil ei ole võimalik anda kvalitatiivset hinnangut tema eelarvepoliitikale. Tahame teile anda tegelikult selleks võimalused, soovisime arukamat pakti, mis annaks komisjonile suurema võimaluse mõjuvõimu saavutamiseks. Ma ei suuda mõista, miks volinik Rehn ei nõustu sellega – see annaks rohkem võimalusi mõju avaldamiseks ning nüüdisaegse majanduspoliitika, mis arvestab ELi 2020. aasta strateegia eesmäärke, on meie kodanike huvides. Te olete selle rööpaist välja viinud ja sellest on kahju. Seega ei ole see pakett paraku üldse tasakaalus.

Me jätkame võitlust parema majanduspaketi eest. Me võlgname seda oma valijaskonnale. Tegelikult peab vastus olema rohkem Euroopat, mitte vähem Euroopat. See peab aga olema õige Euroopa, mitte vale pakett.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja, volinik! Euroopa on keerulises olukorras, kuid just kriisiaegadel on EL tavaliselt suuteline tegema julgeid otsuseid. Asjaolu, et homme saame teha otsuse majanduse juhtimise rangemate ja selgemate eeskirjade kohta, on äärmiselt oluline, mitte üksnes euroala riikide jaoks. See mõjutab kõiki. Euroopa juhid on kõhelnud ja tekitanud ebakindlust. Närviline õhkkond on loodud. Nende sõnum on muutunud päevast päeva. Homme otsus näitab, et parlament suudab teha keerulisi otsuseid keerulistel aegadel. Kreeka kasutas pettust, et võimaldada enda ühinemist euroalaga. See on tõsi. Just sel põhjusel on Saksamaa ja Prantsusmaa juhid võtnud nüüd ohjad selgelt oma kätte ja võtnud vastutuse Euroopa tuleviku eest, mitte jätkates kõnelemist ebaselgel vaoshoitud toonil.

Stabiilsuse ja kasvu pakt tuleb reformida ja reegleid peab karmistama. *Pacta sunt servanda* – lepinguid tuleb täita – lahendus ei ole uus Kreeka! Meie Rootsisis teame, et stabiilsust ja kasvu on võimalik saavutada elujõulise riigirahanduse kaudu. Kolleeg Bullman võib küsida oma fraktsiooni rootslastelt liikmetelt. Loodan, et Rootsi sotsiaaldemokraadid saavad toetada seda ettepanekut, eriti nüüd, kui meil õnnestus suruda läbi eeskirjad, mis kaitsevad Rootsi kollektiivlepinguid. Nüüd on kõrvaldatud viimane takistus, et võimaldada Rootsi sotsiaaldemokraatidel etendada olulist rolli Rootsi saamisel Euro Plus pakti liikmeks. Kui Rootsi tahab kuuluda ELi siseringkonda, siis ei saa me lihtsalt kõmpida Ungarist, Tšehhi Vabariigist ja Ühendkuningriigist pärit ELi kriitikute kannul. See ei ole hea seltskond, keda järgida.

Kay Swinburne (ECR). – Lugupeetud juhataja! Leian, et ma olen praeguses arutelus keerulises olukorras, sest minu arvates on tugeva valuuta ja tugeva majanduse jaoks vaja tugevaid eelarve eeskirju. See oli minu arvates peamine põhjus, miks minu riik ei ühinenud euroga. Rahaliit on alati keeruline ilma oluliste sammudeta majandusliidu suunas ja just selle viimati nimetatud nõude tõttu arvan, et Ühendkuningriik ei ühine mitte kunagi euroga.

Minu fraktsiooni jaoks siin parlamendis on majanduspoliitika otsuste puhul kõige olulisem põhimõte riiklik suveräänsus. Kui kõik need kuus raportit ja nende eeskirjad kehtiksid üksnes euroala suhtes, toetaksime aktiivsemalt eurorühma nende otsuses tugevdada rahaliidu aluseks olevaid põhimõtteid. Kui kõik eurot kasutavad liikmesriigid soovivad tugevdada ja süvendada oma majanduspoliitika kooskõlastamist, siis see peaks olema nende otsus.

Ühendkuningriik ja teised euroalasse mittekuuluvad riigid tahavad olla head naabrid. Püüded siduda meid, kes me ei kuulu euroalasse, majanduspoliitika ühtlustamisega seotud

eesmärkide ja protsessidega, on aga lubamatu. Ma ei soovi näha euroala probleemide kestuse pikenemist, kuid fraktsiooni Euroopa Konservatiivid ja Reformistid ei saa toetada ELi õigusakte, mis võtavad hetkel euroalasse mittekuuluvate riikide valitsustelt ära pädevusi.

Kõik liikmesriigid õpivad loodetavasti kriisi õppetundidest, nimelt et tasakaalustatud eelarve ja tugeva eelarvedistsipliini tulemuseks on madalamad rahastamiskulud finantsturgudel ning et statistiliste aruannete ausus on oluline jätkuva turu usalduse jaoks. Põhimõtteliselt on tugev euroala ja euro ülemaailmse valuutana meie huvides. Uued eeskirjad peavad tagama, et see muudetakstugevamaks ja jätkusuutlikumaks.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Meie, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon, soovime näha tugevat Euroopa majanduse juhtimist. See tähendab, et ühelt poolt vajame tugevaid eeskirju tasakaalunihete käsitlemiseks, mis on kirjas kolleeg Ferreira raportis, ja loomulikult vajame ka sanktsioone nende suhtes. Sel põhjusel hääletame nende kahe raporti poolt ning ka kolleeg Fordi raporti poolt, milles nähakse ette statistiline alus meie majanduskoostööks.

Samuti stabiilsuse ja kasvu pakti kolme raporti suhtes: ühine euro ja lisaks vajame Euroopas piirmäärasid eelarve puudujääkide ja võlgade kohta. Neid piirmäärasid on praeguses kriisis ületatud. Oluline on siiski kaaluda, kuidas eelarve puudujääke ja võlgu saaks vähendada. Praegu näeme taas Kreeka, Portugali ja Iirimaa puhul, et Euroopa Komisjoni surve all liikmesriikide valitsustega peetud läbirääkimiste tulemusena on pandud kokku paketid, mille kohaselt kannatavad kõige nõrgemad ja jõukad, kellel on läinud väga hästi eelmise 20 aasta jooksul, jäetakse rahule. See on kõigutanud inimeste usku kogu protsessi. Just seetõttu soovime meie siin roheliste fraktsioonis, et ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid oleksid täielikult kohustuslikud stabiilsuse ja kasvu paketi ning raportites, samuti eelarve puudujääkide ja võlgadega seotud eesmärkides.

Ma ei aktsepteeri seda, head kolleegid liberaalide ja konservatiivide fraktsioonidest – te olete loobunud ühest sotsiaalse sidususe põhimõttest Euroopas. Me ei saa seda toetada. Peame seda väga kahetsusväärseks, sest oleksime soovinud siin parlamendis näha suurt Euroopa poolt olevat enamust.

Kui nende raportitega ei saavutata enamust homme, siis oleme alati valmis tegema tõhusat koostööd majanduse juhtimise ühise lahenduse saavutamiseks, milles võetakse sotsiaalseid ja majanduslikke kohustusi võrdväärselt tõsiselt.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Meie jaoks Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste vasakpoolsete liitfraktsioonis ei ole see majanduse juhtimise pakett mitte üksnes vale vastus kriisile, vaid see tähendab ka Euroopa lõppu, nagu me teame. Selle eesmärk ei ole mitte majanduslik kooskõlastamine ja eelarvedistsipliin, nagu selles väidetakse; sellega tahetakse kehtestada alaline kokkuhoiu memorandum kogu Euroopas, kõikide töötajate suhtes. Euroopa semestri ja liikmesriikide stabiilsuse ning reformi programmide eesmärk on mitte lähenemine, vaid kollektiivlepingute tühistamine, vallandamise liberaliseerimine, tööstuse erastamine ja riiklike pensionisüsteemide kaotamine.

Need meetmed ei teeni Euroopa inimeste huve ega nende lootust reaalse majanduskasvu järele. Otse vastupidi: need teenivad pankade huve, kusjuures pangad on teadlikult lasknud toksiliste võlakirjadega seoses areneda rahvusvahelisel spekulatsioonil oma raamatupidamisdokumentide kohta; ja suurte korporatsioonide huve, mis on ühisturu kujul leidnud paradiisi spekulatsiooniks ja maksudest kõrvale hiilimiseks. Tooksin näiteks

Saksa ettevõtte Hochtief, mis juhib Ateena lennujaama; see ei ole maksnud mitte ühtegi eurot alates 2001. aastast ja selle käibemaksu võlg moodustab 500 miljonit eurot.

Kreeka teemal toimub palju arutelusid. Praeguseks on juba üks aasta rakendatud majanduse juhtimise paketti minu riigi suhtes, millel on olnud katastroofilised tagajärjed: majandussurutis muutub halvemaks, inflatsioon on tõusnud kõrgele, investeeringud on täielikult kokku kuivanud, töötajate õigused ja kollektiivlepingud on sisuliselt tühistatud, tööjõu maksumuse suurim langus on toimunud Euroopas, tööpuudus ulatub 20%ni ja võlgnevus on suurenenud, tingides majandussurutise, võlgnevuse ja suuremate laenude ohtliku nõiarangi. Seetõttu on vihased Kreeka töötajad tulnud tänavatele ja väljakutele, võideldes kokkuhoiupoliitika ümberlükkamiseks, et kaitsta oma sissetulekuid ning kaitsta oma töö- ja sotsiaalõiguseid, reaalselt majanduskasvu ja paremat tulevikku Kreeka ja Euroopa jaoks.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Lugupeetud juhataja! Püüame luua majanduse juhtimise ala, mille puhul kehtiksid föderaaluse põhimõtted, mis on küll kohandatud Euroopa integreerimise protsessi suhtes.

Me ei saa enam sulgeda silmi selle olukorra ees. Ühisraha olemasolu ning sellega koos vajalike eelarveliste ja finantsvahendite puudumise vahel esineb vastuolu.

See, mida me täpselt vajame, on: ühiste Euroopa võlakirjade emissioon, eri liikmesriikide emiteeritud võlakirjade vahelise konkurentsi otsene tagasilükkamine, tõelise Euroopa rahanduse loomine ja eelarvepoliitika ühtlustamine, et tagada võrdsus, võidelda maksupettusega ning aidata määratleda progressiivset Euroopa sotsiaalpoliitikat, mis põhineb tõhusatel avalikel teenustel.

Mõni võib öelda, et need ideed on elementaarsed. Sellele vaatamata tuleb neid pidevalt korrata, sest mitte keegi ei kuula neid. Just sel põhjusel, st mitte kuulamise tõttu, elame pimedal ajal, nagu nägi ette poeet Bertolt Brecht.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Kui ma esimest korda astusin siia täiskogu saali 20 aastat tagasi, siis seda arutelu poleks toimunud, sest sel ajal oli täiskogu konsultatiivne parlament ja paljud meist on võidelnud viimase 20 aasta jooksul, et muuta see niisuguseks, nagu see on täna – kaasseadusandjana töötav parlament.

Kaasseadusandjaks olemine tähendab aga ka vastutust. Praegu vajame just vastutustunde kasutamist. Osa praegusest täiskogust on võtnud vastu vana 1968. aasta mai loosungi, mille kohaselt on realistlik nõuda võimatut. On ilmselge, et kui nõutakse võimatut, siis lõpptulemusena muutub võimatuks ükskõik milles kokku leppida.

Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ei ole läbi rääkinud mitte ühegi üksiku fraktsiooniga. Me oleme pidanud läbirääkimisi kõikide fraktsioonidega, kuid oleme jõudnud kokkuleppele vaid nendega, kes olid selleks valmis.

Lugupeetud juhataja! Olen veendunud, et kahtlemata on palju edu saavutatud komisjoni ettepaneku, komisjoni seisukoha ja praegu arutamiseks esitatud ettepanekuga – mis pannakse homme hääletusele –, kui neid uuritakse objektiivselt. See on tõeline vastuolu ehk dilemma, mille peame homme lahendama.

Oma viljaka elu lõpus ütles Miguel de Cervantes, et elus on hetki, mil tuleb valida, kas olla tee või kõrts. Kõrtsiks olemise all pidas Cervantes silmas paigalolekut, kaebamist enda ignoreerimise üle ja staatiliseks jäämist. Teeks olemine tähendab edasiliikumist, takistuste

ületamist, teadmist, et mitte kõik ei ole saavutatud, et praegune tee ei tõenäoliselt see, mida mööda sooviksime minna, kuid sellele vaatamata jätkame kõndimist.

See on just see, mida minu arvates peaks praegune täiskogu tulevikus tegema: edasi liikuma ja lahendame meie senised eriarvamused nõukoguga, kuid ootame aega, mil kriis tabab kõiki eurooplasi. Praegusel hetkel on vastutustundetu öelda, et ma ei ole sellega õnnelik, head aega, head päeva! Vastutus tähendab kõndimist.

Seetõttu, lugupeetud juhataja, usun ma, et homsel hääletusel kutsume kokku järgmise kohtumise nõukoguga juulis. Nagu üks teine poeet tavatses öelda – kolleeg Sosa Wagner tsiteeris Saksa poeeti, mina tsiteerin aga Prantsuse poeeti Paul Valéry't –, et poeeme ei lõpetata mitte kunagi, need jäetakse lihtsalt maha.

Jätame lõppeesmärgi maha enne juulit ja ma loodan, et eesistujariik Ungari, mis on osutunud nii edukaks, suudab jõuda kõiki rahuldava kokkuleppeni.

Täna teid, lugupeetud juhataja, ja ma märgiksin, et see juhtus esimest korda 20 aasta jooksul, et kell on eksinud minu kasuks, andes mulle rohkem aega!

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Kuus raportit majanduse juhtimise kohta moodustavad kokku keerulise paketi Euroopa Liidu, eriti euroala jaoks. Paketi koostanute meelest on seda üsna raske selgitada ja väljaspool seisvatel inimestel on veelgi raskem seda mõista. On arusaadav, et inimesed on hämmeldunud nii nende ees lahti hargneva kriisi kui ka meie ebaselge ja argliku reaktsiooni tõttu. Seetõttu on meil kohustus selgitada oma hääletusvalikuid oma valijatele; öelda, mille poolt või vastu me neist oleme, ja igat nimetatud raportit. Lühidalt öeldes taheti meile esitatud komisjoni paketiga katta kolme etappi selle kohta, kuidas tuleb kriisile reageerida. See pakett keskendub eelkõige kriisi ennetamisele, leevendamisele ja lahendusele. Wortmann-Kooli, Feio ja Goulardi raportis käsitletakse põhjalikult sanktsioonide kasutamist põhivahenditena, mis on vajalikud, et takistada riigi jõudmist eelarve puudujäägi ja võla ohtlike tasemeteni, ning stsenaariume, mis esinevad juhul, kui need riigid ignoreerivad neile väljastatud erinevaid hoiatusi nende kohutava eelarvelise olukorra kohta. Esialgu jageleti raportites kehtestatavate sanktsioonide karmuse üle, kuigi hiljem aktsepteeriti mõõdukamaid ettepanekuid. Ferreira raportis käsitletakse raskeimat ja loomingulisemat viisi kriisi leevendamiseks, vältides makromajanduslikke tasakaalunihkeid tulemustabelite kasutamise kaudu, millega määratakse kindlaks saavutatavad eesmärgid. Vaatamata tehnilistele piirangutele ja muule survele õnnestus nimetatud raportiga saavutada vähemalt soovitud eesmärkide miinimumkomplekt. Igaüks kes soovib leida lahendust praegusele kriisile selle paketi raames, teeb seda asjata. Seda paketti ei ole korralikult läbi mõeldud, seal ei ole piisavalt mõistlikke ideid Euroopast ja välisriikidest selle kohta, kuidas mõjutatud riigid saaksid kriisist välja tulla. Ühe raporti, millega püüti saavutada üksmeel euro tagatiste üle, heitis nõukogu viimasel minutil kõrvale ja nüüd pani komisjon selle lihtsalt kõrvale, lubades teha sel teemal lisauuringuid. Meil ei ole midagi konkreetset käes; meil on vaid tühipaljad lubadused. Peame silmas pidama, et selle tegevuse kogu mõte oli aidata Euroopal saada tagasi jalule, tõmmata ta mülkast välja ning tagada, et ta saab liikuda edasi ja muutuda ülemaailmselt konkurentsivõimeliseks. Sel põhjusel ei tohiks me seista vastu ideele, et euroala riigid peavad vähendama oma üleliigset eelarvekoormat. Me nõustume, et mitte keegi ei tohiks konkureerida, kui kantakse nii rasket koormat. Siiski ei tohiks nõustuda kiirdieedi kehtestamisega, mis teeks veelgi haigemaks ja nõrgestaks. Euroopa peab looma teatud majandusmuskli; see vajab loomingulisi skeeme, et tugevdada majanduskasvu ja luua töökohti. On väga pettumust

valmistav, et pärast kõiki neid kuid ei jõudnud sellesse paketti mitte ükski arukatest ettepanekutest, mida arutati.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Head kolleegid! Me uskusime kaua aega, et siseturg ja ühisraha kasutuselevõtt toovad automaatselt kaasa majandusliku sidususe ja liikmesriikide sidususe ning et Maastrichti kriteeriumid on piisavad distsipliini tagamiseks. Oleme nüüd jõudnud reaalsusesse. Juhtimisvahendid osutusid ebapiisavateks ja varem on nendega rängalt eksitud.

Ühisraha ja ühine rahapoliitika ei ole teostatavad pikaajaliselt, kui eeskirjadel ei ole teravust fiskaal-, eelarve-, majandus- ja sotsiaalpoliitika valdkonnas. EL proovib praegu uut lähenemisviisi. Metafooriliselt öeldes on tal viimane lask. Kui selle lasuga ei saada sihtmärgile pihta, võib sellele järgneda ränk kahju. EL satuks regressiivsesse etappi, näeksime taasnatsionaliseerimise ja protektsionismi tagasitulekut ning esimesi euroala lagunemise märke.

Uue paketiga püütakse seda takistada ja rajada uus vundament. Ma olen selle paketi poolt, kuigi pean seda üsna nõrgaks, arvestades probleeme, mida ma just nimetasin. On oht, et Euroopa semester osutub vaid tsentralistlikuks, bürokraatlikuks harjutuseks. Europakt võib osutada hambutuks. Me vajame komisjoni siduvaid soovitusi. Me vajame automaatseid algatusi ja sanktsioone, mida komisjon saab lõpetada vaid vastupidise kvalifitseeritud häälteenamusega. See on kahtlemata vajalik, kui lõpuks ometi tahetakse lõpetada nõukogu liikmete häbiväärsed ja raskesti mõistetavad nääklused tagaruumides. Vajame pakiliselt selget lahendusmehhanismi rahandussektori jaoks, et see saaks taas töötada.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Lugupeetud juhataja! On saanud selgeks, et rahaliit vajab eelarveliitu, samuti vastavust eeskirjadele. See on eurokriisist saadav õppetund. Minu arvates on eelmisel kolmapäeval kokkulepitud pakett väga hästi tasakaalus ja seega on mul au teile, volinik, teatada, et fraktsiooni Euroopa Konservatiivid ja Reformistid kuuluv Belgia delegatsioon kiidab selle paketi heaks.

Mul on siiski mõned kriitilised märkused. Üldiselt arvan, et eurovõlakirjad ei ole imelahendus. Eile kirjutas Gideon Rachman ajalehes Financial Times, et alkoholimürgistust ei ole võimalik ravida viinapudeliga. Pidasin sel teemal kolleeg Goulardiga teoloogilisi arutelusid. Me ei saa temaga nõustuda, kuid imetlen teda oponendina. Samuti arvan, et majanduslike tasakaalunihete teooria on üsna ebamäärane ja -selge. Ei vasta tõele, et Saksamaal on kaubanduse ülejääk, sest Portugalil on kaubanduse puudujääk. See tõesti kõlaks nagu ELi majandusteadus lollpeade jaoks.

Seega, lugupeetud juhataja, meie ees on parim saavutatav tekst. Ma hääletan selle poolt ning usun, et euroala kriisi praegusel hetkel ja perioodil kutsutakse meid ning parlamenti üles tegutsema ja just seda ma sooviksin teha.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Majanduse juhtimise meetmete paketiga luuakse tugev vahend kapitalistlike restruktureerimiste kehtestamiseks ühtsel viisil ning ühtse strateegiaga kõikides liikmesriikides, et tugevdada kapitali konkurentsivõimet, kasumlikkust ja mõjuvõimu. See on Euroopa Liidu kõikide liikmesriikide töölisklasside alaline memorandum. Vulgaarne propaganda Kreeka, Iirimaa, Portugali ja teiste riikide võlgade ja eelarve puudujääkide suhtes on mõeldud selleks, et süüdistada töölisklassi omandatud õigusi ning varjata tegelikku süüdlast, kelleks on kapitalism ja selle monopolid. Kodanlase klassi propageeritava ideoloogilise terrorismi kohaselt on ainus lahendus materdada töölisi, et säilitada kapitali kasumlikkus.

Ainuüksi ajavahemikul 1985–2011, arvestamata mõõdetamatut jõukust, mida kapital omandas Kreeka töölisklassi ekspluateerides, röövis monopoolne kapital kodumaal ning välisriikides 628 miljardit eurot intresside ja tagasimaksetena – kas laenuandja või laenusaaaja poolt vaadatuna.

Töölisklass ei võlgne midagi neile, kes röövisid neilt palehigis teenitu. Otse vastupidi, neile võlgnetakse kapitali poolt kokku riisunud kapital. Kreeka kommunistliku partei Acropolise künkalt edastatud sõnum kajab praegu päevakohasemalt kui kunagi varem: Euroopa rahvas tõuske üles! Tõugake ümber kapitalistlik barbaarsus ja monopolide suveräänsus!

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Mida rohkem me garanteerime tulevikus Euroopa stabiilsusmehhanismi, seda sõltuvamaks muutuvad tugevad riigid ELi üleni võlgades äärealadest. Tsentraliseerimine ja ühisraha, mis ei saa mitte kunagi olla tugev valuuta pikaajalises perspektiivis, on soodustanud praeguste probleemide teket, samas kui sama teed mööda jätkamine on just see, mida pakutakse lahendusena meie päästmiseks.

Majanduslikult tugevad ja nõrgad majandusriigid on kõigepealt suvaliselt kokku visatud samasse potti. Seejärel pöördume eri päästemehhanismide poole – kõik asjata – ja nüüd see kogu asi peaks kulmineeruma Euroopa majanduse juhtimises. Leian, et kui üleni võlgades riigid soovivad jääda euroalasse, siis tuleb nende suhtes kohaldada hoopis ranget eelarvekontrolli. Seda laadi tsentraliseerimine, mille puhul Brüssel rakendab eelarvelist mõjuvõimu kõikide liikmesriikide suhtes, kujutab aga ebakohast sekkumist liikmesriikide suveräänsusesse ja muudaks Euroopa tugevad riigid vaid ELi bürokraatia mänguasjadeks.

Minu arvates peaksime me riivistama ukse Brüsseli hirmutekitava suurema tsentraliseerimise soovi vastu.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Lugupeetud juhataja! Meie ülesanne ja kohustus siin on tagada, et nii liikmesriigid kui ka Euroopa Liit tervikuna väljuvad kriisist tugevamana ning majanduse juhtimise pakett viib meid selles suunas. See pakett, mis oli poliitiliselt mõeldamatu enne kriisi ja mis kindlasti ei ole täiuslik, on tõepoolest suur samm edasi.

On ilmselge, et kokkuleppe saavutamine on üks asi ning see on meie kohustus siin, kuid selle praktiline rakendamine ja seejärel uutest eeskirjadest kasu saamine on järgmine ülesanne. See reform, millega nähakse ette suurem automaatsus poliitilise kauplemise ja suvaõiguse suhtes, peab läbima reaalse elu proovi ning see nõuab tugevat poliitilist tahet ja vastutustundlikku suhtumist.

Ei ole selge, kui kaua läheb aega, enne kui kõik institutsionaalsed korraldused saava paika ja uued eeskirjad hakkavad kandma vilja. See ebakindlus loob riske ja me ei tohi luua täiendavat ruumi nende riskide jaoks. Samuti ei ole selge, kuidas Euroopa semestri ja uue majanduse juhtimise infrastruktuuri koosmõju hakkab toimima, ning tunnen ka muret, et alaline Euroopa stabiilsusmehhanism tekib valitsustevahelise vahendina.

Ma loodan, et meie kokkuleppe kuue meetme paketi kohta sillutab teed, et need vahendid saaksid lõpuks muudetud ühendusepõhisteks vahenditeks.

Lõpetuseks lubagem mul öelda, et majanduse juhtimise paketid annavad meile võimaluse, et Euroopa reaalsuses kaob võitja-kaotaja suhtumine ning et Euroopa ei muutu nullsummaga mänguks!

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Head kolleegid! Meie kaaskodanikud seavad kahtluse alla hüved, mida saadakse kokkuhoiupoliitikatest, millega vähendatakse nende avalikke teenuseid ja tõmmatakse koomale nende sotsiaalkindlustust.

Seal, kus need poliitikad on levinud, ei õnnestu nendega vähendada riigivõlga ja alandada tööpuudust. Selle juhtimise paketi sisukord – nimetan neid tahtlikult sisukorraks –, mida täna arutame, on niivõrd naeruväärne, et isegi majandusteadlased on hämmeldunud, sest need takistavad eelarvepoliitika kohandamist vastavalt majandustsüklitele.

Kolmepoolsete läbirääkimiste käigus tunnistasid komisjoni esindajad meile, et nad ei kasutanud alusena teoreetilisi ega majanduslikke mudeleid kindlate ennustuste ja soovitude tegemisel. Nad tunnistavad, et nad töötavad intuitiivselt. Selle valguses on raske mõista, miks täiskogu konservatiividest, liberaalidest ja euroskeptikutest liikmed on pimesi püüdnud karmistada komisjoni ettepanud teksti. Neil on veelgi vähem õigust meile moraali lugeda, arvestades, et nende sõprade juhitud valitsused tekitasid need eelarve puudujäägid maksude vähendamise kaudu, mis on nii ebaõiglane kui ka ebatõhus: kas pole õige, kolleeg Gauzès? Nad teevad ülevoolavaid avaldusi Euroopa 2020. aasta strateegia kohta, kuid keelduvad lubamast kulutamist tulevikuks valmistumiseks, näiteks kulutamist investeeringuteks, see tuleb välja jätta eelarve puudujäägi arvutusest.

Jah, Corien Wortmann-Kool, see on meie jaoks praeguse arutelu tuum! Vähendagem eelarve puudujääki, näiteks pöördudes tagasi maksukingituste juurde, mis on toonud kasu eelkõige riigi võlausaldajatele, kuid tehkem seda ohverdama investeringuid, koolitust ja töökohti, sest praegused investeeringud on tulevased töökohad ja sellest tulenev maksutulu, ning see võimaldab meil vähendada oma eelarve puudujääki. See on teoreem, mis peab olema toodud juhtimise paketi frontispissil.

Minu konservatiividest ja liberaalidest kolleegid, mõned teist soovivad automaatselt karistada teie dogma suhtes ketserlikke riike miljarditesse eurodesse ulatuvates summades. Samuti tahavad nad karistada riike, mis ei alanda palku, et saavutada oma välistasakaal. Nende arvates tuleneb eelarve puudujääk peamiselt nende riikide halbadest kavatsustest, kuigi neoliberaalne mudel, milles te iialgi ei kahtle, läbis just oma halvima kriisi pärast 1929. aastat, ning see justkui nagu ei avaldaks juba survet tavainimeste ostujõule ega põhjustaks maksutulu tohutut kokkutõmbumist: kaks probleemi, mis üldse tingisid era- ja riigivõlgnevuse kasvu.

Hääletusel andsid sotsialistid ja demokraadid selge märguande selle kokkuhoiupaketi vastu, mis saab üksnes suurendada nõrdimust, mis on levimas üle kogu Euroopa. See selge märguande on suunatud kõikidele Euroopa töölistele ja eelkõige meie kaaskodanikele Prantsusmaal ja Saksamaal, sest neil saabuvad peagi valimised, mis avaldavad otsustavat mõju Euroopa tulevikule.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt sooviksin tänada kõiki raportööre nende suurepärase töö eest, eriti oma kolleege ja sõpru Sylvie Goulardi ja Carl Haglundi!

Meie hääletus majanduse juhtimise paketi üle võiks olla üks ajaloolisi pöördepunkte praeguse parlamendi jaoks. Mitte üksnes selle otseste tagajärgede tõttu, vaid ka moraalse seisukoha pärast, mida näitame oma kodanikele. On aeg, et poliitikal ja valitsustel oleks kindlam seisukoht selle kohta, mis on vale ja mis on õige väärtustes, mida me soovime kaitsta, kaasa arvatud majandusvaldkonnas.

Kas tahame valitsusi, mis valetavad oma eelarvete või puudujääkide kohta? Me ei taha, sest kuigi saate tegelikkust teatud aeg eitada, jõuab see lõpuks alati kohale. Peale selle: kas me soovime valitsusi, mis järgivad stabiilsuse ja kasvu pakti? Minu arvates küll. Seega on sanktsioonide juhtimine vajalik.

Me teame, et kui liikmesriigid sanktsioneerivad üksteist, siis ei juhtu mitte midagi. Seetõttu toetan täielikult vastupidist kvalifitseeritud häälteenamust, ka oma erakonna Kataloonia liberaalse koalitsiooni nimel, mis praegu juhib Kataloonia valitsust ja ka Barcelona linna valitsust. Automaatsus on väga vajalik, kui tahame olla kindel, et punasest joonest ei saa vabalt üle astuda.

Peale selle nõutakse komisjonilt ettepaneku esitamist eurovõlakirjade kohta. Sooviksin avalikult toetada seda kui ettepanekut, mis võtab arvesse eelarvedistsipliini tunnuseid.

ISTUNGI JUHATAJA : Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Kreeka kriis on selle arutelu üks põhjuseid. Ei ole mõistlik laenata kreeklastele rohkem raha ja nõuda neilt uute kärpette tegemist. Nad ei suuda kunagi oma laenusid tagasi maksta, ja majanduses, mis on sama hästi kui surnud, ei saa kärpeid teha. Ei saa paluda luukerel rihma koomale tõmmata.

Mida me siis vajame? Esiteks, need siin, kes on Kreeka euroalasse lubanud, peaksid oma süüid tunnustama, nagu ka Belgia rahandusminister Didier Reynders. Arusaadavalt ei oleks seda pidanud juhtuda laskma.

Teiseks tuleb osa Kreeka võlast maha kanda ning tagamaks, et ülejäänud võlg reaalselt ka tagasi makstakse, tuleks koostada Kreeka majanduse jaoks mitmeaastane taastumiskava.

Kolmandaks, stabiilsuse ja kasvu pakt peaks hõlmama automaatseid sanktsioone neile, kes rikuvad euroala liikmelisuse tingimusi, sest sellise häda otsa ei tahaks enam sattuda. Arvan, et Wortmann-Kooli raport pidanuks olema rangem.

Austatud juhataja! Toetan kuue meetme paketti, aga eelneva tõttu jätan Wortmann-Kooli raporti üle hääletamata.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! See õiguslik pakett ei ole vastus sügavatele majanduslikele ja sotsiaalsetele probleemidele, mis praegu esinevad paljudes riikides ning puudutavad töötajaid ja inimesi üldiselt. Need pärinevad peamiselt järjest enam neoliberaalsetest ELi reeglitest, mis viivad rahalise ja poliitilise võimu üksikute inimeste kätte.

Stabiilsuse ja kasvu pakti nõudeid laiendades ja karistusi karmimaks muutes paljastavad läbirääkimiste tulemused poliitilise konsensuse kolme institutsiooni vahel Euroopa Liidu kursi ja põhisuundumuste kohta. See on osa enneolematust ründest riikide parlamentide õiguste vastu, mida on kitsendatud ELi neoliberaalsete juhustega riikide eelarvete suhtes, mille eesmärk on sundida töötajaid ja teisi inimesi kasinusele ning piirata erastamist ja avaliku sektorite investeringuid olulistest sektorites ja teenusevaldkondades.

Kuna Kreeka, Iirimaa ja Portugali töötajate mured on olnud asjata, nagu me teame, on aeg suunda muuta ja lõpetada üksnes majanduslike ja rahanduslike ärirühmade, eriti Euroopa suurte võimuesindajate, toetamine. Nende seadusandlike dokumentidega soovitakse muuta sellised sekkumismeetmed püsivaks, kuid see on rahvaste ja riikide allutamine ja muudab nad päriselt protektoraatideks või kolooniateks. Need dokumendid juhivad meid edasi rajal, mis viib üksnes majandusliku ja sotsiaalse katastroofini ning Euroopa Liidu kokkuvarisemiseni. Seega oleme nende vastu.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik, minister, head kolleegid! Eri raportite kohta, mis moodustavad selle juhtimispaketi, on tehtud juba mitu märkust. Millised on selles staadiumis kõige olulisemad punktid, mis võimaldaksid meil tehtud tööd hinnata? Asjaolu, et meil on praegu see pakett, mis on nõukogu ja parlamendi läbirääkimiste tulemus, näitab, et oleme liikunud suure sammu edasi. See täidab ilmse lünga euroala arengus. Kahju, et seda ajendas tegema võlakriis.

Siinkohal peaksime kiitma eesistujariiki Ungarit tubli töö eest ning parlamenti kvaliteetsete läbirääkimiste eest. Samuti tahaksin rõhutada parlamendi saavutatud tulemusi aruteludes nõukoguga, kuivõrd viimane näitas üles siirast avatust. Peame meeles pidama, milline oli olukord enne, ja mõõtma tulemusi objektiivselt.

Kas eelneva kontekstis on need sätted rahuldavad ja piisavad? Alati saab muidugi paremini, kuid see pakett juba pakub reaalseid lahendusi euroala tugevdamiseks ning vajaliku üksmeelse majandusliku lähenemisviisi loomiseks. Kas võime tõsimeeli väita, nagu teevad selle paketi vastased, et saame ehitada kasvu võlahunniku otsa, mida lükatakse edasi üha kaugemale tulevikku?

Neile, kes süüdistavad meid juhtimispaketi toetamises, mis ei põhine ühelgi teoreetilisel ega ökonomeetrilisel mudelil, ütlen lihtsalt nii: kas mudelid, millest te räägite, nägid ette või hoidsid ära kriisi, milles me praegu elame ning mis ei ole veel möödas; või kas need viisid meid hoopis riskantse käitumiseni matemaatilise tõe kattevarjus?

Austatud juhataja, head kolleegid! Homme peab parlament tegema otsuse ning ma loodan, et see saadab selge sõnumi nii kodanikele, kes saavad taas Euroopat usaldada, kui ka turgudele, kes saavad meie valuuta stabiliseerida.

17. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

18. Makromajanduse tasakaalunihete ennetamine ja korrigeerimine – Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamine – Liikmesriikide eelarveraamistiku nõuded – Eelarvejärelevalve euroalal – Eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamine – Euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavad täitemeetmed (arutelu jätkamine)

Juhataja. – Järgmine pävakorrapunkt on arutelu makromajanduse tasakaalunihete ennetamine ja korrigeerimine; ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus; liikmesriikide eelarveraamistiku nõuded; eelarvejärelevalve euroalal; eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamine; euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavad täitemeetmed.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Meie kodanikud soovivad tugevat ja efektiivset Euroopa Liitu. Passiivsus, ebaadekvaatus ja puhtalt valitsustevaheline nägemus Euroopa Liidust muudavad kriisi mõju veel tugevamaks ja nõrgendavad Euroopa projekti usaldusväarsust.

Meie probleemid ei ole üksnes riigisisised ning kriis ei ole üksnes majanduslik – seisame poliitilise kriisi ees, mis nõuab kiiret täielikku ja euroopalikku reaktsiooni.

Majandus- ja rahaliidu põhimõisteid „majandus” ja „liit” tuleb tugevdada. Täna esitatud majandusjuhtimise ettepanekut tuleb oluliselt parandada, kui soovime seda saavutada.

Oleme liikmesriikide eelarveraamistike poolt, mis tagavad läbipaistvuse, majandusliku kooskõla ja Euroopa kohustustele vastavuse kinnitamise.

Usume, et tuleb korrigeerida makromajanduse tasakaalunihkeid ja liikuda ühtsuse poole. Leiame et Ferreira raport kajastab neid valdkondi eriti hästi.

Siiski on stabiilsuse ja kasvu pakti reformimise ettepanekud puudulikud: neis aetakse segamini stabiilsus ja kohandamine ning usaldatakse kasvupoliitika turu ja riigisisese sfääri hooleks. Euroopa investeerimise ja tööandjakohustuste vältimine ei ole vastuvõetav.

Me ei osale katses lubada Euroopal pöörata selg oma kodanikele ja omaenda huvidele; me ei juurdle tundetult selle üle, kuidas meie probleemid lähevad aina hullemaks; ning me ei lepi kaksikmoraaliga. Peame olema üksmeelsed, et tagada ressursid ja kvalifitseeritud häälteenamuse otsused karistuste ärahoidmiseks.

Peame vanduma truudust Euroopale ja tegema seda kiiresti. Euroopa Parlament peaks pingutama, et anda enda kodanikele edasipüüdlik euroopalik vastus.

Peame liikuma edasi, mitte tagasi nagu vähid. Euroopa ei tohi peitu pugada, kui teda kõige enam vajatakse.

Ashley Fox (ECR). – Austatud juhataja! Kuigi Ühendkuningriik ei ole eurosooni liige ning ma loodan, et ei hakkagi olema, on meil siiski huvi, et eurosoon oleks edukas. Soovin, et eurosoonil läheks hästi, ning mul on kahju, et ma ei saa toetada majandusjuhtimise ettepanekuid, mida täna arutame.

Need ettepanekud annavad komisjonile laiaulatuslikud uued volitused. Kui need volitused hõlmaksid vaid eurosooni, siis ei oleks ma vastu, kuid komisjon ja paljud parlamendiliikmed, sealhulgas Corien Wortmann-Kool, keda ma väga austan, kasutavad eurosooni kriisi vabandusena ELi volituste suurendamiseks Ühendkuningriigi ja teiste eurot mittekasutavate riikide majanduse juhtimise üle. Mind ei valitud selleks, et annaksin ELile rohkem õigusi otsustada, kuidas Ühendkuningriik oma asju ajab, ning seetõttu hääletan nende ettepanekute vastu.

Werner Langen (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Arutelu peegeldab Euroopa majanduspoliitika lahendamata probleeme. Kuigi meil on ühtne rahapoliitika, vastutame eelarve- ja rahanduspoliitika eest kohalikul tasandil. Mõne kreeklasest parlamendiliikme katsed nihutada vastutust Kreeka sisepoliitilise pädevuse eest Euroopale või kolmandatele isikutele, kapitalistlikele pankadele või ükskõik kellele, on kindlasti viga.

(Vahelehiüüded)

Need olid Kreeka kommunistid.

Õnneks on euro nii liidusiseselt kui ka -väliselt stabiilne. Me ei tegele mitte eurokriisi, vaid suveräänse võlakriisiga. Seetõttu peame alustama. Sel pole mõtet – isegi riik ei saa elada lõpmatuseni üle oma võimete. Ei ole mõtet lisada olemasolevatele võlgadele veel võlgu, kui ei aktsepteerita vajalike reformide tagajärgi. Seetõttu leian, et on viimane aeg tegutseda. Parlament on juba pikka aega meetmeid otsinud. Komisjon on nüüd teinud ettepaneku, et stabiilsuse ja kasvu pakt muudetak karmimaks. Eesistujariik Ungari on pidanud hästi läbirääkimisi, nagu ka meie pool. Tegelikult arvan, et on kahetsusväärne, Udo Bullmann – kuna paljudes finantsturgude reguleerimise aspektides oleme vägagi ühte meelt –, et sotsialistid tahavad ikka veel teha vahet heal ja halval võlal. See ei ole õige. Kui koostame bilansse, et näha, millised Euroopa riigid on raskustesse sattunud, siis pole vaja kedagi

laimata; kõik on niigi selge. Kõikjal oli sotsialistlikke valitsusi, kellel niisugused eelarve- ja rahandusprobleemid tekkisid. Ungari, Läti, Rumeenia väljaspool eurosooni, kuid ka Iirimaa, Hispaania, Portugal, Ühendkuningriik ja Kreeka pärast nelja aastast pausi, kui meie olime sees. Teisisõnu: teie majandusmudel ei tööta.

(Vahelehiüüded)

Tõesti, Reinhard Bütikofer, te peaksite praegu juba targem olema. Me ei saa kreeklasi vastutusest vabastada ning päris ausalt öeldes ei olnud kreeklased esimesed stabiilsuse ja kasvu paktist üleastujad; pigem olid nendeks kaks suurriiki: Saksamaa ja Prantsusmaa. Ka meie olime selle vastu ja muutsime seda. Te olite sel ajal valitsuses, Reinhard Bütikofer. Kaevasite hauda. See oli teie erakond, mis stabiilsuse ja kasvu paktile hauda kaevas, mitte kreeklased. Ja nüüd on kreeklaste asi...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

(Sõnavõtja nõustus vastama kahele sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Udo Bullmann (S&D). – *(DE)* Austatud juhataja, Werner Langen! Tahan olla kindel, et olete meie ideedega kursis. Küsin seega, kas te teate, millise ettepaneku tegime teie kolleegile Corien Wortmann-Koolile? Esimene ettepanek oli tugevdada pakti, kontrollides põhjalikumalt valitud eesmärke, mille Olli Rehn pakkus välja ELi 2020. aasta paketist, näiteks uurimis- ja arendustegevus ning vaesuse vastu võitlemine. See hõlmaks ka investeringuid energiaga varustamise süsteemide uuendamiseks.

Marc Tarabella (S&D). – *(FR)* Austatud juhataja, mul on kaks mõtet.

Esiteks Kreeka kohta: ärgem püüdkem ajalugu ümber kirjutada! See oli parempoolne valitsus, mis kahe ametiaja vältel varjas panga Goldman Sachs abil arve. Praegu püüab vasakpoolne valitsus asju jälle korda ajada. Kas inimesed peavad maksma vigade eest, mis on tehtud pangandusettevõtete soovitusel?

Teine näide: minu kodumaal Belgias vähendasime 12 aasta vältel koos vasakpoolse osalusega valitsusega, mida juhtis meie kolleeg Jean-Luc Dehaene, 130% võla SKTst 80%ni. Pangandusettevõtete – eriti Fortise – vead tõid kaasa selle, et meie pidime aitama panku, et hoida ära süsteemi...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Werner Langen (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Olen väga hästi kursis Udo Bullmanni ja Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis tehtud ettepanekutega. Ainus probleem nendega oli see, et need nõuavad peamiselt rohkem raha. Probleemi ei saa lahendada seda rahaga loopides. Nagu Marc Tarabella just kinnitas, on võimalusi võla vähendamiseks ka sotsialistide osalusel. Tahan öelda selgelt, et Kreekas toimunud reformid ei ole teinud midagi selleks, et Kreeka eraisikud tõsimeeli jagaksid riigi kulukoormat. Vastupidi: alates 1. jaanuarist on Kreeka kodanikud Kreeka pankadest välja võtnud 59 miljardit eurot ja müüdnud on 12 miljardi euro väärtuses Kreeka valitsuse väärtpapereid. Nõuan, et need paljud Kreeka rikkad osaleksid aktiivselt, ning seda tuleks eeskirjadega reguleerida. Kui nad võtavad vastutuse, peaksid nad meie solidaarsusest ka kasu saama.

Said El Khadraoui (S&D). – *(NL)* Austatud juhataja, head kolleegid! Alustaksin sellest, et kiidaksin neid, kes selle paketiga on vaeva näinud, kuid toetaksin ka eelnevaid sõnavõtjaid enda fraktsioonist. Meie jaoks ei ole pakett piisav ning see ei ole ka tasakaalus. Küsimus

pole niivõrd tehnilistes detailides kuivõrd sisus: mida me rõhutame? Millised peaksid olema integreerituma majanduspoliitika eesmärgid? Seega ei vasta tõele, et me ei taha, et Euroopa juhiks majandust, kuid peame endalt küsima, kuidas seda määratleda; milline on Euroopa majanduse juhtimise olemus? Ilmselt on praegune kriis meile näidanud, et rahaliidus olemine nõuab ka majanduslikku koostööd. Tundub, et rahandusplaani on pugenud sisse mingi kujunduslik viga ning me peame selle parandama.

Meie jaoks on asi palju rohkemas kui kärbetega nõustumises ja eelarve eesmärkide saavutamises. Jah, Werner Langen, head kolleegid, me kõik oleme selle poolt, et riikide rahandus oleks mõistlik, kuid kuidas suudaksime kõik edasi liikuda, kuidas me sellest mädasoost välja ronime? Kuidas tulevikuks valmistuda ja kuidas me seeläbi ühise majanduspoliitika kaudu kasvame ja töökohti loome? Teisiti öeldes: sidudes süsteemiga põhjaliku investeerimisstrateegia, luues seose Euroopa Liidu 2020. aasta eesmärkidega või tehes ühiseid kokkuleppeid, näiteks haridussüsteemi parandamise, vaesuse vastu võitlemise, konkurentsivõime suurendamise ja kolmandate riikidega konkureerimise kohta, kasutades teadus- ja uurimistegevust.

Muuseas, mind hämmastab, et mõned liikmed, nagu Guy Verhofstadt eile, pooldavad mõnda investeerimisstrateegiat, olles ise samal ajal selle paketiga rahul. Minu jaoks isiklikult tundub, et siin on vasturääkivus. Seega leiame, et kuue meetme paketi kujul oleme kaotanud ühe võimaluse seada paika tõeline majandusjuhtimine.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Austatud juhataja, head kolleegid! Oleme väga sügavas kriisis ja mitte üksnes sellises, millest peame välja rabelema, vaid ka sellises, kuhu me ei tohiks enam mitte kunagi sattuda. Just sel põhjusel vajamegi tugevat õigusraamistikku ning sel põhjusel peame meie kaasseadusandjatena, parlamendina, võtma enda kanda kohustusi. Lõppude lõpuks oleme meie ju põlvkond, mis praegu otsustab oma laste tuleviku.

Meil Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatlike) fraktsioonis on julgust sellised eeskirjad läbi suruda. Praegu peab meil olema julgust otsustada, mida on vaja ette võtta. Meil peab olema ka julgust sellised otsused läbi suruda; tagada, et neid järgitaks, isegi kui see tähendab, et peame ujuma vastuvoolu. Mõistame inimesi, kes tänavatel protestivad, ning veelgi enam – me anname nende inimeste muredele täpse struktuuralse vastuse: head töökohad, jätkusuutlik areng ja tulevikus võimalus adekvaatseks sotsiaalpoliitikaks. Kui soovime jääda globaliseerivas majanduses arvestataks jõuks, siis peame tagama parema majandus- ja eelarvepoliitika kooskõla ning parema majanduspoliitika ja liikmesriikide konkurentsipoliitika kooskõla. Selleks et seda saavutada, vajame ilmselt investeringuid majandusse, kuid kõigepealt on meil vaja tagada, et kellelgi ei oleks vabadust rikkuda kokkulepitud reegleid ilma mõjuva põhjuseta, sest nii tõmmatakse ka teised mülkasse.

Pakett, mille üle läbirääkimised on nüüd lõppenud, annab neile nõuetele selge vastuse. Samuti annab see vastuse minevikus tehtud vigadele. Ainuke asi on – ja seda on ajendanud meie varasem käitumine –, et peame veelgi tugevdama stabiilsuspakti ennetavat aspekti, sest kui liikmesriik astub valele teele, siis me ei saa lubada, et see tooks nõukogus kaasa poliitilise kauplemise, mis on lõppkokkuvõttes Euroopa vastus.

Seega loodan, et hääletame poolt, et toetame seda paketti, kuid loodan ka, et anname endale võimaluse alustada nõukoguga viimast läbirääkimiste ringi, et seda punkti veelgi tugevdada.

Leonardo Domenici (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Mulle tundub, et tegemist on paradoksiga. Pakett, mis peaks parandama tasakaalunihet ja asümmeetriaid ning neid edaspidi ära hoidma, põhineb ise tasakaalunihetel ja asümmeerial. See on nagu

keha, mis seisab kahel jalal, millest üks on pikem ja arenenum kui teine. Jalg, mis kontrollib fiskaalpoliitikat, on lihaste ja liigestega, ning jalg, mis kontrollib arengupoliitikat, mis peaks tagama hoogu ja pikaajalist motivatsiooni, näib kondine ja nõrk.

Leian, et see ebakõlaline tulemus paketi lõppstruktuuris on jõudnud arvamuste erinevuseni kriisi põhjustes ja olemuses. Erinevus on nende vahel, kes usuvad, et riikide rahanduse tasakaalunihe ja korratus on kriisi põhjuseks, ning nende vahel, kes arvavad, et põhiprobleem on hoopis reeglite ja läbipaistvuse puudumises turgudel, majanduse ja kaubanduse tasakaalunihkes ning sotsiaalses ebavõrdsuses. Me võime siin põhjuse ja tagajärje segi ajada. Me kõik tahame, et riikide rahandust juhitakse mõistlikult, kuid võlavähendamise eesmärk ei ole piisav hoogsaks kasvuks ega konkurentsivõimeks. Meetmete põhijõud on protseduurides ja sanktsioonides. Palju vähem rõhku – liiga vähe rõhku – on asetatud investeerimise ja jätkusuutliku arengu strateegiale, mida Euroopa peaks edendama ja rakendama.

Me teame, et meie tegevus võib viia väga erinevate tulemusteni, isegi kui me seda ei kavatse, ning sel võib olla ka meie oodatule vastupidine tagajärg. See on eesmärgi heterogenees. Kardan, et probleem seisneb selle paketi sisus.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). –(ES) Austatud juhataja! Ilmselgelt oleme keerulises olukorras, mis nõuab, et oleksime vastutustundlikud. Meie kõik, sealhulgas nõukogu. Meie erinevus nõukogust seisneb vastupidise kvalifitseeritud hääleenamuse kasutamises.

Me kõik teame, et stabiilsuse ja kasvu pakt ei ole toimunud, kuna liikmesriigid on otsustanud teineteist eelarvedistsipliini rikkumise eest mitte karistada. Võib-olla on põhjus selles, et nad on lugenud evangeeliumit, kus seisab: „Visaku esimene kivi see, kes patuta”.

Parlament soovib, erinevalt nõukogust, sellele rõõmsale seltsimehelikkusele valitsuste vahel lõpu teha ja asendada erapoolik kohtunik erapooletuga.

Pakett on hea ja see väärrib poolthääli. Kui ajad on rasked, ei arva keegi, et peaks rohkem kulutama. Meie tegevuse eesmärk praegu on eelarve distsipliini taastamine.

Siiski, kui miski on hea, ei tähenda see veel, et see on tingimata piisav. Täna kuulnud kõned on näidanud mitut asja. Me teame, et eurotsoon ei olnud optimaalne valuutapiirkond. Kõik arvasid, et praegune institutsionaalne raamistik – tsentraliseeritud rahanduspoliitika, stabiilsuse ja kasvu pakt ning teiste riikide majanduspoliitika kooskõlastamine – võimaldab liikmesriikide erinevustest üle saada või neid vähemalt vähendada. Nii ei ole aga läinud. Headel aegadel erinevused ainult kasvasid; halbadel aegadel jäeti sambad, millele rahaliit loodi, varemetesse. Nüüd võivad läinud olla ka käendamiskeelu, lepingute täitmata jätmise keelu ja väljumiskeelu põhimõtted.

Nüüd leiame endid Lenini „Mida teha?“ situatsioonist. Ainus lahendus on liikuda edasi poliitilise liidu küsimuses.

Toetan eurovõlakirjade teemat. See on positiivne samm õiges suunas, kuid palju on veel teha. Kui poliitilise liidu loomine nõuab lepingute reformimist, milleks tuleb konverents kokku kutsuda, siis olgu nii. On üks Kreeka vanasõna: „Reeglid tehakse inimese, mitte inimene reeglite jaoks”.

Küsimus ei ole öösel kella kolmeni kestvates aruteludes või hommikul kella kuueni kestvates ministrite nõupidamistes. Mõtleme nüüdsest, mida olukorra parandamiseks saaks ette võtta.

Esimene samm on siiski paketi poolt hääletamine, mis on hea samm õiges suunas. Muidu teeme kasutuid jõupingutusi ja – nagu José Ortega y Gasset just ütles – kasutud jõupingutused viivad melanhooliani ja poliitikas opositsioonini.

Juhataja. – See viib melanhooliani ja ka pikemate sõnavõttudeni, kui istungi juhataja on lubanud, José Manuel García-Margallo y Marfil.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! See arutelu annab võimaluse tegeleda Euroopa Liidu juhtimise uue kokkuleppe teemaga ning saata selge ühine sõnum taastada ELi ühtsus ja hajutada spekulatsioone.

On tõsi, et aastate jooksul oleme stabiilsuse ja kasvu pakti nõrgendanud. Samuti võib vastuvaidlematult väita, et see oli viga, ja praegu maksame selle eest. Peame pöörduma tagasi fiskaaldistsipliini reeglite juurde. See ongi tegelik probleem, tegelik arutelu, mida peaksime isekeskis pidama. Menetlused peaksid olema automaatsed, nii et meil ei tekiks samu kogemusi, mis vana stabiilsuse ja kasvu paktiga. Usun, et kriisist väljumiseks on ainult üks viis: vältida otseteid. Vastus seisneb riigisisestest reeglites, mille abil planeeritud ja kokkulepitud kohustusi ellu viiakse. Solidaarsust ELi liikmesriikide vahel peab toetama vastutustunne ja nõue austada reegleid, mida liikmesriik ei saa ega tohi teadlikult rikkuda.

Selge on see, et siinkohal ei saa me unustada kasvu olulisust, sest see toob tulu, ning struktuurseid reforme, mis võimaldaksid raskustes olevatel riikidel uuesti oma jalgel seista. Struktuursed reformid, mille eesmärk on majanduse konkurentsivõime edendamine ja kasvupotentsiaal, peavad olema poliitilises päevakorras esikohal.

Ma ei nõustu nendega, kes väidavad, et uus stabiilsuse ja kasvu pakt ei võimalda riikidel areneda. Pigem ajendab see neid vabanema ballastist, moderniseeruma, tegema struktuurseid reforme, mis toovad kaasa majanduse hoogustumise. Usun, et tänu nende ja uues stabiilsuse ja kasvu paktis kehtestatud reeglite rängele järgmisele muutub EL tugevamaks ja suudab vastu astuda uutele katsumustele ilma abipoliitika ja – veelgi enam – vananenud lööklauseteta, mis kuhugi ei vii ning vaid kahju teevad, eriti ühiskonna nõrgimate liikmete seas.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Mida enam parlament hoopleb majandusjuhtimise vallas tehtud imeliste edusammudega, seda enam tahaksin paluda oma kolleegidele näidata üles veidi alandlikkust, sest vaarume praegu kuristiku serval. Peaksime avama oma silmad kahele asjale. Esiteks on Euroopa Parlament Kreeka kriisi ajal vait olnud. Tavaliselt reageerime igasugustele sündmustele maailmas väga kiiresti, kogu aeg tuleb üks otsus teise järel. See põhimõtteline kriis näib aga olevat meid sõnatuks võtnud. Väärrib hukkamõistu, et me ei ole suutnud saata tugevat lihtsat ja praktilist sõnumit Kreeka rahvale, liikmesriikide valitsustele ja Euroopa kodanikele.

Teine teema hõlmab selle paketi rakendusala. Hääletades nende kuue direktiivi ja/või määruse poolt, mida ma loodan, et me teeme, astume euroalas kindlasti ühe sammu edasi – ja ma mõtlengi üksnes ühe sammu – valdkonna poole, mille puudumist on olnud tugevalt tunda ja mille väärtus selgub tulevikus. Selleks aga, et näha, kui palju meil veel minna tuleb, peame vaatama vaid tuliseid vaidlusi vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse süsteemi ümber, kui me tegelikult peaksime rääkima reeglitest ja automaatsetest sanktsioonidest. Mõned inimesed on ikka veel vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse ees hirmul. Sellele põhimõttele peame aga kindlaks jääma.

Puhtalt poliitilisest vaatepunktist olen pettunud, et vasakpoolsed liikmed on jätkuvalt vastu hea eelarvejuhtimise põhimõtetele, kuigi tõendid seda ei toeta. Defitsiit ja jätkusuutlik

areng ei saa käia käsikäes. Riigid peavad juhtima oma eelarvet vastavalt headele majapidamisreeglitele, mitte riigi kulutuste taaselustamise kaudu, mis on lühiajaliselt tore, aga mitte kunagi pikaajaline lahendus.

Järgmisele paarile otsustavale nädalale lähenedes on meie ülesanne ehitada uus majanduslik liit...

(Istungi juhataja katkestas Astrid Lullingi sõnavõtu)

(Astrid Lulling nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Werner Langen (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kuna mul enam kõneaega pole, siis küsiks in Astrid Lullingilt järgmise küsimuse: kas teie, Astrid Lulling, oleksite valmis ütleva parlamendile minu poolt, et ma ei mõelnud kõiki Kreeka liikmeid vaid ainult kahte kommunistist liiget Nikolaos Chountist ja Georgios Toussast, kes rääkisid vahetult enne mind? Kas oleksite valmis seda parlamendile kinnitama?

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Loomulikult olen rõõmuga valmis seda ütleva ja kinnitama, kuid sooviksin lisada, et me pöördume ka kreeklaste poole. Kreekas on ainult kümme maksupagulast, kes väidavad, et teenivad üle miljoni euro aastas. Pöördun ka nende poole, just nagu Werner Langen pöördus kommunistide poole.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Aeg on otsa saamas ning seetõttu tahaksin kutsuda üles lõpetama neid ettevalmistamata kõnesid, näpuganäitamisi ja parteipoliitilisi mängu, ükskõik kus need toimuvad. Peame tegema tööd korralikult ja reageerima kriisile sammhaaval.

Mis on kriisi põhjused? Oleme pidevalt rõhutanud, et põhjuste hulka kuulub reeglite rikkumine, sanktsioonide blokeerimine ja edusammude vähesus rahaliidu uuele tasandile viimises. Oma majandusjuhtimise plaanide raames soovime, et stabiilsuse ja kasvu pakti tugevdataks nii ennetavate kui korrektiivsete meetmete puhul. Nii oleks sanktsioonide rakendamise poolt oleval enamusel ja komisjonil vajaduse korral õigus sekkuda, et Euroopa kodanikud saaksid olla reeglite järgimises kindlad.

Minu teine mõte on, et soovime viia rahaliidu järgmisele tasandile. See tähendab majandusliidu moodustamist ja poliitilise liidu eesmärkide jätkuvat silmaspidamist.

Pea ütleva, et olen arutelu tulemustes pettunud. See ei toimi hetkel korralikult. Asjaolu aga, et meil ei ole nõukogu nõusolekut majanduspoliitika dialoogis ning et Euroopa Parlament ja tööstuse kaks poolt on sellega seotud, vähendab meie võimet olla rohkem kaasatud. Me soovime oma kaasatust suurendada. Kuna nõukogu ei suuda tegeleda praeguse sotsiaalse tasakaalunihkega ega anda parlamendile võimalust muuta liikmesriikide ministreid meie ees otse vastutavaks, on arutluse tulemused nõrgenenud. Me jääme nende tulemuste juurde. Soovime tõusetunud probleemid lahendada ja olla kaasatud. Kui me lubame nõukogu nõrkusel oma positsiooni nõrgendada, siis ei ole me kriisist midagi õppinud.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Sooviksin küsida Othmar Karaselt küsimuse. Me oleme ühtse valuuta kriisis. Oleme avastanud, et meil on põhimõttelisi probleeme, nagu ühtne fiskaal- ja majanduspoliitika. Need ökonomistide ja akadeemikute leiud on minu jaoks üsna üllatavad. Kas teie, Othmar Karas, tõesti usute, et enne ühtse valuuta kasutuselevõttu ei olnud keegi teadlik sellisest käibetõest, et vaja on ka ühtset

juhtimist ja poliitilist liitu? Ehk ei olnud keegi hoopis nii julge või aus, et seda Euroopa kodanikele öelda.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Muidugi kõik teadsid seda ja sellest ka räägiti. Öeldi, et rahaliit on poliitiline projekt, et rahaliiduga kaasnev integratsioon on pöördumatu ning et rahaliidus tuleb liikuda edasi integratsiooni poole. Oleme olnud aastaid sellele väga pühendunud. Fraktsioonid, näiteks teie oma, on õhutanud Euroopa Liidu vastast meelsust ja rääkinud vähe valuuta olulisusest, võimalustest, poliitilisest tahtest...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE) . – (RO) Austatud juhataja! Hääletan homme Euroopa majanduse juhtimise seadusandliku paketi poolt. Sooviksin tänada eriti raportööri, eesistujariiki Ungarit ja komisjoni erakordse töö eest, mis kulmineerus selle seadusandliku paketiga.

Euroopa majanduse juhtimise paketti tuleb vaadata koos teiste rahandussektori seadusandlike pakettidega, sealhulgas Euroopa finantsjärelevalve struktuuriga, mis on juba vastu võetud. Usun kindlalt, et selle seaduse efektiivne rakendamine tagab, et ühtegi liikmesriiki ei paljastata enam, kui tulevikus peaks tekkima kriis. Suudame fiskaalsed ja majanduslikud tasakaalunihked ära hoida ja neid kohandada, mis on üks parimaid majanduskasvu ja töökohtade garantiisid.

Siiski pean väljendama muret selle üle, et Euroopa institutsioonid ei ole valmis tunnistama majanduslikku reaalsust, mille ees me praegu seisame. Tahan öelda, et liikmesriik, kellel on võlg, mida ta ei suuda enam maksta, ei tohi saada abi, mis lisab olemasolevatele veel ühe võla ja kõrgemad kulud. Oleme kogemusest õppinud ja teinud mõistlikult järeltule, et lahendus on see, kui võlgades olev riik lööb korra majja. Samuti peavad võlausaldajad mõistma, et võlatasumist tuleb korraldada nii, et see vastaks asjaomase riigi reaalsele maksesuutlikkusele. Kui me sellisel viisil ei jätkata, siis aja säästmise asemel hoopis raiskame seda ja probleem aina süveneb.

Sławomir Witold Nitras (PPE). - (PL) Austatud juhataja! Olles kuulnud tänast arutelu tähelepanelikult, tahaksin teha paar märkust, kui tohib. Esiteks on siin istungisaalis tihti viidatud majanduse stimuleerimisele lisakulutuste kaudu eelarves. Mulle tundub, et need parlamendiliikmed on unustanud, et Euroopa Liidus on riike – ja mitte ainult üks või kaks ning mitte ainult Kreeka –, mille riigivõlg on üle 100% ja mille ainus põhjus on majanduse stimuleerimine. Seetõttu oleme saavutanud teatud majanduskasvu taseme, ehkki mõnevõrra kunstliku, kuid meile on jäänud maksmata arveid, mida tuleb nüüd tasuma hakata.

Räägiti ka piiravatest lahendustest defitsiidi piiramise kontekstis. Lahendused, mida on aga soovitatud, näevad ette, et iga riik peaks 20 aasta jooksul vähendama võlga 60%. Kui võla vähendamiseks pooleni on 20 aastat pikaajaline perspektiiv, siis milline on lühiajaline perspektiiv? Ma ei suuda selles olukorras pikaajalisemat perspektiivi kujutleda.

Kas karistustest loobumine on võimalik või kas karistustesüsteem on piirav süsteem? 15 aasta eest, kui ma veel tudeng olin, lugesin lähenemiskriteeriumidest ja nende kohustuslikust olemusest. Kohustuslikud on need siiski ainult paberil. Kui need on kellegi jaoks üldse kohustuslikud, siis ainult neile, kes soovivad euroalaga liituda, kuid need ei ole kohustuslikud kellelegi, kes juba kuulub eurotsooni. Eelnevast tulenevalt ei saa sellist süsteemi edukalt juurutada, kui puuduvad karistused ja piiravad karistused, nagu mõned on öelnud. Need sanktsioonid eksisteerisid paberil, kuid nagu me mäletame ja teame, siis tegelikult ei ole neid rakendatud.

Minu viimane märkus seondub sellega, et Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis liikmed on öelnud, et peaksime rakendama Euroopa Liidu 2020. aasta strateegiat, mitte pelgalt vähendama kulutamist. Just needsamad dokumendid käsitlevad aga muu hulgas ka Euroopa semestrit. Samuti tutvustatakse seal uut menetlust liigse tasakaalunihke korral. Üks selle dokumendi omadusi on, et see annab Euroopa Komisjonile mõjuvõimu otsustada, kas liikmesriik rakendab Euroopa Liidu 2020. aasta strateegiat või mitte, mistõttu on mõistlik tõtt rääkida. Julgustan teid seda paketti vastu võtma. Kuna nõukogu, komisjoni ja parlamendi vahel puudub selles küsimuses kokkulepe...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Austatud juhataja! Mõistlik on teha kompromiss. Kindlasti on Parlament läbirääkimiste käigus rohkem kui kompromissini läinud, kuid ma arvan, et meie piir on käes. Paketi kohta otsuse tegemise edasilükkamine probleemi ei lahenda. See ei kao kuhugi. Samad mured tabavad meid uuesti ning ohustavad kogu euro ja ELi tulevikku, kui me ei koordineeri asju paremini ega kasuta rohkem ühenduse meetodit.

Pikas perspektiivis on EL majanduslik liit. Peame jõudma probleemide tuumani. Selle paketiga oleme sellele lähemale jõudnud, kuid mitte veel piisavalt. Usun, et vastupidine kvalifitseeritud hääaltenamus on üks probleemi tuumas asuv küsimus.

Praegu ei ole aeg populismiks ega lühinägelikuks poliitikaks, mida nõukogu on minu meelest vahepeal mingis ulatuses teinud. Nõukogu, nagu parlamentki, vastutab eurooplaste eest. Loodan, et nõukogu jagab koos komisjoni ja parlamendiga vastutust ning nad astuvad vajalikud sammud majandusjuhtimise paketi ja muude tegevuste nimel tulevikus. Kui pusletükid ei ole õiged ega õiges kohas, siis on meie tulevikuplaanid ja EL 2020 üksnes tühised ilusad sõnad, millele me ei saa tulevikku ehitada.

Thomas Mann (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Euroopa majanduse juhtimise pakett saadab selge sõnumi, et peame tulevikus igal juhul võlakriisi vältima. Peame rakendama tulemuslikke meetmeid, et hoida ära euro destabiliseerumist. See on Corien Wortmann-Kooli koostatud suurepärase raporti põhisõnum. Selleks et seda saavutada, vajame paremat poliitilist kooskõla liikmesriikide vahel ja tugevat järelevalvet ELi tasandil. Selline järelevalve on Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia üks põhipunkte.

Peame lõpuks stabiilsuse ja kasvu paketi järjepidevalt rakendama, sest see on tugeva euro alus. Nii näitame suure eelarvedefitsiidiga liikmesriikidele, kus on piirid. See on see, mida Euroopa kodanikud õigustatult nõuavad, ja mitte ainult riikides, mis peavad näitama üles solidaarsust pidevalt suurenevate abipakettide kujul. Me ei tohi lubada enam vabandusi ega ebamugavaid kompromisse, kui liikmesriigid avaldavad üksteisele oma lähenemisprogramme ja eelarvepoliitikat. Kodanikud on valulike reformidega nõus ainult siis, kui neile näidatakse olukorrast selget pilti, mille alusel nad saavad toetada vajalikke meetmeid.

Vastupidi natsionalismis levinud arvamusele ei vaja me mitte vähem Euroopat, vaid rohkem. Näiteks peaksime tugevdama oma ühenduse meetodit, mis põhineb Lissaboni lepingul. Komisjon peab aktsepteerima ja aktsepteeribki oma kohustusi, tuvastama rahandus- ja majanduspoliitika trende varases staadiumis ja tagama, et dialoog finantseerimisasutuste ja poliitikakujundajate vahel oleks palju tõhusam, kui see on seni olnud.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Täna õhtul siin arutatavaid meetmeid tuleb toetada. Minu meelest need näitavad, et Euroopa Liidul on piisavalt suutlikust, tahet ja arukust, et

rakendada meetmeid, mis tulenevad õppetundidest, mida me sellest majanduskriisist oleme võtnud.

Eriti tahan juhtida tähelepanu, et mõned on öelnud, et tegu on liikmesriikide võimu Euroopa Liidule andmisega. Seda sama vana juttu räägitakse igale ettepanekule vastuvaidlemisel. Euroopa Liidul peab veidi õigusi olema ja kindlasti saadame turgudele ja kodanikele sõnumi, et suudame kriitiliste olukordadega hakkama saada, kui neid peaks olema.

Olen kindlasti täielikult nõus sellega, mida praegu teeme, ning samuti sooviksin, et võtaksime vastu automaatsed siduvad sanktsioonid ning ka vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse süsteemi. Nii tagame, et me ei satu tulevikus enam kriisi. Ennetamine on parem kui ravi ning siin on asi ainult ennetamises. Õpime sellest, mida me oleme juba õppinud.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Selleks et Euroopa Liitu jätkuvast kriisist välja tuua, peame asuma majandust juhtima. Peame oma poliitika kooskõlastama; peame olema läbipaistavad riigisestest eelarvete juhtimises ja eelkõige peame oma defitsiiti vähendama.

Kuid siiski, kas te tõesti arvate, et olete õigel teel? Euroopa parempoolsed on valmis Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia eesmärgid lihtsalt tühistama. Nad keelduvad kehtestamast finantstehingute maksu ja euroväärtapabereid ning nende silmad vahivad ainiti reitinguagentuuride poole, mis ei näinud ette kõrge riskisusega laenude turu kriisi, näidates nii, kui usaldusväärsed nad on.

Ühesõnaga, oleme kriisis, mille kutsus esile neoliberalism ning valitsuste ja ELi pime usk vabastatud turgudesse. Ja kuidas me kavatsame sellest pääseda? Veel suurema neoliberalismi ja kasinuse kaudu! Vajame kasvu, peame nõudlust ergutama ning me ei saavuta seda oma kaaskodanike põlvilisurumise kaudu. Te olete vales teel!

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Kreeklasena soovin tänada kõiki oma kolleege, kes on öelnud Kreeka kohta häid sõnu, ning rõhutada, et minu meelest ulatub riigi ellujäämine kaugemale kui parteipoliitiline killustatus ja seisukohad. Me räägime siin tuleviku Euroopast. Me ei ole veel mõistnud mineviku Euroopat ning püüame seda ikka veel teha. Tahame aru saada, kuidas jõudsime siia, kus praegu oleme. Mul on kahju öelda, et mõned inimesed on näidanud üles arutut ahnust, eriti Kreekas; kuid mõned teised on näidanud üles suisa karistusväärset ahnust.

Meie arvame, et erainvesteeringud on lahendus. Erainvestorid on mujale läinud – me kipume seda unustama. Nad on läinud teistesse maailma piirkondadesse. Euroopa ei ole konkurentsivõimeline; Euroopa jääb vanaks; see pole enam konkurentsivõimeline ja sel pole midagi pakkuda. Mida me...

(Istungi juhataja katekestas sõnavõtu)

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Olen suure töö eest tänulik raportööridele, nõustajatele, eesistujariigile Ungarile ja kõigile, kes tegid võimalikuks majandusjuhtimise kuue meetme paketi valmimise sellisel kujul. Oleks hea mõelda, et pakett ei ole enam vajalik ja Euroopa majanduse probleemid lahenevad üleöö. Kahjuks nii see ei ole. Euroopa ei ole veel kriisist üle saanud ning kui me vastutustundlikult ei käitu, peame ka tulevikus kriisidega silmitsi seisma. Nõustun nende vastutustundlike mõtlejatega, kes ütlevad, et meil tuleb vastu võtta pingelisem eelarve ja tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti. Peame ütleva valjult välja, et siiani on Euroopa Liit asja liiga lõdvalt võtnud. Meil ei

olnud mehhanisme kriisisituatsioonis reageerimiseks ega suutnud seega adekvaatselt reageerida kriisi rasketele tagajärgedele, mis põhjustasid majanduslikke, rahalisi ja sotsiaalseid rahutusi. Me ei saa lasta sel korduda ning samal ajal peame õppima minevikueksimustest!

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid, raportöör! Majanduse hea juhtimine Euroopas on vajalik – loomulikult on. Ent kui hääletame nende kuue teksti poolt, ei jäta me liikmesriikidele vabadust järgida investeerimispoliitikat, mis stimuleeriks kasvu.

Ajal mil kodanikud kaotavad usku ELi üha enam, mil Kreeka on põlvili surutud ja reitinguagentuurid dikteerivad riikidele, mida teha, peaks parlament lõpetama dogmaatilise kasinuse pealesurumise.

Liit tahab reageerida neoliberaalsele kriisile neoliberaalsete valemite ja süstemaatiliste kulukärbetega, eriti sotsiaalse turvalisuse arvelt, isegi kui on teada, et need kulutused on kaitse majanduskriisi eest.

Kui ei lisata punkte, mida toetavad parlamendi progressiivsed fraktsioonid, siis ma ei kujuta ette, et me nende tekstide poolt hääletame. Tekitaksime endale lõhestunud isiksuse, arvestades, et oleme võtnud vastu otsuseid Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia rakendamiseks ning et koostame raporteid, nagu ma isegi, vaesuse vastu võitlemise platvormi rakendamiseks. Majanduse juhtimine, mille kohta praegu ettepanek tehakse...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Austatud juhataja! Stabiilsuse ja kasvu pakti tuleb kohe karmistada. Eelnevate aastate kogemused ei võimalda midagi muud arvata. Mul on hea meel, et läbirääkimiste tulemus on samm õiges suunas. Ministritel ei lubata enam kunagi üksteist kaitsta, kuni mõni liikmesriik laseb riigi rahandusel rööbastelt maha joosta. Seega oleks hea, kui parendaksime suurte defitsiitide ärahoidmist, viies otsustamise poliitikast välja. Nii et raportöör Wortmann-Koolil on õigus, kui ta ütleb, et ministrid peaksid saama otsuseid blokeerida ainult kvalifitseeritud häälteenamusega.

Ent mul on raske alla neelata volinik Olli Rehni seisukohta selle õigusaktide paketi kohta. See on samm eurovõlakirjade kasutuselevõtu poole. Euroopa Keskpanga president on viidanud, et ei ole hea võtta eurovõlakirju kasutusele olukorras, kus eelarvedistsipliin on puudulik. Uute võlgade tekkimine teravdab Euroopa võlaprobleemi. Veelgi enam, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ja Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon tahavad vabastada riigiinvesteeringud maksimaalsest...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Majandusjuhtimise paketi meetmed on asjatundlik reaktsioon ilmsetele majanduslikele ja rahalistele probleemidele, mis on Euroopa Liitu kaua vaevanud.

Majanduskriis on viinud mitu eurotsooni riiki ränkade võlaprobleemideni ning on selge, et stabiilsuspakti reeglid ei kaitsnud valuutaliitu mõnede valitsuste amatöörliku ja vastutustundetetu riigijuhtimise eest. Kuigi ma ei arva, et Euroopa Komisjonil peaks olema rohkem volitusi kui praegu, olen siiski nõus, et Euroopa valuutaliit peab kehtestama eelarvepoliitikale täpsemad vastastikuse kontrolli mehhanismid. Osa valuutaliidu liikmeid maksab praegu teiste vastutustundetuse ja avantürismi eest, mistõttu suund suurema läbipaistvuse ja selgemate eelarve-eeskirjade poole, mis võimaldavad ära hoida pikaajalisi

probleeme meie riikides, on muutnud hädavajalikuks. Oluline on aga ka see, et rakendaksime vastuvõetud reegleid järjepidevalt ega võimaldaks igasugu erandeid...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Konkurentsivõime, jätkusuutliku majanduskasvu ja töökohtade loomise tagamiseks on vaja ühtset ELi tasandi strateegiat. Lahendus on sel puhul tugev stabiilsuse ja kasvu pakt. Tõepoolest tuleks teha veel pingutusi, et hoida ära mittejätkusuutlike eelarvete vastuvõtmine.

Täiendatud majandusjuhtimise raamistikku toetavad omavahel seotud eri eeskirjad. See ettepanekute pakett julgustab liikmesriike rakendama ettenägelikku eelarvepoliitikat ja vajaduse korral võtma õigel ajal korrektiivseid meetmeid, et vältida karistusi. Ennetamine on lihtsam kui ravi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kurss, mille on valinud ELi põhiliikmesriikide valitsused, Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank, on selgesti tuvastatav. Kreeka jaoks moodustatakse uusi päästepakette, miljardid eurod maksumaksjate raha seatakse ohtu ja kogu Euroopa jaoks koostatakse majandusjuhtimise kava, nagu me just kuulsime. Komisjoni ettepanekute põhieesmärk on tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti õigusnorme. Tulevikus pannakse Maastrichti kriteeriumid maksma palju karmimate karistuste rakendamisega. See pakt ei ole aga varem töötanud ja ma eeldan, et see ei tööta ka tulevikus. Samal ajal pannakse paika järjekordseid mehhanisme eelarvedefitsiidiga riikide toetamiseks, mis taas kord hõlmab maksumaksja raha. Tegeleme sümptomitega, selle asemel et kõrvaldada põhjus. See väga riskantne strateegia tuleb Euroopat veel lühemas või pikemas perspektiivis kummitama. Ei ole mõistlik oodata, et ühed ja samad vaevanägedad riigid maksavad alati teiste vigade eest.

Olli Rehn, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Ma ei tea, kas suudan kõigile parlamendiliikmetele vastata – meil ei ole nii palju aega. Püüan siiski veidi arutleda mõtete üle, millest on täna õhtul räägitud.

Esiteks tahan teid kõiki tänada väga sisuka ja olulise arutelu eest, mis kajastab üleüldist vastutustunnet Euroopa majandusliku tuleviku, kasvu ja stabiilsuse ja meie kodanike heaolu eest.

Usun, et laias laastus oleme me kõik seda meelt, et riigi tasakaalus ja eluterve rahandus on jätkusuutlikuks arenguks ja tööturu olukorra paranemiseks vajalik tingimus, mis on ka praeguse õigusaktide paketi eesmärk. Seetõttu väärrib see meie toetust. Nagu paljud teist ka rõhutasid, on see hädavajalik ikka veel kestvale finants- ja riigikriisi jaoks võetavatele terviklikele poliitilistele meetmetele.

Miks on nii oluline see pakett kohe vastu võtta? Sest peame saama näidata oma kodanikele, ettevõtjatele ja rahvusvahelistele partneritele, et Euroopa Liit tõesti suudab tulevikus hoida ära sellist fiskaalkriisi, mida me just näiteks Kreeka puhul kogesime.

Mitte kunagi enam! See on esimene punkt selles õigusaktide pakettis. Seetõttu vajame ennetavat eelarvejärevalvet ja tõhusaid sunnivahendeid, nagu on nimetatud pakettis ning nagu on öelnud teie raportöörid ja komisjon. Seetõttu vajame ka tõeliselt ja tõhusalt töötavat mehhanismi, mis tuvastaks ja korrigeeriks makromajanduslikud tasakaalunihked, et vältida sellist kriisi nagu Iirimaa oma või sellist laenuubumi nagu Hispaanias.

Seetõttu vajame teist punkti selles pakettis: tõhusat mehhanismi makromajanduslike tasakaalunihete tuvastamiseks ja lahendamiseks.

Mõned teist, näiteks Udo Bullmann, Sven Giegold ja Philippe Lamberts, on küsinud, kas leiame, et sümmeetria/asümmeetria probleem on lahendatud. Saan teile pakkuda oma nägemust ja komisjoni nägemust sellest probleemist, mis ausalt öelda on väga keeruline, kui tekste vaadata. Loodan, et keegi ei blokeeri seda paketti sel põhjusel, kuna seda oleks võimatu kodanikele seletada.

Nii nõukogu kui ka parlamendi projektid katavad nii eelarve puudujäägi kui ka ülejäägiga riike. See on täiesti selge. Projektide erisustel ei ole olulist mõju majanduse järelevalve ulatusele ega rõhuasetustele. Loodan, et parlament ja nõukogu saavad teha koostööd ja saavutada kokkuleppe, mis põhineb sisul, mitte semantikal.

Vahet peaaegu ei ole, nii et teeme siia linnukese ja lõpetame selle olulise sümmeetria/asümmeetria teema, et saaksime asuda tööle makromajanduslike tasakaalunihete ja konkurentsikõrvalekallete tuvastamise ning korrigeerimisega.

Seega on kokkuvõttes iga homme hääl väga oluline, väga otsustav Euroopa Liidule ning selle võimele veenda üldsust, ettevõtjaid ja rahvusvahelisi partnereid meie suutlikkuses kriisist üle saada ja kaasa aidata jätkusuutlikule arengule.

Seega on iga homme hääl suurepärane võimalus tuua kaasa ajalooline etapp, milleks on rahaliidu täiendamine tõelise ja päriselt toimiva majandusliku liiduga, mida me nii väga vajame, ning seeläbi võimaldada Euroopa Liidul välja tulla praegusest sügavast kriisist koos õppetundidega ja loodetavasti tulevikus tugevamana ning igal juhul uute sobivate vahenditega jätkusuutliku kasvu, tööturu ja kodanike jaoks.

András Kármán, *nõukogu eesistuja*. – Austatud juhataja! Mul on hea meel, et enamik viitab sellele, et töö, mille me ise (st parlament ja nõukogu) endale määrasime eesmärgiga leppida kokku väga põhjalikus uues majandusjuhtimise pakettis, on 99% ulatuses valmis.

Samuti olen nõus paljude auväärsete parlamendiliikmetega, et pärast läbirääkimiste rasket tööd peame asja ära lõpetama. Olen optimistlik, sest tunnen siin täiskogul pühendumust Euroopa tulevikule ja tõelist omanditunnet.

Teen paar märkust ühe konkreetse teema kohta, mis on veel lõpetamata – vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse laiendamine. Viimase kuue või seitsme nädala jooksul on nõukogu arutanud parlamendi ettepanekuid vähemalt igal nädalal. Viimasel neljal nädalal on 27 liikmesriigi rahandusministrid arutanud paketti kolmel korral ja teinud iga kord parlamendile teksti mitmes punktis järeleandmisi, et sillutada teed õigeaegsele kokkuleppele.

Arutasime kõigi ettepanekute kõiki aspekte eri tasanditel. Alguses tegite ettepaneku, et vastupidise kvalifitseeritud häälteenamuse reeglit kohaldatakse enam kui 15 juhul. Mõnel juhul ei olnud võimalik seda õiguslikult teha ning me tegime need juhud väga kiiresti kindlaks. Mõned teised kõnesolevad punktid sisaldasid juba nõukogu üldises lähenemisviisis rahaliste karistuste rakendamise otsusele.

Mais nõustus nõukogu vastupidise kvalifitseeritud häälteenamusega lisaks üldisele lähenemisviisile veel kahes kohas. Esmaspäeval tegi nõukogu suuri järeleandmisi pakti ennetava osa suhtes, sealhulgas läbivaatamisklausli suhtes kolme aasta jooksul ja „täida või selgita” protseduuri suhtes, mis oli tugevnenud võrreldes eelmise kokkuleppega Ecofini nõukogu koosolekul märtsis.

Need tagatised annavad parlamendile vajaliku kindluse, et kõrvalekalded komisjoni ettepanekutest ja soovitudest hoitakse minimaalsed ning seetõttu on reeglite täitmatajätmise juhud ja seega ka selgitamise vajadus väga erandlikud.

Praegu on kindlasti aeg, et Parlament hindaks oma algse seisukoha ümber ja astuks sammu nõukogule lähemale. Turud ja investorid on ärksad ja nad tahavad näha, kas jõuame lähipäevil kokkuleppele või mitte. Usun, et on hädavajalik see ära teha. Lisaks võib pakett näidata, kuidas Euroopa asutused suudavad nii olulises valdkonnas vastutustundlikult ja tõhusalt viljakandvat koostööd teha. Mitmel korral arutelu käigus kuulsin parlamendiliikmeilt karmi kriitikat valitsustevaheliste menetluste kohta. Paketi kiire ja õigeaegne vastuvõtmine tõestaks, et ühenduse meetod on edasiminekuks õige tee.

Elisa Ferreira, raportöör. – (PT) Austatud juhataja! Olen tänulik igaihe panuse eest arutellu ja eriti kokkuvõtete eest, mille tegid volinik Rehn ja nõukogu eesistuja Andrés Kármán. Tahaksin rõhutada vaid ühte mõtet: tegelikult on mõlemad pooled järeleandmisi teinud ning usun, et oleme kokkuleppele väga lähedal, kuid ma soovin, et tähelepanu alt ei jääks välja sümmeetria ja asümmeetria küsimus, mis on lahendamist vajav tähtis teema. See ja vastupidine kvalifitseeritud häälteenamus on punktid, kus tehakse muudatusi ning lõpplahendus veel puudub. Olen eriti tänulik volinik Rehni positiivse panuse eest, kuid selleks, et jõuda kokkuleppele, peab see põhinema õigustekstil, artiklidel, mille hulka kuuluvad muidugi ka laialdaselt arutluse all olnud artiklid 32, 42 ja põhjendus 11-A. Seega oleksin tänulik, kui te peaksite seda teemat meeles, sest see puudutab nii mitme parlamendiliikme kui ka fraktsioonide huve, nagu olete näinud.

Nüüd kui see teema on lõpetatud, tahan veel öelda, et usun, et uus makromajanduslike tasakaalunihete analüüsi faktor võib kasulikuks osutuda. Vabandan, hr volinik, et kinnisvara- või finantsturumulli probleeme puudutan ja viitan ühele Euroopa suure probleemi tähtsusele: täiesti vastuolulisel moel tekkivatele pingetele, milles euroala majandused arenevad. Need pinged võivad tähendada ühise valuuta asendumist mitteoptimaalse valuutapiirkonnaga, nagu José Manuel García-Margallo y Marfil täna väga hästi rõhutas.

Tõsi on see, et Euroopa Liit on ebatäiuslik ja ebatäielik. Meie tegevusest ei piisa, et korvata praegusi Euroopa majanduse vigu. Usun, et laiskade, valetajate ja eksinute süüdistamine ja vooruslike ja probleemitute kõrvalejätmine on väga ohtlik karikatuur, mida tuleb vältida. Sest lõppude lõpuks näitab Euroopa ajalugu, et keeruliste probleemidele lihtsate vastuste andmine ei anna kunagi häid tulemusi. See on minu palve.

Diogo Feio, raportöör. – (PT) Austatud juhataja! Olen tänulik igaihe panuse eest tänasesse arutellu ning – kuna ma ennist seda ei teinud – sooviksin väljendada oma erilist tänu majandus- ja rahandusajade nõukogu eesistujale Sharon Bowlesile tema olulise rolli eest.

Soovin rõhutada, et majandusjuhtimise pakett muudab asutused läbipaistvamaks ja annab parlamendile parema ja olulisema rolli. Pakett on ka osa eurokaitsest. Igaüks, kes usub, et kasvu parimad tingimused ei ole selles pakettis, peab ka tunnustama, et nad ei tea ühtegi riiki, mis ei kasvaks, kui riigi rahandus on korras. Hea eelarvedistsipliiniga riigid on kasvava majandusega riigid ning seda me ei tohi unustada. Sellest peaksime praegu lähtuma. Seda peetakse silmas praegu näiteks minu kodumaal.

Samuti soovin esitada küsimuse kõigile parlamendiliikmetele: kas saate öelda, et see majandusjuhtimise pakett on praegu halvem võrreldes sellega, kui see siia saabus? Kas saate öelda, et me ei ole seda paremaks teinud? Te ei saa seda öelda, sest see ei ole tõsi. Praegune majandusjuhtimise pakett on parem kui komisjoni algne ettepanek ja see on parem, kuna mitu parlamendiliiget siin täiskogul on aidanud sellele kaasa. Seetõttu peame andma oma kodanikele väga selge vastuse. Me soovime kasvavat Euroopa majandust. Me soovime stabiilsust. Kindlasti tahame läbipaistvust. Kuid selleks, et kõike seda saavutada,

peame homme hääletamisel näitama üles vastutustunnet; peame tingimata hääletama vastutustundlikult ja valima oma partnereid väga hästi.

Minu otsus on väga selge: hääletan parema Euroopa ja parema Euroopa majanduse poolt.

ISTUNGI JUHATAJA : Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

Sylvie Goulard, *raportöör*. – (FR) Austatud juhataja! Tänan kõiki selle arutelu eest ning ühtlasi ka volinikku ja minister Kármáni!

Esiteks tahan ministrile öelda, et arvan, et oleme juba tõestanud, et ühenduse meetod töötab. Nagu Diogo Feio just ütles, on teksti tõepoolest parandatud. Arvan, et kui toimib avalik arutelu, siis teeme oma tööd, ning kodanikke võib teavitada sellest, mis Brüsselis toimub.

Miks me siis ikka veel räägime vastupidisest kvalifitseeritud häälteenamusest? Tahan avaldada ühe lihtsa mõtte. Meil on suurema rahvaarvuga riike, kellel on parlamendis rohkem liikmeid. Hääletamisel on iga riigi hääle arv proportsionaalne selle suurusega. Missuguses demokraatias on aga süsteem, et reegli rakendamisel kohtleme inimesi, kellele eeskiri kohaldub, erinevalt?

Kui rakendame eeskirju, milles oleme ühiselt kokku leppinud, siis ei saa hakata erandeid tegema. Kodanikud eeldavad, et seadus kehtib kõigile võrdselt. Ka Euroopa tasandil peaksid nii suured kui ka väiksed riigid olema samas paadis.

Seetõttu me vaidlemegi: see ei ole ideoloogiline võitlus, vaid üldiste huvide küsimus.

Minu teine mõte puudutab sümmeetriat ning pöördun just Elisa Ferreira poole. See on oluline teema, sest see on lepingu osa. Peame olema teadlikud, et mõnedele meist on see olnud väga kulukas, ja selleks, et tagada, et läheme sellega lõpuni, vajame kõikide kokkuleppe aspektide puhul parlamendis nii suurt ühtsust kui võimalik. Peame tegutsema koos. Nagu volinik ütles, ei ole meie vahel nii suuri erinevusi, et me ei suudaks neist üle saada. Seega palun teilt ühtsust. Me ei saa paluda tuge, jättes teised samal ajal raskustesse.

Viimasena sooviksin tänada minister Kármánit spetsiaalselt selle eest, et ta rääkis „täida või selgita” süsteemist! Olen meie arutelude käigus mitmel korral küsinud: mida „täida või selgita” tähendab ja kellele seda tuleb selgitada. Olete olnud hea jurist, olete nõukogu edasi aidanud. Nemad on valmis seda avalikult tegema. Nad kavandavad majanduslikku dialoogi ette. Suur tänu selle eest, kuid paluge neil veidi kaugemale minna. See on kõik, mida palume. Olete olnud edukas, nii et olen kindel, et saavutame selle.

Corien Wortmann-Kool, *raportöör*. – (NL) Austatud juhataja! Ka mina sooviksin tänada kõiki, kes on arutelus osalenud, ja kõiki, kes on meid nii heade argumentidega toetanud!

Sooviksin tänada majandus- ja rahaasjade nõukogu eesistujat Sharon Bowlesi, sest olukord oli väga keeruline ning kui me homsel hääletusel saavutame positiivse tulemuse, on see kindlasti tänu temale.

Täna on meil olnud küllalt ideoloogiline arutelu ning on selge, et kõik siin sooviksid, et riikide rahandus oleks jätkusuutlik ja et järgitaks eelarvedistsipliini, kuid ajalugu näitab, et seda ei saavutata lihtsalt läbi suurema kulutamise.

Meie ees on pakett – oleme palju saavutanud. Volinik Rehni nimekirjas on 15 punkti ja võib-olla on see mõnele liikmele selle paketi puhul probleemne asjaolu, kuid kui vaadata vasakpoolsete pakutud alternatiivi, siis paneks see meid veelgi halvemasse seisu. Seega loodan, et parlamendiliikmed on homme valmis katsumuseks selle parlamendi jaoks olulise õigusaktide paketi kujul, kusjuures parlament teostab esmakordselt ajaloos koos nõukoguga seadusandlikku võimu.

Järgmisel nädalal peame kõrvaldama paar takistust, kuid loodetavasti on homsel hääletusel positiivne tulemus. Seega on meil veel üks nädal jäänud ning loodetavasti saame otsuse esimesel lugemisel juulis vastu võtta, sest 98% meist on kohal.

Euroopa rahvapartei (kristlike demokraatide) nimel tahaksin ka rõhutada Sylvie Goulardi öeldut sümmeetria ja asümmeetria kohta. Parlamendis toimub selgelt andmise ja võtmise süsteem ja kõigil on oma prioriteedid. Kuid andmise ja võtmise põhimõtet tuleks rakendada parlamendile sümmeetria kontekstis, mille kohta pakettis lõpuks seisukoht võetakse.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 23. juunil 2011.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjalikult. – (RO) Ajal mil majandus- ja võlakriisi mõju on tugevalt tunda, vajame ELi tasandil jõulist majandusjuhtimist. Majandusjuhtimise õigusaktide pakett ei aita aga praegusel kujul Euroopa Liidu majandusel taastuda, vaid tekitaks olukorra, kus kõrge töötus ja vaesus on püsivad nähtused.

Arvan, et pakettis tehtud ettepanekud ei ole piisavalt põhjalikud, kuna need viivad ainult kasinuse ja kodanike sotsiaalsete õiguste piiramiseni. Seal ei mainita punkte, mis toetaksid Euroopa majanduslikku taastumist, nagu investeringute tegemine infrastruktuuri põhialadele, haridusse, uurimistegevusse või innovatsiooni.

Saame pakkuda alternatiivi sellele kasinuse mudelile, mis – nagu me Kreeka näitel näeme – on äärmiselt piiratud. Võlakirjade loomine, mida väljastatakse ühiselt osa Euroopa võla katteks, vähendaks automaatselt Euroopa Liidu finantseerimiskulusid ja võimaldaks investeerimise taastamist. Kui järgime USAst pärit uue kursi (*New Deal*) poliitikamudelit, hõlmaks praeguse majandus- ja finantskriisi lahendamise investeringutel ja uute töökohtade loomisel põhinevat majanduskasvu taastamist.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjalikult. – (SK) Oluline on, et EL mitte üksnes ei reageeriks kriisile, kõrvaldades kõige põletavamad probleemid, vaid et see ka reformiks majandusjuhtimist põhjalikumalt. Mitu esitatud raportite punkti liiguvad õiges suunas, kuid neil on samal ajal ka mitu puudust. Ettepanekutes arutletakse karmimate sanktsioonide üle, trahvi maksmise üle, kui soovitused on jäetud täitmata, ja selle üle, et neid rakendatakse automaatselt, et vältida poliitilist hobusekauplemist. See on väga tore, kuid ma ei saa lahti mõttest, et need sanktsioonid on mõeldud nendele riikidele, mis on praegu raskes olukorras. Nende ideedega eeldatakse, et nimetatud riigid saavad oma keerulise olukorraga ise hakkama ja et nad suudavad oma olukorda distsiplineeritud lähenemisviisiga ise parandada. See on aga viga! Juba enne kriisi arenes Euroopas dünaamika, kus eurosooni tugevad riigid kinnistasid oma konkurentsieeliseid. Muu hulgas näiteks tänu palgadumpingule Saksamaal tugevdasid põhiriigid oma ekspordipositsioone ning ääremaad oma toodete ja kapitaliga muutusid konkurentsivõimetuks. Neile riikidele oli kriis viimane tilk karikasse. Sellisest olukorrast ei saa väljuda üksnes tahtejõu või ainult enda otsuste najal. Makromajanduslikke

tasakaalunihkeid puudutavaid olukordi, eriti ühisraha kasutavates riikides, saab lahendada üksnes praeguse majandusarengumudeli üksmeelse ümberhindamise kaudu. Lahendus ei seisne üksnes kärbetes ja eelarvedistsipliinis, vaid ka suunatud arengus ja Euroopa äärealade konkurentsivõime toetamises.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjalikult.* – (FR) Nagu tavaliselt, surute te enda tekitatud probleemide lahendamise ettekäändel meile peale rohkem Euroopat ja komisjoni volitusi. Komisjoni, mille moodustavad veidi rohkem kui käputäis ametnikke, kes on nimetatud ametisse ilma demokraatliku järelevalveta, kuid kes on määratud tsensoriteks ja orjapidajateks, kellel on õigus liikmesriikidele karistusi kohaldada. Teie majanduse pseudojuhtimine ulatub eelarvejärelevalvest märksa kaugemale. See sama hea, kui kehtestada järelevalve meie rahvastele ja inimestele. See on piiratud suveräänsuse doktriini rakendamine, mis oli suurele demokraadile Brežnevile väga südamelähedane. Kuid tankide asemel on meil rahalised karistused. Ma ei liialda: ühes raportis on peetud vajalikuks nentida, et kui pärast valimisi enamus muutub, peab uus valitsus enne oma eelkäija eelarveprioriteetide muutumist luba küsima ning isegi siis võivad nad muuta ainult väikseid asju. Ja prioriteetid ise, mida Euroopa Liit rakendab – eravõlausaldajatele võlgade tagasimaksmine, turgude rahustamine, sotsiaalse kindlustatuse lõhkumine ja liberaliseerimise kiirendamine igal sammul vastavalt ELi 2020. aasta strateegiale. See pole vigade või riigijuhtimise parandamine või uue Kreeka-sarnase olukorra vältimine: see demokraatia püssitoru ees.

Jiří Havel (S&D), *kirjalikult.* – (CS) Kriis võib pakkuda meile võimaluse muuta oma reegleid ja asutusi või luua uusi. Majandusteadlane Joseph Schumpeter rääkis n-ö loovast hävitamisest. Praegu on ELil seega ainulaadne võimalus luua uus mehhanism, mis viib pikas perspektiivis liikmesriikide parema makromajandusliku, fiskaalse ja vääringustabiilsuseni ning aitab suurendada nende konkurentsivõimet. Majandus- ja Rahaliidu tegutsemisest saadud kogemused on näidanud, et selliseid reegleid tuleb talletada seadustes ja et me ei saa toetuda üksikute liikmesriikide heale tahtele. Seetõttu on esitatud õigusaktide pakett oma kuue ettepanekuga, mis loovad majandusjuhtimiseks parema raamistikku, samm õiges suunas. Neli ettepanekut on seotud fiskaalteemadega, hõlmates ka stabiilsuse ja kasvu pakti reformi, ning kahe uue määrusega püütakse tuvastada ja lahendada ELi ning euroalast tulenevaid makromajanduslikke tasakaalunihkeid. Selleks aga et uusi reegleid tõhusalt täide viia, on nüüd ja edaspidi nii riiklikel parlamentidel kui ka Euroopa Parlamendil soovitatav olla kogu protsessiga lähemalt ja varem seotud.

Kokkuvõttes usun, et esitatud õigusaktide pakett on ülemaailmsele kriisile ja ELi praegusele majandussituatsioonile sobiv lahendus, sest see rajaneb asjaomastel seadustel ja on vastavuses Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia ning muude strateegiliste ELi dokumentidega. Seetõttu soovitan selle parandatud versioon vastu võtta.

Iliana Ivanova (PPE), *kirjalikult.* – (BG) Sobivate vahendite puudumine riigi finantsprobleemide varajaseks tuvastamiseks koos stabiilsuse ja kasvu pakti halvasti töötavate mehhanismidega on ELi ja euroala pikaleveninud kriisi peamisi põhjuseid. See õigusaktide pakett võimaldab meil võtta tasakaalunihete korrigeerimiseks kasutusele sobivaid meetmeid, enne kui need riigi rahandusele kahjulikku mõju avaldavad. See võimaldab Euroopa Komisjonil pidevalt jälgida liikmesriikide makromajanduslikku arengut ja vajaduse korral teha riigisiseseid majanduse süvaanalüüsid. Seetõttu ei tohi komisjon makromajandusliku arengu ja selle pöördepunktide jälgimise indikaatoreid võtta vastu automaatselt, vaid neid tuleb analüüsida majanduslikust vaatepunktist. Kui töötatakse välja punkttabel, siis on oluline arvesse võtta liikmesriikide eri lähtepunkte ja nende

makromajanduslikke omadusi, mis on erinevad euroala riikidele ja ülejäänud ELi riikidele. Indikaatoreid analüüsid tuleb tähelepanu pöörata uute liikmesriikide järelejätkumise protsessile. See on ainuke võimalik viis tagada, et nende makromajanduslikku arengut analüüsitakse õigesti.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – Euroopa Liidu ja eriti euro majanduslik integratsioon on jõudnud pöördepunkti, kus keegi ei saa enam silmi kinni pigistada selle ees, et ühenduse majanduse stabiilsuse kaitsmiseks seatud kriteeriumidest on selgelt kõrvale kaldunud. Lõpuks, kui mõned liikmesriigid järjepidevalt stabiilsuse ja kasvu pakti rikuvad, tuleb kehtestada ja ellu viia automaatsed mehhanismid. Majanduskriis on toonud esile mitme valitsuse vastutustundetud finants- ja majanduslikud otsused, kuid kohusetundlikud liikmesriigid on need, kes selle eest maksavad. Kriis on andnud meile valuliku, kuid seda väärtuslikuma õppetunni tulevikuks. Komisjonile tuleks panna kohustus sekkuda kohe, kui mõnest liikmesriigist on näha murettekitavaid märguandeid, ning komisjon ei tohiks hakata süüdlasi kaitsma. Palju räägitud solidaarsus ei ole lõputu ja kui me rikkujaid korrale ei kutsu, siis riikide, nagu Eesti, kodanikud võivad kannatuse kaotada.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Majandusjuhtimise paketi vastuvõtmine tõestab taas kord, et Euroopa projekt on ikka veel elus ja 27 liikmesriiki on kokku leppinud, et raskustest saadakse üle ja samal ajal astutakse vastu tulevikus ees seisvatele katsumustele. Riigivõla kriis näitab, et praegused järelevalve- ja korrigeerimisvahendid ei ole adekvaatsed. Täna hääletamisele pandavate meetmetega püütakse mittetöötavaid vahendeid tugevdada ning seetõttu on nende kasutuselevõtmine hädavajalik. Maastrichti lepinguga heaks kiidetud võlakriteeriumid on selle uue paketi lõpuks ometi toimima pandud ning neid hakatakse nüüd päriselt rakendada. Euroopa semestri institutsionaliseerimine, Euroopa asutuste ja riiklike asutuste vahelise dialoogi edendamine, parlamendi ja komisjoni roll kogu järelevalveprotsessis ning ka suurem ja tõhusam järelevalve on kõik aruka, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa kasvu saavutamise viisid. Pean aga rõhutama, et Euroopa majanduspoliitika edu sõltub ka muudest täiendavatest meetmetest, nagu liikmesriikides investeerimise ja kasvu toetamine. Euroopa peab keskenduma ühisele strateegiale, kuid unustada ei tohi ka iga riigi erisusi.

Rafał Trzaskowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Nagu viimane aasta on näidanud, ei ole niinimetatud stabiilsuse ja kasvu pakt, mille eesmärk oli tagada tõhus takistus euroala makromajanduslike põhimõtete rikkumisele liikmesriikide poolt, pehmelt öeldes olnud just liiga tõhus. See on suuresti seetõttu, et liikmesriigid uskusid, et nad saavad tegutseda karistamatult, kuna süsteemis olevad sanktsioonid ei olnud automaatsed. Oleme ühte meelt sanktsioonide vormis, mida tuleks rakendada euroala riikidele, mis on ületanud lubatud defitsiiti ja riigivõlga. Sama tähtis on aga rakendada ka ennetavaid meetmeid, mistõttu oleme meie Euroopa Parlamendis ka pakti ennetavas osas sisalduvate automaatse mehhanismi kasutuselevõtu poolt. Samuti nõuab kogu protsess suuremat läbipaistvust, mida saab tagada Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide suurema kaasatusega.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) 2010. aasta märtsis ja juunis võttis Euroopa Nõukogu vastu Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia, mille prioriteet on liikmesriikide majandusstrateegiatega parem koordineerimine ning mille pikaajaline eesmärk on jätkusuutlik ja kaasav kasv ja tööhõive. Kuna majandusjuhtimises on riigivõlg sama mis eelarvedefitsiit, peaksime andma oma parima tagamaks, et rakendatav keskmine tähtajaga eelarvete raamistik aitaks vähendada tulevaste põlvkondade koormat. Seejuures peame kasutama majandus- ja rahaliidu toimimise esimesel aastakümnel saadud kogemusi. Nõuded, mis puudutavad eelarveraamistiku moodustavaid reegleid ja menetlusi, tuleb

kohe standardida, et tagada sarnane sotsiaalne kaitse ning võidelda sotsiaalse tõrjutuse vastu.

Arvestades liikmesriikide eelarvete ja ELi eelarve sõltumatuse taset üksteisest, peaksid eelarveprognoosid olema ühtviisi läbipaistvad. Seetõttu ongi oluline, et komisjoni ja iga liikmesriigi vahel oleks leping prognooside ulatuse ja prognoosimismeetodite kohta. Selline koostöö võimaldaks vältida vastuolulisi makromajanduslikke ja eelarvelisi stsenaariume ning suurendada planeerimisel usaldust prognooside kasutamise vastu.

Iuliu Winkler (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Majanduskriis ja selle tagasilöögid on meile näidanud, et ELi tulevik peab olema ehitatud euroopalikele, mitte riiklikele lahendustele. Riigivõlakriisile elujõulise lahenduse leidmine ja vajadus tugevdada eurot, jätkusuutliku arengu jätkamine ja uute töökohtade loomine sõltuvad liikmesriikidevahelisest tõhusast koordineerimisest ning stabiilsuse ja kasvu pakti tugevdamisest. Kokkuvõttes sõltub kõik tugevast Euroopast, eesmärgist, mida on väljendatud ka Euroopa Komisjoni eesistujariigi Ungari motos.

Euroopa majanduse juhtimise pakett Euroopa Parlamendi päevakorras suudab luua mehhanisme, mida on vaja ELi tuleviku jaoks, mida selle loojad kavandasid. Majandusjuhtimise paketi vastuvõtmine toob kaasa täpse kooskõlastamise, fiskaaldistsipliini, majandusliku järelevalve, tõhusad otsustamisreeglid, võimsad Euroopa asutused, toetades seeläbi ELi taaselustumist.

Majanduskriis on maailma pöördumatult muutnud, ning EL vajab järjest enam uut finantsstruktuuri. Oleme pöördepunktis. Kui liikmesriikide eesmärk lõpetada kriisipingel all algatatud reformid nõrgeneb, siis maksavad liigsed erandid ühiselt vastuvõetud reeglitele ja sisemise proteksionismi uus ring meile valusalt kätte.

Anna Záborská (PPE), *kirjalikult*. – (SK) Ma ei usu, et valitsused ja ametnikud saavad majandusjuhtimisega hakkama. Samal ajal mõistan, et peame otsima Kreeka ja teiste ELi riikide finantsprobleemide põhjuseid ning leidma viisi, kuidas neid tulevikus ära hoida. Kui me piirame kodanike õigusi otsustada omaenda riigi eelarve ja seega ka riigipoliitika prioriteetide üle, siis ripub demokraatia juuksekarva otsas. Solidaarsus on aga võimalik ainult siis, kui vastutustundlik riigijuhtimine on reegel, mis kehtib kõigile. Seega läheneme teelahkmele. Üks tee viib Euroopa integratsiooni aeglustumiseni ja võimaliku lagunemiseni. Teine tee viib maksude kooskõlastamiseni, riiklike eelarvete lõpuni ja föderaalse üliriigini. Sellisel juhul peavad aga kogu ELis olema võrdsed ka ravikindlustusmaks, sotsiaalkindlustus ja pensionid. Need argumendid, mitte tühjad sõnad ühtsuse kohta, on osa arutlusest föderaalset Euroopa teemal.

19. Kasutatud tuumkütus ja radioaktiivsed jäätmed (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Romana Jordan Cizelj tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni nimel esitatud raport (A7-0214/2011) ettepaneku kohta nõukogu direktiiviga kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise teemal (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE)).

Romana Jordan Cizelj, *raportöör*. – (SL) Austatud juhataja! Tegu on seadusandliku ettepanekuga, millega tutvustame esmakordselt Euroopa standardeid radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse käitlemise kohta. Tuumaohutust käsitleva direktiivi vastuvõtmisest on möödunud kaks aastat ning sellest ajast on pööratud rohkem tähelepanu tuumaelektrijaamade ohutule tegutsemisele.

Euroopa Parlament on mitmel korral nõudnud direktiivi radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse käitlemise kohta. Fukushima sündmused on näidanud, et oli õige seda teha, sest kasutatud tuumkütuse ladustamine ajutises basseinis võib samuti kujutada endast riski, mida saab õigete meetmetega ennetada. Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni sekretariaat (ITRE) on vägagi Euroopa direktiivi poolt, kuid me soovime, et see oleks teatud kohtades karmim. Oma raportis oleme pööranud tähelepanu tehnoloogilistele aspektidele, finants- ja inimressursside ning iseseisvate, tugevate ja pädevate reguleerivate asutuste olemasolule.

Täpsustan veel veidi meie seisukohti. Isegi parimad ideed, ükskõik kui head need ka ei oleks, ei saa teoks, kui ei ole piisavalt raha. Oleme ITREs peamiselt kindlustanud finantsnõudeid. Meile ei piisa sellest, kui ressursid on üksnes piisavad ja kättesaadavad. Poliitilisel tasandil peame tagama, et neid kahte nõuet rakendatakse, mistõttu toetame finantsressursside suuremat läbipaistvust ja järelevalvet. Samuti tutvustame nõuet, mille tarbeks tuleks kasutada raha erandjuhtudel.

Oleme toetanud ka saastaja-maksab-põhimõtte rakendamist ning see on minu meelest üks Euroopa Parlamendi põhinõudmisi. Ka oleme vastanud riikide murele kasutatud tuumkütuse ohutuse kohta ja toetanud ümberpööratavuse põhimõtet. Oleme asunud seisukohale, et kasutatud tuumkütust tuleb kontrollida. Tehnilistel põhjustel või uute tehnoloogiliste lahenduste puhul saab sellist kütust aga kaevandada, töödelda või ümber töödelda ning taaskasutada.

Oleme oluliselt karmistanud läbipaistvusnõudeid, kehtestanud riikide osalust puudutavad üksikasjad, mis tuleb riikidele edastada, ning kommunikatsiooni- ja osalusmeetodid menetlusteks. Siin oleme viidanud Aarhushi konventsioonile. Oleme enda komisjonis regionaalse koostöö poolt. Selleks et kindlustada, et regionaalne koostöö ei oleks vabandus, miks otsuseid edasi lükata, oleme lisanud suure hulga nõudeid, millele selline koostöö peab vastama.

Oleme pööranud erilist tähelepanu tööliste kaitsele, kes kasutatud tuumkütust ja radioaktiivseid jäätmeid käitlevad, ALARA (*as low as reasonably achievable* – nii madal, kui on mõistlikult võimalik saavutada) põhimõtte järgimisele, hariduse ja koolituse vajadusele ning teaduslike ja tehnoloogiliste oskuste arendamise vajadusele.

Eriti tahaksin rõhutada meie seisukohta radioaktiivsete jäätmete ekspordi kohta. Julgen väita, et ükski komisjoni liige ei ole *nimby* (*not in my backyard* – mitte minu tagahoovi). Me ei ole vastutustundetult käitlemise poolt ning soovime, et radioaktiivseid jäätmeid paigutataks ohutult. Teisalt me teame, et on erandeid, kus ekspord on lubatud. Seetõttu oleme toetanud muudatust, mis lubab ekspordi riikidesse, kus rakendatakse samu standardeid, mida meie selle direktiiviga ELis juurutame. Näiteks ei ekspordi me radioaktiivseid jäätmeid riikidesse, kus ei ole lõppladustamisrajatise. Samuti oleme võtnud päevakorda muudatuse, millega nõuame, et Euroopa Komisjon hindaks pärast vastastikuseid eksperthinnanguid radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse käitlemise kontseptsoone. Erilist tähelepanu tuleks pöörata ümberpööratavuse põhimõttele ja ekspordinõuetele.

Head kolleegid! Euroopa Parlamendil on Euratomi lepingu alusel ainult nõuandev roll. Me oleme palju vaeva näinud ja oleks tore mõelda, et see pole luhta läinud. Seega ootan, et Euroopa Komisjon ja nõukogu meie seisukohti austaksid, ja palun, et te toetaksite ITRE vastu võetud seisukohti.

Günther Oettinger, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, head parlamendiliikmed! Täna arutame komisjoni ettepanekut teemal, mis puudutab Euroopat ning mis on parlamendi päevakorras teist korda. Komisjoni esimest ettepanekut aastatel 2003 ja 2004 vastu ei võetud. Usume, et Euroopa tasandil on mõistlik ja soovitatav rakendada tuumaenergia kasutamiseks – sõltumata selle kasutusotstarbest – ja tuumajäätmete käitlemiseks kõrgeimaid ohutusstandardeid.

Sooviksin tänada Romana Jordan Cizelj ülevaatliku raporti eest ja tema töö eest viimase paari nädala jooksul. Samuti sooviksin tänada abiraportööre tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonist ning teistest komisjonidest. Ametnikud ütlevad, et olete koostanud väga faktipõhise ja pädeva raporti. Meil on heameel, et see toetab põhipunkte komisjoni ettepanekus, mis peaks olema Euroopa üldise õigusliku ja seadusandliku ohutussüsteemi arengu oluline ehituskivi kõrgeimal võimalikul tasemel.

Mul on heameel, et te põhimõtteliselt nõustute Euroopa õigusliku raamistiku kontseptsiooniga ning et toetate ettepanekuid riiklike programmide vastutuse, selgete töö-, aja- ja finantsnõuete, teabe ja üldsuse täieliku kaasatuse kohta iga riikliku rakendusprotsessi varajases staadiumis.

Tahame teha koostööd tagamaks, et meil on üksikasjalikud ja usaldusväärsed tõendid jätmete käitlemise marsruudi ning nende ohutuse kohta, eriti kuna nende ladustamisajad on väga pikad.

Usume, et paljud teie koostatud ettepanekud on põhjalikud. Need toetavad ja tugevdavad komisjoni lähenemisviisi.

Tahaksin teha mõned lisamärkused nelja konkreetse valdkonna kohta.

Esiteks on põhimõte see, et me ei taha reguleerida põhilise subsidiaarsuse kontseptsiooni iga detaili. Iga liikmesriigi lähtepunkt on erinev. Tahame panna paika Euroopa õigusraamistiku. Ohutuse ja standardite seisukohast olulised põhipunktid on projektis olemas. Näiteks oleme jätnud manööverdamisruumi riigi kaasatuse tüübi, töötajate ja juhtide koolitamise ning rahastamismudelite üksikasjade (mitte kvaliteedi) puhul ja jätame sihilikult avatuks ka mitme liikmesriigi rajatavate ja/või juhitud lõppladustamisrajatiste määruse. Vajaduse korral saame selles valdkonnas soovitusi anda, kui protsessis käigus peaks selguma, et peame olema täpsemad.

Siiski olen kindel, et see ettepanek ei ole viimane, mis järgneva 20 aasta jooksul esitatakse. Eeldan, et peame järgmise kahe- kuni viieaastase rakendamisperioodi jooksul selle sisu parandama. Seetõttu pakubki komisjon teile kõigile võimalust vaadata direktiiv üle õigel ajal, sest nii saame õppida oma kogemusest ja parandada direktiivi veelgi enam.

Teiseks, kui vaatame ladustatud kütuseelementide ja jätmete ümberpööratavuse küsimust, siis põhimõte on see, et iga ladustamisrajatis peab olema geoloogiliselt, tehniliselt ja ehituselt sobiv ja ohutu kestvaks lõppladustamiseks. Oleme teadlikud, et teadus areneb. Praegu ootame üha enam, et lähitulevikus, järgneva paari aastakümne jooksul, võimaldab järgmise või ülejäärgmise põlvkonna teadus meil ümber töödelda või ladustada jäätmeid tõhusamalt kui praegu. Seetõttu usume ümberpööratavuse võimalusse ja senikaua usume, et pidev juurdepääs ja turve on sama olulised ning tahame ühendada selle riiklikesse õigusaktidesse ja ehk muuta see ka preambulis selgemaks.

Kolmandaks toetame eriti raportööri vaateid piisavate vahendite olemasolu kohta riiklike jättekäitlusprogrammide tarvis. Seetõttu leiame, et komisjoni ettepanek sisaldab olulisi

nõudeid rahastamise kohta, mille eesmärk on tagada, et me ei pane tulevastele põlvkondadele liiga suurt koormat. Soovime tagada, et sobivad vahendid oleksid kättesaadavad õigel ajal ja vastavalt saastaja-maksab-põhimõttele ning et riiklikud programmid sisaldaksid üksikasjalikke ja usaldusväärseid kuluprognose ning et töötajad ja rahvastik üldiselt saavad teavet kõigi jäätmekäitlust puudutavate teemade kohta. Samuti on oluline, et rahastamine oleks läbipaistev.

Toetame ka ettepanekuid selle kohta, et jäätmekäitluse rahastamine peab olema tagatud teatud perioodiks. Esitame need ettepanekud teie nimel nõukogule.

Minu viimane mõte puudutab ekspordi. Meie ettepaneku põhimõte on, et iga liikmesriik peab võtma vastutuse oma ülesannete eest tuumaelektrijaamades – ükskõik kui palju või kas tal neid on – ja tema töödeldava jäätmekoguse eest, sest igal liikmesriigil on tuumajäätmeid meditsiiniseadmetest ja tööstuslikust uurimistegevusest, isegi kui tal ei ole elektrijaamu, ning sõlmima teiste liikmesriikidega kahepoolsed lepingud ja leidma lahendusi. Põhimõte on, et ekspord kolmandatesse riikidesse ei ole Euroopa huvides.

Minu kodumaal Saksamaal eksporditi 1970ndatel ja 1980ndatel suuri koguseid ohtlikke jäätmeid endisesse Saksa Demokraatlikku Vabariiki ja Ida-Euroopasse ning ladustati seal tasu eest rajatistele, mis ei olnud ligilähedanegi toleaeagsetele standarditele ega pakkunud parimat võimalikku kaitset keskkonnale ega rahvastikule. Praegu on sama probleem. Seetõttu oleme meie komisjonis valmis võtma vastu iga võimaliku piirava lahenduse, sealhulgas ekspordikeelud ja -piirangud. Tahame paluda parlamenti mitte toetada selle valdkonna avamist, vaid toetada piiravat lahendust. See teeb meie jaoks lihtsamaks tagada, et nõukogu ei hakka menetluse lõppedes ekspordipiiranguid nõrgendada.

Täna teid väga tänase tõhusa toetuse eest! Olen kindel, et mõne aasta pärast arutame seda teemat parlamendis uuesti, soovides esimest direktiivi laiendada või parandada.

Jean Lambert, *tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportöör*. – Austatud juhataja! Loodame, et kui hakkame seda direktiivi üle vaatama, saame seda teha teistsugusel õiguslikul alusel.

Meie komisjon on seisukohal, et õiguslik alus peaks olema lepingu artikkel 153, kuna tegu on tervist ja ohutust puudutava küsimusega. Samuti rõhutasime teabe tagamise olulisust ja tõelist konsulteerimist töölistega turvalisuse küsimustes, ning mitte ainult kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmetega tegelevates kohtades, vaid ka transpordis, ning vajadust karmi ja tõhusa kontrollirežiimi järele, millele lisanduvad vajaduse korral tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed sanktsioonid.

Samuti tahame näha, et kõik litsentsiomanikud tagavad põhjaliku ja pideva koolituse kõigile nende ainete käitlejatele, sealhulgas alltöövõtjatele, mis on potentsiaalne nõrk lüli ohutuseahelas, juhutöölistele ja kõigile teistele platsil töötavatele isikutele hoolimata sellest, mis tööd nad teevad. Ühtlasi leidsime, et tsiviil- ja militaarjäätmetel on raske vahet teha, arvestades, et tsiviilisikuid võivad tänapäeval ka militaarjäätmeid käidelda.

Pavel Poc, *keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportöör*. – (CS) Austatud juhataja! Siiras tänu raportöörile tubli töö eest! Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportöörina anti mulle võimalus kogeda vahetult, kuidas tehnilisest ettepanekust sai üleöö ülipoliitiline teema, mistõttu soovin ka tänada kõiki oma kaasparlamendiliikmeid, kes suutsid jääda objektiivseks, isegi Jaapani katastroofile järgnenud surves. Tahaksin tänada keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni abiraportööre selle eest, et nad aitasid tagada, et komisjoni arvamus oleks kvaliteetne!

Usun, et direktiiv kehtestab õigusliku raamistiku kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks ning moodustab ELi õigusaktide lahutamatu osa, tagades tuumaenergia ohutu kasutamise liikmesriikides, kus seda kasutatakse energia saamiseks. Muu hulgas olen väga liikmesriikide nõude poolt kindlustada kasutatud tuumkütuse käitlemisega seotud kulutuste piisav rahastamine. Olen isiklikult külastanud mitut radioaktiivsete jäätmete ladustamise rajatist ning usun kindlalt, et puudulik rahastamine võib viia otseselt väiksema turvalisuseni, kuid seda peaksime Euroopas vältima.

Edit Herczog, *fraktsiooni S&D nimel.* – (HU) Austatud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel Euroopa Parlamendis olen selle raporti poolt. See on pikkade arutelude, konsultatsioonide ja läbirääkimiste tulemus ning homme toetame seda ühehäälselt. Oleme kasutanud tuumatehnoloogiat energia tootmiseks, ravimite tootmiseks ja allveelaevade ja jäälohkujate kütuseks juba 60 aastat ning selle aja jooksul ei ole meil õnnestunud leida tõhusaid lahendusi ohtlike jäätmete käitlemiseks ja pikaajaliseks ladustamiseks. Hoolimata sellest, et me ei nõustu päris kõige, oleme ikka direktiivi poolt, kuna see vähendab poliitilisi takistusi ning kehtestab vajalikud finantstingimused ja sõltumatuse. Kuigi oleme energiatootmise teemal eriarvamusel, oleme saastaja-maksab-põhimõtet arvestades nõus, et Euroopa Liidus toodetud jäätmeid tuleb säilitada ELis, isegi kui ümbertöötlemine toimub kolmandas riigis. Toetame algatust vähendada jäätmeid miinimumini ning kui uurimis- ja teadustegevuse tulemused seda võimaldavad, siis töödelda seda veel ümber, kuna meie jaoks on ümberpööratavuse põhimõte väga oluline.

Leiame, et väga oluline on silmas pidada ka inimfaktorit. On täiesti hädavajalik, et tagaksime inimfaktori, millega on lähedalt seotud töötajate ohutus ja mis peab olema jäätmete ladustamisel prioriteet. Märkida tuleb siiski ka, et kehtiv õiguslik alus ei paku piisavalt euroopalikke lahendusi, sest meil ei ole kaasotsustamisõigusi. Seetõttu usume, et tulevikus on vaja leida uus õiguslik alus. Lõpuks peab Euroopa juhtima nii õigusaktide kehtestamist kui ka ladustamisrajatiste ehitamist. Ainult nii saame olla ülejäänud maailmale eeskujuks.

Fiona Hall, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Tuumajäätmed on probleem, millega me lihtsalt peame hakkama saama. Isegi kui kõik tuumareaktorid homme suletaks, jääks ikka alles poole sajandi jagu tuumapõlvkonna jäätmeid ning jäätmeid muudest tegevustest. Kuna tahtejõust nende kadumiseks ei aita, peame tegelema tuumajäätmetega nii vastutustundlikult kui võimalik. See tähendab, et peame tagama, et radioaktiivsed jäätmed jäävad ELi kontrolli ja järelevalve alla.

Kui tuumajäätmed on Euroopa piiridest väljas, ei saa me käitlemist kontrollida. Seetõttu toetab fraktsioon ALDE tugevalt voliniku seisukohta ja soovib, et praegune olukord säiliks. Radioaktiivsete jäätmete eksport kolmandatesse riikidesse tuleb keelata.

Tuumajäätmete põhiprobleem on selle ohtude lühike ajavahemik. 10 000 aastat tagasi elasime koobastes. Kuidas saaksimegi teada, milline inimühiskond ja planeet Maa 10 000 aasta pärast välja näevad?

Seetõttu peame tegema oma praegused otsused tulevikukindlaks. Hetkel tundub tuumajäätmete geoloogiline ladustamine üldjoontes kõige vähem halb lahendus, kuid teadusearengud võivad selle järelduse pea peale keerata. Seega toetan voliniku märkusi selle kohta. Nimetatud põhjusel on ülevaatamisklausli lisamine direktiivi mõistlik.

Viimaks pean rõhutama, nagu kolleegid enne mindki, kui absurdne see on, et Euroopa Parlamendil on selle direktiivi puhul, millest sõltub paljude tulevaste põlvkondade ohutus, üksnes sõnaõigus ja puudub tegelik võimalus otsustamises osaleda.

Evžen Tošenovský, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud juhataja! Euroopa Konservatiivide ja Reformistide abiraportöörina sooviksin kiita Jordan Cizelj raportit. See koostati väga keeruliste ja isegi hüsteeriliste arutelude ajal, millele järgnes looduskatastroof Jaapanis, mis avaldas suurt mõju tuumaelektrijaamadele.

Pärast mitut arutelu oleme suutnud säilitada ratsionaalse lähenemisviisi radioaktiivsete jäätmete käitlemisele. On ütlematagi selge, et peaksime püüdlema radioaktiivsete jäätmete käitlemise maksimaalse ohutuse tagamise poole, mistõttu on raportis rõhutatud teavitamise ja seotud tegevusest avalikult rääkimise kohustust viisil, mis suurendab avalikkuse usaldust. Kogu tegevus peab alluma rangele kontrollile kooskõlas rahvusvaheliste standarditega. Oluline on tagada ladustamine nii vaheladustamisrajatistes kui ka pikaajaliseks ladustamiseks mõeldud hoidlates nende standardite alusel. Need on väga kulukad tegevused, hõlmates rajatise, mis tegutsevad aastakümneid, kui mitte aastasadu. Seega tuleks arvestada järgnevate aastakümnete tehnoloogilist arengut. Ladustamistehnoloogia peab võimaldama teatud tulevast paindlikkust. Minu meelest ei ole mõistlik üritada tuumajäätmeid püsihoidlates täielikult ohjata.

Béla Kovács (NI). – (HU) Austatud juhataja! Kui Euroopa Liit püüab leida niinimetatud kasutatud tuumkütuse lõppladustamiseks lahendust, siis Ameerika Ühendriikides ja Venemaal käsitletakse neid majanduslikult mõistlike energiaallikatena. Tuumajaamade poolt tänapäeval produtseeritud kasutatud tuumkütust saab lihtsa vaevaga kasutada kütusena neljanda põlvkonna sulasoolareaktorites. Prootonkiirendaja meetodil töötav seade, mis kasutab plii-vismutsihtmärki, avab veelgi rohkem võimalusi. Tuumajaamade produtseeritud pikaajalised kõrge radioaktiivsuse tasemega isotoobid on peaaegu ohutud: neid saab muundada lühikese elueaga madala tasemega isotoopideks, mis samal ajal võimaldab rajatisel toimida elektrijaamana. Teine eelis on, et need reaktorid töötavad ka tooriumil, mille varud on meil kümme korda suuremad kui uraanil. Need reaktorid töötavad vaid murdosaga radioaktiivsete elementide kriitilisest massist, mis tähendab, et spontaanse tuumaahelreaktsiooni toimumine on võimatu. Kui me ei hakka seda uut tehnoloogiat kohe juurutama ning rakendama, siis jääme juhtivas uurimis- ja arendustegevuses veel rohkem maha.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Kiidan raportööri tubli töö eest! Ettepaneku raamistiku eesmärk on tagada, et liikmesriigid kehtestaksid õigusraamistiku ja koostaksid riiklikud programmid radioaktiivsete jäätmete vastutundlikumaks käitlemiseks.

Oluline on, et otsustamisprotsess riiklikes programmides oleks selge. Otsustamine peab põhinema selgel ülesannete ja vastutuse jaotusel eri seotud üksuste vahel. Põhiküsimused on järelevalve, kontroll ja teave, mis on kõik läbipaistvaks käitlemiseks vajalikud. Avalik osalus soodustab nõustumust ja kaasatust, mis viib radioaktiivsete jäätmete käitlemisstrateegiate sotsiaalse seadustamiseni. Oluline on hoida avalikkus teavitatuna potentsiaalsetest riskidest kõigis tuumaenergiaga seotud valdkondades ja uutest tehnoloogiatest.

Avalikuks nõustumiseks on vajalikud teave, teadmised ja suur läbipaistvus. Samuti tuleb rõhutada, et tähtsad on ka rahvusvaheline koostöö ning ühised uurimis- ja arendusprogrammid, et levitada ja vahetada selle valdkonna parimaid tavasid.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Tuumaenergiateemalised arutelud jagavad meid sageli eri leeridesse. Me oleme poolt või vastu, tahame kiiret dekomisioneerimist ja järkjärgulist vähendamist või üldse mitte vähendamist. Kui asi puudutab aga tuumaohutust, on meie seisukohtade lähtepunktid väga erinevad. Praegusel juhul nõustume, et tahame suurimat võimalikku ohutust, mis hõlmab loomulikult ka tuumajäätmeid, mille eest vastutame meie ja mitu põlvkonda pärast meid, ükskõik kui kaua me tuumaenergiat kasutame. Jäätmetega tuleb tegeleda absoluutselt parimal võimalikul viisil ning ELi direktiiv peab olema struktureeritud nii, et need eesmärgid oleksid tõepoolest täidetud. Üks eriti oluline küsimus on tuumajäätmete eksport, mida mitu sõnavõtjat on juba puudutanud. ELi liikmesriikidel peab olema võimalik omavahel jäätmeid puudutavaid lepinguid sõlmida, kuid me ei tohi eksportida neid väljaspool ELi asuvatesse riikidesse. See on moraalne kohustus, mida peame järgima.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Ükski riik, mis ei kontrolli oma jäätmete töötlemist, ei tohiks kasutada tehnoloogiat, mis neid jäätmeid tekitab. Ühestki riigist ei tohiks saada teise riigi prügikast. Seetõttu peame toetama komisjoni seisukohta jäätmete ekspordi ja keelu kohta ning olema väga ranged iga kahepoolse lepingu sõlmimisel.

Teiseks peaks tuumajäätmete küsimus alluma Euroopa Liidu seadustele, kuid reeglid peaksid olema karmimad. Praegune määratlus ei küündi miinimumstandardini. Tegelikuses jääb jäätmete mõiste määratlemata, sest kui teeme sellest loogilise järelduse, siis tuumajäätmeid polegi kunagi, sest suudame alati välja mõelda uue tehnoloogilise lahenduse. Minu meelest on see vastutustundetu.

Lõpuks tuleks jäätmete likvideerimise ja lõppladustamise kulud korralikult siduda tuumaenergia hinnaga, mis praegu kahjuks nii ei ole. Me ei saa rakendada saastaja-maksab-põhimõtet, kui me ei ole hindade kontrollimises täiesti ranged ja vastutustundlikud.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Austatud juhataja! Hiljutised sündmused Jaapanis meenusid meile ilmselgelt tuumaenergia kasutamise ja kasutatud tuumkütuse käitlemisega seotud potentsiaalseid probleeme. Maailmas, kus on energia puudujääk, peame olema eelarvamusteta.

Peame edendama kõiki energiatootmisvorme alates taastuv- ja säästeenergiast kuni turvalistesse tuumajaamadesse investeerimiseni. Tuumaenergia puhul on turvalisus ja läbipaistvus kaks olulist teemat, millega tuleb pidevalt tegeleda. Jaamade sulgemine, mida Saksamaa kavandab, ei ole tingimata lahendus. Pigem tuleks tagada, et me selle energiavormi ja tekkivate jäätmete puhul järgiksime kõige karmimaid ohutusprogramme.

Tuumaenergial on suur potentsiaal Euroopat teenida, kuid peame olema realistlikud. Olgem nii praegu kui ka tulevikus tuumaenergia meie heaks töölepanekus proaktiivsed ja nähem selle raportiga vaeva!

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Esiteks sooviksin kiita Günther Oettingeri. Ta on hetkel kolmas volinik, kes vastutab tuumaohutuse, jäätmete ja dekomisioneerimise valdkonna eest. Parlament on alati komisjoni toetanud ning nõudnud, et selle valdkonna eest vastutaja oleks Euroopa tasandil. Kahjuks ei pidanud nõukogu tuumavaldkonna töörühm neid teemasid päevakorras olemise vääriliseks.

Olen uhke, et jõuame vaikselt sinnani, et saame pidada nendel teemadel üksteisega tõsisid arutelusid ning et nõukogu tõepoolest pingutab, et rõhutada Euroopa lisaväärtust ning samal ajal pidada kinni pidada subsidiaarsuse põhimõttest. Asi on aga ka arusaamises,

mida me suudame selles uurimise kaheksanda raamprogrammi ülitundlikus valdkonnas saavutada. Seetõttu on teaduslik pool ja see, mida me tulevikus harmoniseerumisest ootame, ning see, kas me soovime vastastikust tunnustust, selles valdkonnas eriti olulised.

Minu meelest peaksime ka mõtlema teemadele, millele soovime lähitulevikus keskenduda. Mäletan hästi, et proua Palacio ütles kord, et teema tuleb uuesti päevakorda siis, kui toimub järgmine tuumakatastroof. Kahjuks oli tal õigus. Praegu on küll juba hilja, kuid viimane aeg on mõelda Euroopa tasandil rakendatavate meetmete peale. Sellest üksi siiski ei piisa. Euroopa peab võtma teerajaja rolli, eriti rahvusvahelisel areenil. Peaksime kehtestama selles valdkonnas standardeid koos rahvusvahelise aatomienergiaagentuuriga (IAEA). Vajame standardeid, mis tagavad väga lihtsalt kõrgeima võimaliku ohutustaseme ja mis lõppkokkuvõttes annavad meile võimaluse vältida inimeste ohtuseadmist nii suures ulatuses kui võimalik. Günther Oettinger, tahaksin teid kiita! Olete valinud õige tee ning saame olla kindlad, et parlament ja komisjon on väga edukad.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Esiteks tahaksin öelda ekspordikeelu teema kohta, et olen Günther Oettingeriga täielikult nõus. Kuna sel teemal tundub olevat suur konsensus, siis loodan, et homsel hääletusel jõutakse samuti üksmeelele ning saame komisjoni toetada. Komisjonil ja Euroopa Parlamendil oleks kindlasti mõistlik võtta selles küsimuses ühine seisukoht.

Teiseks, avaliku osaluse teema kohta ütlesite teie, Günther Oettinger, et me ei vaja selles valdkonnas üksikasjalikke õigusakte. Põhimõtteliselt on teil õigus. Kuid meil on vaja avalikku osalust ka riigipiiridest väljaspool. Kuna meil on piiri lähedal asuvaid ladustamisrajatisi, siis me ei saa lihtsalt öelda, et piir on seal, kus ta on, ja teise riigi kodanikke teema ei puuduta. Ilmselt on meil sel alal vaja ühisreegleid, sest vastasel juhul tekivad vaidlused või osa inimesi jäetakse arutelust välja, öeldes, et neid see teema ei puuduta, kuna nad on teise riigi kodanikud. Me kõik oleme siiski Euroopa kodanikud. Kuna mõne riigi piiri lähedal asuvad sellised ladustamiskohad, siis on oluline kehtestada teatud põhimõtted ning komisjon peaks koostama mõned põhireeglid, et avalikku osalust võetaks tõsiselt ning et selle aluseks oleksid ühised põhimõtted.

Vladimir Urutchev (PPE). – (BG) Austatud juhataja! Esiteks sooviksin tänada Romana Cizelj tema ettekande eest, mis – ma loodan – võimaldab meil jõuda lähemale direktiivi radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse kohta vastuvõtmisele.

Euroopa vajab kindlasti reegleid ja õiguslikku raamistikku, et tagada ohutuse kõrgeim võimalik tase, mida nii meie kui ka Euroopa kodanikud väga soovime. Ohutuse saavutamine üksnes Euroopas ei ole aga suur saavutus. Vastupidi – kui tuumaenergiat puudutavaid toiminguid tehakse Euroopa Liidu piiride läheduses vastavalt reeglitele ja standarditele, milles ei sätestata nii kõrgeid nõudmisi kui Euroopas, siis on see nii meile kui ka Euroopa kodanikele murettekitav. Seda seetõttu, et tuumaõnnetused ei pea geograafilistest piiridest lugu.

Kuidas saada teised riigid rakendama Euroopa kõrgeid standardeid? Ainus tõeliselt praktiline viis seda teha on koostöö ja ühiste projektide kaudu nende riikidega. Seetõttu leian, et on väga oluline rakendada tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni esitatud esimest muudatust, mis võimaldab kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete ekspordi teistesse riikidesse, kui nendes riikides rakendatakse sama kõrgeid standardeid nagu meil. Kui keelame liikmesriikidele selle praktilise võimaluse, võtame neilt ära kõige tõhusama vahendi Euroopa karme nõudeid levitada. Pean silmas koostööd ja ühiseid radioaktiivsete jäätmete käitlemise projekte. Jätkem kõrvale moraalsed kahtlused, et Euroopa tuumatööstus

hakkab kasutama seda võimalust, et ebasobivatest jäätmetest teiste riikide kulul lahti saada! Seda tegelikult ei juhtu. Julgustan komisjoni asuma selles kindlamale seisukohale.

Judith A. Merckies (S&D). – (NL) Austatud juhataja, volinik! Rääkisite kolmest asjast, milles võite arvestada parlamendi enamuse toetusega. Rääkisite ekspordikeelu toetamisest. Igal juhul saate meist paljude toetuse, sest see puudutab meie endi jäätmeid. Peame ise sellega tegelema ega peaks eksportima jäätmeid teistesse riikidesse, mis asuvad Euroopa Liidust väljaspool.

Te nõuate läbipaistvust. Keegi ei ole läbipaistvuse vastu. Tundub hea mõte, eriti arvestades, et tuumaenergia ja radioaktiivsete jäätmete küsimused kütavad paljud inimesed üles.

Samuti olete rääkinud maa-aluse ladustamise ümberpööratavuse lahendusest. Te ütlesite, et see ei ole lõplik lahendus, kuna meil on alati jäätmetele ligipääs. Kiidan selle heaks – siin on teil minu tingimusteta toetus.

Mul on siiski üks mure, milleks on maa-alune ladustamine. Olete te kindel, et see on kõige ohutum meetod? Minu meelest ei ole. Seda ei kasutata ka kusagil mujal. Mõnes riigis ei ole maastik radioaktiivsete jäätmete ladustamiseks sobiv, mistõttu leian, et meile tuleks anda alternatiivne võimalus käidelda jäätmeid maapinnal.

András Gyürk (PPE). – (HU) Austatud juhataja, volinik, head kolleegid! Iga liikmesriik toodab radioaktiivseid jäätmeid. Sel põhjusel me ei peaks tegelema ainult elektrijaamade kasutatud kütusega, pidades silmas keskkonna ja kodanike tervise kaitset, vaid tagama ka üldiselt radioaktiivsete jäätmete ohutu ja tõhusa käitlemise. Juba ainuüksi seetõttu on vajalik seda teemat siin Euroopa Parlamendis praegu arutada.

Nõustun, et tuumaenergia kasutamise õigus kuulub riikidele, ent ELi põhimõtete kehtestamine riiklikule jäätmekäitlusele on põhjendatud. Selliste põhimõtete puudumisel ja lahknevate õigusaktide tõttu oleksid turulolijad huvitatud oma radioaktiivsete jäätmete käitlemisest riikides, kus on kõige leebemad õigusaktid. Seetõttu ongi algatus sundida liimesriike kehtestama siduvaid jäätmekäitlusprogramme nii paljulubav. Üks eeltingimusi aga on pädevate asutuste nimetamine, kes suudavad tagada range kontrolli tuumajäätmete käitlemise tegevuse üle ja vajaduse korral karistada rikkujaid sobival viisil. Usun, et riiklikes programmides peab olema kehtestatud nende asutuste pädevus ja turulolijate vastutus.

Sooviksin võtta oma jutu kokku ühe lõpliku märkusega: kasutatud tuumakütuse ja radioaktiivsete jäätmete täielik käitlemine on väga kulukas tegevus. See tähendab, et riiklikud programmid on kasutatud, kuni rahastamisküsimused on lahendatud. Tuumajäätmete käitlemiseks vajalike rahaliste allikate küsimuse kõrvalejätmine hiljemalt tuumajäätmete tootmise ajaks on oluline põhimõte. Nõustun, et jäätmete tekitajad peavad ka kandma jäätmekäitluse kulud. See on turulolijatele sobiv ergutusvahend, et vähendada radioaktiivsete jäätmete koguseid ja käidelda neid tõhusalt.

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Fukushima katastroof on uuesti tõstatanud tuumaohutuse küsimuse. Radioaktiivsete jäätmete probleemiga tuleb tegeleda ja see lahendada.

Lühidalt on kaks küsimust, mis on minu meelest põhilised. Esiteks jäätmete ekspordikeeld. Iga riik peab täitma oma kohustused. Eriti õiglane on saastaja-maksab-põhimõte. Teine küsimus puudutab ohutust, eriti tööliste tervist ja ohutust. See on minu meelest väga oluline küsimus, millele vastates peame inimestele meelerahu andma. Peame andma neile

meelerahu, tagades, et selle teemaga tegeletakse ülimalt läbipaistvalt ja täielikku turvalisust silmas pidades.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Direktiiv kehtestab õigusliku raamistiku kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete vastutustundlikuks käitlemiseks, mis on õigusnormidena täiesti kohustuslik.

Kolm Euroopa Liidu tuumajaama on Euroopa finantsosalusel dekomissioneerimise protsessis. Saksamaa on juba teatanud, et seiskab mitu tuumajaama. Lähitulevikus tuleb teisigi tuumajaamu liikmesriikides seisma panna, kuna nende ettenähtud tööaeg saab läbi. Direktiivis riigisisel tasandil sätestatud eesmärgid toovad kaasa radioaktiivsete jäätmete prügilate loomise üle terve Euroopa Liidu. See on ressursside raiskamine ja probleem üldsusele. Selline on olukord praegu Rumeenias, ka selles piirkonnas, kust mina tulen; seal on Kozloduy tuumajaama radioaktiivsete jäätmete prügila.

Usun, et vaja läheb tõeliselt euroopalikku pikaajalist lähenemist, mis toob kaasa energiat ja Euroopa rahastamismehhanisme säästva ühise tehnoloogia kasutamise. Ülemaailmse lähenemisviisi kasuks otsustamine ja olulise teabe levitamine võimaldab Euroopa kodanikel tuumajaamu usaldada ning tunda end rahulikuna.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Kasutatud kütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemine on oluline ja kiireloomuline valdkond, mis on pärast Fukushima katastroofi veelgi enam tähelepanu saanud. Hoolimata tehnilistest uuendustest ja lahendustest ning jäätmekäitlusprogrammide muutub probleem iga päevaga üha keerulisemaks. Radioaktiivsete jäätmete käitlemine ja lõppladustamine on kestav probleem, mis vajab lahendamist ka tulevikus. Meie eesmärk Euroopas on energiaturve ning keskkonnasõbralik ja stabiilne energiatootmine. Kuid üha rohkem peame tähelepanu pöörama mitmele teemale, näiteks kiiresti üha suureneva radioaktiivsete jäätmete koguse töötlemisele, muundamisele ja lõplikule ladustamisele. Me ei pea selleks mitte üksnes tehnilisi rajatise looma, vaid ehitama ka range poliitilise, õigusliku ja sotsiaalse struktuuri. Sel alal tasub kaaluda, hinnata ja planeerida üleeuroopalist koostööd. Kõik vastutavad osalejad tuleks kaasata turvalise protsessi ehitamise ja arendamise. Peame rakendama meetmeid, mis kaitsevad ka tulevase põlvkondi.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Üldsus jälgib õigustatult tuumajäätmete käitlemist, mistõttu on hea, et Euroopa Komisjon on otsustanud lahendada probleem laiahaardelise õigusakti kaudu, kus määratletakse selgelt kõigi protsessis osalejate kohustused ja vastutus.

Väga hea, et esitatud direktiivis rõhutatakse paremat järelevalvet ja kontrolli ning eriti protsesside suuremat läbipaistvust ja rahvasalust. Minu meelest jääb piisava sihtotstarbelise rahastamise tagamine tuumareaktorite dekomissioneerimise paratamatute kulude katteks ja sellest tekkivate radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks oluliseks avatud küsimuseks. Sõltumatu organi poolne, kui tegu on õige organisatsiooniga, rahareservide taseme järelevalve võib võimaldada tuumajaamal tekitada endale enda tegevusaja jooksul piisavalt vahendeid, et finantseerida keskkonnasõbralikku dekomissioneerimist – see peakski olema meie eesmärk.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Pooldan selle raporti projekti, arvestades ülemaailmse tuumapoliitika muutumist ja komisjoni direktiivi ettepanekut.

Pea rõhutama, kui oluline on õiglaselt rakendada saastaja-maksab-põhimõtet, mida tõestab ka Jaapani katastroof. Kuigi madalad kulud muudavad tuumaenergia atraktiivseks,

peab esmalt arvestama töötajate ja kodanike ohutusega. Seetõttu toetan liikmesriikidevahelist koostööd, mille eesmärk on tuumajäätmete ohutu ladustamine. Protsessi läbipaistvus hõlmab ka seda, et rahvas saab osaleda ladustamiskoha valikul ja muudes otsustes. Selle valdkonna regionaalsetes uurimisprogrammides on nende hüved juba tõendatud.

Samuti arvan, et ELi liikmesriigid peaksid jagama ka rajatise tuumaelektrijaamades tekkinud jäätmete käitlemiseks ja ladustamiseks.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Mul on heameel, et teeme kasutatud tuumkütuste ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise valdkonnas edusamme, kehtestades konkreetsete nõuded tagamaks, et liikmesriigid tegeleksid riigisisese õigusloome ja organisatoorse raamistikuga ning koostaksid tõhusaid riiklikke programme, mis käsitlevad kogu protsessi alates jäätmete tootmisest kuni ladustamiseni. Oluline on, et kogu süsteem sisaldaks läbipaistvuse, järelevalve ja kontrollipõhimõtet. Samuti olen geoloogilise ladustamise võimaluse, sealhulgas ümberpööratavuse põhimõtte, poolt. Tagada tuleb riiklike programmide piisav rahastamine, kuid võttes arvesse saastaja-maksab-põhimõtet. Rahastamine on direktiivis paremini reguleeritud, millega ma olen väga rahul. Eriti seepärast, et see hõlmab ka adekvaatseid hoiatavaid sanktsioone, mis peavad olema igas süsteemis tagatud.

Günther Oettinger, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja! Sõnavõtt näitavad, et Euroopa Parlament on kõik ettepaneku üksikasjad läbi lugenud, need läbi mõelnud ja oma hinnangu andnud. Ma ei näe, et seal oleks konflikt. Nõustun, et peaksime menetluses teie soovitusi arvestama.

Meie arust on oluline Hannes Swoboda mõtte võrdsete ülepiiriliste avaliku osalemise õiguste kohta. Sageli on ladustamiskohad ja tuumaelektrijaamad geoloogilistel ja muudel põhjustel riigipiiride lähedal. See tähendab, et kodanike jagamatu ja võrdne osalus, läbipaistvus ning asjaomased õigused on kõik Euroopa seisukohast vajalikud.

Suur tänu koostöö eest! Loodan, et toetate meid homme siin parlamendis hääletusel.

Romana Jordan Cizelj, raportöör. – (SL) Austatud juhataja! Olen väga rõõmus, et ka see arutelu näitab, et oleme paljudes asjades sarnasel, peaaegu identsel seisukohal ning et need on seisukohad, mis on kasutatud tuumkütuste ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise seisukohalt olulised.

Samuti pean praegu Fukushima õnnetust arvesse võttes ütleva, et meie töö on olnud väga raske. Mul on hea meel, et hoolimata neist keerulistest aegadest on tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni (ITRE) vastu võetud tekst koostatud nõuetekohaselt ning et me ei läinud ideoloogiliste aruteludega üle piiri.

Minu meelest on meie seisukohtade erinevused sellised, mis ei ohusta raportit, ning see on väga positiivne. Seetõttu sooviksin, et see raport, see direktiiv, võetaks vastu nii ruttu kui võimalik, et saaksime seda rakendada hakata. Loomulikult nõustun kõikide parlamendiliikmetega, kes on maininud Euroopa Parlamendi pelka nõuandvat rolli tuumaenergia küsimuses. Arvan, et peaksime sel teemal tulevikus ühe olulise arutelu maha pidama ning otsima ühist lahendust, kuna küsimus on demokraatias.

Lõpuks sooviksin tänada kõiki, kes on selle raporti ettevalmistamisel abiks olnud, eriti abiraportööre esiteks ITREst, ja ka teisi raportööre ning nende fraktsioone. Täna kõiki parlamendiliikmeid, kes on aruteludes osalenud ning kes on esitanud muudatusi. Nõukogu

ja parlament – me oleme koos teinud head tööd ning vahetanud regulaarselt ja õigeaegselt seisukohti. Loomulikult sooviksin tänada oma assistenti, enda fraktsiooni nõunikku ja ITRE nõunikku.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 23. juunil 2011.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), kirjalikult. – (IT) Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni abiraportöörina – olen seetõttu seda teemat eriti pingsalt jälginud – pean kiitma Romana Jordan Cizelj tema hindamatu töö eest. Hoolimata läbirääkimiste käigus tõusetunud raskustest äärmiselt sensitiivse rahvusvahelise konteksti tõttu on direktiivi ettepanekus kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta suudetud kavandada sidus ja harmooniline seadusandlik raamistik, mis tagab, et selliseid jäätmeid käideldakse ohutult, hoolimata tuumaenergia valdkonnas tulevikus kasutatavatest rakendustest või tagajärgedest. Usun, et siin peitubki ettepaneku suur tugevus. Ettepanekus nõutakse, et liikmesriigid tagaksid ohutuse kõrgema taseme, mis vastaks ka rahvusvahelistele ohutusstandarditele; et pöörataks suuremat tähelepanu tehnilisele ja teaduslikule arengule, arvestades eriti ümberpööratavuse põhimõtet; pandaks rohkem rõhku keskkonna ja rahvatervise kaitsele ja käsitletaks vastutaja tuvastamist vastavalt saastaja-maksab-põhimõttele, tehes seda läbipaistvalt ja litsentsiomanike osalusel.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – Euroopa Liit toodab aastas üle 40 000 m³ radioaktiivseid jäätmeid, millest 80% on lühikese elueaga madala radioaktiivse tasemega jäätmed ja umbes 5% on pika elueaga madala radioaktiivse tasemega jäätmed. On oluline, et liit võtaks vastu direktiivi kasutatud tuumkütuste ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta. Rumeenia on üks neid riike, mis on võimaluse poolt ekspordida radioaktiivseid jäätmeid kolmandatesse riikidesse. Kasutatud tuumkütus Rumeenia uurimisreaktoritest tuleb kas repatrieerida selle päritoluriiki Venemaale või Ameerika Ühendriikidesse või erijuhtudel ekspordida kolmandatesse riikidesse. Seetõttu ei saa ma toetada raporti ekspordikeelu ettepanekut. Kuna tuumaenergia jääb ka tulevikus osaks liikmesriikide energiast, siis on oluline, et raport võetaks sellel parlamendi täiskogu istungil vastu edukalt. Kasutatud kütused tuleks viia basseinidest kuiva ladustamiskohta nii ruttu kui võimalik ja kõige tähtsamad peaksid olema vanimad radioaktiivsed jäätmed. Veelgi enam, oluline on, et kodanikud usaldaksid ladustamiskohtade ohutust reguleerivad põhimõtteid ja jäätmekäitlusprogramme.

Alajos Mészáros (PPE), kirjalikult. – (HU) Radioaktiivseid jäätmeid, sealhulgas meditsiinilisteks, tööstuslikeks, põllumajanduslikeks ja teaduseesmärkideks kasutatavad isotoobid, toodetakse kõikjal Euroopa Liidus. Siiski tekib kasutatud tuumkütust kõige sagedamini tuumajaamades. Praegu rakendatakse selliste jäätmete töötlemiseks kahte tehnoloogiat: ümbertöötlemist ja lõppladustamist. Jäätmed jaotatakse radioaktiivsuse taseme alusel kolmeks: madalaktiivseteks, keskaktiivseteks ja kõrgaktiivseteks jäätmeteks. See jaotus määrab ka selle, kas jäätmed ladustatakse maapinna lähedale või sügavale maa alla. Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete eest vastutavad lõpuks liikmesriigid. Enamik neist ei ole aga kasutatud tuumkütuse kohta veel kõige olulisemaid otsuseid vastu võtnud. Kahjuks kasutavad vähesed tuumajäätmete hästi organiseeritud lõppladustamise programme. Peame poliitiliselt pidevalt pühenduma pikaajalisele kasutatud tuumkütuste ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisele ning tegema seda viisil, mis võimaldab seda rakendada vastavalt kõrgeima taseme ohutusstandarditele. Liikmesriigid peavad kodanike

kaitseks vastu võtma tuumaohutusega seotud kõrgetasemelisi riiklikke õigusnorme. Veelgi enam, nad peavad looma süsteemi, mis määratleb riigiseste asutuste pädevuse ja vastutuse tuumajäätmete käitlemises. Lisaks tuleb jagada avalikku teavet, sest inimestel peavad olema enda ümber toimuvast adekvaatsed teadmised.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Kõigi rakendatavate meetmete puhul peame tagama riigi elanikkonna ja keskkonna ohutuse. Toetan nn ohutuskultuuri rakendamist, mis toob kaasa ohutusstandardite kehtestamise, sõltumatud ja tugevad korraldajad, sobivad inim- ja raharessursid ning piisava teabe avalikkusele.

Riigi elanikkonna teavitamine peab olema läbipaistev. Läbipaistvuse parandamine toob kaasa asutuste vastutuse selge määratlemise ja riigi elanikkonna teavitamiseks põhjendatud ja kooskõlastatud süsteemi loomise, mis võimaldab inimestel usaldada tuumaenergia toomise protsessist ja tuumameditsiinist tekkivate radioaktiivsete jäätmete käitlemist.

Jutta Steinruck (S&D), *kirjalikult.* – (DE) Kasutatud kütuste ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise teema on väga päevakajaline. Hiljutised sündmused Jaapanis on taas toonud esile vahetud riskid, mis ähvardavad radioaktiivse materjaliga kokkupuutuvaid töölisi ja kodanikke.

Meil on Euroopas mitu tonni radioaktiivseid jäätmeid, mida peab ühest kohast teise transportima. Mul on heameel, et saame kehtestada põhimõtted, mis aitavad kogu Euroopas kaitsta inimesi, kes seda teevad.

Oleme parlamendis koostanud raporti, mis põhineb komisjoni tehnilisel raportil ja milles keskendutakse inimestele, sealhulgas transpordiettevõtete ja radioaktiivsete jäätmetega tegelevate tehaste töötajatele ning lõplikus ladustamiskohas töötavatele inimestele. Seetõttu on tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni liikmed keskendunud seotud töötajate kaitsmisele, kehtestades ohutusmeetmeid, tervisekaitsemeetmeid ja tehes töötajatele radioaktiivsete jäätmete teemalisi koolitusi. Majanduslikke huvisid ei tohi kunagi pidada tähtsamaks kui töötajate ja kodanike tervist. Kuna jäätmete ja nende käitlemine on inimestele ning keskkonnale ohtlik, vajame selle kohta kõikehõlmavat dokumentatsiooni.

Mul on heameel, et tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon on lisanud nii paljud meie nõuded lõplikku raportisse.

Kathleen Van Brempt (S&D), *kirjalikult.* – (NL) Tuumaenergia teema on vastuoluline ja toob kaasa raevukaid arutelusid parlamendis ja fraktsioonides. Fukushima juhtunu on arutelu järele päevakorda tõstnud ning selle tulemusena on mitu inimest oma seisukohta tähelepanuväärselt muutunud. Hea, et teemaga tegeletakse viisil, mis võimaldab nii toetajatel kui ka vastastel parlamendis oma seisukohti avaldada. Hoolimata aga meie seisukohast selle teema kohta, on radioaktiivsete jäätmete probleem reaalsus, millega peame tegelema kõige paremal ja ohutumal viisil. Seetõttu pooldan seda raportit, milles antakse panus karmimasse ja ohutumasse jäätmepoliitikasse, koheldakse iga liikmesriiki võrdselt ning rõhutatakse jäätmetootjate kohustusi.

Toetan saastaja-maksab-põhimõtet ning ühelgi tingimusel ei peaks me oma vastutusest kõrvale hiilima. Seetõttu olen ka tuumajäätmete ekspordikeelu poolt kolmandatesse riikidesse. See ei ole üksnes eetika-, vaid ka turvalisuse ja inimeste kaitsmise küsimus. Me tõepoolest ei saa kontrollida kolmandate riikide jäätmepoliitikat. Selline risk ei ole vastuvõetav! Peame oma jäätmetega ise toime tulema ning nõudma karmide õigusaktide ja ettepanekute kaudu, et see toimuks ohutuimal ja tehniliselt kõige optimaalsemal moel.

20. Üheminutilised sõnavõttud (kodukorra artikkel 150)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttud.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Austatud juhataja! Töövabad pühapäevad tööõiguses peaksid olema osa Euroopa standardist. Selles leppisid kokku ametiühingute, kodanikuühenduste, kristlike ühenduste ja kirikute esindajad, mis asutasid sel nädalal Brüsselis Euroopa Pühapäeva Alliansi. Töövaba pühapäev on oluline normaalsete töötingimuste seisukohast, kuid see annab ka võimaluse hoida peresuhteid, eriti vanemate ja laste vahel. Olen rõõmus, et sain viibida selle algatuse, nagu ka kahe Slovakkia kodanikuühenduse suurte perede klubi ja pühapäeva alliansi tekkimise juures. Kui komisjon vaatab üle tööajadirektiivi, peaks see arvesse võtma sadade uue alliansiga liitunud Euroopa organisatsioonide seisukohta. Nii suurt organisatsiooni ei saa seaduste loomisel eirata.

László Tórkés (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Viimase paari nädala jooksul on Szekerlandi esindus Brüsselis ja Ungari kogukond Rumeenias üldiselt pidanud taluma mitut rünnakut ja vaenulikku hüsteeriakampaaniat Rumeenia poliitiliselt eliidilt. Lisaks on püütud suruda Rumeenias peale territoriaalset ja administratiivset ümberorganiseerimisplaani, mille tulemusel tekiks kaheksa enamuses olevat megaregiooni, mis sunniks Ungari Szekerlandis ja Partiumis elava enamuse absoluutsesse vähemusse. Vastavalt sõnaselgetele sätetele Euroopa kohaliku omavalitsuse hartas ja Euroopa regionaal- või vähemuskeelte hartas, lükkavad Euroopa Parlamendi Transilvaania ungarlastest liikmed Rumeeniast sellise antidemokraatliku ja diskrimineeriva regionaalse reorganiseerimise meetodi riigis tagasi. Palume Rumeenia ja Ungari populaarsete parteide ühiste demokraatlike väärtuste nimel teie abi ning parlamendi aktiivset toetust Transilvaania ungarlaste kogukonna kaitsel.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Austatud juhataja! Mida tähendab teie arust sõna „perversne”? Sõnastikus on selle sõna vasteks „loomuvastane”. Poliitiline perverssus on valetamine ja valijate küüniline petmine. Paistab, et Lätis on tekkinud parlamendiliikmete fraktsioon, keda võib nimetada poliitilisteks pervertideks. Asi on selles, et viimastel Läti parlamendi valimistel lubasid partei Üksmeele Keskus (*Saskaņas centrs*) liikmed oma vene keelt kõnelevatele valijatele, keda Lätis on üle 40% elanikkonnast, et kaitsevad nende emakeelt. Eelmisel nädalal aga hääletas seesama partei nende inimeste karmima karistamise poolt, kes ei suuda erasektoris kasutada ametlikku riigikeelt. Paistab, et nad lubavad üht, aga teevad teist. Usun, et nõustute, et see on ebanormaalne. Võimalik, et Lätist saab uue poliitilise liikumise, nimelt Perverssuse Keskpartei sünnimaa. Täna tähelepanu eest!

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Mitte ühelegi eurooplasele ja seega ka mitte ühelegi kreeklasele ei meeldi kauss käes kerjates ringi käia. Peame kreeklastena mõistma, et oleme keeranud oma elustandardi kümne aasta tagusesse aega. Kardan, et sama võib juhtuda ka teistes riikides.

Meile tundub, et meid süüdistatakse asjades, mis ulatuvad meie kohustustest kaugemale. 17 kaptenit ja sama palju kaaslast, 17 eelarvet, 17 väärtpaberiturgu ja üks ühisvaluuta. Selline olukord rahaga ei saa jätkuda. Vajame ühist majanduspoliitikat, ühtset väärtpaberiturgu ja kooskõla. Kahtlemata viib fiskaalne kaalutletus tarbimiskliima paranemisele. Ma ei näe, et asjad selles suunas liiguksid. Peame kaitsma viimase 65 aasta suuri saavutusi, mis on kulmineerunud ühisvaluutaga, olles rohkem distsiplineeritud.

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja! Alla aasta tagasi koostas Ühendkuningriigis parteidevahelise petitsiooni Euroopa Liidu liikmelisuse teemalise referendumi kohta. Kampaania on saanud suure toetuse kogu poliitiliselt spektrilt.

Need inimesed kritiseerivad ELi kinnisideed luua Euroopa föderaalriik, eirates inimeste tahet ja demokraatiat. Rahva tahet ei saa igavesti eirata. Minu valijad küsivad minult sageli, et millal nad saavad Euroopa Liidu liikmelisuse kohta sõna sekka öelda. Inimeste tahet kogu Euroopas on eiratud, vastupidi rahva taatele on loodud ühisvaluuta – ja vaadake, mis probleemid on seetõttu tekkinud. Liikmesriikides on olnud referendumeid, kuid need on tähelepanuta jäetud.

Inimesed minu valijaskonnast, inimesed üle terve Ühendkuningriigi ja inimesed üle terve Euroopa Liidu ütlevad: „Las rahvas otsustab”. Elukutselised poliitikud on teinud vea. Las rahvas otsustab!

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Austatud juhataja! Jaanuarist praeguseni olen korraldanud Bulgaarias ümarlauaarutelusid ühise põllumajanduspoliitika reformi kohta. Need on aidanud luua tugevat Bulgaaria seisukohta, millel on vääriline koht Albert Dessi raporti arutelus.

Pean ütleva, et mõned Bulgaaria seisukoha aspektid ühise põllumajanduspoliitika teemalises arutelus on mulle meeltnööda:

esiteks tugev õiglane ja hästi rahastatud ühine põllumajanduspoliitika;

uued neutraalsed selged ja õiglased kriteeriumid otsetoetuste arvutamiseks, mis on tulevikus aluseks raha jaotamisele liikmesriikides, nende regioonides ja eri sektorites;

otsetoetuste andmine aktiivsetele väikese ja keskmise suurusega tootjatele ja neile, kes realselt ühise põllumajanduspoliitika eest vastutavad, on veel üks meie eesmärkidest.

Tahaksin rääkida veel kolmest punktist:

rohkem võimalusi karjakasvatustevõtjatele;

suurem paindlikkus teises sambas ning

lõpetuseks lihtsad ja selged menetlused, et saaksime pakkuda oma talupidajatele korralikke sissetulekuid ning julgustada noori põllumajandusse investeerima. Samuti tahame, et Euroopa jätkaks tarne ja hindade kindlustamist ja kaitseks väärikalt nende positsiooni maailmas.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Austatud juhataja! 11. juunil 1991 allkirjastati Poola ja Saksamaa vahel heanaaberlikkuse ja sõbraliku koostöö leping, mis on nende riikide praeguste suhete aluseks. Eile, selle tähtsa sündmuse 20. aastapäeval, toimus Varssavis Poola ja Saksamaa valitsuse ühine konsultatsioon, mille eesistujad olid Poola peaminister Donald Tusk ja Saksamaa kantsler Angela Merkel. Konsultatsioonil osales üle 20 ministri ja aseministri mõlema riigi eri ministeeriumidest. Ühiskoosoleku tulemus on Poola Vabariigi ja Saksamaa Liitvabariigi dokument „Naabrid ja partnerid”, millele on lisatud koostööprogramm tulevateks aastateks.

Selle aastapäeva puhul tuletaksin parlamendile meelde Saksamaa pidevat toetust Poolale Euroopa Liiduga liitumisel. Poola ja Saksamaa suhted paranevad kogu aeg, mille üks näide on nende riikide vahelise kaubanduse tihenemine. Meie majandus on Euroopas üks dünaamilisemaid. Loodame, et Poola ja Saksamaa suhted arenevad edasi, kuivõrd see on kasulik nii meie kodanikele kui ka Euroopale tervikuna.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Euroopa Liit vajab tõhusat ühist põllumajanduspoliitikat, et täita ühiskonna kõrgeid nõudmisi ning – mis kõige tähtsam – mängida tugevat sõltumatut rolli.

Euroopa ettevõtted peavad jääma konkurentsivõimeliseks. Nad seisavad suurte katsumuste ees, sealhulgas toormaterjali hinnakõikumised, kõrged tootmiskulud ja madalad sissetulekud. Kolmandate riikide madalad tootmiskulud, madalad sotsiaalsed, keskkonna- ja kvaliteedistandardid, mida ei saa ELi standarditega võrreldagi, suruvad hindu allapoole. Uute kaubandussuhete loomisel on meie jaoks oluline kaitsta Euroopa tootmiskvoote, lisades kaitsvaid klausleid. Sellised klausleid, mida kasutatakse tööstuslikus kontekstis, näiteks Lõuna-Koreaga autotööstusalaste kaubanduslepingute sõlmimisel, tuleks kasutada ka põllumajanduses.

Asi on tasakaalus oleva mänguväljaku loomises ja kõigile võrdsete võimaluste pakkumises. Igal riigil on õigus keskenduda oma kodanike probleemidele, toiduohutusele, keskkonnale, geneetilise muundamise piirangutele ja maapiirkondade vajadustele, et toetada jätkusuutlikku põllumajandust Euroopas.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Austatud juhataja! Eelmisel nädalal kaitsesid mõned Euroopa Parlamendi liikmed, kes esindavad Kataloonia põhilisi poliitilisi parteisid, Kataloonia parlamendis ühiselt meie katalaani keelt ELis ja selle institutsioonides.

Me nõuame taas, et katalaani keel oleks Euroopa Parlamendis ametlik keel, just nagu mitu Euroopa Parlamendi liiget Katalaanist on viimase 25 aasta jooksul nõudnud.

Nüüd on katalaani keele jaoks, mis on Hispaanias sajandeid keelatud olnud, uus võimalus. Mõne kuu pärast liitub liiduga Horvaatia. Selleks et horvaatia keel saaks olla ametlik keel, tuleb lepingut muuta. Kui see aeg tuleb, palume uuesti Hispaania valitsust, et nad lubaksid katalaani keelel olla ELi ametlik keel. Hispaania valitsus peaks tooma katalaani keele ELi, just nagu Iiri valitsus tegi mõned aastad tagasi gaeli keelega.

Palume Euroopa Parlamendi ja komisjoni tuge katalaani keele tunnustamisel ametliku keelena.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Austatud juhataja! Hoolimata EU NAVFORi pingutustest, muutub piraatlusprobleem Aadeni lahes – ja nüüd ka suuremas India ookeani osas – ikka hullemaks. Ala suurus, kus piraadid tegutsevad, muudab probleemiga tegelemise üksnes militaarjõududega keeruliseks. Seega tuleb probleemi mahasurumise meetmeid parandada võimaluse korral põhjaliku rahvusvahelise strateegia raames kooskõlas probleemi tekkepõhjuste vastu võitlemise meetmetega. Piraatluse tekkepõhjused peituvad absoluutses vaesuses ja riigijuhtimise puudulikkuses, mis on kaks Somaalia püsivat omadust viimase 20 aasta jooksul.

Euroopa Liidul on võimalus Euroopa Arengufondi selleks otstarbeks rohkem kasutada. Nii Euroopa Liit kui ka ÜRO on saanud kogemusi programmidest, mis on Somaaliat aidanud. Tööd tuleb jätkata ja laiendada.

Marek Henryk Migalski (ECR). - (PL) Austatud juhataja! Eile öösel suri Venemaal Kolõma regiooni pealinnas Magadanis Anatoli Bitkov. Ta oli kohaliku telekanali Kolõma Plus peatoimetaja. Ma ei tea hetkel, kas tegu oli tapmise või loomuliku surmaga või poliitiliselt motiveeritud tapmisega või mitte, kuid väärrib märkimist, et juhtunu ei ole erand. Ajakirjanikud Venemaal surevad ja ajakirjanikud, kes uurivad poliitilisi teemasid, surevad veelgi sagedamini. Mitme tõsiseltvõetava analüüsiga on leitud, et Vene Föderatsioonis on

viimase kümne aasta jooksul surnud umbes 200 ajakirjanikku. See on Venemaal praegu kõige ohtlikum amet. Ilma ajakirjanike vabaduse ja ohutuseta ei saa olla ajakirjandusvabadust ning ilma ajakirjandusvabaduseta ei saa olla demokraatiat. Koostöös Vene Föderatsiooniga peaksime seda alati silmas pidama.

Paul Murphy (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Laupäeval lähen koos sadade teiste aktivistidega teise vabaduse flotilli raames Gazasse. Viime sinna ravimeid ja ehitusmaterjale, mida on hädasti vaja.

Iisraeli ebaseadusliku blokaadi tõttu elab 300 000 inimest alla ühe dollariga päevas ning töötus on üle 40%. Cathrine Ashton on öelnud, et flotill ei ole õige reaktsioon Gaza olukorrale, kuid ELi vastus on jätkata uurimistoetuste kaudu Iisraeli relvatootjate rahastamist, kus toodetakse relvi, millega tapetakse Palestiina kodanikke. Flotilli kritiseerimise asemel peaks EL mõistma hukka Iisraeli kaitsejõudude vägivaldaähvardused meie vastu. Arvestades, et nad tapsid eelmisel aastal üheksa flotilli aktivisti, siis tuleb neid ähvardusi väga tõsiselt võtta. EL peaks lõpetama ka koostöö Palestiina rahva jätkuva survestamise osas.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Austatud juhataja! Kaks nädalat tagasi toimus Strasbourgis tuline arutelu Ungari põhiseaduse üle. Praegu on meil ka Veneetsia komisjoni seisukoht. Sooviksin siinkohal korrata oma hoiatust Ungari põhiseaduse problemaatilise sõnastuse kohta, eriti jaotise D formuleerimisel, mis sätestab Ungari vastuste kõigi ungarlaste eest, ühtse Ungari rahva, kollektiivsed õigused ja kollektiivsete omavalitsuste loomise rahvuslikkuse põhimõtte alusel teistes riikides. Veneetsia komisjon on rõhutanud inimõiguste individuaalset olemust, kuivõrd rahvusvähemuste kaitse raamlepe ei käsitle kollektiivseid vähemusõigusi. Veneetsia komisjon kahtleb demokraatiapõhimõttes, kui põhiseaduses reguleeritakse kultuuri-, usu-, sotsiaal- ja rahanduspoliitikat. Ootan ELi asutustelt kiiret vastust Veneetsia komisjoni seisukoha kohta Ungari põhiseaduse küsimuses.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Austatud juhataja! Huvitav, kas majanduskriisi saab lahendada meetmetega, mida rakendatakse kliima arvel. Kahjuks ütleb Euroopa Komisjon, et saab küll, arvestades, et EL ja Portugal on ühiselt heaks kiitnud tähtja taastuvenergia allikatest tuleneva energia vähendatud garanteeritud hindadele kui seadusliku meetme toetusmehhanismi memorandumis. Kreekas on investeringud taastuvenergiasse pea ainsana majanduskriisile vastukaaluks. Lahkuva keskkonnaministri otsust kaitsta garanteeritud hindu peab tema järeltulija kohe muuta.

Arutlus majandusprobleemidega riikide vabastamisest juba praegu ebaadekvaatsetest Euroopa 20-20-20 kliimaeesmärkidest on täielik absurd. Need valikud illustreerivad komisjoni suhtumist, mis ei ole vastuvõetav. Nad raiuvad kogu Euroopa poliitika kivisse ja keegi kuskil ei vastuta. Niimoodi saab Euroopa oksa, millel ise istub.

Kliimaeesmärke tuleb suurendada teadlaste nõutud tasemeteni ning majandusprobleemidega riikidele tuleb koostada eriprogrammid. Meie saatus on leida tee ummikust välja ning vaadata majanduslikule, sotsiaalsele ja keskkonnakriisile näkku. Viimases analüüsis rõhutatakse esiteks fiskaalset restruktureerimist ja teiseks keskkonna jätkusuutlikkust.

Katarína Neved'álová (S&D). – (SK) Austatud juhataja! Euroopa ja Euroopa Liit soovivad, et nende majandus oleks kõige konkurentsivõimelisem ja parem, kõige arenenum maailmas.

Selleks et seda saavutada, peaksime tegema rohkem kui lihtsalt rääkima rahandusest ning teistest seotud probleemidest. Euroopa Liiduna peaksime kindlasti investeerima rohkem haridusse, teadusesse, uurimistegevusse ja uuendustesse. Euroopa Komisjon avaldas hiljuti

täiendavaid andmeid liikmesriikide investeeringute kohta nendes valdkondades. Riigid jagati nelja rühma, kus minu enda riik, Slovakkia paigutus väga laiduväärsesse kohta kolmandas rühmas, investeerides teadusesse, haridusse ja uurimistegevusse üksnes 0,48% Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia raames lubatud 2%st.

Seetõttu sooviksin paluda, et EL, Euroopa Parlament, Komisjon ja nõukogu püüaksid liikmesriike rohkem toetada ja survestada neid rohkem sellesse valdkonda investeerima. Ainult uurimistegevusse, innovatsiooni ja haridusse investeeritud raha kaudu saame Euroopa 2020. aasta eesmärgid saavutada.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Austatud juhataja! Viimase 20 aasta vältel on liidul olnud keskne roll Iirimaa rahu ja lepituse hoidmisel. Liit on alates 1994. aastast andnud rahu ja lepitamise programmi üle 1,3 miljardi euro ning Rahvusvahelisse Iirimaa Fondi umbes 349 miljonit eurot.

Ida-Belfasti vägivaldajuhtumid ja Ronan Kerri tapmine näitavad, kui tähtis on skeemide tööhoidmine, mis edendavad majanduslikku ja sotsiaalset arengut mõlemal pool piiri.

Sel nädalal olid Rahvusvahelise Iirimaa Fondi ja rahu ja lepitamise programmi esindajad siin Euroopa Parlamendis ja rääkisid regionaalarengukomisjonile, kui tähtis on, et Parlament ja liit seda programmi toetaksid. Usun, et Euroopa Liit ja teised rahvusvahelised partnerid peaksid selle probleemi üle pikemalt juurdlema ning otsustama seda väärtuslikku ja tõhusat programmi jätkata.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Talupidamine on Walesi majanduse süda. Üha suureneva ELi seaduste koorma all ei suuda Walesi talupidajad edukalt konkureerida, kuigi nende standardid on ühed Euroopa kõrgemad.

EID õigusnormide alusel trahvitakse talunikke ebatäpsete andmete eest hoolimata sellest, et tehnoloogias on suured vead. Olen sellest probleemist komisjonile korduvalt rääkinud, nagu ka mitme teise liikmesriigi esindajad. Walesi talunikud tunnevad, et vigane EID süsteem on sama hea nagu varjatud maks.

Teiseks, Walesi veist, kes on noorem kui 24 kuud, ei saa vastavalt geograafilise tähise kaitse seadusele nimetada Walesi veiseks. See ei kehti Šotimaal, kus lihatööstus võib lüüa riigitempli igas vanuses lihale.

Wales toodab suurepäraselt loomaliha ning peab saama sellele lisada ka Walesi märgi. Kaubandus maailmaturul sõltub sellest, kuidas riigi toodangut reklaamitakse. Need on olulised teemad sadade Walesi talunike jaoks, kes juhivad kvaliteetseid ärisid, mis on sageli kuulunud peredele juba põlvkondi. Ma nõuan selgitusi!

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Soovin väljendada oma toetust meetmepaketile, mis on koostatud liidu majanduse juhtimiseks ning meetmetele, mis on suunatud distsiplinaarmenetluse selgemaks ning kiiremaks muutmisele, kui mõned liikmesriigid peaksid olema liiga suur defitsiit.

Liit peaks aga olema teadlik, et mõned liikmesriigid püüavad Euroopa eelarvenõuetega kooskõlas olla omavalitsuste eelarvete destabiliseerimise hinnaga.

Hispaania on sellise riigi paradigmiline näide: see püüab nõudmisi täita, suunates oma defitsiidi autonoomsetele valitsustele ja kohalikele volikogudele.

Selline tava tuleb hukka mõista, kuna need ei kannu endas ELi stabiilsuse ja kasvu pakti mõtet ja eelkõige kuna need kahjustavad oluliselt majanduslikult võimsate rahvaste, nagu Kataloonia, majanduslikku taastumist.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Austatud juhataja! EL ei sekku oma liikmesriikide haldusküsimustesse. Seda on oluline rõhutada, sest praegu seletavad mõned Rumeenia poliitikud administratiivse reorganiseerimise vajadust, väites, et see on ainus viis, kuidas Rumeenia saab struktuurifondidest rohkem raha. Arutelu Rumeenias puudutab reformi, mis looks praegusest 41st NUTS 3 maakonnast kaheksa NUTS 2 taseme haldusüksust, eirates geograafilist, majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist reaalsust. Arutelud puudutavad peamiselt Rumeenia ungarlasi, kuna see rahvuslik kogukond ei moodustaks hoolimata Euroopa Nõukogu konventsiooni asjaomastest sätetest enamust üheski uues haldusüksuses ning kaotaksid seega õiguse moodustada kohalikku omavalitsust. EL peab tagama, et subsidiaarsuse põhimõtet ei järgiks üksnes EL, vaid et ka liikmesriigid ise tagaksid, et otsuseid tehakse kodanikele nii lähedal kui võimalik.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE) . – (RO) Austatud juhataja! Ilmselt olete teadlikud, et sel nädalal toimus Moldovas Chişinău kohalike valimiste teine ring. Nagu ka OSCE vaatlejad märkisid, toimusid need valimised nagu ka teised samasugused teistes Moldova Vabariigi piirkondades üldiselt kooskõlas Euroopa ja rahvusvaheliste standarditega, mis on suur edasimineku võrreldes parlamendivalimistega 2010. aastal.

Saan Moldova Vabariigi kohalike valimiste tulemus üle üksnes rõõmustada, kuna need on tugevdanud praegu valitsuses olevate Euroopa Integratsiooni Allianssi kuuluvate parteide positsiooni. Valimistulemused saadavad ka väga selge sõnumi Moldova kodanikelt, et nende soov on saada edukaks demokraatlikuks ühiskonnaks ning et Moldova Vabariigi soov kuuluda Euroopa Liitu on tugev ja reaalne. Nad peavad ka julgustama Euroopa Integratsiooni Alliansi parteisid jätkama lubatud reformide elluviimist.

Isiklikult olen rõõmus, et Dorin Chirtoacă sai Chişinău linnapeaks ka teiseks ametiajaks.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Hiljuti sai Poola avalikkus kell kuus hommikul šoki osaliseks. Kaheksa relvastatud ametnikku, sealhulgas kuus eriteenistuse agenti, tungisid ühe tornmaja korterisse. Arvestades, et korterielanike hulka kuulusid narkokuritegude eest tagaotsitav isik, relvakaupleja ja panga röövimises kahtlustatav, ei olnud selles midagi imelikku. Kuid ohver ei olnud keegi neist. Kortermaja oli koduks Interneti-kasutajale, üliõpilasele, kel oli julgust kirjeldada praeguse valitsuse käitumist irooniliselt.

Kui võimuesindajad on nii tundlikud kriitika, satiiri ja naeru suhtes, et nad saadavad kell kuus hommikul ametnikud üliõpilaste juurde, kes kasutavad Interneti, siis on see vägagi murettekitav. Sellisele käitumisele tuleb vastu seista, eriti siin Euroopa Parlamendis.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). - (PL) Austatud juhataja! Kümne päeva pärast võtab Poola üle Euroopa Liidu eesistujariigi koha, mistõttu peaksime Poolas toimuval silma peal hoidma. Demokraatia kvaliteeti saab mõõta selle järgi, kuidas opositsiooni koheldakse. Poolas toimub kahjuks opositsioonivastane nõiajaht, millega on liitunud ka kohtud. Opositsiooniliidrit Jarosław Kaczyńskit puudutavas kohtuasjas on kohus määranud talle psühhiaatrilised analüüsid. See on eriti õel, arvestades et ainuke põhjus selliste analüüside tegemiseks oli asjaolu, et ta tunnistas, et oli võtnud rahusteid pärast Smolenski tragöödiat, kus tema vend, vennanaine ja mitu tema sõpra hukkusid. Selles ei olnud midagi ebatavalist, mida tõendavad ka asjaomased meditsiinilised dokumendid.

Sündmuste selline käik on kahetsusväärne, kuna sel on Euroopa alatekst. Kulminatsiooni näeme 6. juulil. See on päev, mil Jarosław Kaczyńskile tehakse psühhiaatrilisi analüüse ja Donald Tusk peab Strasbourgis avakõne Euroopa Liidu eestistujariigiks saades. Loodan, et rahvusvaheline kogukond protesteerib psühhiaatriliste analüüside kuritarvitamise vastu poliitilistel eesmärkidel, mis paistab järgivat Nõukogude Liidu ja Valgevene poliitilisi mudeleid.

Juhataja. – Arutelu sel teemal on lõppenud.

21. Kasvuhoonegaaside heite üle 20%-lise vähendamise võimaluste analüüs ja kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohu hindamine (lühiettekanne)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Bas Eickhouti keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel esitatud raport (A7-0219/2011) kasvuhoonegaaside heite üle 20%-lise vähendamise võimaluste analüüsi ja kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohu hindamise kohta (2011/2012(INI)).

Bas Eickhout, raportöör. – Austatud juhataja! Kui liikmed vaataksid oma e-kirju ja lobistide ning tööstusvaldkonna palveid ja kliimaga seotud poolt- ja vastuargumente, siis saaks teha järelduse, et kliima on selgelt poliitilises päevakorras tagasi.

See on hea, sest kliima pole teaduslikust päevakorrast kunagi maas olnud. Kui vaadata, kuidas teadus on vahepeal arenenud, siis muutuvad argumendid karmima kliimapoliitika poolt iga päev üha tugevamaks. Poliitilisel tasandil oli kliimarindel pärast Kopenhaagenit ja Cancúni siiski küllalt vaikne. Nüüd on see selgelt poliitilises päevakorras tagasi.

See on väga hea, kuid oluline on, et vahepeal on arutelu muutunud. Asi ei ole enam üksnes kliimaargumendis. Debatt on muutunud üha enam majanduslikuks. Uued kliimapoliitikale toetuvad tööstusharud nõuavad kaugeleulatuvat kliimapoliitikat. Mõelge kas või meie naftasõltuvusele ja olukorrale Põhja-Aafrikas: naftasõltuvuse teemade arutelu muutub ELi majanduspositsioonile üha olulisemaks.

Vaadake siiski ka tööstusvaldkonna kirju, kus tehakse 30%ni jõudmise nimel lobitööd. See on nende huvides, kuna kui meie kliimanõudeid tõstame, tõuseb ka nende kasum. See on selge märk, et kliimapoliitilises arutelus on toimumas fundamentaalne nihe. See on väga oluline. Majandus ei võitle ökoloogia vastu; need ongi majandus ja ökoloogia. See on elutähtis.

Nii et, mis siis raportis seisab? Loomulikult palume Komisjonil teha ettepanek riigisiseseks 25% vähendamiseks. See on oluline, sest nii muutume naftast vähem sõltuvaks; see on viis lisatervisesoodustuste saamiseks; samuti saab niimoodi realiseerida energiasäästmise potentsiaali. Nii on ka energiasäästmine raporti oluline osa, kuna kui me saavutame oma energiasäästueesmärgid, siis oleme ELis juba riigisisese 25% saavutamise poole teel.

Palume raportis üldist 30% vähendamist – 25% riigisiselt ja 30% tervikuna. Turul on ikka veel palju korvamismeetmeid, nii et kui riigisiselt vähendatakse 25%, siis kaalume 30% vähendamist üldiselt. See piirab mõnevõrra ka korvamismeetmete rolli, mis on samuti olnud aruteluteema ning sisaldub ka raportis.

Samuti arutletakse heitega kauplemise muutmise üle. Lihtsalt öelduna, kui me suurendame kliimanõudeid energiasäästmise kaudu ning tegeleme ainult energia säästmisega, siis väheneb süsinikuhind, hinnanguliselt alates 15–0 euronit ühe tonni süsiniku kohta. Seega

peame ka heitega kauplemises midagi ette võtma tagamaks, et hind oleks sobiv ning et meil oleks stiimulid liikuda roheliste tehnoloogiate juurde.

Homne hääletus tulevikumajanduse, rohelise majanduse üle on kriitiline. Julgustan komisjoni hiljem parlamendi seadusandlikus ettepanekus esitatud palvega tegelema. Nõukogu liigub, parlamendi seisukoht saab homme teatavaks ning siis sõltub ettepaneku tegemine komisjonist. Teame, et kui arutame seadusandlikku ettepanekut nõukogus, ei ole ükski riik enam vastu.

Oleme parlamendis enamuses, nagu me ka homme näeme, ning meil on ka nõukogus hääleteenamus, et kliimanõudeid tõepoolest tõsta ja kindlustada, et tõeline tulevikumajandus on roheline majandus.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Austatud juhataja, Günther Oettinger, head kolleegid! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis toetab Bas Eickhouti raportit, sest see saadab nii Euroopa Liidu sees kui ka sellest väljaspool tugeva sõnumi, et me ei anna võitluses kliimamuutuste vastu alla. Sisemine märguanne on see, et võtame lubadust 2008. aasta kliimapaketis 20% taastuva energia ja 20% energiasäästu kohta tõsiselt. Günther Oettinger, te olete meile täna ettepaneku esitanud, kuid meil on veel palju teha. Mõlemad meetmed koos toovad ELis kaasa 25% CO₂-heite vähenemise. Kes saaks selle vastu olla? See pole võimalik, sest tegu on seadusepaketiga, mille oleme vastu võtnud. Lisaks on meil kohustus ülejäänud maailma ees. Peame saavutama ka 5% puhta arengu tee (PAT). Nii saabki kokku 30%. Loodan, et selle tähtsust ei vähendata. Lõike 3 muutmine hävitaks terve raporti. Kui see muudatus vastu võetakse, siis hääletame homme raporti vastu. Loodan, et nii ei lähe, sest peame välja saatma tugeva sõnumi.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). - (PL) Austatud juhataja! Mulle on jäänud mulje, et tegeleme uutmoodi hullusega ja uue ilmaliku religiooniga Euroopas. Puuduvad teaduslikud tõendid selle kohta, et inimestel on otsustav roll suuremas CO₂ koguses atmosfääris. Kliimat mõjutavad aastasadu kestvad tsüklid. Teadlased, nagu professor Jawrowski, kes on väljapaistev kliimateadlane Poolast, on andnud nende teemade kohta mitu ekspertarvamust.

Miks on Gröönimaa nimi just Gröönimaa, mis tähendab algselt rohelist maad, ja miks on see täna täiesti jääs? Vastus on, et kunagi oli tegu rohelise saarega, kuid kliima muutus sõltumata inimtegevusest. Seetõttu peame olema selle uue ilmaliku usu ja hulluse vastu, mis tekitab küsimuse, kas Poolal ja teistel riikidel üldse oli mõtet Euroopa Liiduga liituda, kuna nii ollakse sunnitud kulutama CO₂-heite vähendamisele palju rohkem raha kui ühtekuuluvuspoliitikast praegu saadav puhastulu. Kui 20% CO₂-heite vähendamine on mõttetu, siis 30% vähendamine on veelgi mõttetum. Seega hääletan selle vastu.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Usun, et Fukushima on ka CO₂-heite küsimuses maailma muutnud. Püüame lihtsalt tagada, et meil oleks usaldusväärne energiavarustus. Peame tuumaenergiat täiendama või selle asendama gaasi või söega. Gaasi ja söe põletamine toob muidugi kaasa CO₂-heite. Seega on praegune 20% piir, mille oleme endile seadnud, väga kõrge. Peaksime olema rõõmsad, et meil on reserv energiatõhususe kujul, sest see aitab meil toetada teisi energialiike, mida vajame tuumaenergia asendamiseks. Gaasil ja söel on tuumaenergia asendamisel oluline roll. Usun, et ametiühingud ja tööandjad on sügavalt mures, et CO₂ poliitika toob kaasa töökohtade Euroopast välja liikumise, ning kogu toormaterjalitööstus, olgu tegu terase, alumiiniumi või paberiga, läheb Euroopast minema, kui juurutame liiga karme õigusnorme. Tahaksin juhtida tähelepanu, et liigume selles valdkonnas liiga kiiresti edasi. Meie poliitika peab olema elujõuline ja realistlik.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Tahaksin oma kõnes juhtida tähelepanu tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni seisukohale arvamuse punktis 3, et praegused komisjoni kliimamuutuste poliitika sätted ajavad tööstuse Euroopast välja, ning kardan, et CO₂-heite paratamatu hinnatõus rõhutavad seda trendi veelgi enam.

Samal ajal tõmbab komisjoni arvamus tähelepanu asjaolule, et praegust heitekoguse vähendamist Euroopas ei saa tõlgendada sõnumina selle kohta, et EL on jõudmas vähendatud heitekoguse eesmärgini. Pigem tuleks seda mõista tööstusliku toodangu vähenemise ja tootmise ümberpaigutumisenä Euroopast väljapoole, mille tõttu suureneb Euroopas tööpuudus. Seega usun kindlalt, et kasvuhoonegaaside vähendamiseks tuleks järjekindlamalt edendada uute roheliste tehnoloogiate väljaarendamist. Nii ei tegeleks me õhukvaliteedi parandamisega üksnes administratiivsete ja rahaliste vahendite kaudu, vaid rohkem teaduse toetamise ning uute tehnoloogiate päriselus rakendamise kaudu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Euroopa energia- ja kliimastrateegias tuleb kombineerida majanduslik konkurentsivõime energiaturbe ja keskkonnaküsimustega. Kasvuhoonegaaside 20% vähendamise eesmärgist kaugemalemineku mõte peab olema neid eesmarke kooskõlla viia. Olen 20%-lt 25%-le minemise poolt, milles 5%-line lisa tuleneb energiatõhususe arvelt.

Siiski on tähtis leida lahendusi, mis säilitavad Euroopa tööstuse konkurentsivõimet. Siinkohal olen rõõmus, et esimest korda on parlamendis ulatuslik üksmeel valdkonnapõhises lähenemisviisis. Selle kohaselt seatakse igale riigile kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärk, mis vastab terviklikult ja globaalselt igale tööstussektorile ning hoiab seega ära süsinikulekke.

Zbigniew Ziobro (ECR). - (PL) Austatud juhataja! Avalikkus ootab, et meie, poliitikud, oleksime kõigis oma tegudes pragmaatilised, ratsionaalsed ja tõhusad. Maksimumaksjad võivad meile mõndagi andeks anda, aga nad ei anna meile andeks, kui me kulutame nende raha ning endil ei ole midagi ette näidata. Globaalsest soojenemisest peaksime rääkima kui ratsionaalsest projektist. Jätame hetkeks kõrvale selle teooria legitiimsed või muud küsimused, mis on olnud sel teemal meie poliitiliste otsuste aluseks. Oleme teadlikud, et teaduslikud järeldused on vaieldavad, kuid me ei soovi neid vaidlusi siin lahendada.

Siiski sooviksin rõhutada asjaolu, et kasvuhoonegaaside üks omadusi on see, et need ei tunne riigipiire. Isegi kui Euroopa Liit kehtestab kasvuhoonegaaside piiramiseks kõige karmimad piirid, on tulemus sama, kui Hiina, India ja teised arengumaad ei kehtesta samuti samal ajal sellised piire. Lisaks sellele, et Euroopa maksimumaksja taskud jäävad tühjemaks, suureneb tootmise piiramisel ka töötus ning töökohad liiguvad Euroopa Liidu piiridest välja.

Arvestades eeltoodut, käitugem ratsionaalselt, kui me üldse peame selles küsimuses tegutsema, nii et see oleks globaalne protsess, sest ainult niimoodi on see efektiivne. Kui vastab tõele, et Hiina ühe kuu kasvuhoonegaaside heide vastab 20% vähenemisele Euroopas terve aasta vältel, siis see ütleb juba mõndagi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Esiteks tänaksin Bas Eickhouti selle raporti koostamise eest!

Leian, et arvestades Cancuni tippkohtumisel tehtud järeldusi, on kasvuhoonegaaside vähendamine Euroopas väga oluline. See tähendab, et EL peab säilitama oma rolli keskkonnakaitse valdkonna ülemaailmse juhina. Seetõttu tulebki meil rohelise poliitika

rakendamist reformida. Rõhutan, et väga oluline on üle vaadata heite järelevalve mehhanismid ja vajadus võtta neid terve eelarve planeerimises arvesse.

Samuti oleks kasulik parandada ELi praegust heitekaubanduse süsteemi. Seda arvesse võttes on soovitatud laiendada süsteemi rakendusala tööstussektorist väljapoole.

Euroopa keskkonnapoliitikal on suur mõju rohelise tehnoloogia pikaajalistele investeeringutele.

Günther Oettinger, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, head parlamendiliikmed! Connie Hedegaard tervitab teid! Tal on täna vältimatuid asjatoimetusi ning ta palus mul enda ja komisjoni nimel edasi anda paar olulist mõtet.

Sooviksin tänada parlamenti, kõiki selle liikmeid ja raportööri selle olulise ja kaugeleulatuva raporti eest!

Peame jätkuvalt tähtsaks eesmärki piirata globaalset soojenemist 2 °C-ni, mistõttu oleme paika pannud lühikese ja keskmise tähtajaga eesmärgid 2020. aastaks ning pikaajalise strateegia 2050. aastaks. Selge on see, et aastate 2020 ja 2050 vahel peame analüüsima ka vahepealseid staadiumeid ja määratlema täiendavad vahe-eesmärgid.

Eelmisel aastal kehtestas EL eesmärgiks 20%, mis tuleb saavutada järgneva üheksa aasta jooksul. See juhtus parlamendis umbes aasta tagasi ja enne seda ka komisjonis ja nõukogus. Arvestades tehnilisi võimalusi, majanduslikke mõjusid ja rahanduslikke muutusi, võiks muidugi seada suuremad eesmärgid, kuid panime 20% eesmärgi paika alles aasta tagasi. Ma ei usu, et meil on võrreldes tolle ajaga uut teavet. Oleme öelnud, et Euroopa vähendab heidet 30%, kui maailma teised olulised piirkonnad on valmis sõlmima siduvaid lepinguid, kuivõrd kliima on kogu maailma mure. Usume, et on veel võimalusi jõuda siduvate lepinguteni või osaliste kokkulepeteni. Seetõttu on meie eesmärk 20% Euroopale üksi ja 30%, kui meil on partnereid, nagu Ameerika Ühendriigid või Hiina. Minu meelest on see tõsiseltvõetav, kaugeleulatuv ja õiglane pakkumine.

Eelmisel aastal arutas komisjon kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamist üle 20%, seega 30% vähendamist, ja võttis ka vastu ka sellekohase teatise. Seal arutatakse ka, kas see eesmärk on tehniliselt ja majanduslikult võimalik ning kas sellel on mõju kuludele. Eeldame siiski, et kulud on madalamad kui nimetatud eelnevates hinnangutes. Usume, et usaldusväärse planeerimise põhimõtte peaks praegu olema kõige tähtsam. See tähendab, et tööstuses, majanduses ja eraisikutel on kindlus planeerida tulevikku eesmärkide alusel, mis võeti vastu eelmisel aastal demokraatliku häälteenamusega ning mis Euroopale üksi on 20%, ja juhul, kui teised olulised partnerid on valmis siduvaid lepinguid sõlmima, siis 30%.

Ühe mõnes mõttes automaatse mehhanismi abil näidati, et kui 20% CO₂ vähendamisele lisada energiatõhusus, siis oleks automaatselt võimalik vähendamine 25%. Sooviksin teile meenutada, et samal ajal ja sama teabe põhjal on parlament juba mitu aastat arutanud 20-20-20 strateegiat. Keegi ei ole öelnud, et viimane 20% muudab teise 20% automaatselt 25%ks ainuüksi seetõttu, et see võeti hiljem vastu ning et sellega tegeleb nüüd komisjon. See ei kannaks selle looja mõtet. Sõnavõttudes ei ole seda 2007. ega 2009. aastal kordagi mainitud. See on uus mõte, mis on aruteludeks avatud. Mina aga automaatse mehhanismiga ei nõustu. Kui me komisjonis ja Euroopa Liidus oleksime juba varem energiatõhusust tõsisemalt võtnud, siis ei oleks automaatse mehhanismi küsimus ilmselt üldse tõusetunudki.

Veel on küsimus majandus- ja keskkonnahuvide tasakaalustamiseks. Usun, et innovatsioon, eriti keskkonna valdkonnas, pakub inseneridele ja tehnikutele mitut suurt võimalust lisaväärtuse andmiseks ning seega ka uusi töökohti. Peame hoolitsema selle eest, et need uued tökohad energia- ja kliimavaldkonnas loodaks Euroopas. Teisest küljest peame tagama, et me ei kaotaks olulisi töökohti. Mida ma sellega öelda tahan? Tahan öelda, et maailm ei peaks tootma rohkem alumiiniumit ja terast, kui tal vaja on. Euroopas ja mujal maailmas peaks aga vajamineva terase, alumiiniumi ja vase kogus nii palju kui võimalik olema toodetud siin Euroopas, vähemalt siis, kui seda praegu siin toodetakse. Terase, alumiiniumi ja vase tootmise ümberpaigutamine või vältimine on vastuvõetav, kuid Euroopas ja mujal maailmas vajamineva terase, alumiiniumi ning vase kogus peaks võimaluse korral olema toodetud Euroopas, mitte teistes paikades. Usume, et sihilik tootmise mujale viimine oleks vale.

Seega, nende huvide tasakaalustamisel peaksime tulevikus kaaluma, kas kõrgemad CO₂-heite vähendamise eesmärgid on võimalikud, kas need aitavad säilitada töökohti n-ö vanades tööstusharudes ja kas me saame vältida nende töökohtade mujale viimist. Üks on selge: mina eelistaksin, et terasetööstuse tökohad ja terasetootmine jääksid Euroopasse koos CO₂-heite 20% vähendamisega. Oleks halb, kui need paigutataks Brasiiliasse, Malaisiasse või Ameerikasse, kus CO₂-heite tasemed on 100%. Sel juhul oleksime panustanud raha valele lahendusele. Parem 20% CO₂-heite vähendamine ja säilivad tökohad, lisaväärtus ning maksutulu, kui kaotada tökohad, omada Euroopas puhast südametunnistust, samal ajal kui Ameerikas ja Aasias on 100% heide ja ka kõik tökohad ja maksutulu. See on väga pragmaatiline lähenemisviis, milles võetakse arvesse nii keskkonda kui ka majandust. Te nõuate, et komisjon teeks üksikutes valdkondades rohkem kaugeleulatuvaid ettepanekuid. Meil on heameel teie nõudmisele vastata. Toetume asjaolule, et maailma teised valitsused teevad edusamme teiste ülemaailmsete konverentside ajal ja samuti pärast Ameerika Ühendriikide presidendivalimisi selle aasta sügisel.

Lõpuks tahan julgustada parlamenti meid jätkuvalt oma asjatundliku panusega toetama ja esitama meile asjaomaseid nõudmisi. Usume, et Euroopa Liit on ikka õigel teel ning soovime kontrolli ja läbipaistvuse kaudu tagada, et saavutame 20% eesmärgi ning et Euroopas ei lähe midagi valesi. Sügisel esitame teile oma mõtted heitekaubanduse süsteemi (ETS) parandamise kohta. Nagu täna lubasime, esitame raporti energiatõhususe ettepaneku kohta, selle kohta, kas tõhususe tõus viib CO₂-turul oluliste muudatusteni. Vajaduse korral peame uurima, kas esineb vajakajäämisi tagamaks, et heitekaubandus jääb CO₂-heite vähendamise tõhusaks vahendiks turumajanduses.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 23. juunil 2011.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sergio Berlato (PPE), kirjalikult. – (IT) Kasutan võimalust väljendada vastuseisu Euroopa kasvuhuonegaaside 20% vähendamise eesmärgist kaugemale mineku kohta 2020. aastaks, arvestades ülemaailmse kliimakokkuleppe puudumist suurte saastajatega. Me ei tohi unustada, et Euroopa Liit on siiani ainus piirkond maailmas, mis on vastu võtnud heitevähendamise õiguslikult siduvad eesmärgid. Otsene tagajärg sellele on tihe konkurents Euroopa tööstuste ja ülemaailmsete konkurentide vahel, kes ei ole samasuguste piirangutega seotud. Minu meelest peaks liidu prioriteet seega olema kliima- ja energiapaketi kehtestatud 20-20-20 eesmärkide saavutamine, mis on juba niigi väga nõudlikud. See on

ainus viis määratleda liidu keskkonnapoliitikat, mis võimaldab Euroopa ettevõtetel jääda maailmatasemel konkurentsivõimeliseks, et säilitada majandusareng ja eriti töökohtade loomine. Kokkuvõtteks tahan öelda, et jagan Itaalia tööstusettevõtete muret, et tööstus ei ole praegu olukorras, kus ta saaks endale lubada veelgi kaugeleulatuvamate kohustuste võtmist kui need, mille juba Euroopa Nõukogu heitmekaubanduse direktiivis kehtestanud ja komisjon vastu võtnud on.

Elisabetta Gardini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Komisjoni juhistes konkurentsivõimeliseks madala süsihappegaasiheitega majanduseks 2050. aastal on öeldud, et 20% energiatõhususe eesmärgi saavutamine viib automaatselt heite 25% vähenemiseni ilma, et praegust õiguslikku raamistikku oleks vaja selleks muuta. Heitevähendamise eesmärgi tõstmine ühepoolset ilma rahvusvahelise kokkuleppeta võib ohustada meie tööstuse konkurentsivõimet, aga ka majanduskasvu ja töökohti Euroopa Liidus. Selle asemel peaksime keskenduma energiasäästmisele ja taastuvale energiale. Siinkohal toetan volinik Oettingeri, kes esitas uue energiatõhususe ettepaneku, mis kindlasti võimaldab nii eraisikutel kui ka ettevõtetel oma tarbimist paremini hallata. Veelgi enam, arutledes ELi tulevase kliimapoliitika üle, ei saa me võrrandist välja jätta Euroopa ja rahvusvahelist energiastsenaariumi, mis on tekkinud pärast ülestõuse Põhja-Aafrikas ja tuumakriisi. Neil asjaoludel on keskmise kestusega perioodi vältel suur mõju energiakuludele. Samuti peame hindama seal tekkivat vastukaja Euroopa praeguse keskkonnastrateegia kohta. Piisab sellestki, et tuumaenergiast loobumine sunnib Saksamaad kasutama rohkem fossiilkütuseid, mis tõstab seega tema kasvuhuonegaaside heitetaset. Seega peame oma keskkonnapoliitika ümber suunama, et saaksime oma energiapoliitika ühtlustada, jättes traditsioonilise valdkonnapõhise lähenemisviisi seljataha.

Adam Gierek (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Euroopa Liidu liikmesriikide majandus, sealhulgas ka minu enda riigi Poola majandus, peab juba praegu taluma omavoliliselt kehtestatud kliima- ja energiapaketti, mida kasutatakse vahendina poliitilise eesmärgi 3×20 rakendamiseks. Seda poliitilist eesmärki esitatakse aga sageli ka moonutatult: inimesed räägivad energiatarbimise 20% langusest, kuigi tegelik eesmärk on energiatõhususe 20% tõus, mis ei ole üks ja seesama. Terminit „tõhusus” kasutatakse sageli ELi dokumentides valesti, kuna mõistest „energiatõhusus” ja selle hindamismeetoditest saadakse valesti aru. Teisisõnu on ebaselge, kas räägitakse riigisisest kogutõhususest või tõhususest inimese kohta või muundamise kasutegurist, näiteks primaarenergia muundamisest kasulikuks tööks. Rõhuasetus suuremale efektiivsusele tarbimise piiramise asemel toob kaasa tehniliste uuenduste tähtsustamise, millest on meile palju kasu. Sellised uuendused on kõige potentsiaalsemad heite piiramiseks, isegi rohkem kui meie 20% eesmärk.

Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada ise enda heite piiramise meetodite, milleks peamiselt on suurem tõhusus, ja ajakavade üle. Poola puhul seondub see peamiselt suure potentsiaaliga uute ja vanade ehitiste soojuskulude kokkuhoidmiseks ning teiseks laialdaseks vanade elumajade termoelektrijaamade asendamiseks moodsate termoelektrijaamadega. Kliima- ja energiapaketti tuleb korrigeerida tagamaks, et liikmesriigid saaksid heite vähendamisega paremini kohaneda.

Jolanta Emilia Hibner (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Kliimamuutused on rahvusvaheliselt suur katsumus. Esitatud tulemused näitavad, et Euroopa kliimapoliitika on tõhus. EL eksiks, kui seaks uusi ühepoolseid eesmärke, arvestades, et meil ei ole ülemaailmseid õigusnorme, mis sätestaksid siduvaid vähendamiseesmärke. Poola näeb raportöör Bas Eickhouti ettepanekus ohtu, kui võrd selles sisaldub mitu küsimust, mis võivad Euroopa majandust ohustada. Heite vähendamine 20%-lt 30%-le võib põhjustada kliimamuutuse seisukohast

suurt kahju. Kui tootmiskulud Euroopas on liiga kõrged, tõuseb ülemaailmne heitekogus, kuna tõuseb toodete import riikidest, kus heite vähendamiseks ei tegeleta.

Oleme näinud, et Euroopa tööstus on arvestatav uuenduslike lahenduste otsija, kui asi puudutab kliimamuutusevastast võitlust. Tähelepanuväärsed saavutused on võimalikud üksnes hästi planeeritud pikaajaliste investeeringute tulemusel.

Kuna Poola energiasektoris kasutatakse väga palju sütt, on Poola tööstus alates 2013. aastast sunnitud ETSi tõttu kandma oluliselt suuremaid kulusid kui tema Euroopa konkurendid. See võib tekitada suuri probleeme, kuna üheaegselt tuleb saavutada algne vähendamiseesmärk ning säilitada rahanduslik likviidsus. Vähendamiseesmärgi tõstmine veel 5–10% põhjustab paljude Poola ettevõtete kokkukukkumise, ning seda me ei saa lubada.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Kui minu kodumaa Šotimaa 2009. aastal kliimamuutuse seaduse vastu võttis, nõuti seal 42% heite vähendamist 2020. aastaks. Selline eesmärk on nõudlik, kuid see on oluline osa meie kliimamuutusevastasest panusest. Minu kolleeg Bas Eickhout on toonud välja kaugeleulatuvate eesmärkide mitu eelist ELile. Samuti seisavad Euroopa kodanikud parlamendi eesmärkide vähendamise vastu.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (CS) Raport oma algsel kujul on koostatud amatöörliku entusiasmiga ja mõnevõrra ebarealistliku katsena eirata praegust reaalsust energiaturul. Samuti on seal unistusi. On tõenäoline, et ELi kodanikud rõõmustavad julge plaani üle vähendada heidet 2050. aastaks 80–95%, kuid kui hakkame üksikasju vaatama, peaks praegune plaan põhinema täiesti realistlikel võimalustel, mida energiaallikad praegu pakuvad. Võimatu on jätta ühel päeval söe ja loodusliku gaasi kasutamine pooleli. Lisaks esineb ELi liikmesriikides viimastel aastatel märkimisväärne loodusliku gaasi kasutamise tõus. Tulenevalt pärast Jaapani maavärinat puhkenud hüsteeriast ja probleemidest Fukushima tuumajaama reaktoriga otsustasid ELi teatud liikmesriikide kodanikud tuumaenergiast küllalt lühikese aja jooksul loobuda, ehkki ühestki üldisest probleemist ei ole ikka veel märkigi. Konkreetsemalt öelduna näeme, et ELil ei ole ühtegi ülekandeliini, mis suudaks kanda üle piisava koguse elektrit põhjast lõunasse või idast läände. Asjaolu, et tuul ei puhu kogu aeg, isegi mitte Põhja-Saksamaal, on üldteada ning päikeseelemendid, mille tõhusus praegu on 11%, saavad muundada elektrivooluks ainult sellist päikeseenergiat, mis neile peale langeb. Päikeseelektrijaamade toodang kõigub päeva ja aasta jooksul seega märkimisväärselt. Toetan raportis Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete tehtud järeldusi, kuid neile peab tingimata järgnema plaanide üksikasjalik analüüs.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *kirjalikult*. – (FI) Euroopa kliima- ja energiapoliitikat iseloomustab ebaratsionaalsete otsuste rohkus. Selles on loodud heitekaubandus, mis tõstab kunstlikult elektrihinda ning viib kulud üles, kusjuures kliimale ja keskkonnale on sellest väga vähe kasu. Seal on räägitud tuuleenergiast kohtades, kus pole tuult. Soodustariifimaksud on muudetud kasumlikuks, kuigi see ei peaks kunagi nii olema. Tulu jagatakse ümber nii, et tööstus jääb kõrvale ning raha saavad börsilolevad elektritootvad ettevõtted. Taastuva energia eesmärkidele on seatud nii ebarealistlikud tähtajad, et see ohustab jätkusuutlikku metsandust. Nüüd kui maailma majandus on kriisis ja euro usaldusväärsus on ohus, ei saa me enam endale selliseid asju lubada. Eelnevat arvesse võttes ei mõista ma parlamendi indu suurendada meie ühepoolseid eesmärke heite vähendamiseks. Kasu keskkonnale on minimaalne võrreldes koormaga, mille me asetaksime tööstusele ja töökohtadele. Kuna Saksamaa on öelnud, et jätab tuumaenergia kõrvale, on ilmne, et EL

ei saavuta oma eesmärgi heite vähendamisel, kuna fossiilenergia kasutamine suureneb. Selle asemel suurenevad nii heiteõiguste kui ka elektrikulud. Tööandjad ja töötajad peavad selle eest maksma, samal ajal kui teisel pool piiri heide suureneb. Praegu on aeg olla mõistlik. On selge, et me ei saa maailmast tuge siduvate lepingute kujul heite vähendamiseks, mistõttu peab rõhk olema tehnilistel lahendustel. Samuti tuleb probleemi vaadata eri kontekstides: meil on vaja teistsugust strateegiat, et kontrollida kliimat mõjutavaid asjaolusid. Lühiajalises plaanis on süüdi atmosfääris olevad aerosoolid, tahm, metaan ja osoon. Need erinevad pikaajalistest süüdlastest, nagu süsinikdioksiid, süsivesinikud või dilämmastikoksiid. Kui keskendume ainult süsinikdioksiidile, siis näitab see, et me ei adu probleemi keerukust.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Täna, kui arutame kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärgi muutmist, tõstes selle 20%-lt 30%-le, ning hakkame homme selle üle hääletama, sooviksin väljendada oma rahulolematust järeltulevate üle, mis minu meelest lähevad liiga kaugemale. Üldiselt oleme juba paika pandud 3 × 20 eesmärkide rakendamisega nõus, kuid võimaliku 30% kasvuhoonegaaside heite vähendamise vastuvõtmise mastaap ja nendega seotud ettevõtmiste kulu oleks hiiglaslik. Investorid, kel on juba niigi raske konkureerida kolmandate riikide ettevõtetega, kus keskkonnaga seotud õigusnormid on Euroopa omadest vähem ranged, seisavad nüüd dilemma ees, kas jääda Euroopasse või viia oma ettevõtte teise kohta.

Ühepoolne eesmärkide tõstmine ei ole kliimamuutuste vastu võitlemiseks tõhus viis. Ettepanekus sisalduv 30% vähendamise stsenaariumil on tohutu mõju ETSis osalevatele sektoritele ning see sunnib neid palju enam meetmeid tõhustama kui neid sektoreid, kes skeemis ei osale.

Bogusław Sonik (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Meetmed, mille eesmärk on seada veel kõrgemaid eesmärgi, on Euroopa tööstusele tervikuna kahjulikud. Kliimapoliitika tekitatav surve tööstusele toob kaasa ümberasumise riikidesse, mille kliimapoliitika on mõistlikum. Globaalses plaanis ei vähenda see kliimale kahjuliku gaasiheidet. Süsinikulekke fenomen või tööstuse ümberasumine ELi piiridest väljapoole ei ole müüt, vaid tõeline oht Euroopa majanduskasvule ja töökohtadele.

Vastavalt Maailmapanga raportile toob Euroopa kliima- ja energiapaketi rakendamine kaasa Poola majanduse igaaastase 1,4% languse kuni aastani 2020. ELi majandus tervikuna langeb 0,55%. Maailmapanga hinnangul tõusevad ka elektri hinnad Poolas umbes 26,2% ja ELis tervikuna umbes 12,6%. Juba ELi eelnev eesmärk vähendada CO₂-heidet 20% on Poola ja Kesk-Euroopa tööstusele raske alla neelata, arvestades, et sealse energiatööstuses kasutatakse palju sütt. Siiski oleme selle väljakutse vastu võtnud ja kavatseme oma kohustusi täita.

Poola ei saa endale lubada süsinikdioksiidide heite vähendamist 30%. Üks võimalus oleks, et liikmesriigid ühineksid CO₂-heidet vähendamise klubiga vabatahtlikkuse alusel. Loodan, et homsel hääletusel võidab terve mõistus CO₂ vähendamise eesmärgi, mis on majanduslikult põhjendatav.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *kirjalikult.* – (HU) Euroopa Liit, sealhulgas Ungari, peab säilitama oma juhtpositsiooni kliimamuutuste vastu võitlemisel, juurutades uusi tehnoloogilisi ja majanduslikke lahendusi ning tegeledes pidevalt uuendamisega. Rohelise majandusarengu kategoorias võiks Ungari olla tõeline võitja. Meie riigil on ikka veel mitme miljoni Ungari forinti väärtuses heitelube, mille valitsus peaks esimesel võimalusel uuesti müüki panema. Arvestades ressursside rohkust, võiksime toota suurtes kogustes bioenergia

tootmiseks vajalikku toormaterjali. Seetõttu on minu jaoks arusaamatu, miks Ungari uus maapiirkondade strateegia jätab välja põllumajandusliku toormaterjali toetused, mis on suunatud energiatootmisele. On viimane aeg, et Ungari valitsus otsustaks laiendada taastuva energia kasutamist ja toetaks innovaatilist riiklikku arengut. EL, mis praegu vastutab ainult 12% maailma kasvuhooonegaaside tootmise eest, ei suuda üksi kliimamuutust peatada. Suurtes esilekerkivates riikides, nagu Hiina, Brasiilia, India või Venemaa, on keskkonnateadlikkus tõusmas ning Euroopa ettevõtetele võivad avaneda suured alternatiivse energia sektori turud. Euroopa ettevõtted on neil turgudel konkurentsivõimelised aga üksnes siis, kui Euroopa regulatiivne keskkond motiveerib neid pidevaks innovatsiooniks ja arenguks. Seetõttu vajame kaugeleulatuvaid CO₂-heite eesmärke. Tänu uute liikmesriikide positiivsele CO₂ tasakaalule, on ELi 27 liikmesriigi heitkogused vähenenud juba 17% võrreldes 1990. aasta tasemega. Seetõttu on eesmärgi tõstmine 30%ni vägagi realistlik.

22. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

23. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 00.05)